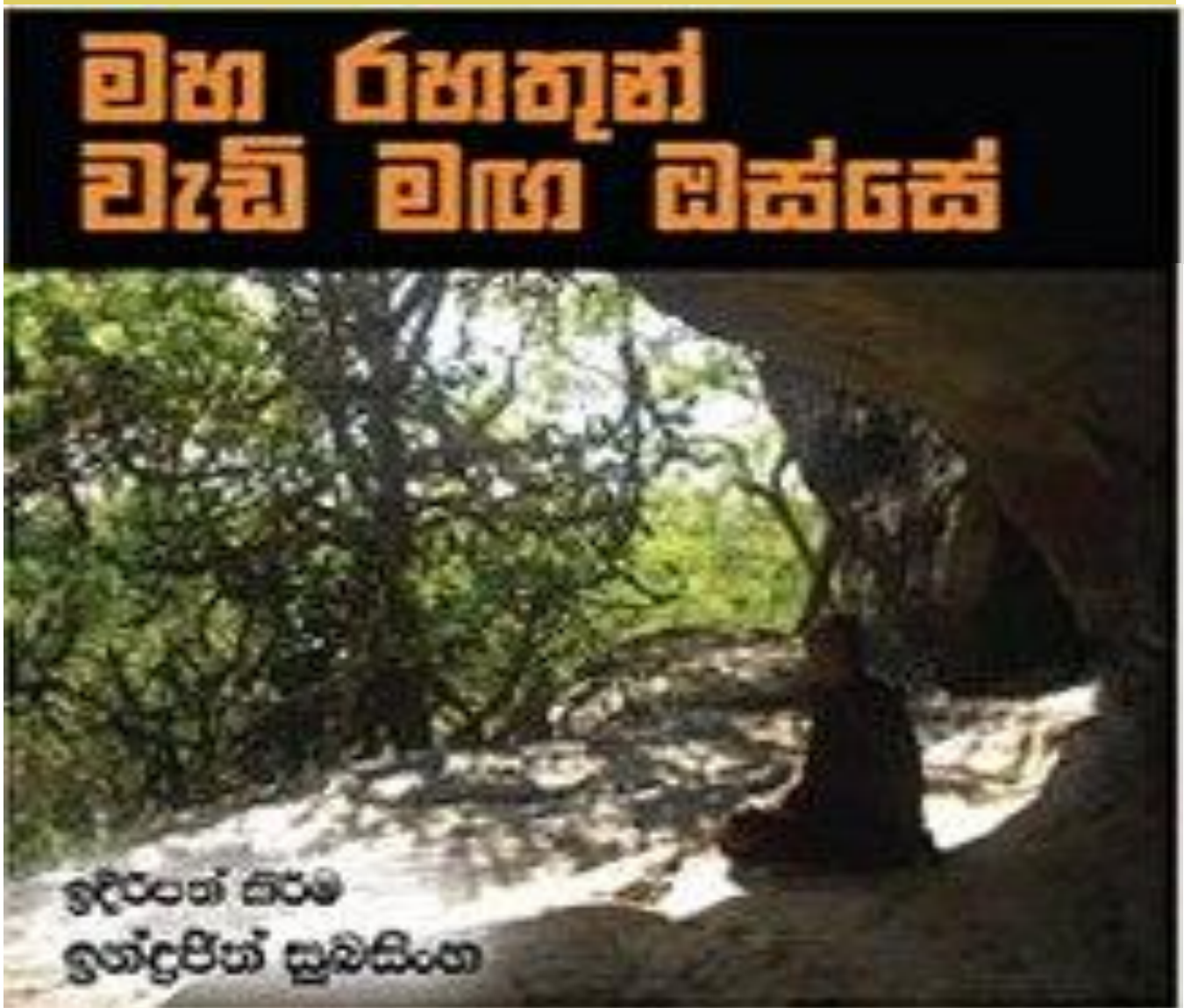

වෙහරහතූන්
වැඩි වඟා ඩස්සේ

අනන්‍යරිම 2

මහරහතූන් **වැඩි මඟ සිත්තේ**

මේ ලිපිය ලියූ ස්වාමීන් වහන්සේ මේ වන විට කොහි වැඩ සිටිනවාදැයි මම නොදනිමි. එහෙත් උන්වහන්සේ මේ පිං බීමේ කුමක් හෝ හෙමුරු වන හැඩක ඇලී, කොටි, වළසුන් මැද ඒක විහාරව දහම් සුව විදීමේ සිටිතැයි මම විශ්වාස කරමි. මේ හෝර කටුක සංසාරයේ බිය දැක, මේ ආත්මයේදීම සසර දුකින් එතෙරවීම අදිටන් කරගනිමින් සෘජුව ගිවත් මගෙහි ගමන් කළ උන්වහන්සේ ලබා ඇති මහඵල ගැන කියන්නට තරම් මම සමතෙක් නොවෙමි. එහෙත් උන්වහන්සේ වැඩිය යුතු බවුන් වඩන උතුමකු බව කියන්නට මම නොපැකිලෙමි. තම අවබෝධය මෙන්ම අත්දැකීම්ද උන්වහන්සේ සතු වූ කුඩා පොත් හතරක සංස්කරණය නොකළ සටහන් ලෙසින් මා අතට පත් කළ උන්වහන්සේ නොපෙනී ගියහ. එහෙත් ඒ සටහන් කෙතරම් දාර්ශනිකද? හෙමුරුද? ආශ්වර්යමත්ද? ගිවත් මගට පිළිපත් ගිහි පැවිදි උතය පාර්ශ්වයන්ට මෙය අගනා පූජාවක් වනු ඇතැයි මගේ පුහුදුන් සිත කියයි. මේ සියල්ල ඔබ වෙත ඉදිරිපත් වුවද ඒවා ලියූ උන්වහන්සේගේ නාමය හෙළි නොකරන සේ කරන ලද අයැදුමක්ද විය. කරුණ අනූන වුවද මේ සියල්ල ඔබ හැමගේ යහපතට හේතුවනු හිසැකය. එහිසාම මා ලද ඒ අභිශයින් අගනා දහම්පටුර ලිපි මාලාවක් ලෙස ඔබ අතට පත් කිරීමට මට ඉඩ දුන මැනවි!

මේ සෝර, කටුක, භයානක සංසාරයේ හිය දැක,
මේ ආත්මභාවයේම සසර දුකින් එතෙර වීමට අධිෂ්ඨාන කරමින්,
වීර්ය වඩමින්,
නිවන් මග පුරන, 'දක්ඛණ',
හිඟි පැවිදි උතුමන්ට පමණක් මේ අභිංසක ව්‍යායාමය
උපකාරයක්ම වේවා!
ශක්තියක්ම වේවා!
මාර්ගයක්ම වේවා!

තම තමන්ට වැටහෙන ප්‍රමාණයට තම තමන්ගේ ජීවිත වලට ගලපාගනිත්වා!

අර්ථ හෝ ව්‍යාකරණ වැරදි ඇතොත් ඔබ නොකළ වරදකට ඔබ නොගැටෙව්වා!

අනුනටද අනුකම්පා කෙරේවා!

වැරදි නැතොත් නිවැරදි දෙය නිවැරදි ලෙස දකිවා!

මෙහි සටහන් හැම අර්ථයක් තුළින්ම ඔබ සැමට යහපතක් වේවා!

තමා තමාටම පිහිටකොට ගනිත්වා..

යැයි උන්වහන්සේ ඒ පොත් පෙළ ඇරඹුමේ ලියා ඇත්තාහ.

1. බුදුන්ගෙන්ම කමටහන් ලබාගන්න

සම්බුද්ධ ශාසනයක් මුණගැසී තිබෙන මෙවැනි දුර්ලභ අවස්ථාවක, ගිහි පැවිදි අපි වඩාත් උත්සහගත්තේ ශාසනය ආරක්ෂා කරගැනීමට සහ ශාසනයේ බර කරගසා ගැනීමටය.

පිරිත, ධර්ම දේශනා, දානමය පිංකම්, විහාර නඩත්තුව, සංවර්ධනය, දහම් පාසල්, ආගමික උත්සව, සමාජ සේවා, සමාජ සේවා කටයුතු නිසා දවසේ නිදි නොලබා අවිචේකයෙන් සිටින විට ඔබට දැනෙන වෙහෙස ඔබ දකින්නේ ශාසනයේ බර කරගසා ගැනීම නිසා ඇතිවෙන වෙහෙසක් ලෙසය. මෙය වැරදි අර්ථකථනයකි.

සම්බුද්ධ ශාසනය යනු ඔබට බරක් දැනෙන දෙයක් විය නොහැක. එය ඔබව බරෙන් නිදහස් කරන, සැනසිල්ල ලබාදෙන දෙයකි. අපි අදිටන් කරගතයුත්තේ ශාසනයේ බර දැරීමට නොව, ශාසනයේ සැහැල්ලුව දැරීමටය. ශාසන ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන විට ඔබට වෙහෙසක් බරක් දැනේ නම් ඔබ, ඔබ ඉදිරියේම ප්‍රශ්නාර්ථයක් තබාගත යුතුය. මග නොමග ගැන සිතීමට ඔබ නිහතමානී විය යුතුය. එහෙත් ඔබ සොයන්නේ ඔබේ ජීවිතයට සැපයක් නම්, සතුටක් නම්, ඔබට වෙහෙස මෙන්ම බර දැනෙනු ඇත. මන්ද ඔබ නැති යමක් සොයන නිසාය. අපි බෞද්ධයන් විය යුත්තේද, පැවිදි විය යුත්තේද ශාසනයේ සැහැල්ලුව දැරීම සඳහාය. ශාසන ප්‍රතිපදාවේ යෙදීමේදී අපට බරක්, වෙහෙසක් දැනේනම් එය අපට අවශ්‍ය නොමැත.

ගිහි පැවිදි අප නිවැරදි ලෙස ආමිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන විට, ලොව්තුරු බුදුසමිදුන්ට මහේශාක්‍ය ලීලාවෙන් ආමිසයෙන් පූජා පවත්වන විට, එහි ආනිසංශ වශයෙන් පූජා පවත්වන්නාට සිව්පසය ගලාගෙන එන්නේය. එය ආශ්චර්යයක් නොවේ. බුදු බලය, සම්මා සම්බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි ඔබ තුළ ඇති ශ්‍රද්ධාව ඔබට ලැබෙන දිට්ඨධම්මවේදනීය කුසල විපාකයකි. මෙම සෞභාග්‍යය සමාජයේ අපට නිතර දකින්න පුළුවන්. නමුත් කුසල විපාකයක් වශයෙන් සෞභාග්‍යය ලැබෙනවිට අප පටලවා ගන්නවා. ඔබට මේ සෞභාග්‍යයේ විපාකය ලැබෙන්නේ, ලොව්තුරු බුදු සමිදුන් කෙරෙහි තව තවත් ශ්‍රද්ධාව වඩවාගෙන උන්වහන්සේ දේශනා කළ ශීල සමාධි ප්‍රඥා මාර්ගයේ ඉදිරියටම විශ්වාසයෙන් වඩින්න. සෞභාග්‍යය තුළින් ඔබට විශ්වාසයක් ලබාදෙන්නේ මේ දෙය කළොත් මේ දෙය ලැබෙනවා කීම පිණිසයි. එවිට ඔබ දක්ෂ විය යුතුයි. ආමිසයෙන් ප්‍රතිපත්තියට නැඹුරු වෙන්න. නමුත් අප සෞභාග්‍යය බදාගැනීමට ආමිසය තුළ සිරවෙනවා. එවිට තව තවත් සිව්පසය ගලාගෙන එනවා. අවසානයේ එම සිව්පසය විසින් අපව ග්‍රහනයකට ගන්නවා. එවිට ඔබ ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා නිවන් මගේ ඉදිරියට නොයා, ඔබ සැපයි කියා සිතූ තැන නවාතැන් ගන්නවා. පදිංචි වෙනවා. මෙහි වැරද්දක් ඔබට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔබ දැන් සෞභාග්‍යය ලැබීමෙන් මත්වෙලා. ඔබට දුර පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔබ දකින්නේ ළඟ පමණයි. ඇත තිබෙන ප්‍රඥා මාර්ගය ඔබට පෙනෙන්නේ නැහැ. මොකද ඔබ පසුපසට ගිහි කරන්නේ. අලෝකයට පිටුපාමින්, අඳුරේ අතපතගාමින් අපි මොනවද මේ සොයන්නේ. නැති සතුටක්, සෞභාග්‍යයක් සොයනවා. ඔබ සොයමින් යන සතුට, සෞභාග්‍යයේ මිම්ම, සීමාව, සැහීම, නොසැහීම තිබෙන්නේ ඔබ ළඟමය. මේවායේ තීරකයා, විනිශ්චයකරුවා ඔබේ ඇති වෙමින් නැතිවන සිතමය. එහෙත් ඔබ ලෝකය තුළ කිසිදා හමුනොවන සතුට සොයනවා. සැප සොයනවා.

ඔබට ලැබීමටත්, අතහැරීමටත් දෙකටම මහ කියන්නේ ලොව්තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති ශ්‍රද්ධාවයි. ඔබ මෙහිදී දක්ෂ වෙන්න අවශ්‍යයි. කුමකටද? ලැබීම අතහැර ඔබට සිව්පසය ලාභසත්කාර ලබාදීමට මහ පෙන්වූ ලොව්තුරු බුදු සමිදුන් දැකීමට. ලොව්තුරු බුදුසමිදුන් උන්වහන්සේව දකින්නට, ඔබට අවස්ථාව සලසාදි තිබියදී, ඔබ නැති සතුටක් සොයමින්, නිදිමරා වෙහෙසෙනවා. විඩාවෙන් අවිචේකයෙන් සිටින ඔබ ඔබෙන් අසන්න, මේ මොහොතේ ඔබ සොයන්නේ එම නැති සතුටම නේද? කියලා.

සියලුම මනුෂ්‍යයන් විසි හතර පැයේම වෙහෙසෙන්නේ කුමක් සඳහාද? ඔවුන් ඒ වෙහෙසෙන්නේ අයිති කරගැනීම සඳහාය. වැඩිකර ගැනීම සඳහාය. මොනවා අයිතිකර ගැනීම සඳහාද?

සැප, සතුට, වගකීම්, නායකත්වය වැඩිකර ගැනීමටය. අයිතිකර ගැනීමටය. මිනිසා පමණක් නොව, තිරිසන් සතාද අරගල කරන්නේ, වෙහෙසෙන්නේ, සැරිසරන්නේ සැප සෙවීම සඳහාය. දෙවියෝද දිව්‍ය ලෝකවල බැසගෙන දිව්‍ය සැප, දිව්‍ය ඕජාව විඳින්නේ සැපයට ඇති කැමැත්ත නිසාය. සැපය නිත්‍ය යැයි ගෙන සැප පසුපසම හඹායෑම නිසා ඔවුන් නිරතුරුවම රැස්කරන්නේද තත්භාවමය. තත්භාව තුළින් ජනිතවන්නේද අකුසලයක්මය. සත්වයින්ට සැප සෙවීම සඳහා යන මේ අසාර්ථක ගමනේදී තමන් නොදැනුවත්වම සතර අපායට වැටී අනන්ත දුක් විඳිමින් සැරි සැරීමට සිදුවනු ඇත. බ්‍රහ්ම ලෝකවල ජීවත්වන මිත්‍ය දෘශ්ඨික, තෙරුවන් සරණ නොගිය බ්‍රහ්මයෝද නැවත සතර අපායට වැටී දුක්විඳීමේ ස්වභාවය ඇත. බ්‍රහ්මලෝක වල සිටින සමායක්දෘෂ්ඨික බ්‍රහ්මයන් හැර අන් සියලු සත්වයන්ට සැපය සොයායන ගමනේදී අත්වනුයේ එකම ඉරණමකි.

දිව්‍ය සැප කෙටිය. සතර අපායේ දුක ඉතා දීර්ඝය. දිව්‍ය ලෝකයේ දෙවියන් නිරතුරුවම අනන්ත කාම සම්පත් විඳිමින්, එම කාම සම්පත් වලට තව තවත් ලොල් වෙමින්, අධික ආශාවෙන් කාමය පසුපස හඹායෑම නිසාත්, නිරතුරුව තත්භාව වැඩීම නිසාත් අකුසල රැස්කර ගනී. මේ හේතුවෙන් දිව්‍ය සැප ඉක්මනින් පිරිහී යයි. දෙවියන් නැවත සතර අපායට වැටීමේ ඉඩකට ඉතාම වැඩිය. එහෙයින් දිව්‍ය සැප කෙටිය. සතර අපායේ ජීවත්වන සත්ත්වයා, ඔහු විඳින දුක නිසාම නිරතුරුව වෛරය, ක්‍රෝධය සහිතව ජීවත් වේ. එතුළින් සෑම මොහොතකම එම සත්වයන් රැස්කරන්නේ අකුසලයක්මය. මේ හේතුවෙන් අකුසල් වැඩිවී, මේ සත්වයා දුකෙන් දුකටම පත්වේ. සතර අපායේ කොටස්කරුවන් බවටම පත්වේ. බ්‍රහ්ම ලෝකයේ ජීවත්වන බ්‍රහ්මයාද තමා විඳින සමාධි සැපය අනිත්‍ය යැයි දකින මොහොතේම අරිහත්වයට පත්වීමට හැකියාව තිබියදී, සමාධි සැපය අනිත්‍ය යැයි දකිමින් එහි සතුට සොයන නිසා, අරිහත්වයට තමා විසින්ම දොරගුළු දමාගනී.

බ්‍රහ්ම ලෝකයේ, බ්‍රහ්ම තලවල මිත්‍යදෘෂ්ඨික බ්‍රහ්මයන්ද ඇත. ඒ මිනිස් ජීවිත වලදී ශීලය, සමාධිය උපරිම මට්ටමින් වැඩීම නිසා බ්‍රහ්ම සැප ලබයි. නමුත් සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය තුළ තෙරුවන් සරණ නොගිය පිරිසකි. බෞද්ධයින් නොවේ. මේ බ්‍රහ්මයන් ප්‍රඥාව වඩවාගෙන නොමැත. ඔවුන් සිටින්නේ අවිද්‍යාව තුළය. එවැනි බ්‍රහ්මයන් නැවත සතර අපායට වැටේ. එහෙත් ශීලය, සමාධිය උපරිම මට්ටමින් වැඩීමේ ආනිසංස නිසා ඒ අයට කල්ප ගණන් බ්‍රහ්ම සැප ලැබිය හැකිය. කවදාහෝ දවසක තෙරුවන් මුණගැසී, තෙරුවන් සරණ ගොස්, ප්‍රඥාව වැඩී, සෝවාන් ඵලයට පත්ව, බ්‍රහ්ම ලෝකය තුළම නිවීමේ මහට පත්වීමට මේ අයට හැකියාව ඇත. එතෙක් ඔවුන්ද නැති සතුටක් ලෝකය තුළ සොයන පිරිසක්මය. ඒ අය මිනිස් ජීවිතවලදී අතහැරීම පුරුදුකොට ඇත. එහෙත් ඔවුන් අතහැරීම පුරුදුකොට ඇත්තේ ප්‍රඥාව නිසා නොව සමාධි සැපයට ඇති ලොල්වීම, තෘෂ්ණාව නිසාය. සියලුම සැප අතහැරියත් සමාධි සැපය නිත්‍ය බවට ඇති විශ්වාසය නිසාය.

සැප සොයන සියලු සත්වයෝ මේ යන්නේ කිසිදා තෘප්තිමත් නොවන ගමනකය. ඔබේ කුටිය දෙස බලන්න. එහි සුවපහසු පුටු,මේස, ඇඳ, ඇතිරිලි, පාපිස්තා, පලස්, රේඩියෝ, ආහාර පාන, කිරිපිටි, බෙහෙත් තිබෙනවාද? මේ සියල්ල තිබෙන්නේ තමන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය, සැප සඳහාය. ඒ කියන්නේ නිරතුරුවම ඔබ සිටින්නේ දෙවැනියෙක් සමඟමයි. හුදෙකලාව නම් නොවේ. ඔබම සිතන්න, තුන් සිවුරන් පාත්‍රයක් කියන සීමාවෙන් කොච්චර දුරස්ථවද ඔබ ඉන්නේ. එපමණටම තත්භාව ඔබේ හුදෙකලාව මකන හිතවතා වෙලා.

සක්විති රජ පදවියද, රාජ රාජ මහාමාත්‍ය පදවිද සංසාරයේ ලබා ඇති අපි , එම රජශ්‍රීය තළමරමින් රසවිඳ ඇති අපි. වර්තමානයේදී අනවබෝධය නිසා නොවිඳපු රස, සැප සොයමින් තරගයක යෙදී සිටිමු. සංසාරයේ ඔබ සක්විති රජ පදවිය ලද මොහොතේදීද එම සක්විති රජ පදවියෙන් වූවන මොහොතේදීද, ඔබ එම සැපයෙන් සැහීමකට පත්නොවුණි. ඒ නිසාම තත්භාවෙන් ගැටෙමින් ඔබ නැවත නැවත සසර සැප සොයන ගමනටම වැටුණි. මේ ඔබ යන්නේ එම මාර්ගයේය. මේ මාර්ගයට ඔබව දැමීමේ අන් කිසිවෙකු නොව, අවිද්‍යාවෙන් පිරි ඔබේ සිතමය. කැදර, ගුණමකු, අවිචාරවත්, පංචකාමය සොයාගෙන අයාලේ යන ඔබගේ ඇති වෙමින් නැතිවෙන සිතමය. මේ කැදරකම නිසාම ඔබව රැගෙන පැමිණි දුර තව රැගෙන යෑමට නියමිත දුර, ඉලක්කම් වලින් ප්‍රකාශ කළ නොහැක. ඔබ කවරුන් වුවද ඔබ මේ වෙහෙසෙන්නේ සැප සෙවීම සඳහා නොවේද? ඔබ මේ පුවත්පත අතට ගත්තේද ඔය සිත ඔබට අණ කළ නිසා නේද? ඒ සිත දැන් තිබෙනවාද? එය අනිත්‍ය වී

ගොසිනි. ඒ සිත ඔබට අයිති දෙයක් නොවෙයි නේද? ඔබට ආගන්තුකයෙක් නේද? එහෙත් අතීතයේ යම් මොහොතක එම සිත නිත්‍ය යැයි සිතා, ඔබේ යැයි සිතා, සිත ක්‍රියාත්මක කළා නේද? ඒ තුළින් ඔබ කුසලයක් හෝ අකුසලයක් රැස් කළා නේද? මේ දෙකම ඔබට රැගෙන යන්නේ බවයට නේද? එසේ නම් අනිත්‍ය වශයෙන් නොදකින සෑම සිතක්ම ඔබව සංසාරයට රැගෙන යනවා නේද?

ඔබ නිවන් අරමුණ කරා යන නිවීමේ මෙහෙයුමේ, යම් සන්ධිස්ථානයකදී ඔබගේ ඉදිරියට ලොචතුරා බුදු සම්පූර්ණ වඩිනවා. එය ස්ථිරයි. නියතයි. එහෙම උන්වහන්සේ වැඩම කරලා ඔබට නිවන් මහේ ඉතිරි දුර සම්පූර්ණ කරන්න කමටහනක් දෙනවා. එය දෙන්නේ ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේමයි. උන්වහන්සේ ඔබට දෙන කමටහන තමයි ඇතිවුණ සිත අනිත්‍යයි කියලා දකින්න කියන කමටහන. ශාස්තෘන් වහන්සේ දෙන කමටහනක් නිසා එය දැඩි ලෙස ඔබට දැනෙනවා. අවබෝධ වෙනවා. ඒ මොහොතේම ඔබ ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේව දැකපු සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. උන්වහන්සේගේ රූපකාය, උන්වහන්සේගේ කමටහන, මේ සියල්ල අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. ඔබට වැඩෙන ප්‍රඥාව තුළ එය එසේ වනවාමයි. මෙහිදී ඔබ ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ කියලා දකින්නේ ඔබ තුළ වැඩෙන ප්‍රඥාවයි. ප්‍රඥාවත් ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේත් කියන්නේ දෙකක් නොව එකක් යන්න ඔබට මෙහිදී හොඳින් අවබෝධ වනවා. අපි හිතන්නේ නැහැ බුදුරජාණන් වහන්සේත් ප්‍රඥාවත් කියන්නේ එකක් බව. එහෙත් ඔබ නිවීමේ මෙහෙයුමේ ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්වීමේදී ඔබට මේ යථාර්ථය අවබෝධ වනවා. අද ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩසිටිනවානම් ඔබට දෙන කමටහනත් ඔය කමටහනම විය යුතුය. ඇතිවුණ සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නZ එය තත්භාවෙන් තෙත්කොට ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්වීමට ඉඩ නොදෙන්න. ඔබ මෙතෙක් කළේද, කරමින් සිටින්නේද ඇතිවන සිත තත්භාවෙන් තෙත්කර ක්‍රියාත්මකභාවයට පත්කිරීමය.

බලන්න ඔබ මොනතරම් වාසනාවන්තද කියලා. ලොචතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිණිවී වසර දෙදහස් හයසියයක් ඉක්මගියද, ඔබ දක්‍ෂ නම් ඔබට පුළුවන් උන්වහන්සේගෙන් කමටහන් ලබාගන්න. උන්වහන්සේව දකින්න. උන්වහන්සේගෙන් ආරක්‍ෂාව ලබාගන්න. උන්වහන්සේ සැනසුණු ධර්ම මාර්ගයේ සැනසීම ලබාගන්න.

අසුභාරදහසක් පහන්ද, මල්ද, හඳුන්කුරුද, පිරිකරද පූජාකර ඔබ දකින්නේ දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය සශ්‍රීක සංඥාවන්මය.

එම සංඥා හවගාමීය. එහෙත් ඔබ එම සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමෙන් ඔබ දකින්නේ ධර්මයයි. ඔබ දකින්නේ ලෝකයේ සැබෑ ස්වභාවයයි. හැබැයි ඔබ තුළ තවම එම ශක්තිය මෝදුවී නැති නම්, ඔබ කළ යුත්තේ ඉහත පිංකම්වල යෙදෙමින්, ඔබ තුළ ඉහත ශක්තිය වර්ධනය කර ගැනීමය. එහෙත් ඔබ එකතැන පල්වෙන, එකතැන පදිංචිවෙන බෞද්ධයෙක් නොවිය යුතුය. අත්විඳිමින්, අත්දකිමින්, අවබෝධය කරා යන බෞද්ධයෙක් විය යුතුය. පෘථග්ජන සත්වයා කල්මැරීමට ඉතාමත් ප්‍රියය. අතීතය පුරාවට කළේද කල් මැරීමය. බහුතරයක් බෞද්ධයෝ වර්තමානයේදීද මෙමුත්‍රී බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාසනයේදී උන්වහන්සේගෙන් ධර්මය අසා, නිවන් දැකීමට බලාපොරොත්තු වෙති. ප්‍රාර්ථනා කරති. ඔබ ගිහි හෝ පැවිදි වුවද මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කිරීමේදී ඔබ දකින්නේ මෙමුත්‍රී බුදුන් නොව, අවිද්‍යාවයි. ඔබ ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ අවිද්‍යාවයි. නමුත් මෙමුත්‍රී බුදුන්ගේ ශාසනයේදී උන්වහන්සේගෙන් ධර්මය අසා නිවන් දකින්න යැයි ඔබට අණකරන ඔබේ සිත අනිත්‍ය බව දැකීමෙන් ඔබ දකින්නේ මෙමුත්‍රී බුදුරජාණන් වහන්සේමයි. උන්වහන්සේ දේශනා කරන ධර්මයමයි. බලන්න ධර්මයේ ආශ්වර්ෂය. අද මේ මොහොතේදී ඔබට පුළුවන් මෙමුත්‍රී බුදුසම්පූර්ණ විසින් දේශනා කරන ධර්මය දකින්න. අත්විඳින්න. එහෙත් ඔබ තුළ ඇති අවිද්‍යාව නිසා, ඔබ දුක් විඳිමින් කල්ප ගණනක් සසර ඇතට යන්න යනවා. අවිද්‍යාව විසින් සත්වයාව මොනතරම් මූලාකරනවාද බලන්න. මෙමුත්‍රී බුදුසම්පූර්ණවත්, උන්වහන්සේ දේශනාකරන ධර්මයත් මේ මොහොතේ දකින්න අවස්ථාව තිබියදී, භවයට කැදර අපේ සිත, අපිව දුකටම ඇදගෙන යනවා. මෙමුත්‍රී බුදුසම්පූර්ණව පෙන්නවනම් කියා අපිට අවිද්‍යාව පෙන්නවනවා.

ඔබ දක්ෂවෙන් නිරතුරුවම ඇතිවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්න. සිත ඔබට අයත් දෙයක් නොවන බව දකින්න. ඔබට ආගන්තුකයෙක් බව දකින්න. සිත ඔබේ දුක් දෙන මිතුරා බව දකින්න. ඔබ මෙසේ දකිද්දී ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ සතර සතිපට්ඨානයයි. ඔබ අවබෝධ කරන්නේ පංචඋපාදානස්කන්ධයයි. පටිච්චසමුප්පාදයයි. සප්ත බොජ්ජංග ධර්මථාවයනුයි. ඔබ මේ කිසිවක් සොයා යා යුතු නැත. හැදෑරිය යුතුද නැත. ඇතිවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමේදී ඉහත ධර්මතාවන් ඔබ තුළ අයාසයෙන් තොරව වැඩෙනු ඇත. ඔබට අවබෝධවනු ඇත. සිතේ අනිත්‍යභාවය නොදකින්නා, මේ ධර්මථාවන් සොයාගෙන කමටහන් පංති දේශනා පසුපස යා යුතුය. ඔහු මේ සොයන්නේ තමා තුළ තිබෙන දෙයකි. සියල්ල සෙවීම අතහැර ඔබ මේ සතර මහා ධාතුන්ගෙන් සකස්වුණ, දෙතිස් කුණපය ක්‍රියාත්මකභාවයට පත්කරන, ඇතිවී නැතිවී යන සිත ගැන පමණක් සොයන්න. දකින්න. ඒ ඔබ සොයන්නේද, දකින්නේද ධර්මයයි.

ඔබට කතරගමට යෑමට අවශ්‍යනම් ඔබ කළ යුත්තේ බස් නැවතුමට ගොස් කතරගම බසයකට ගොඩවී, ටිකට්පතක් ලබාගැනීමය. එවිට බසය ඔබව කතරගමට රැගෙනයනු ඇත. කතරගමට යන ගමනේදී ඔබ වටපිටාව හොඳින් නිරීක්ෂණය කරමින් ගියහොත් ඔබට කථනර බෝ සමීඳුන්ද, ගාල්ල වරායද, හම්බන්තොට ලුණු ලේවායද, තිස්ස මහසෑ සමීඳුන්ද දැකිය හැකිය. ඔබ බස් රථයට ගොඩ නොවී බස් නැවතුමේ සිටින අයගෙන්, එහෙත් නැතිනම් මාර්ග සිතියමකින් කථනර බෝ සමීඳුන් ගැන, ලුණු ලේවාය, වරාය, මුහුද ගැන විස්තර තොරතුරු ඒවායේ ස්වභාවය ඇසීමට ගියහොත්, සෙවීමට ගියහොත් ඔබට බසය වැරදි අතරමං වීමට සිදුවනු ඇත. මෙපරිද්දෙන් ඔබ සිත දෙස බලාසිටින්න. එවිට සතර සතිපට්ඨානයද පටිච්චසමුප්පාය, පංචඋපාදානස්කන්ධය, සප්ත බොජ්ජංග ධර්මයන් පෙනෙනු ඇත. දකිනු ඇත. අවබෝධය ලබනු ඇත.

මේවා සොයා ටියුෂන් නොයා යුතුය.

සිත දෙස බලන්න. සිත යනු අනිත්‍යයයි. ලෝකයයි. සුන්දරත්වයයි. අසුන්දර බවයි. සැපයි. දුකයි. මෙමත්‍රයයි. ක්‍රෝධයයි. හවයයි. නිවීමයි. කොටින්ම සිත යනු ලෝකයේ නිර්මාණකරුවායි.

සිත යනු දුක් ගොඩකි. එහෙත් ඔහු ඔබගේ පරම මිතුරාය. ඔබට සැනසිලිබස් තෙපලන සුරතලාය. හරි මග වසා වැරදි මග පෙන්වන වංචාකරුවාය. එසේම ඔබගේ ගැලවුම්කරුවාය. එනිසා අවබෝධයෙන් සිත හඳුනාගන්න. සිත ඔබේ කලණ මිතුරා කරගන්න. එය කළ හැක්කේ සිත අතහැරීමෙන්ය. සිත අතහැරීමේදී ලෝකයද ඔබට මහභරෙණු ඇත.

සැප අනිත්‍ය වන බව දුක දන්නා නිසා, සැප අසලම දුක ගැවසෙමින් සිටියි. සැපය දන්නා දෙයත්, දුක දන්නා දෙයත් ඔබ නොදන්නේ සැපත් දුකත් දෙකම ඇති කළේ ඔබට ආගන්තුක, ඔබට අයිති නැති සිතක් නිසාය. ඔබ සිත ගැන දන්නේ නැතැ. සිත ගැන බලන්නේ නැතැ. දිනපතා කණ්ණාඩි මේසය ළඟට ගිහින් හිස, රැවල, ඇස, කන, දිව, දත්, මුහුණ, කුරුළු, සම බලනවා. අඩුපාඩු තිබුණොත් විටමින් බොනවා. ක්‍රීම් ගානවා. මා තුළ මා බලනවා. ලස්සන කරනවා. නමුත් සිත ගැන බලන්නේ නැතැ. ඔබ, සැප සෙයාන සිත, ලස්සන සොයන සිතදෙස ප්‍රඥාවේ කැඩපතින් බලන්න. ඔබ දකින්නේ ඔබව නොව, මහා වේගයක් පමණක්ය.

2. රිකන්ඩ්ෂන් කරනු වෙනුවට අවබෝධයෙන් දකිමු මේ කය

ඔබ රටේ තොටේ සංචාරය කළොත් ඔබට හැමතැනකම දකින්න ලැබෙන දෙයක් තමයි රූපලාවන්‍ය ආයතන. අතීතයේ අපි ගමක නගරයක ඇති බාබර් සාප්පුවක් මිස මෙවැනි ආයතන දැක නැහැ. රූපය වර්ණවත් කරන රූපලාවන්‍ය ආයතන, ගුවන් විදුලි ආයතනවල, රූපවාහිනී සේවාවල රූපලාවන්‍ය වැඩසටහන් ඔබගේ රූපය වර්ණවත් කිරීම සඳහා, ප්‍රභාශ්වර කිරීම සඳහා මොනතරම් වැඩසටහන් කරනවාද. මේවා මෙහෙයවන හැඩකාර පිංවත් නෝනාමහත්වරුන් මොනතරම් ආත්ම අභිමානයකින්ද මේ රූපයට උරුම ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ ආදිය මුදවපු කිරිවලින්, යෝගට් වලින්, පිපිඤ්ඤා, කැරට්, බිත්තර සුදු මදවලින්, ක්‍රීම්, ජෙල්, ඩයි වර්ගවලින් පරාජයට පත්කරන්න උත්සහගන්නේ. ශරීරයේ දෙතිස් කුණපයම ලස්සන කරන්න, රැළිවැටීම නවත්වන්න, කාන්තිමත් කරන්න, ඇති රෝම නැති කරන්න, නැති රෝම ඇති කරන්න, සුදු කෙස් කළු කරන්න, කළු කෙස් නා නා වර්ණ ගන්වන්න.....

බලන්නකෝ, ආශ්චර්යමත් ක්‍රියාන්විතයක් මේක.

මේ ක්‍රියාන්විතයේ රූපයේ හැඩගන්වලා, ඔපවත් කරලා, මෝස්තර විලාසිතා, විසිතුරු මාල, වළලු, මුදු පළන්දලා මේ කය අංග සම්පූර්ණ කරලා ගත්තහම මොන තරම් හැඩද. මෙවැනි හැඩකාර පිංවත් නෝනා මහත්වරුන් වයස් හේදයකින් තොරව වර්තමානයේ වැහි වැහැලා. මේ අය "රිකන්ඩ්ෂන්" කරපු තම කය දරාගෙන මහත් අභිමානයෙන් යුතුව කාලය ගත කළත් ඔබ දන්නවාද ඒ අය මොනතරම් බියකින්ද ජීවත්වෙන්නේ කියලා. තමා කෘත්‍රීමව සකස්කරගත් ශරීර ස්වභාවය, හැඩය, වර්ණය අභිමිච්චය කියලා. මේ අභිමිච්ච වැළැක්වීම සඳහා මොනතරම් මේ අය දුක්විඳිනවාද, මහන්සි ගන්නවාද.. ඒ වෙහෙස නේද දිනෙන් දින ඉහළ යන රූපවාහිනී රූපලාවන්‍ය වැඩසටහන්, රූපලාවන්‍යාගාර, විලාසිතා, ඇඳුම් මාලිගා, විසිතුරු පළඳනා යන ක්‍ෂේත්‍ර වල දැවැන්ත වර්ධනය. මේ පිබිදීමට හේතුව ලෝකයා තුළ රූපයටත්, එහි හැඩය, වර්ණය, කාන්තිය, රිද්මය, ලාලිත්‍යය අභිමි චේය, අඩුවේය කියන බිය නිසාම ඇති වූවකි.

වයස් හේදයකින් තොරව ලෝකයා එහි ගිලනුත් බවට පත්වී ඇත. ඔවුන් මේ සොයන්නේ නැති දෙයකි. අනිත්‍ය බවට පත්වන දෙයකි, එහෙයින් ඔවුනට හිමි දුකම පමණකි. රූපලාවන්‍යාගාර, රූපලාවන්‍ය වැඩසටහන්, මුදවපු කිරි පිපිඤ්ඤා, කැරට්, බිත්තර සුදුමද මේ දුකේ, අවිද්‍යාවේ සංඛ්‍යාතයන්ය. සිහිවටනයන්ය.

යමෙක් මේවායේ සේවාව සොයාගෙන යන්නේ නම් හේ අසරණයෙකි. දුකෙන් මිදීම පිණිස දුක ඇති කළ මාරයාම සොයායෑමකි. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ දුක නැතිකරගැනීම පිණිස ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ දුකම සොයායෑමකි. රූපයේ ආශ්වාදය පමණක්ම කලාකරන අවිද්‍යාවේ හඬවල් ඔබව මේ ගාල් කරන්නේ දුකෙන් දුකටමය. දුකෙන් නිවීමට, සැනසීමට නොවේ. ඔබට මේ ජීවිතයේ නිවීම, සැනසීම අවශ්‍ය නම් ඔබ මේ අවිද්‍යාවේ හඬට සවන් නොදිය යුතුයි. එහි වහලෙක් ගොදුරක් නොවිය යුතුව. ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන පිංවත් මහත්ම මහත්මීන්, අනන්ත අප්‍රමානව ඔබට මුණගැසී ඇත. ඒ අය ශරීරය අස්වාභාවික ලෙස හැඩනොගැන්වූ, ස්වභාවය විකෘති කරනොගත් උදවියයි. සුදුවත් දරාගෙන, බොහොම සංවර ප්‍රසන්න, ශාන්ත ස්වභාවයෙන් සමාජයේ ජීවත් වෙනවා. මේ අය දැකපුවහම කෙනෙකුට හිතෙන්න පුළුවන් දිව්‍ය ලෝකයේ දිව්‍ය දිව්‍යාංගනාවනුත් මේ වගේම ඇතිය කියලා. ඔවුන් ඒ තරමටම ප්‍රසන්න සුන්දර නිසා. ඒ අයගේ රූපලාවන්‍ය තමයි බුදු ගුණ භාවනාව, මෛත්‍රී භාවනාව, දාන ශීල ප්‍රතිපදාව. රූපය කියන්නේ මරණයක්. රූපය කියන්නේ ව්‍යාධියක්, රූපය කියන්නේ ඉපදීමක්. එහෙම දෙයකට මෝස්තර හැඩතල, රිද්ම දමනවා කියන්නේ මරණයකට, ඉපදීමකට, ව්‍යාධියකට මෝස්තර, හැඩතල, රිද්ම දැමීමක්. බලන්න අපි මොනතරම් අදෘෂ්ට? හැබැයි ඉතින් මේ ගැන පුදුම වෙන්න දෙයක් නැහැ. අවුරුදු 80ක් ජීවත් වෙලා ගෙදර ආත්තම්මා මිය ගියහම ගෙදර සාලය මැද්දේ තිබෙන ඇගේ මිනී පෙට්ටිය වටේට පාට පාට විදුලි බුබුලු වැල් දමනවා. අත්තම්මාගේ

ඉදුණු අවපැහැගැනුණු කොණ්ඩය, රැළි වැටුණු අතපය, ඉදුමුණු මුහුණ ලයිට් එළියට ලස්සනට පේනවා. ගෙදර අය කියනවා, ආච්චි මැරුණත් මුහුණ හරි ලස්සනයි. මුහුණේ සිනා රැල්ලක් තිබෙනවා කියලා. බලන්න අපි ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ ආශ්වාදය කරන හැටි.

සුදු වෙන හිසකෙස්වලට වර්ණ දානවා කියන්නේ,

රැළි වැටෙන සමට, ඇඟි බැමට, නියපොත්තට රූප ලාවන්‍ය කරනවා කියන්නේ මරණයකට, ව්‍යාධියකට සාත්තු කරනවා කිරීමක්. ඔබ හිතලා බලන්න, පතිකුළයට යන පිංවත් මනාලියක් පෙරවරු 10 ට පෝරුවට නගින්න තිබෙනවා නම්, රූපලාවන්‍ය ශිල්පියා ඇයව හැඩකරන්න ගන්නේ, ඒ කියන්නේ ඇයගේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වහන්න, සහවන්න, යටගහන්න පටන්ගන්නේ පාන්දර තුනේ හතරේ පටන්. ඒ විතරක් නොවෙයි. පතිනියගේ ශරීරය නිවෙන්නට, ප්‍රසන්න වෙන්න, කාන්තිමත් වෙන්න අවශ්‍ය උපදෙස් පිළිපැදීමට මාසයට පමණ පෙර සිටයි ඇය ආරම්භ කරන්නේ. මොකක්ද මේ උත්සහය. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ නොපෙන්වීමේ උත්සහයයි. හැබැයි මෙතනදී මනාලියට මෙමුත්‍රිය වැඩිම ගැනත් කියලා දෙනවා. සිත සන්සුන්ව තබාගන්න...

බලන්නකො රූපයේ ආදිනවය සමඟින් ආශ්වාදය තළ මරමින් වමාරන මාරයා මෙතැනදී මෙමුත්‍රිය ගැනත් කියලා දෙනවා.

මහුල් ගෙදර අමුත්තෝ මැද්දේ දහවල් කාලය ලංවෙද්දී වෙහෙස, තෙහෙට්ටුව, අවිචේකය, දහඩිය කඳුළු හේතුවෙන් මනාලියගේ සහවපු ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ පවුඩර් දියවෙලා නැවත පෙනෙන්නට පටන් ගන්නවා. නැවත දහවල් කෑමෙන් පස්සේ රූපලාවන්‍ය ශිල්පියා මනමාලියගේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ පවුඩර් ක්‍රීම්වලින් වසාදමනවා. හැබැයි ඉතින් පිංවත් මනාලිය මනාල මහත්මයාගේ නිවසට ගියහම, යට ගැසූ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ ඔක්කොම පේන්න ගන්නවා. මේවා දැකලා මනමාලයා, මනමාලිය කම්පා වෙනවද? නැහැ. ගෙදර ගෙනාපු ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ කොටම ගන්නවා. මා තුළ ඇය ඉන්නවා, ඇය තුළ මා ඉන්නවා කියා සිතා 2අපි ලුණුයි බතුයි කාල හරි ජීවත්වෙමුZ යි ගිවිස ගන්නවා. ඒ කියන්නේ මේ දුක අපි සැපයක්ම කරගමුයි කියන එකයි. "මගේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ ඔබ ගන්න. ඔබේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ මට දෙන්න." තියෙන දුක මදිවට අනුන්ගේ දුකත් තමාගේ කරගන්නවා. විවාහය නාමයෙන් සිද්දවුනේ එක සැපයක් උදෙසා දුක් ගොඩක් අයිතිකර ගැනීමකි. ඒ කියන්නේ ඇත්තටම ඒ ගෙනාවේ මනාලියක් නොවෙයි. දුකක්. දුකට අයිති දෙයක්.

මේ සියලු දුක් කන්දරාව කුමක් නිසාද හටගන්නේ. රූපය මගේ කරගැනීම නිසා. මොකක්ද රූපය කියන්නේ. ඔබ පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ නමක්වේවා, පිංවත් පුරුෂයෙක්, ස්ත්‍රියක් වේවා ඔබේ කය. උදාහරණයට ගන්න. කුමක් නිසාද මේ කය පවතින්නේ. ආහාරය නිසාමයි. ජලය, බෙහෙත් නිසාමයි. කුමකින්ද මේ කය සැදී පවතින්නේ. පය්වි, ආපෝ, තේපේ, වායෝ කියන සතර මහා ධාතුන්ගේ තද ස්වභාවය, වැගිරෙන ස්වභාවය, උණුසුම් ස්වභාවය, වායු ස්වභාවය. ඉහත ස්වභාවයේ ධාතුන් හතරකින් තමයි මේ කය නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ. මේ ධාතුන් වෙන් වෙන් වශයෙන් ශරීරයේ කොතැනකවත් නැහැ. මේක පය්විය, ආපෝ, තේපේ, වායෝ කියලා වෙන් වෙන් වශයෙන් ගන්න බැහැ. ඔබට උදාහරණයක් කියන්නම්. ඔබගේ ශරීරයේ තැනකින් මස් කැබැල්ලක් කඩලා ගත්තොත් එම මස් කැබැල්ල තුළ පය්වි, ආපෝ තේපේ වායෝ ධාතුන් සියල්ලම තිබෙනවා. එහි තද ගතිය පය්වි ධාතුව. එහි තිබෙන රුධිරය ආපෝ ධාතුව. එහි තිබෙන උණුසුම තේපේ ධාතුව, පීඩනය තිබෙනවා, එමනිසා රුධිරය ගලනවා, ඒ වායෝ ධාතුව.

ඒ කියන්නේ මස් කැබැල්ල තුළ ධාතු කොටස් හතරම තිබෙනවා. නමුත් අප සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේදී මස් කැබැල්ලට කියන්නේ පය්වි ධාතුව කියලයි. නමුත් දැන් ඔබට වැටහෙනවා ඇති මස් කැබැල්ල තුළ පය්වි ධාතුව පමණක් නොව, එකිනෙකට මුහුදුණු අනෙකුත් ධාතු කොටස් තුනත් තිබුණු බව.

ඔබ මුත්‍රා කෝප්පයක් ගන්න. අපි සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේදී මුත්‍රා කියන්නේ ආපෝ ධාතුවට, නමුත් මුත්‍රා වල සියුම් කුඩු ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි පයවිය. උණුසුම් ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි තේජෝ ධාතුව. වැගිරෙන ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි ආපෝ ධාතුව, පෙන බුබුලු නගින ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ වායෝ ධාතුව. මේ කියන්නේ මුත්‍රා වල ධාතු කොටස් හතරම අන්තර්ගතව තිබුණු බවයි. අධ්‍යාත්මික හෝ භෞතික රූපයක් වෙතොත් සෑම රූපයක්ම ස්වභාවය ඉහත පරිදිමය. නමුත් මෙහිදී කලාකරන්නේ අධ්‍යාත්මික රූපය ගැනයි. ඔබගේ කය ගැනයි. දැන් ඔබට පැහැදිලිය. කය යනු රූපයකි. රූපය සෑදී තිබුණේ පයවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතූන්ගෙනි. මේ ධාතු කොටස් හතර නිතරම වෙනස්වෙමින් පවතින්නකි. රූපය අනිත්‍යභාවය වශයෙන් අපි දකින්නේ මේ වෙනස්වීමයි. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වශයෙන් දකින්නේ මේ වෙනස්වීමයි. ලෝකයේ වේගවත්ම ක්‍රියාවලිය රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගයයි. ලෝකය තාක්ෂණික වශයෙන් මොන තරම් දියුණු වුවද, රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගය දැකීම පිණිස ජායාරූපයකට ගැනීමට සිතීම පවා මෝඩකමකි. මන්ද ලෝකයේ ප්‍රවේගකාරීම දෙය රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගය නිසාය. එය මේ මස් ඇහැට දැකිය නොහැකිය. ප්‍රඥාවේ ඇසින් පමණක් දැකිය හැක්කකි. ඒ වේගය යමක් ප්‍රඥාවෙන් දකිද, හේ තම කයද වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වන රූපයක් සේ දකියි. අවබෝධයෙන්ම කලකිරේ. රූපයෙන් නිදහස් වේ.

රූපයේ අනිත්‍යභාවය අවබෝධකරගත් භික්ෂුවට තම ප්‍රඥාවේ ඇසින් මහා ගල්කුළක් එක මොහොතකින් අනිත්‍යයෙන් සියුම්භාවයට පත්කොට සුළගේ පාවී යන වායෝ ධාතුවක් බවට දැකිය හැකිය. මහා සද්ධන්තන ගල්කුළක් සුළග පාවී යන දුමක් සේ දකිමින් ඒ අවබෝධය ලැබුවේ රූපයේ අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගයේ ප්‍රවේගයයි. මේ අනිත්‍යයේ ප්‍රවේගය දකින්නා රූපයට ඇති කැමැත්තෙන් මිදී නිස්සරණය ලැබීම ඒකාන්තය.

ඉහත අකාරයෙන් සතර මහා ධාතූන් අනිත්‍යභාවයට පත්වන විට, එකිනෙක සම්බන්ධව පවතින සතර මහා ධාතූන් අතර සියුම් අවකාශධාතුවක් සකස්වේ. මේ අවකාශ ධාතුව දැකිය හැක්කේ ප්‍රඥාවෙන් පමණක්මය. මස් ඇසට මේ අවකාශ ධාතුව නොපෙනේ. සාමාන්‍යයෙන් අවකාශ ධාතුව වශයෙන් හඳුන්වනුයේ කන් සිදුර, නාස් සිදුර, නාභිය වැනි අවකාශයන්ය. එහෙත් එය ප්‍රාථමික දැනීමකි. සැබෑ ඇතිවී නැති වී යන අවකාශ ධාතුව නිර්මාණය වන්නේ එකමවිට පවතින්නාවූ සතර මහා ධාතූන්ගේ ප්‍රවේගයෙන් ඇතිවීම නැතිවීම වන විට ඇතිවන භිඛුසය. එම අවකාශය කවදාහරි අපි ප්‍රඥාවේ ඇසින්ම දැකිය යුත්තකි.

ඔබට සරළ උදාහරණයක් පෙන්වන්නම්. ඔබ මේසයක් ළඟට යන්න. මේස ලෑල්ලට අඩියක් පමණ උඩින් ඔබේ අත්ල තබාගන්න. එක ඇඟිල්ලක් දික් කරන්න. දැන් එම ඇඟිල්ල වේගයෙන් මේස ලෑල්ලට ගැටීමට සලස්වමින් ඉහළට ගන්න. ඉතා වේගයෙන් මෙය කරන්න. ඔබට පෙනේවි හැම මොහොතකට ඔබේ ඇඟිල්ල මේස ලෑල්ලේ වදිනබව. නමුත් ඇඟිල්ල ඉහළට යනවිට මේස ලෑල්ලේ වදින්නේ නැහැ. වේගවත් බව නිසා ඔබට මෙය දකින්නට බැහැ. අවකාශ ධාතුවත් ඔය වගේමයි. සතරමහා ධාතූන්ගේ වේගවත් ඇතිවීම, නැතිවීම නිසා ඇතිවන අවකාශය මස් ඇහැට පෙනෙන්නේ නැහැ. දැන් ඔබට පැහැදිලියි පයවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ කියන ධාතූන් හතරත්, එම ධාතූන්ගේ වේගවත් වෙනස්වීමත් නිසා භටගන්නා අවකාශ ධාතුවත්.

එහෙම නම් ඔබ මමය, මගේය කියලා හැඩකරන, ලස්සන කරන ඔබ කය අයිති කාටද? ඔබටද? නැහැ. එහි සැබෑ අයිතිකරු තමයි ස්වභාවධර්මය. කොහොමද මේ කය අයිති ස්වභාවධර්මයට යැයි කියන්නේ. මේ කයත්, ස්වභාවධර්මයේම කොටසක් නිසා මේ කය හැදිලා තිබෙන, පයවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතූන්ගෙන්මයි ස්වභාවධර්මය හැදිලා තිබෙන්නේ.

ඒ කියන්නේ ඉර, හඳ, තරු, වලාකුළු, මහපොළොව, ගස් වැල්, දෙවියා, බ්‍රහ්මයා, නිරිසතා.... මේ සියල්ල හැදිලා තිබෙන්නේ හතරමහා ධාතූන්ගෙන්මයි. දැන් ඔබට වැටහෙනවා ස්වභාවධර්මය හැදිලා තිබෙන්නේ සතරමහා ධාතූන්ගෙන් කියලා. මේ ස්වභාවධර්මයේ සැබෑම අයිතිකාරයා තමයි අනිත්‍යය. දැන් මෙන්න මේ විදිහට ඔබ ඔබේ කය අයිති ස්වභාවධර්මයට කියලා ඔබට ඔප්පුකරගන්න.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න. මේ භාමුදුරුවෝ අපවත්වෙනවා. භාමුදුරුවෝ අපවත්වුණහම දායකයෝ මොකද කරන්නේ. භාමුදුරුවන්ගේ සිරුර ආදාහනය කරනවා. ගිණිනියනවා. භාමුදුරුවන්ගේ සිරුර ගිනිගන්නකොට එම ගිනි දළවලට ඔබ භාමුදුරුවෝ කියලා කියන්නේ නෑ. ඔබ කියන්නේ තේපේ ධාතුව කියලා. මේ භාමුදුරුවන්ගේ සිරුර බුර බුරා ගිනිගනිද්දී, මේ ගින්න ඇවිලෙන්නේ ශරීරයේ තිබෙන තෙල් වලට. සම මතුපිටට තෙල් උනමින් ගිනිගන්නා විට එම තෙල් වලට ඔබ භාමුදුරුවෝ කියලා කියන්නේ නැහැ. ඔබ කියන්නේ ආපෝ ධාතුව කියලා. මේ භාමුදුරුවන්ගේ සිරුර දැවී අහසට නගින දුමට "භාමුදුරුවෝ" කියන්නේ නැහැ. ඔබ එම දුමට කියන්නේ වායෝ ධාතුව කියලා. භාමුදුරුවන්ගේ සිරුර දැවීලා ඉතිරිවන අළු වලට, ඇට කැබැලිවලට ඔබ භාමුදුරුවෝ කියලා කියන්නේ නැහැ. ඔබ කියන්නේ පයවි ධාතුව කියලා. ඔන්න එහෙමනම් දකින්න භාමුදුරුවෝ දරාගෙන සිටි කය අයිති කාටද, එම ශරීරය අවසානයේදී එකතුවුනේ කොහාටද? ස්වභාවධර්මයටමයි. පයවි, ආපෝ, තේපේ, වායෝ ස්වභාවයටමයි. එහෙමනම් භාමුදුරුවන් හැටියටත් ගින්න, තෙල්, දුම, ඇටකටු, අළු වශයෙන් අපි දකින්නේත් අනිත්‍යභාවයමයි. සතරමහා ධාතුවේ විවිධත්වයයි. ඔබේ ජීවිතයට මෙය ගලපාගෙන අවබෝධය ලබන්න බලන්න. ස්වභාව ධර්මයට අයිති දෙය, අනිත්‍යයට අයිති දෙය, ගින්නට, දුමට, අළුවලට, තෙලට අයිති දෙය මගේ කරගෙන, අපේ කරගෙන ස්වාමියා, බිරිඳ කරගෙන, අම්මා, තාත්තා කරගෙන දුක්විඳිනා අවාසනාවන්තයෝ අපි. මෙහි වඩා පුදුම විය යුත්තේ මෙය නොවේ. මේ කය මගේ කරගෙන, මේ කය නිසා මොනතරම් අකුසල් අපි රැස්කරගන්නවාද. මේ කයට ආත්මගරුත්වය ලබාදෙන්න, මුල්තැන දෙන්න, කැපී පෙනෙන්න, සැප දෙන්න, සිත කය වචනය කියන තුන්දොරින් මොන තරම් අකුසල් ස්කරගෙන සතර අපායට වැටුනාද? ඒ වැටුනේ තමාට අයිති නැති ස්වභාවධර්මයට, අනිත්‍යයට අයිති දෙයක් මගේ කරගැනීම නිසා නේද.

මේ කථාවේ මුලින් සඳහන් කළ පිංවත් මනාලියත්, මනාලයත් රූපලාවන්‍ය සොයා යන පිංවත් පිරිසත් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් මිදීමට යෝග්‍ය, බිත්තර සුදුමද, මුදුවපු කිරි, පිපිඤ්ඤා, කැරටි සරණ යන පිංවතුන් හිතන්න උත්සහගන්න තමන් මේ සරසන්නේ, සැප දෙන්නේ, සැප දෙන්නේ තමාට අයිති නැති ගින්දරට, දුමට, අලුවලට, තෙල්වලට අයිති දෙයක්මය කියලා. ඒ නිසා ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඔය කය රැකගැනීම, පෝෂණය කිරීම උදෙසා අකුසල් සිදු නොකරගන්න. ඇයි ඔබ ගින්දරට, තෙලට, දුම්වලට, අලු වලට අයත් දෙයක් මගේ කරගැනීමට නිසා අපාගතවෙන්නේ. ඉහත ස්වභාවය නිතර මෙනෙහිකර අවබෝධය ලබාගැනීමට උත්සහගන්න. දැන් ඔබ දන්නවා ඔබ ඔය මගේ කරගෙන පෝෂණය කරන්නේ, මුහුණ සෝදවන්නේ, නාවන්නේ, ඇඟ සෝදවන්නේ, බෙහෙත් දෙන්නේ, නායකයා, ඇමැති, සභාපති, ලේකම්, උතුම් මහනායක, උතුම් අනුනායක පදවි ලබාදෙන්නේ ගින්දරට, දුමට, තෙලට, අලුවලට අයිති දෙයකටය. එහෙමනම් ඔබ ඔය ඔබේ ඇස, කන, නාසය, දිව, හිසකෙස්, නිය, දත්, සම, මස් කියලා දැක්කෙන් ගින්දර, දුම, තෙල්, අලු හැටියට දැක්කෙන් එකිනෙකට වෙනස් ධාතුවල වෙනස්වීමයි. අනිත්‍යභාවයයි. ඔතනින් ඔය අනිත්‍ය ක්‍රියාවලිය නවතින්නේ නැහැ. සතර මහා ධාතූන්ගෙන්, ඒ කියන්නේ නිය, දත්, මස්, සම වශයෙන් තිබූ ස්වභාවය අනිත්‍ය භාවයට පත්වී ගින්දර, දුම, අළු, තෙල් බවට පත්වූවාසේම මේ ගින්දර, දුමද, තෙල්ද, අලුද ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණවලට පත්වීම නිසා අනිත්‍යභාවයට පත්වනවා. මන්ද ඒවාත් සතර මහාධාතූන්ගෙන් සැදි රූපයක් නිසා.

ඔබගේ ඔය කය ගින්දර, දුම, අළු, තෙල් බවට පත්වූවා සේම ගින්දර ගින්දර ස්වභාවයෙන්ම, දුම දුම ස්වභාවයෙන්ම, තෙල් තෙල් ස්වභාවයෙන්ම, අළු අළු ස්වභාවයෙන්ම පවතින්නේ නැහැ. රූපයේ අනිත්‍යභාවය නිසා ඒවාත් වෙනස්වෙනවා. මේවා ජලවාශ්ප බවට, සුළඟ බවට, වලාකුලු බවට, වැස්ස, පින්න, වලාකුලු, අළු දුටිලි, ජලය බවට, ගස් කොළන් මේවායින් යැපෙන පෝෂණය වන මත්ස්‍යයින් සත්වයින් බවට පත්වෙනවා. එහෙමනම් ඉහත ස්වභාවයට පත්වූයේ ඔබේ කයම නේද? ඔබ රූපලාවන්‍ය කළ යෝග්‍ය, බිත්තර සුදුමද, පිපිඤ්ඤා, පඩුබර්, ක්‍රීම්වලින් වෛවර්ණ කරපු ඔබගේම ශරීරය නේද? ඔබ මහ පාරේ ගමන්කරන විට ඔබට ඉතා දුගඳහමන කසලගොඩක් හමුවුනාය හිතන්න. ඔබ කසල ගොඩ කියන්නේ මොකද්ද? කවදාහරි අතීතයේ දවසක මනුෂ්‍යයෙක්, නැතිනම් තවත් සත්වයෙක්, මගේ කියලා දරාගෙන සිටපු කයක්මයි. ඒ ධාතූන්ගේ වෙනස්වීමමයි. ඒ ශරීරයට අතීතයේ එම පුද්ගලයා රූපලාවන්‍ය කරන්න ඇති. රන්, රිදී, පළඳවන්න ඇති.

ඔබ ඔය මහා සාගරය දෙස බලන්න. ඔය මහා සාගරයේ තිබෙන සෑම ජල බින්දුවක්ම සත්වයාගේ නෙතින් ගලාගිය කඳුළු, රුධිරය, දහඩිය. මේ ගරීරය ගිනිගනිද්දී ඇතිවූ දුම ජල වාෂ්ප බවට පත්වී ඒවායින් වලාකුළු සෑදී ඇතිවූ වැස්ස. මහා සාගරයේ හැම දියබිඳක්ම මීට පෙර මනුෂ්‍ය ගරීරයක්මයි. අපි මුහුදු වතුර වශයෙන් දකින්නේ සතර මහා ධාතු වේ විවිධත්වය, රූපයේ අනිත්‍යය. ලෝකයේ සුරූපී ම ශිල්පියා හෝ ශිල්පිනිය, ඒ සුරූපිභාවය තිබියදීම මියගියහොත්, ඒ සිරුර පුච්චාදැමුවහොත්, එම කයක් ඔය වැස්සටම, ඔය ජලයටම, ඔය පසටම, ඔය වාතයටම, ඒවායින් වැඩෙන ගහකොළ, සතා සිව්පාවටම එකතුවෙනවා. එහෙමනම් මේ කයේ වෙනස්වීමේ ස්වභාවයෙන්ම නේද වැස්ස, හිරුඑලිය, ජලය, වාතය.... කොටින්ම මේ ස්වභාවධර්මය හැදිලා තිබෙන්නේ.

ඔබේ ලේ නෑකම නිසා ඔබ අම්මා, තාත්තා, නංගී, මල්ලී, මාමා, නැන්දා, ආච්චි සීයා වශයෙන් හඳුන්වනවා වගේම වැස්ස, ජලය මහපොළොව, ගහකොළ ඔබේ ලේ ඥාතීන්මයි. ඇයි ඒවාත් අතීතයේ ඔබේ කයින්, මසින්, ලෙයින්, ගින්නෙන්, දුමෙන්, අලුවලින් ඇතිවූ නිසා. බලන්නකො මනුෂ්‍ය කය. ඒ කියන්නේ ඇස, කන, නාසය, ගරීරය කියන ධාතු ස්වභාවය වෙනස්වී වලාකුළු, ජලය, පස්, මහා සාගර, ගහකොළ, කැලිකසල බවට පත්වුණා. එම ස්වභාවයන් නැවත නැවතත් වෙනස්වෙමින් ආරම්භයක්, අවසානයක් නොපෙනෙන වක්‍රයක් සේ ඇදීගෙන යනවා. එසේනම් වැස්ස, වලාකුළු, ගින්දර, මහපොළොව ඔබට අයිති නැහැ වගේම, ඔබේ අම්මා, තාත්තා, සහෝදරයා, ඥාතියා, දරුවා, ඔබට අයිතිද? මේ සියල්ල සතර මහා ධාතූන්ගේ විවිධත්වයි. මේ විවිධත්වය ඇතිවූයේ අනිත්‍යභාවය නිසාමයි. එහෙමනම් මේ කය අයිති සතර මහා ධාතූන්ටයි. සතර මහාධාතූන් අයිති ස්වභාවධර්මයටයි. ස්වභාවධර්මය අයිති අනිත්‍යයටයි.

අනිත්‍යවූ දෙයක් කුමක් නිසා ඔබ ඔබේ කරගන්නද. ඉහත ස්වභාවය අවබෝධයෙන් වඩන්න, දකින්න, එවිට ඔබට අවබෝධයෙන් කලකිරී. මේ රූපය ගැන කලකිරීම නිසා රූපය ඔබට අතහැරේ. අතහැරීම තුළ ඔබ ලබන්නේ නිදහස්වීමයි. ලෝකයේ උතුම්ම ආර්ය නිදහසයි.

3. කය දුවවා වැඩක් වේද සිත නතර කරනු බැරිනම්

ලොව්තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා කරුණු හතරක් නොදැනීම අවිද්‍යාවය කියලා. මේ කරුණු හතර තමයි දුක, දුක ඇතිවීමට හේතුව, දුක නැතිකිරීම, දුක නැතිකිරීමේ මාර්ගය. මෙන්න මේ චතුරාර්ය සත්‍යය නොදැනීම නිසා සත්වයා ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලට අයත් මේ කය නිරෝගීභාවයට පත්කිරීම උදෙසා අප්‍රමාණ වෙහෙසක් ගන්නවා. රටපුරා තිබෙන ක්‍රීඩාංගණ, කායවර්ධන මධ්‍යස්ථාන, ජනමාධ්‍යවල, ක්‍රීඩාගාර, මහපාරේ දෙපස ඇති තණතීරුවල පිංවත් නෝනා මහත්වරුන් දුවනවා, ඇවිදිනවා, ව්‍යායාම කරනවා ඔබ දකිනවා ඇති. කුමක් සඳහාද?

ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලක්වාගන්න. ලෝකයේ වේගයෙන්ම දුවන සතා තමයි විටා. මේ සතුනුත් ළමා කාලයේදී මියයනවා, තරුණ කාලයේදී මියයනවා, මධ්‍යම වයසේදීත් මියයනවා. ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණ වලට නිරතුරුවම පත්වෙනවා. ලෝකයේ වැඩිම ව්‍යායාම කරන සතා තමයි වදුරා. එයා හැම නිමේශයකම අත්තෙන් අත්තට, ගහෙන් ගහට පනිමින් මහා ව්‍යායාමයක යෙදෙනවා. ඒ වදුරොත් ළමා කාලයේදී, තරුණ කාලයේදී, මධ්‍යම වයසේදී මැරෙනවා. නිරතුරුවම ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට ලක්වෙනවා. මේ නිසා දිවීම තුළින්වත්, ව්‍යායාම තුළින්වත් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලක්වාගන්න බැහැ නේද? අපේ මේ දිවීම නතරකළ දවසටයි අපි ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් අත්මිදෙන්නේ. කාගේ දිවීමද? රූපයට තන්හාවෙන් දුවන සිත, උපාදානයෙන් අල්ලාගන්නා සිත දිවීමෙන් නතරකළහොත් එතැනයි දුකේ කෙළවර.

මේ දිවීම තුළ, ව්‍යායාම තුළ කුමක්ද සැඟවිලා තියෙන්නේ. අවිද්‍යාවේ වේගයයි. ඔබ මේ දුවන්නේ තව තවත් අවිද්‍යාව දෙසටයි. ලෝකය දෙසටයි. දුක දෙසටයි. ඔබ මේ නිරෝගී කරන්න හදන්නේ ලෙඩට උරුම කයක්. ඔබ ඔය මස්පිඩු වලින් පුරවන්න හදන්නේ ලෙඩට උරුම රැළිවැටෙන කයක්. දිවීමෙන්, ව්‍යායාමය මගින් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් මේ කය මුදාගත්ත ලෝකයේ යමක් සිටියාද? සිටිනවාද? නැහැමයි. මේ කය ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට තෝතැන්නක්මයි කියලා දැකලා, රූපයට ඇති ඡන්දරාගයෙන් මිදුන තැනැත්තන්මයි දුකෙන් අත්මිදුණේ. නමුත් පෘතග්ජන සත්වයා රූපයේ ආදිනවය, ආදිනවයක් හැටියට නොදකින නිසා ඔහු ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ හමුවේ කම්පා වෙනවා. සලිත වෙනවා. බිය වෙනවා. මට ලස්සන අඟිමිවෙයි, මගේ ලස්සන නැතිවෙයි, මගේ නිරෝගීකම නැතිවෙයි කියලා. ශරීරය කෙටි වූ කෙනා, ශරීරය මහත්කරගෙන සතුටු වෙනවා. ශරීරය මහතකෙනා ශරීරය කෙටි වූ කරගෙන සතුටු වෙනවා. ශරීරයේ මේදය වැඩි කෙනා, මේදය අඩුකරගෙන සතුටු වෙන්න හදනවා. විටමින් උනතාව හෙවත් ඒවා අඩුකෙනා විටමින් පාවිච්චි කරලා සතුටු වෙන්න හදනවා. මේ සියල්ල තුළ තිබෙන්නේ කුමක්ද?

වැඩිදෙය අඩුකර ගන්නවා. අඩුදෙය වැඩිකර ගන්නවා. කෙනෙක් අඩුදෙය උපාදාන කරනකොට, තව කෙනෙක් වැඩිදෙය උපාදානය කරගන්නවා. කොතැනද මෙහි සීමාව, කවුද මේ සීමාව තීරණය කරන්නේ. තීරකයා තමයි පෘතග්ජන සිත. අඩුවැඩි කරගනිමින් මරණය කියන සීමා ඉරට අපි සේන්ද්‍රවෙලා, අපි ඒ සීමා ඉර පසුකරන්නේ අතෘප්තියෙන්. මොකද ඉහත ස්වභාවයන්ට අප පත්වන්නේ මැරෙයි කියලා හිතලා නොවෙයි. මා තුළ නිරෝගීබව තිබෙනවාය, නිරෝගීබව තුළ මා ඉන්නවාය කියලා ඇති කරගත් උපාදානය නිසා, ඒ උපාදානය කරගත් දෙය බිඳවැටීමෙන් ඇතිවන අතෘප්තිය, මරණ භය, ගැටීම.....

මෙන්න මේ ගැටීමේදී ඔබේ පිහිටට ඔය ව්‍යායාමවත්, ශරීර ශක්තියවත්, විටමින් සිරුරවත් ඔබේ පිහිටට එන්නේ නැහැ. ඉහත සියල්ල ඔබට උරුමකර දුන්නේ දුකක්මයි. නමුත් ඔබ ජීවිත කාලය තුළදී පුරුදු පුහුණු කළේ කාය ශක්තියේ, ව්‍යායාමයේ, නිත්‍යභාවය නම් ඔබේ මරණ මොහොතේදී එම සංඥාවත් ඔබට ඇතිවුනොත්, අවසාන කැමැත්ත - උපාදානය ඉහත ස්වභාවයන්ට ඇලීගියා නම්, ඔබේ මිළඟ උපත

විටාවෙකුගේ හෝ වැදිරියකගේ කුසේ වීමටද පුළුවන්. මන්ද ඔබේ කැමැත්ත පරිදිම, ඔබ උපාදානය කරගත් පරිදිම සුවසේ දිවීමටත්, සුවසේ ව්‍යායාම කිරීමටත් ඔබට ලැබෙන නිසාය.

භික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවන එක්තරා අවස්ථාවකදී මෙන්ම මෙහෙම දර්ශනයක් දැක්කා. ආකාශය තුළ, ඒ කියන්නේ මහපොළොවේ සිට මීටර 200 ක් පමණ ඉහළ විසි දෙනෙකුගේ පමණ කණ්ඩායමක්, වැල්පාලම් ඔන්විල්ලා වැනි උපකරණ මත පීම්නාස්ටික් වැනි ක්‍රීඩාවක නිරතවෙනවා. මේ අය කිසිම බියක් නොමැතිව මීටර 200 ක් පමණ ඉහළ සිට බොහොම රිද්මයානුකූලව බිමට පතිත වෙනවා. නැවත ඉහළට යනවා. මහා අන්තරාකාරී ක්‍රීඩාවක් ඉතාමත් සුවසේ නොබියව කරනවා. ආකාශයේ දැමූ ලණු පාලමක් වැනි දෙයක් මත පිනුම්, කරණම් ගසනවා. මේ අය ප්‍රේත ලෝකයට සම්බන්ධ පිරිසක් නොවේ. මනුෂ්‍ය ස්වභාවයේ හොඳ අභ පසහ සහිත සුදු පැහැති දිග සහ කොට කලිසම් වගේම ටී-ෂර්ට් වලින් සැරසී සිටි පිරිසක්. භික්ෂුව හඳුනාගත්තේ මේ අය දේව ස්වභාවයේ පිරිසක් හැටියටයි. ඒ අය පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී උපාදානය කරගත් ක්‍රීඩාව, ව්‍යායාමය මෙතැනදීත් උපාදානය කරගෙන. ඒවාට කැමති පිරිස ඒකරාශී වෙලා. හැබැයි මේ අය සශ්‍රීක දේව පිරිසක් නොවෙයි. ප්‍රේත ලෝකයට වඩා ටිකක් ඉහළ ස්වභාවයේ දේව කොට්ඨාශයක්. මේ අය තුළ ආලෝකමත් බව, ප්‍රභාශ්වර බව තිබුණේ නැහැ. ගුප්ත ස්වභාවය ඒ අයගේ ස්වරූපයේ තිබුණා. ඔබ යමක් උපාදාන කරගතොත් එය මතුහවයටත් ඔබ අරගෙන යන හැටි පැහැදිලියි නේද? හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව විග්‍රහ කිරීමක් පමණයි භික්ෂුව මෙහි සඳහන් කළේ. ඔබ වෙනදා වගේම දුවන්න, ව්‍යායාම කරන්න මගේ කය, මගේ ශක්තිය, මගේ නිරෝගීකම මගේ ලස්සන, පෞරුශත්වය, හැඩය නිත්‍යයි කියන දෘශ්ටිකෝණයට යට නොවී. ඉහත සියල්ල ඔබේ වසභයේ පත්වාගැනීමට නොහැකිය යන අවබෝධය තුළ සිටිමින්...

නමුත් මෙය කරන්න ලේසි නැහැ. ඔබේ ඔය මාර සිත නිරතුරුවම මේවායේ නිත්‍යභාවය පැත්තටම ඔබව රැගෙන යනවා. අතීතයේ තිබූ මිත්‍යාදෘශ්ටික ශීල වෘත්තයන්ගෙන් එකක් තමයි ශරීරයට දුක් දීමෙන් සැප ලබාගැනීම කියන දෘශ්ටිය. නිගන්ධයන් වැනි පිරිස් ආසන ප්‍රතික්ෂෙප කොට, උල් සහිත ස්ථානවල ඇවිදිමින්, නිදාගනිමින් ශරීරයට දුක් දුන්නා. කුමක් උදෙසාද? සැප උදෙසා. අතීත කර්ම ගෙවීම උදෙසා. වර්තමානයේ ඔය දුවන ව්‍යායාම කරන අය දෙස බලපුවහම කෙනෙකුට සිතෙන්න පුළුවන් අතීතයේ නිගන්ධ දෘශ්ටියේ නව ප්‍රවේශයක්ද මේ කියලත්. මොකද මේ අයත් අනාගත සැප උදෙසායි මේ දුක් විදින්නේ. ඔබ මේ දෙතිස් කුණපය කුමන සංඥාවකින් නිත්‍යභාවයෙන් අල්ලාගත්තද ඒ තුළින් ඔබ විදින්නේ දුකක්මය. ඔබ කොතරම් මහත්සිව් ශරීරයේ මස්පිඩු, පෙනුම ලස්සන කරගත්තද ඔබට සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාවක්, උණක්, අසනීපයක් හැදුනහොත් සතියක් ව්‍යායාමයෙන් තොරවූ විට ශරීරය නැවතත් 'පොල් වීමට' පටන් ගනී. හැඩය වෙනස්වී යයි. මොනතරම් දුටලා, ව්‍යායාම කරලා, නිරෝගීව තබාගත්තද හදිසියේ මහල් ගෙදරකට, උත්සවයකට, උත්සව කාලය පැමිණියහම ඔන්න නැවතත් සිනි, පිෂ්ඨය, මේදය වැඩිවෙලාය. ඔබ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ මොන පැත්තෙන් යටගැහුවද ඒවා දිය යට ඇති රබර් බෝලයක් මෙන් ග්‍රහණයෙන් මිදුණු සැනින් නැවත මතුවී එයි.

මේවාට ප්‍රතිකාර කියන පිංවත් වෛද්‍යවරුන්, ව්‍යායාම කරවන මහත්වරුන් ඔබතුමන්ලාට වෛද්‍ය උපදෙස්, ව්‍යායාම උපදෙස් දේවී. ඒ මහත්වරුන් ඔබලාට උපදෙස් දෙන්නේ ඔවුන්ගේ කයත් ඉහත ස්වභාවයේම තිබියදීමය. ඔවුන්ද ඉහත ස්වභාවයෙන් මිදී නැත. ඔවුනට අසනීපයක් වුවහොත් ඔවුන්ද තවත් වෛද්‍යවරයකු වෙතට ගොස් ප්‍රතිකාර ගත යුතුය. එහෙත් මේ අසනීපයට හොඳම ප්‍රතිකාරය වදාළ උත්තමයා තමයි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ. මුලින්ම උන්වහන්සේ අනුනට බෙහෙත් කියන්නට පෙර තමන් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් මිදුනාහ. උන්වහන්සේ තම ශ්‍රාවකයන්ට අනුදැන වදාලේ තුන් සිවුරන්, පාත්‍රයන්, උපරිමය ආහාර වේල් දෙකකින් යැපීමත්ය. උන්වහන්සේගේ ශ්‍රී මුඛයෙන් නිතරම දේශනාකළ වදනක් වූයේ දිනකට එක් වේලක් පමණක් වැළඳීම ශරීරයට පුදුමාකාර සැහැල්ලුවක් දනවන බවයි. ඔබ දිව සංවර කරගන්න. රසයට ඇති කැමැත්තෙන් මිදෙන්න. ආහාරයේ අශුභය වඩන්න. එවිට ආයාසයකින් තොරවම ඔබේ කය යම් ප්‍රමාණයකට නිරෝගී වේවි. ප්‍රසන්න වේවි. හැඩවේවි. රසයට ඇති ගිජුභාවය ඔබ අතහැරියොත් ඔබට යම් පමණකට රෝගීබව මගහැරේවි. අතහැරීම තුළ ඇති සැහැල්ලු සුවය අත්විඳීමට ඔබට හැකිවේවි.

ප්‍රඥාවන්ත පුද්ගලයා උත්සහගන්න ඕනේ දීර්ඝ කාලයක් ආයුෂ විඳින්න නොවේ. හැකිතාක් ඉක්මනින් මේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලින් මිදීමටය. නැවත උපතකින් මිදීමටය. එය අර්ථවත් කරගන්න බැරිනම් සසර කෙටිකර ගැනීමටය. මේ දෙකෙන් කොයික කරගන්නත් මා තුළ නිත්‍යවූ නිරෝගීබව, ලස්සන, හැඩය තිබෙනවාය කියන අවිද්‍යාවෙන් මිදෙන්න ඕනේ.

හැබැයි සමහරු මෙන් මෙහෙමත් ප්‍රකාශ කරනවා. තමන් ව්‍යායාම කළත් අනිත්‍යය වඩමින් තමයි කරන්නේ කියලා. හැබැයි ඉතින් මේ ධර්මයත් මාර ධර්මයක්ම තමයි. හරියට දිව්‍යලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝක සැප කෙළවර නිවන් ප්‍රාර්ථනා කරන්න කියලා කියන මාර ධර්මය වගේ. දිව්‍ය ලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝක සැප කෙළවර නිවන ගැන විශ්වාසයක් තියන්න බෑ. මෙය ස්වභාවයන් දෙකක්. දිව්‍යලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝක කියන්නේ අල්ලා ගැනීමක්. නිවීම කියන්නේ අතහැරීමක්. අල්ලා ගැනීමක් කෙළවර අතහැරීමක් ගැන විශ්වාසය තැබීම නොවිය හැක්කක්. සංසාරය පුරාවට කල්ප කෝටි ගණනක් අපිව මේ දුර ගමන ඇවිද්දුවේ ඔය මාර වදන් අපි අපේ කරගත් නිසා.

මේ දෙකෙන් එක ස්වභාවයකට අපි එන්න ඕනේ. එක්කෝ අල්ලා ගැනීම, එක්කෝ අතහැරීම.

පෘතග්ජනයා පුදුමාකාර කැදරකමකිනුයි තමන් කැමති දෙය උපාදානය කරගන්නේ. මනුෂ්‍යයා ජීවිතයේදී මුලින්ම උපාදානය කරගන්නේ මොකක්ද? තම මැනියන්ගේ ගර්භාෂයයි. මවකුසයේ ගර්භාෂයේ ඇතිවන ප්‍රතිසන්ධි චිත්තය ළදරුවෙක් වශයෙන් කලල රූපය අල්ලාගෙන වැඩීමේදී මේ ළදරුවා ගර්භාෂය මගේය කියලා අල්ලා ගන්නවා. මේ ගර්භාෂය තුළ දරුවා මොනතරම් දුකක්ද විඳින්නේ. බැලුම් බෝලයක් වගේ ආවරණයකට මැදිවෙලා, අතපය වකුටු කරගෙන සැරව, රුධිරය, මේදය, අස්ථි, මුත්‍රා, බොකු බඩවැල්, වමනය, දිරවූ නොදිරවූ ආහාර.... මොනතරම් ජරා ගොඩක් මැද්දේද. මැණියන්ගේ කුස තුළ ක්‍රියාත්මක වන වායෝ ධාතුවට හෙවත් වාතයට, තේජෝ ධාතුවට හෙවත් රස්නයට, ආපෝ ධාතුව හෙවත් දියර වර්ගවලින් පීඩනයට ලක්වෙමින්. මේ දරුවා වැඩෙන්නේ. මෙවැනි අවිචාරවත් පරිසරයක් මැද මේ දරුවා ගර්භාෂයේ වැඩුණත් ඔහු අකමැත්තෙන් නෙවෙයි ගර්භාෂය තුළ සිටින්නේ. ඔහු දුකක් හැටියට හිතලා නෙමෙයි ගර්භාෂය තුළ සිටින්නේ. මේ දරුවා ගර්භාෂය මගේ කියලා අල්ලාගෙනයි මෙහි පදිංචිවෙලා සිටින්නේ. තත්භාව නිසා හටගත් උපාදානයේ බලවත් බව නිසා බැසගත් තැන මගේ කියලා අල්ලා ගන්නවා. මගේ කරගන්නවා. සැපයක්ම හැටියට දකිනවා. මේ විදිහට නව මාසයක් ඇවෑමෙන් මේ දරුවා ලෝකයට බිහිකරන්න මොන තරම් වෙහෙසක් ගන්න වෙනවද? අම්මා, දරුවාව මේ උපාදානයෙන් ගලවාගන්න මොනතරම් අභිංසක වේදනාවක් විඳිනවාද? මොන තරම් තටමන්න ඕනිද? ශක්තියක් වැයකරන්න ඕනෙද? ඇයි මේ අම්මා මෙතරම් දුකක් විඳින්නේ? දරුවා තමා උපාදානය කරගත්, මගේ කරගත් ගර්භාෂය අතහැරීමට ඇති අකමැත්ත නිසා. එය මගේ කර අල්ලාගෙන සිටින නිසා. මගේ තැනින් මිදීමට ඇති අකමැත්ත නිසා. අවසානයේදී මවත් දරුවත් අතර සටනක් තමයි සිද්ධවෙන්නේ. දරුවා ගර්භාෂය අල්ලාගෙන සිටීමට ප්‍රයත්න දරනවා. මව දරුවාව එලියට ගන්න ප්‍රයත්නය දරනවා. දරුවා තුළ ගර්භාෂ කුටියට ඇති උපාදානයත්, මවට දරුවා දැකීමට, අයිතිකර ගැනීමට ඇති උපාදානයත් අතර සටනින් ශක්තිය වැඩි මව දිනනවා. මවට මේ ශක්තිය නොමැතිනම් වෛද්‍යවරයා සැත්කමකින් බලහත්කාරයෙන් දරුවා එලියට ගන්නවා. දරුවා මවකුස ගර්භාෂ කුටිය උපාදාන කරගෙන එහි රැඳෙන්නට හදනවා. අම්මා 'මගේ දරුවාය' යන උපාදානයෙන් දරුවාව දෝතට ගන්න අයිති කරගන්න හදනවා. වෛද්‍යවරයා තම වෘත්තීය උපාදාන කරගෙන දරුවා සැත්කමකින් එලියට ගන්නවා. හෙදිය තම වෘත්තීය උපාදානය කරගෙන දරුවා උපද්‍රව රහිතව ලෝකයට ගන්නට උපකාර කරනවා. මේ සතර දෙනා තුළම ක්‍රියාත්මකවන්නේ උපාදානයමයි. තම තමන් කැමැත්තෙන් අල්ලාගත් දෙය තමයි මේ සැපයක් හැටියට දකින්නේ.

දරුවා මේ විදිහට ලෝකයට බිහිවෙනකොට බෙරිහන් දිගෙන, හඬාගෙන තමයි බිහිවෙන්නේ. මොකක්ද මේ කෑගැසීම, හැම. මගේ තැන, නව මාසයක් මා පදිංචිවී සිටි තැන මට අභිමිචුනය, අභිමි කළාය යන වේදනාවෙන්, බයෙන්, අසරණ භාවයෙන් තමයි ඔය කෑගහන්නේ. තමාගේ අකමැත්තෙන් අම්මා සහ වෛද්‍යවරයා එකතුවී උදුරාගත් නිසා තමයි ඔය කෑගසන්නේ. විරෝධය දක්වන්නේ. මගේ තැන අභිමිචුනය

කියලා දරුවා කැගහනකොට ඒ හඬ අහලා අම්මාට සතුටුසිතා පහළ වෙනවා. සතුටු කඳුළු සලනවා. මට දරුවා ලැබුණා කියලා.

අහිමිවීම නිසා දුකත්, ලැබීම තුළ සතුටත් තමයි දෙදෙනාම විඳින්නේ. හැබැයි මේ විඳීමේ ස්වභාවයත් මොහොතකින් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා. මේ දරුවා ගර්භාෂයේ උපාදානයෙන් මිදිලා ලෝකයට බිහිවුනාට පස්සේ මොකද වෙන්නේ. අම්මාගේ උණුසුම, අම්මාගේ පියයුරු උපාදානය කරගන්නවා. ඔන්න දැන් හිටපු තැනට වඩා මෙනෙ සැප හැටියට දරුවා අල්ලා ගන්නවා. මව් උණුසුමත්, පියයුරුත් මගේ තැන හැටියට උපාදානය කරගෙන ඒ දෙක මගේ කියලා ආශ්වාදය කරනවා. ඔන්න දැන් මවගේ උණුසුමෙන්, මවගේ යයුරුවලින් දරුවා ඉවත් කරන්න හැදුවොත් දරුවා කැගසනවා. විරෝධය දක්වනවා. මෙන්න බලන්න දැන් මව් උණුසුමත්, පියයුරුත් උපාදාන කරගන්න ස්වභාවය. ගර්භාෂයේ විඳීම අනිත්‍යභාවයට පත්වුනා. තවත් විඳීමක් අල්ලා ගත්තා. මේ විඳීමේ ස්වභාවය අනිත්‍යභාවයට පත්වෙමින් ක්‍රමයෙන් තාත්තාව, තොටිල්ල, ළදරු පාසල, පාසල, විශ්වවිද්‍යාලය, රැකියාව, නිවස, බිරිඳ, දරුවා, මුණුපුරා ආදී වශයෙන් එකක් අතහැරෙද්දී තව රූපයක් සැපයී කියලා ක්‍රමානුකූලව මගේ කරගන්නවා.

4. ආචාර වෙඩිමුර නැති යුද වීරයා වන්න

වර්තමානයේදී ඔබ සුබෝපහෝගී නිවසක නවීන ගෘහ භාණ්ඩ තබාගෙන සුසිනිඳු ඇඳ ඇතිරිලි, සිනිඳු ඇඳුම් ආයිත්තම් පරිභාණය කරගෙන ජීවත්වුණත්, ලක්ෂ ගණන් වටිනා වාහන, රන් රිදී පාවිච්චි කර ඔය කය කළුපළි කළත්, අතීතයේ දවසක අපි හැමෝම සැරව, රුධිරය, මේදය, අසුචි, මුත්ර, බොකු බඩවැල්, වමනය, දිරවු, නොදිරවූ ආහාර වැනි ජරාගොඩක් මැද, බැලුම් බෝලයක් වැනි ආවරණයක් මැද වකුටුවී, අප්‍රසන්න අමිහිරි ගර්භාෂ කුටියක් මගේ කොටගෙන එයට ඇලී, ඉන් මිදීමට අකමැතිව වාසය කරපු කෙනෙක්මයි. මෙවැනි ගර්භාෂ කෝටි කියක් අතීතයේදී අපි අපේ කරගෙන ඇතිද? අවාසනාව මෙය නොවේ. මෙතරම් ගර්භාෂවලට රිංගාගෙන මහා දුකක්, කැමැත්තෙන් වින්ද අපි වර්තමානයේදී උත්සහ කරන්නේ ඔබේ ගර්භාෂයෙන් එවැනි දුක් විඳින සත්වයෙක් උපද්දවා ගැනීමටය. ඔය කැමැත්ත ඔබ තුළ තිබෙන තාක්කල් ගර්භාෂය මගේ කරගත් දරුවන් ද, දරුවන් මගේ කරගත් මවුවරුන්, පියවරුන්ද වීම මිස සසරින් මිදෙන්න නම් බැහැ.

ඔබේ මවුකුසින් දරුවකු ලෝකයට බිහිවුණ සැනින්, ඔබත් ඔබේ ස්වාමීපුරුෂයාත් මුළින්ම මොකද කරන්නේ. නමක් හඳුනවා, වාසගම, මුලකුරු සමග උප්පැන්න සහතිකය සමගම... ඇයි මේ උප්පැන්න සහතිකය? බයයි මේ දරුවා අහිමි වේය කියලා. වෙන කෙනෙක් අයිතිකරගනිය කියලා. ඒ නිසා රජයේ පොතේ නීත්‍යානුකූලව ලියාපදිංචි කරනවා. ප්‍රශ්නයක් වුණොත් උසාවියට ගිහින්නරි අයිතිකර ගන්නවා කියලා. නමුත් ඔබ සිතන්නේ නැහැ මේ දරුවා කොහේ සිටද ආවේ කියලා. සමහර විට ගිය ජීවිතයේදී මේ දරුවා අන්‍ය ආගමක, අන්‍ය ජාතියක වෙන්න පුළුවන්, යාවකයෙක් වශයෙන් ජීවත්වුණ කෙනෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. කුල වශයෙන් සමාජයේ පීඩනයට පත්වුණ කෙනෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. තිරිසන් සතෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. ප්‍රේතයෙක් වෙන්නත් පුළුවන්, යක්ෂයෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. දෙවියෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. බ්‍රහ්මයෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. මෙසේ සිටි සත්වයෙක් එතැනින් වුනව මවකුසේ ප්‍රතිසන්ධිය ඇතිවූවා වෙන්න පුළුවන්. මේ දරුවා පෙර ආත්ම භවයේ ඔබේම අම්මා, තාත්තා, ඥාතියෙක් වෙන්නත් පුළුවන්. ඒත් ඔබ දන්නේ නැහැ ඔබ මේ නළුවන්නේ පෙර ආත්මයක ඔබේ අම්මා, තාත්තා, එහෙම නැතිනම් අන්‍ය ආගමක, අන්‍ය ජාතියක කෙනෙක්, ප්‍රේතයෙක්, දෙවියෙක්... කියන සම්මුතියෙන් හැඳින්වුණ සත්වයෙක්ය කියලා. මේ තමයි උපාදානයේ බලවත් බව. නිර්ලජ්ජිත බව. උපාදානයේ සෙළව, තන්හාවේ දුහුල් සළුවෙන් අපි වසාගන්නවා.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඔබ යුද කාලයේ ක්‍රියාන්විතයේ සේවය කරන හමුදා නිලධාරියෙක්ය කියලා. ඔබ රට, ජාතිය, ආගම, රැකියාව නාමයෙන් යුද්ධ කරනවා. ඔබේ අතින් මිනිසුන් මැරෙනවා. අපි හිතමු ඒ මිය යන මිනිසුන් ද්‍රවිඩ ජාතික නොමඟ ගිය අය කියලා. ඔබට ඒ අය කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇතිවෙනවා, වේදනාවක් ඇතිවෙනවා. ඒ අයගේ දෙමාපියන් ඥාතියන් කෙරෙහි දුකක් ඇතිවෙනවා. මෙවැනි සිත් පරම්පරාවක් ඔබ තුළ ඇතිවෙමින් නැතිවෙන මොහොතක ඔබද යුද බිමේදී මියයනවා. මෙවැනි මියයෑමකදී ඔබ නැවත අම්මා කෙනෙකුගේ කුසේ පිළිසිඳ ගැනීමට ඉඩකඩ ඕනෑතරම් තියෙනවා. ඒ ආකාරයකට ඔබ තුළ ඇති වූ උපාදානය නිසා, ඔබ ද්‍රවිඩ මවකගේ කුසේ ප්‍රතිසන්ධිය ලබනවා. දරුවකු ලෙස ලෝකයට බිහිවෙනවා. ඔබ දැන් අලුත් සම්මුතිය තුළ අභිශේක ලබන්නේ යාපනයේ ද්‍රවිඩ පවුලක ද්‍රවිඩ නමක්, වාසගමක් සහිත ද්‍රවිඩ දරුවෙක් ලෙසයි. එම දරුවා යාපනයේ ලොකු මහත්වී දසවැනි වියට පැමිණියහම ද්‍රවිඩ කණ්ඩායමේ ළමා සොල්දාදුවෙක් වශයෙන් රාජ්‍ය හමුදාවට එරෙහිව සටන් වදිනවා. බලන්න මොනතරම් මුළාවක්ද? වසර 11ක කාලයක් තුළ සිංහල හමුදා නිලධාරියෙක් වශයෙනුත්, ද්‍රවිඩ සොල්දාදුවෙක් ලෙසත් භූමිකා දෙකකට පණ දුන්නා. මේ භූමිකාව මෙතැනින් නවතින්නේ නැහැ. නැවත නැවත උපාදානයක් නිසාම භවය කරා යනවා. ඔබ වර්තමාන ජීවිතයේදී මහත් අභිමානයෙන් යුතුව මම සිංහල බෞද්ධයෙක් කියලා උදම් ඇනුවද ඔබ පෙර ආතමයේ අන්‍ය අගමක, අන්‍ය ජාතියක වෙන්න පුළුවන්. මේ ජීවිතයෙන් පසු නැවත ඔබ අන්‍ය ආගමක, අන්‍ය ජාතියක වන මවුකුසක උප්පත්තිය ලබන්න පුළුවන්. නමුත් අපි අල්ලාගත් දේ තුළ 'මම' ඉන්නවාය කියලා දකිනවා. දැන් ඔබට පැහැදිලිවෙන්න ඕනේ කල්ප සියක් කෝටි ගණනක ඇත පටන් අපි මැරෙමින් ඉපදෙමින් පැමිණීමේ ගමනේදී ඔබ මේ ලෝකයේ හැම මනුෂ්‍යයෙකුට, දෙවියෙකුට, තිරිසන් සතෙකුටම, ප්‍රේතයෙකුටම, තිරිසනෙකුටම, බ්‍රහ්මයෙකුටම ලේ ඥාතියෙක් වී සිටිය බව. සම්මුතිය තුළ වෙන් වශයෙන් හඳුනාගන්නත්

සියලුදෙනාම ඔබේ ලේ ඥාතීන්මයි. නමුත් ලෝකය තවමත් වර්ගවාදීව යුද්ධ කරනවා. ඒ අය දන්නේ නැහැ යුද්ධය තිබෙන්නේ යුද බිමේ නොවේ කියලා. ඒත් ඒ අය හිතනවා යුද්ධය තිබෙන්නේ යුද බිමේය කියලා. නමුත් යුද්ධය තිබෙන්නේ, යුද්ධයේ මූල බීජයන් හටගන්නේ අවිද්‍යා සහගත මනුෂ්‍ය සිතේ. සිතේ තමයි යුද්ධය හටගන්නේ. කුමක් නිසාද? තත්භාව නිසා හටගන්නා උපාදානය හේතුවෙන්. ඒක නිසා කවුරුහරි හිතනවානම් ලෝකයේ යුද්ධය නතර කළ හැකිය කියලා, එය මිත්‍යාවක්මයි. යුද්ධ නතර කරන්න බැහැ. ඉවරකරන්නත් බැහැ. හැබැයි තාවකාලිකව වැඩි බලයෙන් යටපත් කර තබන්න පුළුවන්. එයත් තාවකාලිකයි. යුද්ධය නතර කළ හැක්කේ මිනිසුන් මැරීමෙන්, දෘෂ්ටි මැරීමෙන් නොවේ, මිනිසා තුළ අවිද්‍යාව මරාදැමීමෙන් පමණක්මයි. අවිද්‍යාව මියගිය තැන උපදින්නේ විද්‍යාවයි. ඒ කියන්නේ ප්‍රඥාවයි. ප්‍රඥාව යනු ලෝකයේ විශාලම යුද්ධයෙන් ලබනා ජයග්‍රහණයයි. ඒ ජයග්‍රහණයේ ජය ලබන්නා සවුදිය පිරිමි, රාත්‍රි හෝජන සංග්‍රහයන්, ජාතික කොඩි එසවීම, රතිඤ්ඤා පත්තුකිරීම්, ආචාර වෙඩිමුර නොමැත. ඇයි? ඒ ඔහු යුද්ධය අවසන් කළ කෙනෙකි. ඔහු නැවත රූපයක් මගේ කරගෙන එයට ඇලීමට හෝ ගැටීමට නොයයි. රූපයක් උදෙසා යුද්ධ නොකරයි. රණ්ඩු නොකරයි. ඔහු අවබෝධයෙන් හඳුනනවා රූපයක් යනු අනිත්‍යයක්ය කියලා. ඔහු යුද්ධ භූමිය පමණක් නොවේ. යුද ආයුධ, යුද ආයුධ කර්මාන්ත ශාලා සේම යුද සේනාවද සුණ්‍යවිසුණුකොට දමා අවසන්ය. ඔහු මේ සියල්ල විනාශකොට දැමුවේ ආයුධ පාවිච්චි කර නොවේ. සතිය සිතිය නැමැති ආයුධය පමණක් පාවිච්චි කිරීමෙනි. ඔහු මේ ජයග්‍රහණය ලබාගන්නේ තව තව මායිම් අල්ලාගැනීමෙන් නොව, අතහැරීමෙන්ය. දැන් ඔබට වැටහෙන්න ඕනේ ගෙදර යුද්ධයත්, ගමේ යුද්ධයත්, රටේ යුද්ධයත් හටගන්නේ කුමක් හෝ උපාදානය කරගත් නිසාය කියලා. උපාදානය කරගත් දෙය අතහරින්න. එවිට යුද්ධය නවතිනවා. ඒත් ඔබ එයට කැමති නැහැ. මොකද ඔබ උපාදානය කරගත් දෙය මගේය, එය නිත්‍යය කියලා දකින නිසා. ඔබ උපාදානය කරගත් දෙය රට වෙන්න පුළුවන්, ජාතිය, ආගම, ආත්මගරුත්වය, රැකියාව, තමාගේ පැවැත්ම, නායකත්වය, මේ අනිත්‍යවූ ධර්මතාවයන් තමයි ඔබේ සකස්වීමට හේතූන් වෙන්නේ.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා තත්භාව නිසාය උපාදානය සකස් වෙන්නේ කියලා. මේ උපාදානය තමයි ඔබව ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ කරා රැගෙන යන්නේ. ඒ නිසා ඔබ ඔය දිවීම, ව්‍යායාම කිරීම, ශරීරය හැදීම මොහොතකට නතර කරලා, එහෙම නැතිනම් ඒවා කරන ගමන් විවේකීව සිත්තන මොකක්ද මේ කය..... මස්, නහර, ඇට, රුධිරය, අසුචි, මුත්‍රා, බොකු බඩවැල්, සෙම්, සොටු... මෙහි හදන්න දෙයක් තිබෙනවාද? මේවායේ මොනවා හදන්නද? ජරාවක්මයි. පිළිකුලක්මයි තිබෙන්නේ. මෙය හදන්න නොවේ තිබෙන්නේ, අතහරින්නයි. ඔබ උදේට කටේ තිබෙන කුණුකෙළ මගේ නොවේ කියලා ඉවතට දමනවා. ඇසේ තිබෙන කබ, ශරීරයේ පිරුණු අසුචි, මුත්‍රා මගේ නොවේ කියලා ඉවතට දමනවා. ශරීරයේ පිරුණු වාතය මගේ නොවේය කියලා එලියට දමනවා. ශරීරයේ පිටවන දහදිය මගේ නොවේය කියලා පිසදමනවා. අන්න ඒ වගේ ඔබ තුළ තිබෙන්නාවූ, 'මා තුළ සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් ඉන්නවාය. ඔහුව නිරෝගී කරන්න ඕනැය. ඔහුගේ මස්පිඩු ක්‍රමවත් කරන්න ඕනැය' කියන අවිද්‍යා සහගත සිත ඔබ ඔබේ නොවේය කියලා ඉවතට දමන්න. මා තුළ 'මම' සිටියි. මා තුළ ආත්මයක් තිබේය යන දෘෂ්ටිගන් මිඳෙන්න. ඔබට ලැජ්ජා නැතිද, හිරිකිතයක් අපුලක් නැතිද මළ කුණකට, මළ කඳකට අතීතයේ ප්‍රේතයෙකු, තිරිසනකු, තිරිසන් සතකු ව ඔබ ඔබේ කරගන්න. 'මම' කියලා හඳුන්වාගන්න. ඔබට ලැජ්ජයි නේද?

තමන් ඔබට ලැජ්ජාවක් නොදැනෙන්නේ නම් ඔබ මේ සටහන නැවත නැවත කියවන්න. මේ ඔබ කියවන්නේ ඔබේ රූපයෙන් නිදහස්වීමේ මාර්ගයයි. නිවීමේ මාර්ගයයි. මේ ගැන සිතලා සතුටු නොවී, ඇති වූ සතුටත් අනිත්‍ය බවම දකින්න. ඇතිවූ, නැතිවගිය සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැක නිවීමේ මහට අවතීර්ණ වන්න.

කයේ ස්වභාවය හොඳින් දකින්න. ඔබ දැකලා තිබෙනවාද ලස්සන කුකුලෙක්ව. නා නා වර්ණ පිහාටු වලින් කුකුලා අලංකාරයි. දකින්න ප්‍රිය උපදවන රූපයක් එයාට තිබෙනවා. මේ ලස්සන කුකුලාව මස් කඩයට ගෙනහින් පිහාටු සේරම ගලවලා, සුද්ද කරලා, යකඩ කොක්කක, එහෙත් නැතිනම් වීදුරු ශීතකරණයක විකිණීම සඳහා තබා තිබෙනවා ඔබ දැකලා ඇති. උගේ දැන් තිබෙන්නේ සම පමණයි. ලස්සන පිහාටු නැහැ.

දැන් ඔබ ඔබේ කය දෙස බලන්න. ඔබ හුදෙකලාව මනසින් හෝ හැබැහින් ඔබේ කය නිරුවත් කරන්න. කැඩපතක් ඉදිරියේ සිට දකිනවා සේ ඔබේ කය දෙස බලන්න. අර කුකුල් මස් කඩේ එල්ලලා තිබෙන හමගහපු කුකුළාගේ කයත් ඔබේ කයත් අතර වෙනසක් තිබෙනවාද? ඔබේ කයත් හමගහපු කුකුළෙක් වගේමයි. ඔබ මෙන්වයෙන් පිරුණු ඔබේ සිත ලැජ්ජාවට පත්කරන්න. සිත අපහසුවට පත්කරන්න. මාන්තය බිඳ දමන්න. කුකුළාව ලස්සන කළේ උගේ ලස්සන පිහාටු වගේම ඔබවත් ලස්සන කරලා පෙන්වන්නේ ඔබේ ඇඳුම් පැළඳුම්, ආභරණ, සුවඳ විලවුන්. අර කුකුල් කය බාහිර දේ විසින් අලංකාර කරනවා. ඔබ යථාර්ථයෙන් ඇත් කරනවා. අවිද්‍යාවෙන් අන්ධ කරනවා මේ වෙළෙඳපොළ කියන්නේ අවිද්‍යාව විකුණන තැනට. වෙළෙඳපොළේ මුදලාලිලා අවිද්‍යාව පැකට් කරලා, බෝතල් කරලා, පෙට්ටි කරලා, ලස්සන ලේබල් අලවලා, රූපවාහිනී දැන්වීම් දමලා, ලොකු බෝඩ් ප්‍රදර්ශනය කරලා, විදුලි බුබුලු දමලා අලෙවි කරනවා. මේ මිනිස්සු උදේ ඉඳලා රැ වෙනකම් කර්මාන්තශාලා වල, වැඩබිම් වල රැකියා කරන්නේ මේ අවිද්‍යාව මිලදී ගන්න සල්ලි සොයන්නයි. එක පැත්තකින් ඔවුන්ට අවිද්‍යාව නිෂ්පාදනය කරනවා. තව පැත්තකින් ඔවුන් අවිද්‍යාව මිලදී ගන්නවා. සමාජයේ ඇති නැති ස්වභාවය මත මේ නිෂ්පාදනයේ සහ මිලදී ගැනීමේ ගුණාත්මකභාවයන් අඩුවැඩි වෙනවා. ලෝකය භාණ්ඩ සහ සේවා අංශයෙන් දියුණු වෙනවා කියන්නේ අවිද්‍යා දියුණු වෙනවා කියන එකයි. අවිද්‍යා නිෂ්පාදනය සහ මිලදී ගැනීම ඉහළ යනවා කියන එකයි.

ඔබ දැන් නිව් සැනසිල්ලේ සිතන්න ඔබත් අවිද්‍යාවේ දාසයෙක්ද? පිංවත් ඔබ ශරීරයේ නිරෝගීබවට, දිවීමට, ව්‍යායාම කිරීමට වැයකරන කාලය මේ කය අවබෝධ කරගැනීමට වැයකරන්න. ඔබට අයිති නැති ආගන්තුක සිත, ඔබේ යටතට ගන්න. සතිය සිතිය උපද්දවාගන්න. දුවන්න, ව්‍යායාම කරන්න කියන සිත ඔබ අතහරින්න. එවිට දිවීම, ව්‍යායාම ඔබට අතහැරේවි. දිව සංවරව තබාගෙන නිරෝගී වන්න. නිරෝගී ශරීරයක් ඇති අයෙක් වන්න, එහි අනිත්‍යය දකිමින්ම.

නිරෝගී කය ලෝකයට ප්‍රදර්ශනය කිරීමට නොව, සසර ගමනින් එතෙරවීම සඳහා ප්‍රයෝජනයට ගන්න. නිවීමේ දොරටුවට පිවිසීමට ඔබේ නිරෝගී කය වාහනයක් කරගන්න. ඔබ නැවත වේගයෙන් දුවන වීථාවෙක්, සිරුරට බොහෝ ව්‍යායාම් දෙන වඳුරෙක්, ව්‍යායාම් සරඹ ආදිය උපාදානය කිරීමෙන් ඉපැයුණු අභසේ ජිම්නාස්ටික් කරනා ප්‍රේතයෙක් නොවීමට වගබලාගන්න.

5. බ්‍රොයිලර් ජීවිතය

අවිද්‍යාව තමයි ලෝකයේ ක්‍රියාකාරීත්වය. ක්‍රියාකාරීත්වය කියන්නේ පැවැත්ම, විකාශනය, විනාශය, ඉපැදීම කියන ගලායෑම. වෙනත් වචන වලින් ප්‍රකාශ වුවද මෙහි අර්ථය ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණමය. ලෝකයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අවිද්‍යාව නම්, ලෝකය දියුණු වෙනවාය කියන්නේ අවිද්‍යාවේ දියුණුවයි. අවිද්‍යාවේ දියුණුව මනින මිනුම්දණ්ඩ වනුයේ වත්පොහොසත්කම්, ලබාගත් දැනුම, උපාධි, දරන තනතුරු. කොටින්ම අයිතිකරගත් දේවල් වල ප්‍රගතිය, විශාලත්වය, ප්‍රමාණය අනුව දියුණුවේ ස්වභාවය තීරණය වෙයි. දේශපාලනඥයකු මනින මිනුම්දණ්ඩ ඔහු ලබාගන්නා මනාප ඡන්ද සංඛ්‍යාවයි. වෛද්‍යවරයා මනින මිනුම් දණ්ඩ ඔහු වෙත ගලාඒන රෝගීන් සංඛ්‍යාවයි. පාතාල නායකයා මනින මිනුම් දණ්ඩ ඔහු සතු පිරිවර, ආයුධ ප්‍රමාණය සහ ඔහු කරන විනාශයේ ප්‍රමාණයයි. බුද්ධිමතා මනින මිනුම් දණ්ඩ ඔහු ලබාගත් උපාධි සහතික ප්‍රමාණයයි. තමා කැමැතිදෙය දැඩි තෘෂ්ණාවකින් අල්ලාගෙන අල්ලාගත් ක්‍ෂේත්‍රය තුළ ශක්තිමත්භාවයෙන් සියල්ල උපාදානය කරගන්නා පුද්ගලයා යනු දියුණු පුද්ගලයාය. මේ දියුණුව කියන තැනට පැමිණීමට තමයි හැමෝගේම උත්සාහය. වැඩි වැඩියෙන් අයිති කරගන්න. වැඩි වැඩියෙන් අයිති කරගැනීමට යන ගමනේදී හැමෝටම එකම ස්ථානයකට එන්න බැහැ. පුද්ගල ශක්තිමත්භාවය මත, පෙර සංසාරික කුසල් අකුසල් මත අයිති කරගැනීමේ විවිධත්වයන් පවතිනවා. සමාජය තුළ තිබෙන තරගකාරීත්වය වශයෙන් අප දකින්නේ තමා අයිතිකරගත් දෙය තව වැඩි කරගැනීමට දරන ප්‍රයත්නයයි. අයිති නොකරගත් දෙය අයිති කරගැනීමට යෑමයි. මේ තරගය සඳහා ඔබ අවතීර්ණ වූ විට ඔබට ගොඩාක් අකුසල් සිද්ධි වෙනවා. සමහරවිට ඔබ කර්මාන්තශාලාවක්, ව්‍යාපාරයක්, ගොවිපළක් කරන පිංවතෙක් වෙන්න පුළුවන්. ඔබ වැඩි ලාභයක් ලබන්න අවශ්‍ය නම්, තව කෙනෙක්ව ඔබ සීමා කරන්න ඕනේ. ඔබ තව කෙනකුගේ දෙයක් ලැබීමක් සීමාකිරීමෙනුයි, කප්පාදු කිරීමෙනුයි ඔබට වැඩි දෙයක් ලබාගත හැක්කේ. ඒ තුළින් ඔබට අවිද්‍යාවේ මිනුම් දඩු වලින් දියුණු කියන ජය කණුවට එන්න පුළුවන්. හික්‍ෂුවට අවශ්‍ය වන්නේ පිංවත් ඔබ ඔබේ දියුණුව සඳහා අනිත් පුද්ගලයාගේ අයිතිය සීමාකිරීමට යාම තුළ ඔබ අයිතිකරගන්නා අකුසල්වල ප්‍රමාණය ගැන ඔබගේ අවධානය යොමුකිරීමය. එසේ නොමැතිව ඔබට ආර්ථික විද්‍යාව ගැන කියාදීමට නොවේ. හික්‍ෂුව දන්නා එකම ආර්ථික විද්‍යාව අඩුකිරීමය. අඩුකිරීම තුළින් නැති කිරීමය.

එකතු කිරීම තුළින් රැස්කිරීමත්, රැස්කිරීම තුළින් විනාශයත් ධර්මයේ අර්ථය නොවේ. ලෝකයේ අර්ථය යනු දුකයි. දුක හැර වෙන අර්ථයක් ලෝකයේ නැහැ. ඇයි ලෝකය දුක? තම වසභයේ පවත්වාගතහැකි කිසිවක් ලෝකය තුළ නොමැති නිසා.

අවිද්‍යාව විසින් ඔබට පෙන්වන ලෝකයේ දියුණුව යන මිනුම් දඩු අත්කරගැනීම සඳහා ඔබ යන ගමනේදී සේවකයාගේ, පාෂෂිකයාගේ නිදහස, වැටුප, අයිතීන් සීමා කිරීමට යෑම නිසා ඔබ නොදැනුවත්වම අයිති කරගන්නා අකුසල් ලෝකය දියුණුවෙන්න දියුණුවෙන්න ප්‍රමාණාත්මකව ඉහළ යයි. ඒවායේ කර්ම විපාකයන් ගෙවීමේ අවසරාවද එයට සාපේක්‍ෂව ඉහළ යයි. ඔබ තිරිසන් ලෝකය දෙස බලන්න. කිසිම සතකු, පක්‍ෂියකු, මාළුවකු මුළු රූමු පුරා සුවසේ නිදාගැනීමක් නැත. ඔබ නිවසේ රාත්‍රියට සුවසේ නිදාගෙන අලුයම අවදි වේ. මෙවැනි නින්දක් ලබාගැනීමට තිරිසන් ලෝකයේ සත්වයන්ට වාසනාව නොමැත. එම සතුන් ගසක කොළයක්, අත්තක් වැටුණද වෙනත් සතකුගේ ශබ්දයක් ඇසුණද තිගැස්සී බියෙන් ඇහැරේ. සුවසේ නිදන්ට මේ සත්වයන්ට නොහැක්කේ කර්ම විපාකයක් නිසා විය යුතුය. කළ කර්මය විය යුත්තේ අනුන්ගේ නිදහස සීමාකිරීමයි. අනුන්ව බියගැන්වීමයි. තමාගේ බලයෙන් අනුන්ව මැඩපවත්වා තැබීමයි. කොටින්ම නිදහස පැහැරගැනීමයි. එහි විපාකයන් ලෙස මිනිස් ජීවිතයෙන් චූතව තිරිසන් ආත්මයේ ඉපිද එම කර්ම විපාකයන් ගෙවයි. ලෝකයේ ජීවත්වන සත්වයා අකුසල් දෙසටමය. තමාට රැස්කරගැනීම සඳහා අනුන්ගෙන් උද්‍යාගැනීමටය. මේ උද්‍යාගැනීම කරන්නේ බොහෝම නම්බුකාර ක්‍රමයටය. ලාභය, ගුණාත්මකභාවය, අතිකාල, ආයතනයේ දියුණුව වැනි ලස්සන වදන්, ලේබල මෙයට අලවා ඇත. සමාජයේ වෙළෙඳපොළේ පැවැත්ම උදෙසා ඉහත දේවල් අත්‍යවශ්‍යය. ඒ පිළිබඳව තර්කයක් නොමැත. මේවා නැති කළ නොහැකි

ලෝක ස්වභාවයන්ය. එහෙත් මෙහි කථාකරන්නේ අවිචාරයෙන් මේවා අයිති කරගැනීම සම්බන්ධවය. මේවා විචාරවත්ව අයිති කරගැනීමට යැම නිසා මනුෂ්‍යයා අතින් රැස්වන අකුසල් ප්‍රමාණයත්, අකුසල් රැස්කිරීම වැඩිවන්න, වැඩිවන්න අකුසල් විපාකදීමේ ස්වභාවයද වැඩිවනවා. මේ සත්ව ප්‍රජාවගේ අකුසල් විපාකදීමේ ස්වභාවයේ තියුණුව ඔබට ලෝකය දෙස බලා වටහාගන්න. අතීතයේ කුකුළෙක් අවුරුද්දක් ජීවත්වුණාට පස්සේ තමයි එම සතාව මසට මැරුවේ. එයා අවුරුද්දක් ජීවිතය වින්දා. ඊට පස්සේ මේ කුකුළාගේ ජීවත්වීමේ අයිතිය ක්‍රමානුකූලව කුකුළාට අහිමිවුණා. මාසෙන් මාසය ජීවත්වීමේ අයිතිය බ්‍රොයිලර් කුකුළාට අයිතිවෙමින් දැන් බ්‍රොයිලර් කුකුළෙක්ව මාස දෙකකටත් අඩු කලකින් මසට මරණවා. මාස දෙකකටත් අඩු කාලයයි ජීවත්වීමට අයිතිය ලැබෙන්නේ. ඇයි මේ? සත්වයාගේ කර්මය විපාකදීමේ වේගය එන්න එන්න වැඩිවෙනවා.

අතීතයේ වසරකට එක වතාවක් බෙල්ල කපාගෙන මැරුණු කුකුළෙක් වර්තමානයේ වසරකට හය වතාවක් බෙල්ල කපාගෙන මැරෙනවා. ඒ කියන්නේ කර්ම විපාක විඳිනවා. ලෝකය අවිද්‍යාවෙන් දියුණුවට යනකොට මේ බ්‍රොයිලර් කුකුළා සති දෙකකින් මරා මසට ගන්න තාක්‍ෂණයක් ඇතිවෙව්. ලෝකය එය තාක්‍ෂණයේ, සත්ව නිෂ්පාදන ක්‍ෂේත්‍රයේ දියුණුවක් ආශ්චර්යයක් ලෙස දකිව්. මෙම තාක්‍ෂණය සොයාගත් විද්‍යාඥයන්ට උපාධි සහතික පිරිනමාව්. හැබැයි ඉතින් කකුළන්ගේ පැත්තෙන් කර්ම විපාක දීමේ වේගයයි පෙනෙන්නේ. කුකුළා වැඩි වාරගණනක් මැරම් කන වාරයක් පාසාම කුකුළාව මැරීමට හවුල්වන මිනිසාද රැස්කරන ප්‍රාණසාත අකුසල් ප්‍රමාණය වේගවත් වෙනවා. ඔන්න දැන් ඔබ බලන්න මෙනත දියුණුභාවයට පත්වුනේ කුමක්ද? අවිද්‍යාවයි. සත්වයාගේ දුකයි. කුකුළා මරණ වාර ගණන වැඩි වෙනවා. මිනිසාගේ ප්‍රාණසාත අකුසල් ප්‍රමාණයත් වැඩිවෙනවා.

සත්ව ලෝකයේ බ්‍රොයිලර් කුකුළෙක් වෙලා ඉපදෙන්නේත්, මසට හදන සතකු ලෙස ඉපදෙන්නේත් කර්ම විපාකයක් නිසාමයි. අපි මොනතරම් අනුකම්පා කරලා මෛත්‍රිය නිසා කුකුල් මස් නොකෑවත් බ්‍රොයිලර් කුකුළාගේ අකුසල් විඳීමේ ස්වභාවය නවත්වන්න අපට බැහැ. මස් කඩේ මස් සඳහා කුඩුකරලා තිබෙන බ්‍රොයිලර් කුකුළෙක් 'අනේ මේ සතා මරන්න දෙන්න හොඳ නෑ' කියලා සත්ව කරුණාව ඇතිකරගෙන මුදල් ගෙවා එම සතා ගෙදර ගෙනවිත් හැදුවොත් සතා ටික දවසක් ජීවත්වෙලා මැරිලා යනවා. මැරිලා ගිහින් නැවතත් බිත්තරයක් තුළම උපත ලබාව්, බ්‍රොයිලර් කෙනෙක් වෙලාම. ඔබ ඒ සතාව මරණයෙන් බේරුවා කියලා ඒ සතාගේ කර්ම විපාකයෙන් බේරාගන්න බැහැ. සතර අපායේම ඉපදෙමින්, ජීවත්වීමේ කාලය සීමාකරගනිමින්, මැරුම්කමින් විපාකයන් ගෙවනවා.

ඔබ හිතන්න ඔය කුකුළු ගොවිපළවල, කුකුල්මස් තොගයට මරණ කඩවල, බ්‍රොයිලර් සතුන් මරන මිනිස්සු ඉන්නවා. මේ එක මනුස්සයෙක් දවසකට සතුන් 500 ක් විතර බෙල්ල කපා මරාදමනවා. මෙහෙම බලනකොට ඒ මනුස්සයා ජීවිතකාලය තුළ මොනතරම් නම් සතුන් මරන්න ඇතිද? සමහර අන්‍ය ආගම් වල මිනිසුන් සිටිනවා, ඒ අය දිනපතා ආහාර සඳහා කුකුල්ලු මරණවා. අනුන් මරන මස ඒ අය පාවිච්චිකරන්නේ නැහැ. මේ විඳිනට බලනකොට දිනකට බ්‍රොයිලර් 25,000ක් මරණවා කියලා හිතමුකෝ. ඒ හැම සතෙක්ම මරන්නේ මනුෂ්‍යයෙක්. එහෙම නම් මේ කර්ම විපාකය නිසා මේ මනුෂ්‍යයෙක් මැරිලා ගිහින් දිව්‍යලෝකේ උපදිනවාද? නැහැ. බිත්තරයක් ඇතුළේමයි උපදින්නේ. ඇයි? කුකුල් සංඥාව කැමති නිසා. කර්මය විපාක දීමට අවශ්‍ය නිසා. ගෙවන්නට තිබෙන අකුසල් ප්‍රමාණය වැඩි වෙන්න වැඩි වෙන්න, විපාක දීමේ අවස්ථාවත් වැඩිකරනවා. මේ විපාක දීමේ වැඩිභාවය තමයි වර්තමානයේ මේ සත්ව ලෝකයේ අඩු ආයුෂින් මස් පිණිස සකස්වීමේ තාක්‍ෂණය ඉදිරියට යන්නේ. හැකි තරම් රසායනිකයන්, ආහාර, බෙහෙත් පොවලා ඉක්මනට ලොකුකරලා ඉක්මනට මරනවා. නැවත උපදින්න. අතීතයේ කරපු මහා අකුසල් කඳු ගෙවීමට අවස්ථාව උදාකරගන්න. ඔබ බ්‍රොයිලර් කුකුළෙක් කියන්නේ අතීතයේ කුකුල් මරන්නෙක්මයි. ඔය පෘෂ්ඨිමත් එළුවෙක්, ඌරෙක් හරක් නාම්බෙක් කියන්නේ පෙර ආත්මභාව වල හරක් මරන්නෙක්මයි. ඔවුන් එම මිනිස් ජීවිත වලදීa එළුවන්, ඌරන්, හරකුන් දහස් ගණනින් මැරූ අය. ඔබ මරණයට කැපවූ සතෙක් නිදහස් කළා කියලා එම සතා මරණයෙන් මුදවන්න, එම අකුසල් කන්දෙන් මුදවන්න බෑ. ඔවුන් ඒවා ගෙවිය යුතුමයි. ඔබ කළ යුත්තේ සතුන් මරණයෙන් මුදවාගැනීමට යැම නොවේ. හැකිතාක් ඉක්මනින් මේ විෂම ලෝක ස්වභාවය හඳුනාගෙන

නැවත ඔබ කුකුළෙක්, එළුවෙක්, ඌරෙක්, හරකෙක් නොවන්නටය. ඒ කියන්නේ සතර අපායෙන් මිදුණු කෙනෙක් බවට පත්වීමට උත්සහකිරීමය.

දිනකට බ්‍රොයිලර් විසිපන්දහස් ගණනින් මරපු මිනිසුන්මයි එය නැවත බ්‍රොයිලර් කුකුළන් වෙලා උපදින්නේ. ඒ උපදින්නේ මැරුම්කන්නමයි. නිදහසේ මියයන්න නොවේ. නිදහසේ ගේ මිදුලක ඇඟිදගෙන කන්න නොවේ. නිදහසේ හිරු එළියේ, සුළගේ පහසු විදින්න නොවේ. නිදහසේ තම වර්ගයා සමග සතුටුවෙන්න නොවේ. මේ සත්වයන් කළ කර්මයන් ඔය ගෙවන්නේ. අපේ මෙත්‍රියට කරුණාවට ඒ කර්මයෙන් ඒ අයව මුදවන්න. ආහාර තාක්ෂණයේ දියුණුවෙන් නිපදවන සෑම සොසේජස් එකක් පාසාම මීට බෝල් එකක් පාසාම සකස්කළ, සකස් නොකළ මස් කැබැල්ලක් පාසාම එම සතුන් මරාදරමු මිනිසුන්ට නැවත කල්ප ගණන් තිරිසන් ලෝකයේ ඉපද සොසේජස්, මීටබෝල්ස් වෙන්න සිදුවෙනවා.

ඔය මසට ඇතිකරන සතුන් ගැන ඔබ හොඳින් නිරීක්ෂණය කරන්න. ඒ සතුන් මරුම්කන තුරුම සීමිත ඉඩ ප්‍රමාණයකයි ජීවත්වෙන්නේ. ඒ සතුන්ට ඇවිදීමේ ඉඩකට සීමාකරලයි තිබෙන්නේ. ශක්තිය කැලරි වැයවන නිසා මස් බර අඩුවේය කියලා. දැන් අලුත්ම බ්‍රොයිලර් කුකුළන් ඇතිකිරීමේ තාක්ෂණය තමයි විශාල කුඩුවල රාක්ක පෙට්ටි තනා, එම කුඩා පෙට්ටියේ කුකුළා ඇති කිරීම. කුකුළාගේ ප්‍රමාණයට තැනු එම පෙට්ටියේ එම සතාගේ හිස එළියට දැමීමට ප්‍රමාණවත් කවුළුවක් තිබෙනවා. මසට ගන්නාතුරු ඒ කුකුළා ජීවත්වෙන්නේ එම පෙට්ටිය ඇතුළේ. පෙට්ටියේ ඇති කුඩා කවුළුව ඉදිරියේ ජලය සහ ආහාර පටියක් තිබෙනවා. පෙට්ටියේ කුඩා කවුළුවෙන් හොට එළියට දමලා, ජලය සහ ආහාර අරගෙන පෙට්ටිය සැපය කරගෙන එයා එහි ජීවත්වෙනවා. මේ ක්‍රමයෙන් මස් බර වැඩිවෙනවලු. මෙම සතා කුඩුවේ සිටියත්, මෙම පෙට්ටියේ සිටියත් මාස එකහමාරෙන් මරා මස් කරනවා. එහෙත් මේ ක්‍රමය යටතේ මේ සතාට එම කෙටි කාලය තුළ ඇවිදීමේ නිදහසත් නැතිවෙලයි මැරුම්කන්න වෙන්නේ. ලෝකයා මේවා හඳුන්වන්නේ තාක්ෂණයේ නව සොයාගැනීම් දියුණු වශයෙන්. මිනිසාට සත්තු මරන්න කියලා යොමුකරන්නෙන් අවිද්‍යාසහගත සිතමයි. එම අකුසල් නිසා මරණින් මතු තිරිසන් ලෝකයේ ඉපදුනහම එම තිරිසන් සතාව ඉක්මනටම ශරීර බර වැඩි කරලා මසට ගන්න ක්‍රමය කියලා දෙන්නෙන් අවිද්‍යා සහගත සිතමයි. ලෝකය දියුණුවෙනකොට සත්වයාගේ අකුසල් ප්‍රමාණය වැඩි වෙනවා. ආයුෂ අඩු වෙනවා. මියයෑමේ වේගය, ඉපදීමේ වේගය වැඩිවෙනවා. තිරිසන් සත්වයකුගේ ඉපදීමේ වාර ගණන වැඩිවෙනවා කියන්නේ එම සතුන් හිස කපාගන්නා වාර ගණන වැඩි වෙනවාය කියන එකයි.

එක්තරා ඌරු ගොවිපලක මස් පිණිස විශාල චීන ඌරන් ඇතිකරන්නේ අඩි හතරේ දිග පළල, හාග බිත්ති බැඳපු කුඩා කුටිවලයි. එම සතුන්ගේ ලෝකය තමයි අර කුඩා කුටිය. ඒ සතුන්ට ඇවිදින්න දෙන්නේ නැහැ. මස් බර අඩුවෙනවාය කියලා. ආහාර ජලය ඖෂධ දෙනවා පමණයි. සමහර ඌරන් ශරීර බර වැඩි නිසා පැත්ත වැටිලයි ඉන්නේ. මස් බර වැඩි නිසා පැත්ත වැටිලා ඉන්න කුකුළෙක්, ඌරෙක්, එළුවෙක්, හරකෙක් දැක්කහම එම සතාගේ අයිතිකරු මොනතරම් සතුටක් ලබනවද. මොකක්ද මේ ලබන සතුට, මතු ආත්ම දහස් ගණනක තමාත් තිරිසන් සතකුව ඉපිද මේ දුක සහතික කරගැනීමේ අවිද්‍යාවේ සතුටයි. මෙ මෝඩ සල්ලිකාර මනුෂ්‍යයාගේ ඇස් අවිද්‍යාවෙන් වහලයි තියෙන්නේ. එයා දකින්නේ වැඩි යමක් අයිතිකරගැනීමේ අවිද්‍යාවේ සිහිනය පමණයි. ඒ සිහින සුන්දර තරමටම, එම සිහිනයෙන් බැංකු ගිණුමේ ඉලක්කම් ගණන වැඩිවන තරමටම, එහි විපාකයන් හයානයකය. අවිද්‍යාවෙන් දැස් අන්ධ වුණු මේ සල්ලිකාර මහත්තයා මොහොතක්වත් සිතන්නේ නැහැ මේ මස් බර වැඩි නිසා පැත්ත වැටිලා ඉන්න තිරිසන් සතා අතීතයේදී ඔහුටත් වඩා සල්ලිකාර මහත්තයෙක්ය කියලා.

6. බ්‍රොයිලර් ජීවිතය II- සෑම තරාතිරමකම පාලකයන් වෙත කරුණාවෙනි!

බ්‍රොයිලර් කුකුළන් සිය දවස් හතළිස් පහක ජීවිත කාලය තුළ කුඩා කුඩුවකට කොටුවී සිට නිසි වයස් වැඩුණු පසු හිස ගසාදැමීමට ලක්වීමේදී අදාළ සත්වයන් කර්ම විපාක දෙකක් ගෙවනවා. එකක් ප්‍රාණසාත අකුසලය. ඒ හේතුවෙන් හිස ගැසුම් කනවා. අනික් අකුසලය තමන්ගේ දියුණුව උදෙසා අනුන්ගේ ජීවිතය සීමාකිරීමයි. එහි විපාක හැටියට තිරිසන් ලෝකයේ ඉපදුණද, සෙසු තිරිසන් සතුන්ට මෙන් ඇවිදීමේ නිදහසක් නැතිව, කුඩා පෙට්ටියක, කුඩා කුඩුවක ජීවිතය ගෙවනවා මැරම් කන තුරුම....

මෙන්න මේ දෙවැනි ස්වභාවය ගැන ඔබ ප්‍රවේශම් වෙන්න ඕනේ. බෞද්ධ ජනතාව සත්ව සාතනය කරනවා හුඟාක් අඩුයි. නමුත් මෙහි දෙවැනිව සඳහන් කළ අනුන්ගේ නිදහස සීමාකිරීමේ අකුසලය නම් බෞද්ධ ජනතාව අතින් බොහෝවිට සිද්ධ වෙනවා. බොහෝම ධනවත්, ගොඩක් පින්දහම් කරන අයගෙනුත්, සාමාන්‍ය අයගෙනුත් ව්‍යාපාර, වැවිලි, කර්මාන්තශාලා හිමියන් අතින් මේ අකුසලය සිදුවීමට හුඟාක් ඉඩකඩ තිබෙනවා. එවිට අවශ්‍ය නැහැ, තම ගෙදර සේවය කරන මෙහෙකාර දරුවා නිසා ඔබට මේ අකුසලය සිදුවෙන්න පුළුවන්. නිදහස සීමා කිරීම, වැටුප් අඩුවෙන් දීම, සීමාවකින් තොරව වැඩ ගැනීම මොනම ආකාරයට හෝ සුරාකෑම බොහෝම භයානක දෙයක්. ලෝකය දියුණුවෙන තරමටම මෙම අකුසලය දෝරේගලා යමින් මිනිසා අතින් සිදුවෙනවා. මේ අකුසලය නිසා එහි විපාකයක් හැටියට සත්වයාගේ නිදහස සීමා වෙනවා. කුඩු ජීවිතයකට සත්වයා යොමුවෙනවා. ගමේ, නගරයේ අඩියෙන් අඩිය ගෙවල් තැනීම නිසා මිනිසාගේ නිදහස සීමාවෙලා. එදා මනුෂ්‍යයාට තිබුණ ඇවිදීමේ, සෙල්ලම් කිරීමේ නිදහස අද ගෙදරදොරේ නැහැ. පෙට්ටියේ කුකුළා වගේ අපිත් කොටුවෙලා, කුඩුවෙලා. ලොකු ගෙදරක් හදාගන්නවා. ලොකු තාප්පයක්, ලොකු ගේට්ටුවක් දමාගන්නවා. ගේ ඇතුළේ මැද මිදුලක් හදා ගන්නවා. ඕක තමයි වර්තමානයේ මිදුල, එළිමහන. අපේ මියගිය ආච්චිලා, සීයලා, ඔය වර්තමානයේ නිවසේ මැද මිදුල දැක්කොත් සිනාසේවි. මොකද ඒ සා විශාල ගෙමිදුල් ඒ කාලවල ගෙදරකට තිබුණා. වර්තමාන ලෝකය සකස්වෙන්නෙ සත්වයාගේ කර්ම විපාක ගෙවීමට සුදුසු ස්වභාවයෙන්මයි.

වර්තමානයේ බොහෝම ගරු ගාම්භීර, නම්බුකාර නිවාස සංකල්පය තමයි තට්ටු විසිපහේ තිහේ තට්ටු නිවාස ක්‍රමය. මේ දැවැන්ත නිවාස සංකීර්ණ අහස උසට විරාජමානව වැජඹෙන්නේ හරිම සාඩම්හරයෙන්. එහෙත් අප මේ දකින්නේ අවිද්‍යාවේ බියකරු සතුරාවමයි. මේ සතුරා අහස උසට නැගී සිට ලෝකයාට කියන්නේ, 'ඔබත් මෙතැනට, මේ උසට එන්න' කියා. ඔබත් ඔබේ තනි තට්ටුව තට්ටු දෙකට උස්කරගන්න කියලා. අවිද්‍යාවේ ගඩොලින්, ඔබේ ලෝකය විශාල කරගන්න, උස්කරගන්න කියා. අවිද්‍යාවේ මාරයා ඔබට දෙන පණිවුඩයට ලෝකයාගේ ප්‍රතිචාරය පැහැදිලියි. දැන් හැමෝගේම ආශාව, තරගය කොන්ක්‍රීට් වනාන්තර ඉදිකර ඒවා මගේ කරගැනීමයි.

මේ අතිදැවැන්ත නිවාස සංකීර්ණවල ජීවත්වන පිංවත් මහත්වරු අධිසුබෝපහෝගී ජීවිත ගතකරන, බොහෝම ධනවත් අයයි. පෙර සංසාරයේ කරපු මහා කුසල් විපාකයක් නිසාමයි මෙවැනි විශාල නිවාස වල සුබෝපහෝගී ජීවිත ලැබෙන්නේ. ඒ ගැන තර්කයක් නැහැ. නමුත් මේ කුසල් විපාකය යටින් සියුම් අකුසල් විපාකයක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අර පෙට්ටිය තුළ වැඩෙන බ්‍රොයිලර් කුකුළාටත් ඇති තරම් කෑම, ජලය, බෙහෙත් ලැබෙනවා. නමුත් ඒ සතාගේ නිදහස සීමාවෙලා. දැන් ඔබ දෙස ඔබ අවංකව බලන්න. ඔබට තේරෙන්නේ නැතිද ඔබ මොන තරම් සුබෝපහෝගී ජීවිතයක් ගතකළත් ඔබේ නිදහස සීමාවෙලා කියලා. ඔබේ ආච්චිලා, සීයලා ගතකළ නිදහස් ලෝකයට අනුව ඔබේ ජීවිත සීමාවෙලා නේද තිබෙන්නේ? නිදහස් ලෝකය හමුවේ ඔබ පෙට්ටියක් තුළ ජීවත්වන සතෙක් වගේ නේද?

ඔබ උඩුමහල් තලයේ සිට ජනේලය හැර පරිසරය දෙස බලනකොට මට පෙනෙන්නේ කුකුළා පෙට්ටියේ කුඩා කවුළුවෙන් හිස එළියට දමා ලෝකය දෙස බලනවා වගෙයි. ඔබට නිදහස් ලෝකය ස්පර්ශ කරන්න නම්, නිදහසේ හුස්ම ගන්න නම් ඔබ සතිඅන්තයේ නුවරඑළියට, ගමකට, අඩුම වශයෙන් විවේකීව ක්‍රීඩාංගණයකටවත් යා යුතුයි. නැවතත් කියමි, ඔබතුමන්ලා සැබෑම සසර පින්කළ පිරිසක්මය. ඒ පින් නිසාමය ඔබට සශ්‍රීක භාවය. එහෙත් පෙර ආත්මවල ඔබ, තමන් යටතේ සිටි සේවකයන්ගේ නිදහස සීමාකර තබා වැඩි ප්‍රතිලාභ අත්කරගැනීමට යැම නිසා මෙම අකුසලය ඔබ සිදුකොට ඇත. එමනිසා මේ ජීවිතයේදී ඔබ යටතේ, ඔබගෙන් යැපෙන පිරිස් වලට සාධාරණව සලකන්න. ඔබ හම්බකරන මිල මුදල් වලින් නොමසුරුව දාන, මාන, පිංකම් කරනවා වගේම නොපෙනෙන පැත්ත ගැනත් අවධානය ඇතිකරගන්න. එසේ නොවුණහොත් ඔබ කරනා පිංකම් නිසා මතු සසර කෝටිගණන් වටිනා නිවාස භාග්‍යය ලැබුණද, එය අර රාක්ක පෙට්ටියේ බ්‍රොයිලර් කුකුළාගේ ජීවිතය වගේ සීමාවෙලානම් එය අවාසනාවකි.

මේ ලෝකය යමින් පවතින්නේ යායුතු ගමනකි. ලෝකය කවදත් ගියේ මුළාව දෙසටය. අපි කිසිවකුට සටන්කොට ලෝකය නිවැරදි කළ නොහැක. නිවැරදිකිරීමට ස්ථිරවූ, නිත්‍යවූ දෙයක් ලෝකය තුළ නොමැත, ස්ථිර නොවන දෙයක් යමෙක් කෙසේ වෙතස් කරන්නද, එය ස්වභාවයෙන්ම වෙනස්වෙමින් පවතී. ඝනභාවයත්, දියර ස්වභාවයත්, උණුසුම් ස්වභාවයත්, වායු ස්වභාවයත් පදමට මුසුව හතරෙන් එකකට සිදුවා නිර්මාණය වූ ලෝකයක්, රූපයක් ලෝකය ලෙස අල්වාදීම අවිද්‍යාවේ ස්වභාවයයි.

මිනිසා මේ හතී දමාගෙන, බුල්බෝසර් දමාගෙන විකන් ගුන්යා, සත්ව කුර රෝගය යැයි කියමින් සතුන් ලක්ෂ ගණනින් මරා දමන්නේද මස්, බිත්තර, කිරි, වොකලට, විනාශ කරන්නේද රූපය ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලට ලක්වීම මිනිසාට වෙනස්කළ නොහැකි නිසාය. එය ස්වභාවයෙන් පීඩා විදිය යුතුය. ඔය සතුන් ලක්ෂ ගණනින් විනාශකරන මිනිසුන් අතින් සිදුවන අකුසල කර්මයන් ඊළඟ ජීවිතයේදී ගෙවීමට පරිසර ලෝකය තුළ නිර්මාණය විය යුතුය. මරණ බියෙන්, වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් මියයන සතුන්ද, එම අකුසල් නිසා නැවත කර්ම ගෙවීමට අවශ්‍ය ලෙස ලෝකය නිර්මාණය විය යුතුය. නිර්මාපකයා අවිද්‍යාවයි. අවිද්‍යාව ඌරාගේ මස් ඌරාගේ පිටේ තබා කපනවා සේය. හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව මැරෙන්නටද, මරන්නටද ඔහුගේ කර්ම විපාකයන් විදීමට අවශ්‍ය මාරාන්තික රෝග, මාරාන්තික යුද්ධ නිර්මාණය කරයි. මේ මාරාන්තික යුද්ධ, මාරාන්තික රෝග නිර්මාණය කරන්නේද අවිද්‍යාසහගත සිත විසින්මය. මාරාන්තික යුද්ධ, මාරාන්තික රෝග යනු අහම්බයන් නොවේ. දේව කෝපයන් නොවේ. හේතුඵල ධර්මයන්ය. මේවා ලෝකය අවිද්‍යාවෙන් දියුණුවන්න දියුණුවන්න, සත්වයා රැස්කරන්නාවූ අකුසල් විපාකදීමට සකස්වන්නා වූ ලෝකධර්මතාවයන්ය. එහිදී යුද්ධයක් යනු, මාරාන්තික රෝග යනු අතීතයේ ඔබ කළ කර්මවිපාකයන්ගේ කැඩපතක්මය. ඔබ ඒ කැඩපත දෙස අවිද්‍යාවෙන් තොරව බැලූවොත් ඔබ දකින්නේ පෙර ආත්මභවවල ඔබ කළ අකුසල්වල ස්වභාවයන්ය. දැන් ඔබට වැටහෙනවාද ලෝකය මේ වන විට ගමන් කරන්නේ මොන දිශාවටද කියලා. ඔබ විසින් ඇතිකළ හේතූන්ට විපාකයන් සකස්වීමට සුදුසු ස්වභාවය දෙසට, පරිසරයක් දෙසට.

සෑම සත්වයෙක් තුළින්ම රැස්වෙන්නේ තනණහාධික චිත්ත පරම්පරාවක් නම් තරගකාරීත්වය, අයිතිකරගැනීම නමැති අවිද්‍යාවේ ශබ්දකෝෂය නම් එබඳු මේ නොදැනුවත්වම ඇදී යන්නේ බ්‍රොයිලර් කුකුළකුගේ තත්ත්වයට පත්කරන දිශාවටමය. ඒ තරමටම මිනිසා ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට වේගයෙන් ලක්වෙනවාය, ගොදුරුවෙනවාය. තාප්ප, ගේට්ටු දැමූ කුඩුවලට කොටුවෙනවාය. රෝග බිය, මරණ බිය, ජල බිය, යුද බිය වැඩිවෙනවාය. උපතත් මරණයත් අතර කාලපරතරය කෙටිවෙනවාය. නැවත ඉපදීම, මරණය වේගවත් වනවාය. මේ වේගය කියන්නේ දුකයි. හේතුව ඔබ අවිද්‍යාවෙන් තෙත්කළ සිත ඔබව අකුසලයේ යෙදවීමයි. එලය ඉපැදීම, මරණය වේගවත්වී දුක පසුපස තරගකාරීව හඹායැඹයි. මේ ස්වභාවය ඔබම නිර්මාණය කරගත් දෙයක්.

මේ ස්වභාවයන් ගැන හිතලා ඔබ බිය ඇතිකරගන්න. ඇයි මෙහෙම වෙන්නේ? ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ තිබෙන්නේ විඳවන්නටද, අවබෝධ කරන්නටද?

මේ බුද්ධෝපත්ති කාලයක, ඔබ මේ උතුම් මනුෂ්‍යත්වයක් ලැබ උපත ලැබුවේ නැවත සතර අපායේ වැටෙන්නද? ඔබේ අම්මට, තාත්තාට, ඔබේ බිරිඳට, දරුවාට ඔබව බේරන්න බැහැ මේ මහා දුකෙන්.

ඒ නිසා ඔබ දක්ෂවෙන්න. සියල්ලම, සියල්ලන්වම පෝෂණය කරන ගමන් ඔබ කරන ව්‍යාපාරය, විවාහ ජීවිතය, දෙමාපියන් පෝෂණය කරන ගමන් එම බැඳීම්වලට බාධාවක් නොවන ලෙස මේ දුකෙන් ගැලවෙන්න. ඔබ පැවිදිවෙන්නම අවශ්‍ය නැහැ. ඔබ කය මහණ නොකරාට කමක් නැහැ. සිත මහණ කරගන්න. පැවිදි කරගන්න. එසේ නොවුණහොත් ඔබත්, ඔබගේ යෑයි අල්ලාගත් සියල්ලෝමත් සතර අපායට, දුකට වැටෙව්. බ්‍රොයිලර් කෙනෙක් වෙව්. මහා ගමනක්, මහා දුකක්, මහා විනාශයක් වළක්වාගැනීමට ඔබ කළ යුත්තේ විසිරුණු, සලිත වුණු ඔබ සිතේ ස්වභාවය බොහෝම නිව්සැනසිල්ලේ අවබෝධකරගැනීමයි. කලබලවෙන්න, ඉක්මන්වෙන්න, යමක් අල්ලාගන්න උත්සාහගන්න එපා. අල්ලාගත් දේවල් අනිත්‍ය දකිමින් පරිහරණය කරන්න. ඔබ බිරිඳ සමඟ නිදන සයනයේ සිටියදීත් ජීවිතය විඳින්න. එහෙත් ඒ විඳීම අනිත්‍යබව දකින්න. නැවත නැවතත්, නැවත නැවතත්, නැවත නැවතත් එකම දේ සිදුවෙන්නේ ඊයේ දවසේ සිදුවූ දෙය අනිත්‍ය නිසා බවද දකින්න. මෙම සටහන තැබුවේ පැවිදි උතුමන් සඳහා නොව ගිහි පිංවතුන් සඳහාය. ඒ නිසා ඔබ ගිහි ජීවිතයේ බැඳීම් සමඟ ජීවත්වෙමින්, දුවා දරුවන්, ව්‍යාපාර, රැකී රක්ෂා නඩත්තු කරමින් නිරතුරුව තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත්, ආර්යකාන්ත ශීලයක් ලෙස ශීලය ආරක්ෂා කිරීමත්, ඒ කියන්නේ තමා අතින් නොදැනුවත්ව හෝ සිල්පදයක් කැඩුණහොත් ඒ වහාම එම වැරද්ද නිවැරදි කරගැනීම. ඒ ආකාරයෙන් අවංකව ශීලයක් ආරක්ෂා කිරීමත්, ඔබ ඇසුරුකරන, ඔබට අයිති සෑම දෙයක්ම අනිත්‍ය වශයෙන් දකිමින්, මගේ ආච්චි, සීයා, අම්මා, තාත්තා රැස්කරපු, හම්බකරපු හැම දෙයක්ම තියලයි මැරුණේ. කිසිවක් අරගෙන ගියේ නැහැ. ඒ වගේම මේ කිසිවක් මට අයිති නැහැ. මම මේ සියල්ල දාලමයි මියයන්නේ. මේ වගේ ජීවිතයේ අනිත්‍යය දකින්න. අතීතයේ මියගිය ඔබේ පරම්පරාවේ වැඩිහිටියන් සමඟ ඔබේ ජීවිතය සංසන්දනය කරන්න. මෙම සටහනේ තිබෙන බ්‍රොයිලර් කුකුළා, ඌරා, එළුවා, හරකා ගැන නිතර මෙනෙහි කරන්න. ඔබ එවැනි සතෙක් වුවොත් ඔබ විඳින දුක මෙනෙහි කරන්න. අතීත සංසාරයේ ඔබ එවැනි සතුන්වී හිස් ගැසුම්කැ ස්වභාවය, වේදනාව, මරණඛිය මනසින් දකින්න. මේ විඳිනට මාස 3 ක් ඔබ ඔබේ සිත පුරුදු පුහුණු කරන්න. ඔබේ ජීවිතය සංකීර්ණවෙන් මිදේවි. ඔබට දැනේවි ජීවිතයේ අවබෝධ කරගැනීම පිණිස ගොඩක් දේවල් නොමැතිබව. ජීවිතය මහා ගොඩක් ලෙස දැනුණද ඔබට අවබෝධ කරගැනීමට ඇත්තේ එකක් පමණක් බව ඔබට දැනේවි. සිත වේවා, කය වේවා ඒ අනිත්‍යය පමණක්මයි. මේ අවබෝධය, ලෝකයේ අවබෝධය ලැබීමට ඇති දුෂ්කරම ස්වභාවය වුවද, ඔබ තුළ හේතු සහිතව ලෝකය දුකය යන දැක්ම ඇතිකරගතහොත්, ඔබට මේ දුක අවබෝධ කරගැනීම දුෂ්කර කාර්යයක් නොවනු ඇත. ඔබත් මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී ඔය ආකාරයෙන් ගිහි ජීවිත ගතකරමින්, කම් සැප අත්විඳිමින්, සතර අපායෙන් මිදී නැවත බ්‍රොයිලර් කුකුළෙක්, මසට මරණ සතෙක් වීමේ වේදනාත්මක අනතුරෙන් ගැලවෙන්න. සතර අපායෙන් මිදෙන්න.

ඉහත සටහන හික්කුළු හේතුඵල අනුව දකිමින් සටහන් කළා පමණි. එබැවින් වඩාත් වටින්නේ දොස් පරොස් සෙවීම නොව, එවැනි ස්වභාවයක් ලෝකයේ තිබේය යන්න හඳුනාගනිමින් අවබෝධය ලැබීමය. මන්ද මෙහි සඳහන් පෙට්ටියේ ජීවත්වන, බ්‍රොයිලර් සතෙක් අතිවිඳින නිදහසේ ස්වභාවයත්, වර්තමාන සුබෝපහෝගී නිවාස සංකල්පයන් නිසා මිනිසා අත්විඳින නිදහසේ ස්වභාවයත් එකට සංසන්දනය කිරීම කෙනකුට ප්‍රශ්නයක් වීමට පුළුවන. ඔබ කෙලෙස්වලින් ගොරෝසු වූ සිතකින් නොව, නිකෙලෙස්, කෙලෙස් වලින් තුනීවූ සිතකින්, සියුම්ව මේ කරුණ දකින්න උත්සාහ ගන්න. පෙර මහා කුසල් සිදුකරගත්තත්, තමන් තුළින් සිදුවූ සියුම් අකුසල් විපාකයක්මයි මෙයට හේතුව විය යුතුව තිබෙන්නේ.

සමහර පිංවත් පිරිස ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරමින්, මහා දාන පිංකම්, ශීල පිංකම් කරනවා. නමුත් ඒ අය තම සේවකයන්ට, අඩුවැටුප්, නිදහස සීමාකිරීම් කරනවා. මේ හේතුවෙන් ඒ අය පිංකම් කිරීමේ ආනිසංශය නිසා සශ්‍රීක ජීවිතත්, අනුන්ගේ නිදහස සීමාකිරීම් පාපයට තමාටද මතු සසර, සීමාවන් තුළට කොටුවූ ජීවිත ගෙවන්න සිදුවීම මෙහි කර්ම විපාකයක් වෙන්න පුළුවන්. හික්කුළු මෙහි කරන සටහන සියයට සියයක් නිවැරදි නොවන්නට පුළුවන්. එහෙත් ඔබ එය සියයට සියයක්ම වැරදි යැයි වටහාගතහොත් එය ඔබේ අවාසනාවක් වනු ඇත.

හැකිතරම් දානමාන පිංකම් කරනවා වගේම ඔබේ සේවකයන්ටද ස්වාමියකු ලෙස ඔබ නිරතුරුවම අවංක වෙන්න. ඔබ ලබන සතුවිත් යම් ප්‍රමාණයක් හෝ ඔබේ සේවකයාද ලබනවා දකින ඔබ අවංකව කැමැති වෙන්න. ඔබේ දක්ෂභාවයෙන් ඔබගේ සේවකයාවද ඔබ යහපතේ යොදවන්න. වෛරය, ක්‍රෝධය, සූරාකෑම වැනි ස්වභාවයන්ගෙන් තුනිවූ සිත කුසල් වැඩීමට සශ්‍රීක පොළොවක් බව නිතරම සිතන්න. වැඩෙන කුසල් නිරතුරුවම නිවීම උදෙසා උත්තම පාරමිධර්මයක් වේවායි දකිමින් නිවීමේ මහම ශක්තිමත් කිරීමට උත්සහවත් වෙන්න. ව්‍යාපාරික ඔබේ ශබ්දකෝෂයේ ලාභය යන වචනය වෙනුවට බෙදාදීම, නිවීම යන වචන ඔබ භාවිතයට ගන්න. එය ඔබ සංසාරයක් පුරාවට නොලැබූ වර්තමාන ජීවිතයේ ලැබූ ලොකුම ලාභය වනු ඇත. එම ලාභය ඔබට නැවත ජාති, ජරා, මරණ, ව්‍යාධිවලින් ඔබට කළ අලාභය අවසන් කරනු ඇත.

7. සයුරු සැපෙහි වේ මේ සා දෝසා

සතර අපාය කියන වචනය ඇසෙනවිට, එහි තත්ත්වය විදින දුක අසන විෂ මනුෂ්‍යයා තුළ හටගන්නේ බියක්, තැතිගැනීමක්. මේ තැතිගැනීම, බිය නිසාම සමහරු සතර අපාය කියන වචනය තම මතක කෝෂයෙන් අයින් කර දමනවා. එය තහනම් වචනයක් හැටියට. ඇස් වලට පෙනී පෙනී තිරිසන් ලෝකයේ සත්වයෝ දුක් විදිනවා දකිනකොටත්, මනුෂ්‍යයෝ සිතනවා, අපි තිරිසන් ලෝකයේ උපත නොලබනවා කියලා. මනුෂ්‍යයාට එහෙම හිතන්න පුරුදු කළහම මේ සිත නැමැති පාප මිත්‍රයාට, මිත්‍ර ද්‍රෝහියාට හරිම ලේසියි ඔබව, තිරිසන් ලෝකයේ උපතට අවශ්‍ය හේතූන් ඔබ තුළින් සකස් කරන්න. තිරිසන් ලෝකයේ නිසරු උපතකට අවශ්‍ය ගැලපෙන, අකුසල් වලින් සරු ජීවිතයක් මෙලොවදී ඔබට ලබාදෙන්න. සතර අපායෙන් අපේ ඇසට පෙනෙන ලෝකය තමයි තිරිසන් ලෝකය. සතර අපායට අයත් ප්‍රේත, අසුර සහ නිරය දැකීමට නොහැකි වුවත් ඔබට නිරය ගැන, ප්‍රේත ලෝකය ගැන දැනීමක් තිබෙනවා. එහෙත් ඔබට මේ ප්‍රකාශ කරන්නට යන්නේ එතරම් සඳහනක් නොවන සතර අපායට අයත් අසුර ලෝකය ගැනයි.

ඒ අසුර ලෝකයට අපේ අවධානය අඩුයි. එහෙත් ප්‍රේත ලෝකයට සාපේක්ෂව අසුර ලෝකය විශාලත්වයෙන් වැඩි විය යුතුය. ලෝකයේ භූමි ප්‍රමාණයෙන් හතරෙන් තුනක් වසාගෙන පැතිර තිබෙන මහා සාගරය ආශ්‍රිතව තමයි අසුර ලෝකය ස්ථානගතවෙලා තිබෙන්නේ. මේ මහා සාගරය තමයි අසුරයන්ගේ නිජබිම. සත්වයෙක් මේ අසුර ලෝකයේ උපතක් ලබන්නේ ඇයි? මහා සාගරයට තිබෙන කැමැත්ත, ඡන්ද රාගය, උපාදානය නිසා මරණයෙන් මතු අසුර ලෝකයේ උපත ලබා මහා සාගරයට බැසගන්නවා.

ඔබ දන්නවා, ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුදුකරය කියලා රට වටේ ප්‍රදේශය හඳුන්වනවා. ලෝකයේ අනිකුත් රටවල මුහුදු ආශ්‍රිත ප්‍රදේශ ඔබ මීට ගලපාගන්න. මෙන්න මේ ලෝකයේ මුහුදු ආශ්‍රිතව වෙසෙන ජනයා මුහුද තමන්ගේ ජීවිතය කරගෙනයි ජීවත් වන්නේ. ඒ අය නිවසින් එළියට බැස්සත්, ජනේලයෙන් එළිය බැලුවත් ඔවුන් දකින්නේ, පෙනෙන්නේ මුහුදයි. මුහුදේ සෝශාව, සුළඟ, මුහුදු රළ මේ අය වැසිකිළියට යන්නෙන් මුහුදට, සෙල්ලම් කරන්නේ, විනෝද වෙන්නේ මුහුදු වෙරළේ. නැතිනම් මහ මුහුදේ. ඒ අයගේ ජීවිතයම මහ මුහුදයි. මේ මුහුද ආශ්‍රිත මිනිස්සු යැපෙන්නේ ධීවර කර්මාන්තයෙන්. අපේ රටේ පමණක් නොවේ මුළු ලෝකයේම සමහරු උදේ ඉඳන් රාත්‍රි වනතුරු, බිලි පිති දමාගෙන මාළු අල්ලනවා. තවත් සමහරු ජීවිතය ගැනත් නොසිතා මුහුදු මගේ කරගෙන, මගේ ආත්මය කරගෙන කුඩා තෙජපමකින් මහ මුහුදේ මාළු දැල් එලනවා. තවත් සමහරු සවස තම බෝට්ටු වලින් මුහුදු ගියහම ආපසු ගොඩබිමට පැමිණෙන්නේ පසුදා අලුයම. තවත් සමහරු බහුදින ධීවර යාත්‍රා වලින් මුහුදු ගියහම ආපසු පැමිණෙන්නේ සති, මාස ගණනාවකින්. තවත් සමහරු නැව් වලින් මුහුදු ගිහින් මසුන් අල්ලා ටින් වලට අසුරා තවත් මාස ගණනක ගමනක යෙදෙනවා. ඒ තමයි පුළුල්ම තාක්ෂණය.

මේ හැම ධීවර කාර්මික මහත්මයෙක්ම මහ මුහුද උපාදානය කරගත් අයයි. මේ අයගේ ජීවිතයත් මහ මුහුදයි. බිරිඳත් දරුවනුත් මහ මුහුදයි. සතුටත් බලාපොරොත්තුවත් මහ මුහුදයි. සාගරය ඔවුන්ගේ ආත්මයයි. මේ ආත්මය තුළින් තමන්ට සැප ලැබෙයැයි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ආකාරයෙන් ඔවුන් මහා සාගරය උපාදාන කරගෙන ගොඩබිමට රැගෙන පැමිණෙන්නේ ප්‍රාණඝාතයේ අස්වැන්නයි. ප්‍රාණඝාතයේ අස්වැන්න යනු ඔවුන් ගොඩබිමට ගෙනෙන මරා දැමූ මසුන් ටොන් ගණනයි. කුඩා මසුන් පමණක් නොවේ. කැස්බෑවුන්, විශාල මෝරුන්, තල්මසුන්, මුහුදු කුඩැල්ලන්, පොකිරිස්සන්... මේවා තමයි මුහුදු උපාදානය කරගත් මිනිසුන්ගේ ප්‍රාණඝාතයේ අස්වැන්න.

ලෝකයේ තවත් පිරිසක් සිටිනවා, ඒ අය මහා සාගරය උපාදානය කරගන්නේ වෙනත් සංඥාවකින්. ඒ අය විනෝදය උදෙසා, සතුට උදෙසා, විවේකය උදෙසා, ක්‍රීඩාව උදෙසා, අධ්‍යාපනය උදෙසා මහා සාගරය උපාදානය කරගන්නවා. අපි මේ අයට කියනවා දෙස්, විදෙස් සංචාරකයන් කියලා. සුන්දර මුහුදු වෙරළ තිබෙන රටවල ඉතාමත් දියුණු ආකාරයෙන් පැතිරුණු ව්‍යාපාරයක් මේක. සංචාරකයන් සැතපුම් දස දහස් ගණනක්

දුර කතර ගෙවාගෙන රට රටවල සංචාරයට යනවා. මාලදිවයින කියන රටට වසරකට ලක්ෂ ගණනක සංචාරකයන් පිරිසක් පැමිණෙනවා. කුමකටද? මහා සාගරය උපාදානය කරගන්න. අපේ රටත් එහෙමමයි. ලෝකයේ කොහෙ පිහිටියත් සංචරක හෝටලයක මහා සාගරයට මුහුණදාපු කාමර ගොඩබිමට මුහුණදාපු කාමර වලට වඩා මිලෙන් අධිකයි. මෙය සංචාරකයන් මුහුද උපාදානය කරපු නිසා ඇතිවූවක්. මේ අය මුහුදේ නාමිත්, කිමිදෙමිත්, ඔරු බෝට්ටු පදිමිත්, නොයෙකුත් ජල ක්‍රීඩා කරමිත් මහා සාගරය තුළ සතුට සොයනවා. වෙරළේ මහා අවුකාශ්‍යයකගේ හිරු එළිය තපිනවා. මුහුද ඒ අයගේ ජීවිතයේ කොටසක් වගේ. ලුණු වතුර, ලවන ස්වභාවය ඒ අය ස්පර්ශ කරන්නේ දැඩි කැමැත්තකින්. තන්හාවකින්. අපේ රටේ සුන්දර සංචාරක මුහුදු තීරයේදී මේ ස්වභාවය ඔබට දකින්න පුළුවන්. ඒ අයගේ ජීවිතයම මහ මුහුදයි. ඒ අයගේ ආහාරය මහ මුහුදයි. ඒ අයගේ ඇස ඉල්ලන්නේ මුහුදේ සුන්දරත්වයයි. කන ඉල්ලන්නේ රළ පෙරළෙන සෝෂාවයි. නාසය ඉල්ලන්නේ පිලි ගෙයි. දිව ඉල්ලන්නේ මුහුදු ආහාරයන්ගේ රසයයි. ශරීරය ඉල්ලන්නේ මුහුදු ජලයේ ලවන ස්වභාවයයි. මනස ඉල්ලන්නේ ඉහත සියල්ල තව මදි, තව මදි කියන ඉල්ලීමයි. කය නැමැති ගුහාවේ සැහවි සිටින සිත නැමැති ඔබගේ පාප මිත්‍රයා ඔබව මේ මුළා කරන්නේ මුහුද මගේ ආත්මයයි. සැපයයි. ලෝකයයි කියාය.

තව පිරිසක් ලෝකයේ සිටිනවා. ඒ අය මහ මුහුදේ විශාල මහි සහ භාණ්ඩ ප්‍රවාහන නැව්වල සේවකයන් සහ සංචරකයන්. නැව් වලට සංඥා ලබාදෙන ප්‍රදීපාගාර සේවකයන්. තවත් බටහිර රටවල පිරිසක් සිටිනවා ඔවුන් සිය රැකියාවෙන් විශ්‍රාම ලබන විට හිමිවන සියලු දීමනා එකතුකර කුඩා රුවල් නැවක් මිලටගෙන රටින් රටට තොටින් තොටට යාත්‍රා කරමින් ජීවිතයේ ඉතිරි කාලය ගෙවා දමනවා. මේ සියලු ආකාර වල අය ගොඩබිමකට පය නොතබා එක දිගට මාස ගණන් යාත්‍රාකිරීම තුළයි ජීවත්වන්නේ. ඔවුන් විනෝද වෙනවා, සතුටු වෙනවා. හොඳට කනවා, හොඳට බොනවා, තමා සිටින්නේ මහා සාගරය මැද සිර කුටියකයි කියලා ඒ අයට තේරෙන්නේ නැහැ. මහ මුහුද කෙරෙහි තිබෙන තන්හාවේ ස්වභාවය නිසා මේ සිර කුටිය ඒ අය දකින්නේ සිහින මාලිගාවක් හැටියට. අපි හරියටම නොදන්නා නමුත් අහලා තිබෙන විදිහට මේ අය නැව ගිලුනත් බැත් වූත් ගහනවලු සැපයි, සැපයි කියලා. මහා සාගරයේ මැරුණත් සැපයි කියන සංඥාවෙන්. මේ අයගේ ජීවිතය කියන්නේ මත්වීම, ඉන්ද්‍රියන් පිනවීම පමණමයි. මේ අය මුහුද මගේ කරගෙන, මුහුද ආත්මය කරගෙන, ඒ ආත්මය තුළ සැප ඇතැයි සොයනවා.

ලෝකයේ තවත් පිරිසක් සිටිනවා. ඒ අය තමයි කිමිදුම්කරුවන්. ගවේශකයන්. ඒ අයත් මුහුද තුළ සැප සොයනවා. සම්පත් සොයනවා. ඔක්සිජන් ටැංකියක් කරේ එල්ලාගෙන එහි බර දරාගෙන, ගැඹුරු බියකරු මුහුදේ කිමිදෙමින්, ඒවා සැප හැටියට දකිමින් මුහුදේ සැහවුණු අසිරිය, ධනය, නොපෙනෙන ලෝකය සොයනවා. මේ අයට මුහුදේ ලවන ස්වභාවය, මුහුදු ගැඹුරේ හියකරු ස්වභාවය බොහොම සුළු දෙයක්. මොකද මහ මුහුද කෙරෙහි තබන්නා වූ උපාදානය ඊට වඩා බලවත් නිසා. මේ පිරිසත් මුහුද ආත්මය කොට දකිමින් එහි සැප සොයන පිරිසක්මයි. මහා මුහුද ආශ්‍රිතව වෙසෙන කෝටි ප්‍රකෝටි ගණනක් මත්ස්‍යයන්, කැස්බෑවන්, ලිහිණියන් වැනි පක්ෂීන්... මේ අයත් මුහුද උපාදානය කරගත් පිරිසක්මයි. මේ අය තම පංචේන්ද්‍රය පිනවන්නේ මහා මුහුදෙන් ලබාගන්නා ආහාරයෙන්. ඒ අයගේ ජීවිතය මහ මුහුදයි. මේ සෑම සතකුම මහ මුහුද තුළ සැප සොයනවා. මහ මුහුද මගේය කියලා දකිනවා. මහ මුහුද මගේ ආත්මය හැටියට දකිනවා.

ඉහත සටහන් කරපු ආකාරයෙන් ධීවර කර්මාන්තය නිසා අධ්‍යාපනික, ගවේෂණාත්මක සහ ජීවත්වීම උදෙසා මුහුද උපාදානය කරගත් මනුෂ්‍යන් වගේම තිරිසන් සතුන්ගත් ගණනින් මහා විශාල සංඛ්‍යාවක්. මෙන්න මේ මුහුද උපාදානය කරගත්, මුහුද මගේ කරගත්, මුහුද තුළ සැප සොයන ඉහත සත්වයන් කවදා හරි දවසක මැරෙන මොහොතේ, තමා ජීවත් වන කාලයේදී තන්හාවෙන් බැඳී සිටි මහා සාගරය කෙරෙහි කැමැත්තක්, උපාදානයක්, ඡන්දරාගයක්, මතුපිණා නම් ඔහු අසුර ලෝකයේ ඉපදීමට ඇති ඉඩ ඉතාමත් වැඩියි. මේ වගේ සාගරය උපාදානය කර ජීවත්වෙලා අසුර ලෝකයට බැසගත්තට පස්සේ එම අසුරයන්ට පුළුවන් මහා සාගරය මගේ කරගෙන ජීවත්වෙන්න. සාගරය කළඹන්න, පිහිනන්න, කිමිදෙන්න. ඒ ඔහු අපේක්ෂා කළ කැමැත්ත අල්ලාගැනීම නිසා ඒ අසුරයන් අසුර ජීවිතය දුකක් කොට දකින්නේ නැහැ. මොකද එයා පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදීත් මුහුද, ජලය, එහි ලවන ස්වභාවය, හිරු රශ්මිය, මුහුදු සුළඟ, බියකරු බව දුකක් හැටියට දැක්කේ

නැහැ. උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබී තිබේදැයි ඉහත කරුණු සැපයූ කර ගත්ත කෙනා අසුර ලෝකය කියන සතර අපායට වැටුණහම එම ස්වභාවය දුකක් හැටියට දකියිද? නැහැ. ඔහු ලැබූ මහා සැපයක් හැටියටයි එය දකින්නේ.

පුංචි දරුවෙක් තමන්ගේ මුත්‍රා අසුවී සමග සෙල්ලම් කරනවා වගේ, අසුරයාගේ මහා සාගරයේ සැම දුක්ඛ දෝමනස්සයක්ම මහා සැපයක්ෂ කොටගෙන ප්‍රීතිවෙනවා. මහා සාගරයේ ආධිපත්‍යය පතුරවනවා. මහා සාගරයේ අයිතිය, ප්‍රදේශ වෙනුවෙන් ගැටෙනවා. සටන්කරනවා. මනුෂ්‍යයෝ මේ මුහුදු ප්‍රදේශය අපේ, වෙන අයට මෙහි මසුන් අල්ලන්න බැහැ. මේ වෙරළ අපේ හෝටලයේ. වෙන අයට මෙහි එන්න බැහැ වැනි අසුර සංඥාවල බැසගෙන සිටින නිසා අසුර ලෝකයේදී ඒ දේවල් වඩා පුළුල්ව සිද්ධවෙනවා.

ඔබ හිතන්න කිමිදුම්කරුවකු යම් සේද මහ මුහුද තුළ ක්‍රියා කරන්නේ කියලා. ඔහු දිය මතුපිටත් පිහිනනවා. දිය යටත් කිමිදෙනවා. ගැඹුරු දියෙන් කිමිදෙනවා. මෙන්න මේ කිමිදුම්කරුවා වගේ අසුරයාගේ මහසයුරේ කිමිදෙමින් පංචකාමය විඳිනවා. මුහුද වෙනුවෙන් තම වර්ගය සමඟ සටන් වදිනවා. මුහුදේ සැප සොයනවා. එය තමයි අසුර ලෝකයේ ස්වභාවය. මාළුවෙක් යම් සේද මුහුද දිය සැපැයි කියමින් එහි වාසය කරන්නේ පිහිනමින්, කිමිදෙමින්, හැඩතල මවමින්, සතුටු වෙමින්.... මාළුවාට එය සැපයක් වුවද එය තිරිසන් ලෝකයයි. තව කුඩා මාළු සිය දහස ගනනින් ආහාරයට ගනිමින් තව කර්ම රැස්කරන එකයි. මාළුවා කරන්නේ අවසානයේදී කාගේ හරි දැලකට අසුවෙලා ජීවිතය පූජාකරනවා. අසුරයන් තෘෂ්ණාවෙන් මහ සාගරය අල්ලාගෙන මුහුද බෙදාගැනීමට අයිතිකරගැනීමට වෙරය, ක්‍රෝධය, තණ්හාව වඩමින් අවසානයේ විනාශවෙලා තව තව දුකින් දුකට වැටෙනවා.

හික්කුටු ක් සමාධියෙන් පසුවනවිට මහා සාගරයේ මුහුදු ජලය මත කිමිදෙමින්, සතුටු වන සත්වයන් කිහිපදෙනෙක් දුටුවා. හික්කුටු මේ අය හඳුනාගනු ලැබුවේ අසුරයන් හැටියටයි. හැබැයි මේ අසුරයන් කිහිපදෙනා බොහොම තේජාන්විත, පිරුණු මනුෂ්‍ය ස්වභාවයේ ශරීරයක් සහිත බොහොම ශක්තිමත් පිරිසක්. මේ අය තනිකරම කිරි පැහැයෙන් යුක්තයි. මනුෂ්‍ය හිසට වඩා ලොකු හිසක් ඔවුනට තිබුණා. මේ අසුරයන් ඉතා ප්‍රීතියෙන් ජලයේ කිමිදෙමින්, ජලය මතුපිටට එමින් විනෝද වුණා. මේ සියල්ලෙන් පෙනෙන්නේ හික්කුටු දර්ශනය වූ අසුරයන් කිහිපදෙනා අසුර නායකයන් බවයි. මොකද ඒ අය අසුර ලෝකයේ ජීවත්වුණත් දුක් විඳින බවක් පෙනුණේ නැහැ. ඒ අයගේ සියුම් කයේ පිරුණු ස්වභාවයේ විරූපී බවක් පෙනුනේ නැහැ.

සමහර විට මේ දෙය වෙන්නේ මෙන්න මේ විදිහට කියලා හික්කුටු අනුමාන කරනවා. ඒත් නිවැරදිවම කියන්න නම් දන්නේ නැහැ.

ඔය මුහුදට ආසා කරන කෝටිපති ව්‍යාපාරිකයන්, සංචාරකයන් ඉන්නවා. මේ අය ගොඩාක් සමාජ සේවය, දාන මාන වැනි ක්‍රියාවල යෙදෙනවා. මේවා තුළින් ඔවුන් තුළ කුසල් වැඩෙනවා. නමුත් මේ කෝටිපතියන් මැරෙන මොහොතේ ඔවුන් තුළ ඇතිවන්නේ ඉහත සමාජ සේවා, අනුතට කළ උපකාර පිළිබඳ මතකය නොවෙයි. සාගරය කෙරෙහි උපාදානයක්. අනේ මට නැවත මුහුදු සැප අහිමිවෙය කියා බියක්. ඒ සැපය කෙරෙහි ආශාවක්.

අනෙක මේ සමහරක් කෝටිපතියන්, සංචාරකයන් මිත්‍යාදෘෂ්ටිකයන් වීම නිසා, පිං පච්චි පිළිබඳ විශ්වාසයක් නොමැති නිසා දානයේ ආනිශංස පරලොවදී ලැබෙනැයි විශ්වාසයක් නොමැති නිසා ඒ අයට මේවා මතක් වෙන්නේ නැහැ. මතකයට එන්නේ තමන් කරපු, තමන් කැමති වූ දෙය පිළිබඳ අල්ලාගැනීමක්. මේ හේතුව නිසා මේ අය මරණින් මතු තමන් කැමති වූ මහ මුහුදේම අසුරයෙක් ලෙස උපත ලබන්න බොහෝ ඉඩක් තිබෙනවා. මෙන්න මේ අය අසුර ලෝකයට ලෝකයේදී හික්කුටු දර්ශනය වූ පරිදි තේජාන්විත පෞරුෂත්වයෙන් යුත් අසුර නායකයන්, ප්‍රාදේශීය නායකයන් වශයෙන් උපත ලබන්න ඉඩ තිබෙනවා.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න, එක ධීවර මුදලාලි කෙනෙක් ඉන්නවා ඔහු අදහන්නේ ක්‍රිස්තියානි ආගම. එහෙම නැතිනම් මුස්ලිම් ආගම. ඒ ගැන කිසිම ගැටලුවක් නැහැ. ඒ එම මහත්වරුන්ගේ නිදහසයි. එවැනි ආගම් හක්තිකයෙක්ට ධීවර කර්මාන්තය ප්‍රතික්ෂේප කර්මාන්තයක් වෙන්නේ නැහැ කියලා හික්කුවක් හිතනවා. වැරදි නම් සමාවෙන්න ඕනේ. නමුත් බුදු දහම පැත්තෙන් ධීවර කර්මාන්තය ප්‍රතික්ෂේප කර්මාන්තයක්. අපි මෙහෙම හිතමු. ඔය ධීවර මුදලාලිට ප්‍රොලර් යාත්‍රා දහයක් තිබෙනවා කියලා. දිනපතා හොඳින් කාලගුණය පවතිනකොට මේ යාත්‍රා දියඔට ගොස් විශාල මාළු අස්වැන්නක් ගොඩබිමට ගෙනෙනවා. මේ අස්වැන්න තමයි බෞද්ධ ජනතාවත් ආහාරයට ගන්නේ. ස්වාමීන්වහන්සේලාට පූජා කළොත් වළඳන්නේ. ඉහත එක යාත්‍රාවකින් මාළු දහස් ගණන් මරලා ගොඩට ගෙනෙන්නේ. එතකොට දිනකට යාත්‍රා දහයකින් මොන තරම් මාළු කන්දරාවක් මරා දමනවාද? එතකොට මේ මුදලාලිලා ජීවිත කාලය තුළ මොන තරම් මාළු කන්දරාවක් මරා දැමීමට හවුල් වෙනවාද? මේ මුදලාලි උදයට මුහුදුවෙරළට ඇවිත් සතුටුවෙන්නේ මාළු අස්වැන්න දැකලා. බලලා. අස්වැන්න වැඩිවෙන්න වැඩිවෙන්න මුදලාලිගේ, සේවකයන්ගේ, සතුට සිනහව බලාපොරොත්තු වැඩිවෙනවා. සමහරදාට මැරුණු මාළුන්ගේ කුස තුළ ලෝකයට බිහි නොවූ නමුත් ජීවී පැටවුනුන් කෝටි ගණනක් ඉන්න පුළුවන්. මෙම මාළු පැටවුන් මැරෙනවා. මෙවැනි පිරිස් ජීවිත කාලයක් පුරාවට රැස්කරගන්නා අකුසල් ප්‍රමාණය ඉලක්කම් වලින් ප්‍රකාශ කරන්න බැහැ. මෙවැනි අකුසල් නිසාත් බොහෝම දුර්වල, විරූපි අසුරයන් වශයෙන් වගේම මුහුදු පතුලේ ගල් ප්‍රේතයන් වශයෙන්ද ඉපැදීමේ ප්‍රවණතාව ඉතාමත් වැඩිය. මුහුදු පතුලේ සිටින මේ ගල් ප්‍රේතයන් ගලක්, කොරල් පරයක්, මුහුදු ශාකයක් වශයෙනුයි සිටිනුයේ. මේ ප්‍රේතයන් පහළ වෙන්නේ ගල තුළයි, කොරල් පරය තුළයි. විශාල මුහුදු ශාක නිධි තුළයි. මේවා තමන්ගේ නිවාස කරගෙන, හවන කරගෙන මේ අය ජීවත්වෙනවා. තමා තත්භාවෙන් අල්ලාගත් මුහුදු මුරකරන්නේ, බලාගන්නේ මගේ සංඥාවෙන් අයිතියේ තබාගෙන සිටින්නේ මේ නිවස තුළ සිටයි. මේ ගල් ප්‍රේතයන් දිනකට දෙතුන්වරක් හිස ගලෙන් මතුකොට මුහුදේ වටපිටාව හොඳින්, තෘෂ්ණාවෙන් නිරීක්ෂණය කරනවා. කවුරු හරි ඇවිත්ද, වෙනත් කෙනෙක් අයිති කරගෙනද කියලා. මුහුදු පතුලේ ඇති ධන නිධාන, ගිළුනු නැව්, මත්ස්‍ය සම්පත බලලා නැවත එයා ගල්වෙනවා. මිනිස්සු මේ ධන නිධාන ගන්න එහෙම නැතිනම්, නිරීක්ෂණය කරන්න මුහුදු පතුළට ගියොත්, ඔන්න මේ අය පීඩා කරනවා. බය කරනවා. මේවාට තමයි මිනිස්සු හොල්මන් කියන්නේ. මේ හේතූන් නිසා වෛරය, ක්‍රෝධය, තෘෂ්ණාව තව තව වැඩි වෙනවා. මේ සත්වයන් තවත් දුකෙන් දුකටම යනවා. අසුර ලෝකයෙන් ප්‍රේත ලෝකයට, ප්‍රේත ලෝකයෙන් නිරයට වැටී කල්ප ගණන් දුක් විඳිනවා.

දැන් ඔබ සිතන්න, ඔබත් මහා සාගරය ජීවිකාව උදෙසා, විනෝදය උදෙසා, අල්ලාගත් තෘෂ්ණාවෙන් උපාදානය කරගත් අයෙක් නම් මහා සාගරයේ ප්‍රාණඝාත අස්වැන්න ගොඩබිමට ගෙනෙන අයෙක් නම්, සතර අපායට අයත්වන අසුර ලෝකයේ ස්වභාවයත්, අසුර ලෝකයේ ප්‍රතිසන්ධියකට අවශ්‍ය කරන හේතූන් ගැනත් අවධානය යොමු කරන්න. අසුර ලෝකයේ ප්‍රතිසන්ධියක් ලැබුවොත් ඔබට කල්ප ගණනාවකින් ගොඩ ඒමට නොහැකි බව දකින්න. ලවන රසයට ඇති අනවශ්‍ය ආසාවන්ගෙන් මිඳෙන්න. බියකරු මහ මුහුදට ඇති තෘෂ්ණාවෙන් මිඳෙන්න. එසේ නොවුණහොත් ඔබම, ඔබ කැමති වූ පරිදිම කල්ප ගණනක් ලුණු රසයත්, ලවන ජලයත්, පිළි ගඳත්, ගැඹුරු නොගැඹුරු සයුරත්, එහි ඇති ධන නිධානත් ඔබේ කරගෙන ජීවත් වෙන්න පුළුවන්. ඔබට අයිති නැති, ඔබගේ වසඟයේ පවත්වාගැනීමට නොහැකි දෙයක් ඔබට දුක පිණිසම හේතුවන දෙයක් අවිද්‍යාව නිසා ඔබේ කරගෙන, සැපයක් කරගෙන දුක් විඳින්න ඔබට සිදුවේවි. මහා සාගරයට කැමති වන හැම මොහොතකම ඔබ අසුර ලෝකයට යෑමට මහ එළිපෙහෙළි කරගන්නවා වීම නොවැලැක්විය හැකි කරුණකි. මහා සාගරයට ඇති කැමැත්තෙන්, තෘෂ්ණාවෙන් මිදී අසුර ලෝකයට යන මාර්ගය ඔබ වසා දමන්න. ලැබූ මනුෂ්‍ය ජීවිතය සතර අපායෙන් මුදාගෙන ඔබත් ලොවතුරු සුවය අත්විඳින්න.

මහා සාගරයේ ඇති බියකරු බව බියකරු බවක්ම ලෙසින් දකින්න. මහා සාගරයේ ඇති පාළුව, සෙවණක් නොමැති හිරු රශ්මිය, ලවන ස්වභාවය, පිළිකුලක් සේම දකින්න. ඒවා ඔබේ කරනොගන්න. මහා සාගරය සත්වයාට අකුසලයේ අස්වැන්න පමණක්ම උරුමකොට දෙන ඒ අකුසල් හේතුවෙන් අසුර ලෝකයේ දුකට උරුම කරදෙන මාර සාගරයක් බවට දකින්න ඔබ දක්ෂවෙන්න. මහා සාගරයට ඇති කැමැත්තෙන් මිදී අසුර ලෝකයෙන් මිඳෙන්න.

8. ප්‍රේත ලෝකයේ මනාලිය (ඔබම මිස වෙන කවුරුත් ඔබට අනුකම්පා කරන්නද?)

තරුණියකගේ ජීවිතයේ සුන්දරම බලාපොරොත්තුව මොකක්ද කියල ඇසුවොත් දෙවරක් නොසිතාම ලැබෙන පිළිතුර තමයි විවාහය. තරුණියකගේ මනෝරාජ්‍යය තුළ හොඳ පවුල් පසුබිමක්, හොඳ මනාලයෙක්, ලොකු විවාහ උත්සවයක්, පෝරුව වාරිනු... මේවාට තිබෙන්නේ ලොකු කැමැත්තක්. මෙවැනි සුන්දර බලාපොරොත්තු, ජීවිතය සමඟ බැඳුන බලාපොරොත්තු, ජීවිතය ජීවත් කරපු බලාපොරොත්තු... විවාහය යනු ජීවිතයයි, ජීවිතය යනු විවාහයයි, විවාහය මගේ ආත්මයයි කියල තබාගෙන තිබෙන බලාපොරොත්තු බිඳුන විටදී, දෙදරා ගිය විටදී, අහිමිවී ගිය විටදී, තවකෙකු විසින් බිඳදැමුවිටදී අහිංසක යුවතියකගේ සිතේ ඇතිවෙන පීඩනය කොතෙක්ද? එම බලාපොරොත්තු අහිංසක යුවතියකගේ සිතේ ඇතිකොට එය විනාශකොට දැමූ විටදී, සුන්දරම සිහිනය මරාදැමූ විටදී, ඇය තුළ කුමන මනෝභාවයන් ඇතිවෙයිද? මෙවැනි මනෝභාවයන් තුළදී ඇය මිය ගියහොත්, දිවිනසාගතහොත්, මරාදැමුවහොත්, ඇයට පරලොවදී කුමක් වෙයිද? ඔබ සිතනවාද ඇය තම ආත්මය කරගන්න බලාපොරොත්තුව ඇයට අතහැරී සිත නිරුද්ධ වෙයි කියල. ඇය ගොඩනැගූ සිහින මාලිගා, එකතු කළ රන් රිදී ආභරණ, තැන්පත්කරගත් වැටුප් මුදල්, තෝරාගත් මහල් සාරි ... මේ සියල්ල උදෙසා ඒවා අරමුණුකොටගත් තෘෂ්ණාව, උපාදානය ඇයට අතහැරී සිත නිරුද්ධ වෙයි කියලා. එය නොවන දෙයක්මයි. එහෙමනම් කුමක්ද සිද්ධවෙන්න පුළුවන්.

හික්ෂුවක් සමාධිය තුළ සිටින විට මෙවැනි දර්ශනයක් දැකගත හැකිවිය. මෙය ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේතියකගේ දර්ශනයක්. හැසිරීමේ රටාවකි. ඇය කර්ම විපාක ගෙවන දර්ශනයකි. තමන් අල්ලාගත් උපාදානයේ බලවත් බව නිසා ඇය විදිනා දුකේ ස්භාවයකි.

ප්‍රේතිය වයස අවුරුදු විසි පහක පමණ තරුණියකි. ඇය සැරසී සිටියේ මගල් දවසට මනාලියක් පළඳින සුදු සාරියක් සහිත මහල් ඇඳුමකිනි. ඇය ඉතාමත් කළු පැහැති, කිසිදු ප්‍රසන්නභාවයක් නොපෙනෙන, ගුප්ත මුහුණක් සහිත මනාලියකි. මනාලියක් සේ හඳුපැළඳගෙන ඇවිද්දත් ඇය ඇවිදින මළමිනියක් වගේය. මළමිනියක මුහුණේ ස්වභාවය ඇයට තිබිණි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී තරුණියක් මියගියහම ඇයගේ සිරුර පෙට්ටියේ බහා තැන්පත් කරන්නේ ඇයව මනාලියක් සේ හැඩගන්වාය. එහෙත් එම දේහය දින දෙකක් පමණ ගතවන විට කළුපැහැ ගැන්වේ. ඉහත ප්‍රේත මනාලියගේ ස්වභාවයද එසේමය. ඇය මනාලියක් සේ සැරසී මල් පොකුරක්ද අතැතිව ප්‍රභාත ලෝකයේ ඇවිදින්නීය. නමුත් ප්‍රේතියගේ කය සියුම් ස්වභාවයෙන් යුක්ත නිසා ඔබගේ මස් ඇසට නොපෙනෙයි. සාමාධිමත් සිතට ඇයගේ සියුම් කය දර්ශනය වෙයි. හික්ෂුවට ඇය දර්ශනය වන මොහොතේ ඇය සිටියේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මහල් ගෙදරක ස්වභාවයේ ස්ථානයකය. සමහරවිට එය හෝටලයක උත්සව ශාලාවක් වීමටද පුළුවන. එහෙත් එය ඉහළ ස්වභාවයේ මහල් උත්සවයකි. හික්ෂුවට හැඟී ගියේ ප්‍රේතිය තමාව කවුරුත් හෝ විවාහ කරගනී යැයි විශ්වාසයෙන්, විවාහයට දැඩි කැමැත්තෙන් ඇවිදින බවයි. ප්‍රේත මනාලියට විවාහවීමට දැඩි වුවමනාවක් තිබෙන බව පෙනිණි. ඇය මහල් ශාලාවේ වාඩිවී සිටින අමුත්තන් අතර ඉදගනිමින් ශාලාවේ ඇවිදිමින් සිටිනවා හික්ෂුවට දර්ශනය විය.

ඇය හරිම අවාසනාවන්තියකි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී තබාගත් විවාහය පිළිබඳ බලාපොරොත්තුව ප්‍රේත ලෝකයේදීද ඇයට අතහැරී නොමැත. හික්ෂුවට හඳුනාගැනීමට ලැබුණ මේ ප්‍රේත මනාලිය අර විවාහ උත්සවයට ඇවිත් සිටි පිරිමින් හා විවාහය බලාපොරොත්තු වන බවයි. මෙය ප්‍රේතියගේ උපාදානය පිළිබඳ අහිංසකත්වය කියාපාන දුක්මුසු අවස්ථාවකි. ප්‍රේත ලෝකයේ සිටියද උපාදානයේ බලවත් බව නිසා හෝ ඇයගේ කර්ම විපාකය නිසා ඇය විවාහයට බලාපොරොත්තු වන්නෙ මනුෂ්‍ය පුතෙක් වීමටද පුළුවන. මෙම කර්ම විපාකය ඇයට ලැබුණේ සමහරවිට අනුන්ගේ විවාහයක් කේලමක් කියා, බොරු කියා, වංචාකොට කඩාකප්පල් කිරීම නිසාද විය හැකිය. එසේත් නොමැතිනම් තමාගේ විවාහ සිහිනය තවකෙක් මරාදැමූ නිසාද විය හැකිය. කොටින්ම ඇයට මෙ විරූපී ස්වභාවය ලැබුණේ මැරෙන මොහොතේදී මෙන්ම ජීවත්ව සිටියදී වෛරය, ක්‍රෝධය, ඊර්ෂ්‍යාව වැඩිම නිසා බව නම් සක්සුදක් සේ පැහැදිලිය. තමා මියයන මොහොතේ තමාගේ

විවාහය විනාශ කළ අය කෙරෙහි වෛරය ක්‍රෝධය ඇති කරගත් නිසා ඔහු කෙරෙහි වෛරයෙන් සියදිවි නසාගත් නිසා මියගිය පසු විරූපී ප්‍රේතියක් වූවාද විය හැකියි.

කෙසේ හෝ ඇය මනාලියක් වීමේ සිහිනය දරාගෙන මහල් සාරියකින් හැට්ටයකින් සැරසීගෙන සුදෝ සුදු මල් කලඹක් අතින් ගෙන ඇය තවමත් ප්‍රේත ලෝකයේ සරන්තිය. ප්‍රේත ලෝකයේ සරණ මේ ප්‍රේත මනාලිය සහකරුවෙක් සොයන්නීය. ඇය කළු පැහැතිය, උස අඩි 5' 5" පමණි, ආගම මිථ්‍යාදාෂ්ඨිකය, ජාතිය ප්‍රේත ජාතියයි, කුළය සතර අපායයි. ඔබ කැමතිනම් ඇයට සහකරු වීමට ඇය කළා සේම අකුසල කර්ම සිදුකොට ප්‍රේත ලෝකයේදී ඇයව හමුවන්න. ඔබ ඇයට මහල් සාරි, මල්කලඹ සෙවිය යුතු නැත. මන්ද ඇය ඒවා හැදපැළදගෙනම ඤාණික විවාහයක් බලාපොරොත්තුවෙන් ප්‍රේත ලෝකයේ සරන්තිය. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිදු වූවාසේ නොව, විශ්වාසය අගේ කොට සලකමි. අවිද්‍යාවෙන් අන්ධ, කාමයෙන් බරින මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මනුෂ්‍යයකු ඉහත යෝජනාවටද කැමති වුවහොත් හික්ෂුව පුදුම වන්නේ නැත. පුදුම වන්නේ මෙයට කිසිවකු කැමති නොවුණහොත්ය.

දැන් ඔබට පැහැදිලිද මනමාලියෝ ඉන්නෙ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ විතරක් නොවේය කියලා? සුදු මහල් සාරියක් හැට්ටයක් ඇඳගෙන සුදු මල් කලඹක් අතැතිව ප්‍රේත ලෝකයේ සරණ මේ මනාලිය මනුෂ්‍ය අපට කියන්නේ හොඳ පාඩමක්, දුර්ලභ පාඩමක්, ඇඟ කිළිපොලා යන පාඩමක්. මනුෂ්‍ය දියණියක් මහල් ඇඳුම අඳින්නේ ජීවිතයේදී එකම දවසයි. ඒත් ප්‍රේත ලෝකයේදී ඇය කල්ප ගණනක් මහල් ඇඳුම ඇඟලාගෙනම ඇයගේ ක_ම විපාකය නිසා සහකරුවෙක් නොමැතිව දුක් විඳිනවා. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මනුෂ්‍ය දුවෙක්, පුතෙක් විවාහයක් හරි නොගියොත් විවාහය ප්‍රමාද වුණොත් අවුරුදු හැටක් ජීවත්වෙලා මැරිල යයි. ඒත් මේ ප්‍රේත මනාලියට තව කල්ප ගණනක් මහල් ඇඳුම දරාගෙනම මනමාලියෙක් සොයා යන්න සිද්ධ වෙව්. එයාගේ කර්ම විපාකය නිසා එයාට කවදාකවත් මනමාලියෙක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මේ හේතුවෙන් ඇය තුළ තව තව වැඩෙන්නේ වෛරය, ක්‍රෝධය, ඊර්ෂ්‍යාව, රාගය, කාමය ආදී දේය. මේවා දරුණු අකුසල් ධර්මයන්මයි. මෙන්න මේ අකුසල් නිසා ඇය තව තව විරූපීභාවයට පත්වෙමින් ගැටෙමින් අවසානයේ නිරයේ ගිනිදලු මතටම වැටෙනවා. බලන්නකො අනුත් කළ දෙයක් නිසා වෛර කරලා , ක්‍රෝධ කරලා, ඊර්ෂ්‍යා කරල අනුත් නිසා ප්‍රේත ලෝකයේ දුක් විඳිනා දියණිය. අනුත් බලාපොරොත්තු නැති කළා කියල අනුත් ඔබේ සිහින බිඳදැමීම කියල ඔබ ඒ අයට වෛර කරන්න, ක්‍රෝධ කරන්න යන්න එපා. මොකද බලාපොරොත්තු ඔබට අයිති නැති නිසා. ඔබට අයිති නැති බලාපොරොත්තුවක්, ඔබේ වසඟයේ නොපවතින බලාපොරොත්තුවක් ඔබේ කරගෙන ඔබ ඇයි දුක් විඳින්නේ. බලාපොරොත්තු තමයි අපව ජීවත් කරවන්නේ. එක බලාපොරොත්තුවක් බිඳ වැටෙනකොට තව බලාපොරොත්තුවක් ඇතිවෙනවා. බලාපොරොත්තු තමයි ජීවිතය. අපි බලාපොරොත්තු පස්සේ දුවනවා, ඒවා අපේ කරගෙන. අපිට වැටහෙන්නේ නැහැ බලාපොරොත්තුව මිඞ්ඟුවක් කියලා. බලාපොරොත්තුව කියන මිඞ්ඟුව පස්සේ දුවලා අර ප්‍රේත මනාලියට වෙලා තිබෙන අලකලංවිය ඔබ දැක්කා නේද?

සති අන්ත පුවත්පත්වල සෑම භාෂාවකින්ම මංගල යෝජනා කී දාහක් පළවෙනවාද, සෑම භාෂාවකින්ම. මිනිස්සු වන්දනාවේ ගිහිල්ල, රැකියාවට ගිහිල්ල, දුම්රියේ, බස්රථයේ මොන තරම් බැඳීම් ඇතිකරගන්නවාද. මේ බැඳීම් වල මොනතරම් වංචාසහගත දේවල් සැඟවිලා තිබෙනවාද. ප්‍රොෆඩාවන්, මුළා කිරීම්, නොමඟ යෑවීම් තිබෙනවාද. තමාගේ කැමැත්ත උදෙසා, තමාගේ සැප උදෙසා, තමාගේ පැවැත්ම උදෙසා මිනිසා මේ නොමඟ යෑවීම් කරන්නේ හරිම කැමැත්තෙන්.

මේ මගේම සහෝදරියක්, මේ මගේම සහෝදරයෙක් කියන හැඟීම සමාජයට නැහැ. මේ හේතුව නිසාම සමාජය වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් පිරිලා. කඳුළින් තෙමී ගිය විවාහ සහතිකය ගිනි අවුළුවාගෙන එම ගින්නෙන්ම තමුන් දැවී යන්නේ, මේ ක්‍රෝධය නිසාමයි. මහල් සාරිය බාල්කය මතට දමා, මහල් සාරියම ගෙලට තොණ්ඩුවක් වී මියයන්නේ මේ වෛරය, ක්‍රෝධය නිසාමයි. ඔබ බුද්ධිමත් වන්න. ඔබේ සතුට උදෙසා තවකෙක් වෛරයෙන් ක්‍රෝධයෙන් විනාශ නොකරන්න. අභිංසකයන්ගේ අභිංසකභාවය ඔබ ඔබේ අවිචාරවත් බවේ ගොදුරක් කර නොගන්න. අභිංසක ඔබද මෙවැනි අවිචාරමත් අයෙකුගෙන් පීඩාවට පත්වුවද, ඔහු නිසා ඔබ වෛර ක්‍රෝධය ඇතිකර නොගන්න. ඔබ එක දුකක් නිසා දුක් ගොඩක උරුමක්කාරයෙක්,

උරුමක්කාරියක් නොවන්න. ඔබ තවම ප්‍රමාද නැහැ. ඔබට තවම වෙලාව තිබෙනවා නිවැරදි වෙන්න. නිවැරදි තැනට එන්න. එහෙත් අර ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත මනමාලියට නම් දැන් ප්‍රමාදයි. ඇයට දැන් සරණක් නැහැ. අහිංසකාවිය දුකෙන් දුකටම යනවා. ඇයට නිවැරදි වෙන්න දැන් කිසිම අවස්ථාවක් නැහැ. අනේ මේ අහිංසකාවිය මීය යන මොහොතේ සිතට ආපු වෙරය ක්‍රෝධය අනිත්‍යයයි කියලා දැකගත්තා නම්, මේ සිත මගේ නොවේය කියලා දැකගත්තානම්, එවැනි දැනීමක් නොමැති වූ නිසා මැරෙන මොහොතේ සියලු සත්වයෝ සුවපත්වේවා, නිදුක් වේවා, නිරෝගී වේවා කියලා හිතුවානම්... එසේත් නැතිනම් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ බුදු ගුණයක් සිහියට නගාගත්තා නම්, බුදු රුව සිහියට නගාගත්තා නම්, එසේත් නැතිනම් කසාවත් වීචරයක් නගාගත් හික්ෂුවක් මතකයට නගාගත්තා නම් දෙවියනේ ඔය ප්‍රේත දුකෙන් ඇය ගැලවිලා හිමිවන්නේ සුගතියක්මයි. බලන්නකෝ සතියයි සිහියයි ඇයට නොතිබුණ නිසා, ඇය සද්ධර්මය ශ්‍රවණය නොකළ නිසා, බුදු ගුණ නොවැඩූ නිසා, මෙමත්‍රිය නොවැඩූ නිසා ඇයව සනසන්නට ආවේ වෙරයයි, ක්‍රෝධයයි, කැමැත්ත පිළිබඳ උපාදානයයි. යහපත අතහැරුණු කල අල්ලාගත්තේ අයහපතමයි.

හික්ෂුව මේ සටහන ලියන මොහොතේ වැඩ සිටින්නේ කැලැබඳ ආරණ්‍යයක. එම ආරණ්‍යයේ දන් පිරිසට දානය උයන්නට ලොකු ශාලාවක් හඳලා තිබෙනවා. අලුත් ශාලාවක්. සුදු තීන්ත ගාලා හරි වෙහෙස මහන්සි වෙලා දායකයෝ මෙය හඳලා තිබෙන්නේ. සිමෙන්ති කොට්ටයක් කැලය මැද්දෙන් කිලෝමීටර දෙකක් පමණ ඔසවාගෙන ඇවිත් මේ අලුතින් හඳපු ශාලාවේ සුදු බිත්ති සියල්ලේම දුරකථන අංක ලියලා. එම අංක යටින් පිරිමි ගැහැණු අයගේ නම ලියලා. මේ නම ධන තව නමක් ලියලා, ගෙදර ලිපිනයක් ලියලා, වාහනයේ අංකයත් ලියලා, පිස්සන්කොටුවේ කාමරයකවත් මෙහෙම ලියලා නැතිව ඇති. මොනවද අපි මේ දාන උයන ශාලාවේ බිත්ති පුරා දකින්නේ. මනුෂ්‍යයාගේ කාමයේ ආශ්වාදය විඳින ස්වභාවය, මෙය විකෘතියක්. නිශ්චල නොවූ, තැන්පත් නොවූ, විසිරුණු සිතක කැඩපතක්. පිංවත් දරුවනේ ඔබලා තරුණ කාලයේදීම මේ මහ එළිපෙහෙලි කරගන්නේ යහපතට නම් නොවේ, අයහපතටමයි. අඟුරු කැබලි වලින් සුදු බිත්තියේ ඔබ මේ තබන සටහන්, මේ ප්‍රවේශය අනාගතයේදී ඔබට බලාපොරොත්තු කඩවීම නිසා වෙරයෙන් ක්‍රෝධයෙන් පිරි ගිය සිතකින් ප්‍රේත ලෝකයට වැටුන ප්‍රේත මනමාලියට අත්වූ දුක්ත ඉරණමටම පත්කරවනු ඇත. එහෙයින් ඔබ ප්‍රවේශම්වෙන්න. කාමය අනතුරු සහිතයි. කාම බලාපොරොත්තු බිඳ වැටෙන මොහොතේ ඒ හිස්තැන පුරවන්නේ වෙරය සහ ක්‍රෝධය විසින්මය. ඒවා කාමයේ ආදීනවයන්ය. කාමය උදෙසා ඔබේ බලාපොරොත්තු ඔබ අල්ලාගත්තද, බිඳවැටුණද එහි ප්‍රතිඵලය ක්‍රෝධයයි. වෙරයයි. එහෙයින් ඔබ කළ යුත්තේ අවබෝධයෙන් අතහැරීමයි. ක්‍රමයෙන් ඒ අතහැරීම පුහුණුවීමයි. ජීවිතයට හුරුකරවීමයි. සතර අපායට නොවැටෙනවාය කියන විශ්වාසය ජීවිතයට පුරුදු කිරීමයි. වෙරයේ ක්‍රෝධයේ සිතුවිල්ල වෙනුවට මෙමත්‍රී සිතිවිලි නිතර මෙනෙහි කිරීමයි. තම ප්‍රතිවාදියාගේ රුව වෙනුවට, තමා දුකට පත් කළ පුද්ගලයාගේ රුව වෙනුවට, ඔබ ලොව්තුරා බුදු සමීඳුන්ගේ රුව ගුණ සිහිකිරීමයි. ධර්ම රත්නයේ, සංසරත්නයේ අනන්ත වූ ගුණ සිහිකිරීමයි. මෙනෙහි කිරීමයි. සතර අපායේ දුක වෙනුවට, සුගතියකට උපතක් ලබාගැනීමට ඔබට ඔබ අනුකම්පා සහගත වීමයි. ඔබ මිස වෙන කවුරුත් ඔබට අනුකම්පා කරන්නද?

9. දැවෙන සමක්-නිවෙන මගක්

ඔබගේ සම කියන්නේ මොනතරම් සුන්දර ලස්සන දෙයක්ද. සත්වයා තුළ තමාගේ අශ්වාදය උදෙසා ඉතා සංවේදී "මෙවලමක්" සම. දේශගුණික කලාපයන් අනුව සමේ පැහැය වෙනස් වෙනවා. සමහරුන්ගේ සම සුදුයි, රතුපාටයි, කහ පාටයි, රෝස පාටයි, කළු පාටයි, තලෙළයි. මේ විවිධ වර්ගයෙන් යුත් සම ප්‍රභාෂ්වරව පවතින්නේ තරුණ කාලයේදීමයි. අපි සම දකින්නේ සම හැටියටමයි.

ඉන් එහා දැක්මක් අපට නැහැ. මගේ සම රතු වෙලා, ඉදිමිලා, මගේ සම කළු වෙලා, මගේ සම පැලිල, මගේ සමේ බිබිලි, තුවාල, අළු හම්, කබර දමලා, මගේ සම පිටිවිලා කියන වචන අපි නිතර භාවිතා කරනවා. සම මගේ කියල ව්‍යවස්ථාපිත අපි දන්නෙ. කය නැමති ජරාව පිරවූ මාරයාගේ තැගි පාර්සලය අපේම කැමැත්ත මත සකස්කරගත් තැගි පාර්සලය ලස්සනට හිත වශීවන ආකාරයට සිනිදු සියුමැලි ලෙස පාර්සල් කර තිබෙන්නේ සමෙන්. සමේ ඇති වෙන ඉහත සඳහන් කළ බිබිලි, පැලිමි... කියන්නේ කිපීම් සහ උරණවීම්. ඇයි මේ උරණවෙන්නේ. කිපෙන්නේ. හේතූන් නිසා ඇතිවෙන්නාවූ ඵලයක් තමයි මේ උරණවීම්, කිපීම්. සම, තමන්ට එරෙහි ස්වභාවයන් හේතුවෙන් ප්‍රතික්‍රියා දක්වනවා. සම යනුවෙන් අප ආමන්ත්‍රණය කරන පයවි, ආපෝ, තේපෝ, වායෝ ධාතූන් එකිනෙක ගැටෙනවා, කිපෙනවා. තද ස්වභාවය, දියර ස්වභාවය, උෂ්ණ ස්වභාවය, වායු ස්වභාවය ආදිය කිපෙන්නාගේ ස්වරූපය අනුව තුවාල, ගෙඩි ආදිය දියර වශයෙන්, උෂ්ණය වශයෙන්, වායුව වශයෙන් පිටවෙමනවා.

ඔබේ ඔය ලස්සන සමට උණුවතර වැටුණොත් සමට මොකද වෙන්නේ. සම රතු වෙනවා, සම පුපුරා දමනවා. මේවා තේපෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරිත්වය. සමෙන් දුම, රස්නය පිටවෙනවා. බුබුළු මතුවෙනවා. මේවා වායෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරිත්වය. සමේ දිය බුබුළු තුවාල හටගන්නවා. මේවා පයවි ධාතුවේ ක්‍රියාකාරිත්වය. දිය බුබුළු වල දිය පිරෙනවා. තුවාල වලින් සැරව ගලනවා. මේවා ආපෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරිත්වය. ධාතූන් හතරම එකටමයි පවතින්නේ. නමුත් මෙහි වෙන්වශයෙන් දැක්වුවේ වැඩි ප්‍රතිශතයක් තිබෙන ධාතුව නිසා. දිය බුබුළු වැඩි ප්‍රතිශතයක් තිබෙන්නේ ආපෝ ධාතුව. බලන්න ඔබේ ලස්සන සමට උණුවතර ටිකක් වැටුණු සැනින් සම ආකාර ගණනාවකින් ප්‍රතික්‍රියා දැක්වූවා. කාටද පුළුවන් මේ ප්‍රතික්‍රියාව ඇතිවෙන්න එපා කියල නවත්වන්න. කාටවත්ම බැහැ. ඇයි? සම මගේ නොවන නිසා. සතර මහා ධාතූන් නිරතුරුවම වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නිසා. සම නැමති රූපය පයවි ධාතුව වැඩි ප්‍රතිශතයක් තිබෙන ස්වභාවයක්. උණුවතර කියන්නේ තේපෝ ධාතුව වැඩි ස්වභාවයක්. දෙදෙනා අතර සමබරතාවය නැතිවූන නිසා දෙදෙනා ගැටෙනවා. කිපෙනවා. මේ ගැටීම තමයි පිළිස්සුම වශයෙන් අපි දකින්නේ. සම කියන පයවි ධාතුව ක්ෂණයකින් දියබුබුලු, සැරව, තුවාල, බවට වෙනස් වුණා. එක විනාඩි දහයක් යන්නේ නැහැ මේ වෙනස සිද්ධ වෙන්න. රූපය වෙනස් වීමේ වේගයයි අපි මේ දකින්නේ. දියබුබුලු, සැරව, තුවාල බවට පත් වුයේ සමයි. නමුත් අපි කවුරුවත් දියබුබුලුට, සැරවට, තුවාලයට සම කියල කියන්නේ නැහැ. අප ලෝකය අපට උගන්වපු සම්මුති නාමයනුයි භාවිතා කරන්නේ. මේ සම්මුතිය නිසා යථාර්තයෙන් අපේ අවබෝධය වසා දමනවා. අපිට හිතන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. හිතන්න ප්‍රවේශයක් ලබාදෙන්නේ නැහැ. උණුවතර වැටීමට පෙර තිබූ සුන්දර සම, උණුවතර වැටුණු සැනින් දියබුබුලක්, තුවාලයක්, සැරව බවට වෙනස් වීමට බලපෑ වේගය මොකක්ද කියල හඳුනාගන්න. ඒ සම දියබුබුල, තුවාලය, සැරව වශයෙන් දකින්න ඔබේ ඔය මස් ඇහැ දන්නේ නැහැ, දක්ෂ නැහැ.

ඔබ මේ දකින දෙය, රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගය වශයෙන්ම දකින්න. එය ඔබ සිතට පැහැදිලි කර දෙන්න. ඔබ මේ දකින්නේ ලෝකයෙන් නිව් යාමට අවශ්‍ය කමටහනක් බව අවබෝධ කරගන්න. මේ ඔබ දකින්නේ උතුම් සම්බුද්ධ දේශනාව බව අවබෝධ කරගන්න.

අපි මේ දැක්කේ රූපය ගැන. දැන් අපි බලමු වේදනාව ගැන හිතලා.

සම උණුවතුරෙන් පිළිස්සෙනකොට ඔබට මොනතරම් දැවිල්ලක් පිවිසීමක් දැනුණද? ඔබ හඬයි, ඔබ කෑගසයි, දුකට පත්වෙයි, වෛද්‍යවරුන් සොයාගෙන යයි, රෝහල් ගතවෙයි. දැන් ඔබ හිතන්න සමට උණුවතුර වැටීමට මොහොතකට පෙර ඔබ මොනතරම් සතුටින්ද සැහැල්ලුවෙන්ද සිටියේ. ඔබ හිතාමතා, ඔබේ ලස්සන සම ගැන වගී වෙලා ඔබ සිටියේ . නමුත් උණුවතුර ටික සමට වැටෙන මොහොතේම, තප්පරයක් ගියේ නැහැ වේදනාවේ අනිත්‍යභාවය ඔබට දැනුණා. සතුට වෙනුවට දුක, සැහැල්ලුව වෙනුවට වේදනාව, පිවිසීම දැනුණා. බිය දැනුණා. තප්පරයක් ගියේ නැහැ. විදීමේ අනිත්‍යභාවය ඔබට දැනුණා, ඔබ දැක්කා. එහෙත් මෙය විදීමේ අනිත්‍යභාවය වශයෙන් අවබෝධකොට ගන්න ඔබ දක්ෂවෙන්නෙ නැහැ. ඔබ දකින්නේ මේක මගේ කර්මය, මේක මගේ වෙලාව, නොසැලකිල්ල, වතුර උණුකල ලිපේ වරද, උණු වතුර භාජනයේ වරද... වැරදිකාරයෝ ගොඩයි. එයා ඊළඟට උත්සහ ගන්නෙ උණු වතුරෙන්, ගිනිදරෙන් ප්‍රවේසම් වන්න. වේදනාවේ අනිත්‍යභාවය මේකයි කියල දැකලා, සැපවේදනාවක සිට දුක්වේදනාවක් ඇතිවීමට ගතවන කාලය තප්පරයකටත් වඩා අඩුය යන්න අවබෝධය ලබන්නෙ නැහැ. මේ විදීම උරුමවූයේ මගේ නොවන ශරීරයක් සමක් මගේ කරගැනීම නිසාය කියල දකින්න දක්ෂ නැහැ. ඔබගේ සම පිළිස්සීමට පෙරාතුව තිබූ සැප වේදනාව සමට උණුවතුර වැටීමෙන් පසුව ඔබට දැනුණ දැඩි දුක් වේදනාව, වේදනාවේ අනිත්‍යභාවය පිළිබඳව උතුම්ම කමටහනක් බව දකින්න ඔබ දක්ෂ නැහැ. මේ වේදනාව ඇතිවුණේ ස්පර්ශය නිසාය කියන හේතුව දකින්න ඔබ උත්සහා ගත්තේ නැහැ. ශරීරය කියන අධ්‍යාත්මික රූපයත්, උණුවතුර කියන බාහිර රූපයත්, විඥානයත් ස්පර්ශය වීම නිසා මේ විදීමේ ස්වභාවය සකස්වුණාය කියලා ඔබ දකින්නේ නැහැ.

ඔබගේ සමට උණුවතුර වැටුණ මොහොතේම දැනුණා වූ උණුවතුර වැටුණාය කියන හඳුනාගැනීම තත්පරයකින් වෙනස්වී පිළිස්සුණාය කියන හඳුනාගැනීම ඇතිවෙනවා. එය අනිත්‍යවී දැවිල්ලය කියන හඳුනාගැනීම, එය අනිත්‍යවී සම රතුපාට වෙලාය කියන හඳුනාගැනීම ඇතිවෙනවා. එය අනිත්‍ය වී සහ ඉදිමුණාය කියන හඳුනාගැනීම ඇතිවෙනවා. එය අනිත්‍යවී සමෙහි දිය බුබුළු දැමීමාය කියන හඳුනාගැනීම ඇතිවෙනවා. එයද අනිත්‍යය වී පිළිස්සුන සමට ඇල්වතුර, ගිතෙල්, බටර්, බෙහෙත් දැමීමාය කියන හඳුනාගැනීම ඇතිවෙනවා. ඒවාද අනිත්‍ය භාවයට පත්වී වෛද්‍යවරයා, රෝහල, බෙහෙත්, තුවාල සැරව මේ ආදී වශයෙන් පැය කාලක් ඇතුළත මොන තරම් හඳුනාගැනීම් ඇතිවී නැතිවී ගියාද? මේ ඇතිව, නැතිව ගියේ හඳුනාගැනීම්. එක හඳුනාගැනීමක් අනිත්‍ය වී යන්නේ තව හඳුනාගැනීමක් සකස් කරවමින්. ඔබට වේලාවක් දෙන්නේ නැහැ අවබෝධයක් ලබන්නට. මේ තමයි හඳුනාගැනීම අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගය. ඉහත හඳුනාගැනීම් සියල්ලම පැය කාලක් ඇතුළත ඇතිවෙලා නැතිවෙලා ඉවරයි.

ඔන්න ඊළඟට චේතනාවන් ගැන බලමු. හඳුනාගැනීම කියන හේතුව නිසා චේතනාව සකස් වෙන්නේ, "අනේ මගේ සම පිවිටුනේ අහවලා නිසා. අහවලා තමයි වතුර මගේ සමට වත්කළේ. ඔහු ලිපේ ගල් වැරදි විදිහට තිබ්බ නිසයි, ඔහු උණුවතුර භාජනය අතහැරිය නිසයි මාව පිවිටුනේ. ඔහු උවමනාවෙන්මයි මාව පිවිටුවේ. ඔහුට තේ හදන්න, කෑම හදන්න, උපස්ථාන කරන්න ගිය නිසයි මාව පිවිටුනේ. මට උණුවතුර වැටුණේ. මම සනීපවෙලා එයාටත් හොඳ වැඩක් කරන්නම්..." මේ ආකාරයට ඔබ පිළිස්සුනාට පසුව චේතනාවන් ඇතිකරගන්නවා. මේ චේතනාවල තිබෙන්නේ වෛරය, ක්‍රෝධය, ඊර්ෂ්‍යාව, පළිගැනීම..

එසේ නැතිනම් ඔබ මෙසේ සිතනවා. "අනේ මම අනුන්ට උපස්ථානයක් කරන්න ගිහිල්ලා, අනුන්ට තේ හදන්න, කෑම හදන්න ගිහිල්ලා මාව පිළිස්සුනේ. මේක ලොකු පිනක්. මට දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සැප ලැබෙයි. මට මිනිස්සු ප්‍රසංශා කරයි. මගේ ගුණවත්භාවයට මිනිස්සු ගරුකරයි. අනේ මම පිළිස්සුණු වේලාවේ මිනිස්සු මට ගොඩක් උදව්කළා. එයා ළඟ නොසිටියානම් මීට වඩා මාව පිවිටෙනවා. අනේ මාව පිවිටුන වේලාවේ මට අහවල්ලු ගොඩක් මගේ දුක සැප බැලුවා. දෙවියන් මට උදව්කළා" මේ විදිහේ කුසල් චේතනාවන් ඇතිකරගන්නවා. මේ දෙආකාරයේම චේතනාවන්ගෙන් අතිවුනේ කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්මයි. එසේ නොමැති නම් ඔබ ඔබේ සම පිළිස්සීම ගැන උපේක්ෂා සහගත වෙන්න පුළුවන්. "මොනවා කරන්නද වෙච්චි දේ වුණා. දැන් ඉතින් පරෙස්සම් වෙන්න ඕනේ. උණුවතුරෙන් ගිනිදරින් ඇත් වෙලා ඉන්න ඕනේ. පිවිටුණු තුවාල කැළල් ටික ඉක්මනින් හොඳකරගන්න ඕනේ. එසේ නොවුණහොත් සම කැතවෙව්"

එයා උපේක්ෂාවෙන් යුතුව නැවත මෙවැනි දෙයක් නොවන්න ඇතිවූ තුඩාල කැළල් නොමැතිව සනීප කරගන්න උත්සහ ගන්නවා. තරමක් අඩු ස්වභාවයෙන් වුව, මේ උපේක්ෂාව තුළ තිබෙන්නේත් ඇලීම, ගැටීමමයි. එසේ නොමැතිව අවබෝධය නොවේ. එයා උත්සහ ගන්නේ එයාගේ කය උණුවතුවත් ආරක්ෂා කරගන්න. තුඩාල කැළල් මකාගන්න. මේ ආකාරයෙන් එකිනෙකට වෙනස්වූ චේතනාවන්ගෙන් ඔබ මොකක්ද දකින්නේ. චේතනාවේ අනිත්‍යභාවයයි. අනිත්‍යභාවයේ වේගයයි. මේ අනිත්‍යභාවයට පත්වන චේතනාවන් ඔබට කුසල් අකුසල් කර්ම රැස්කරලා දීලයි අනිත්‍යවී යන්නේ. මේ කර්ම විපාකයන් හේතුවෙන්, නැවත ප්‍රතිසන්ධියකට, ඉපදීමකට, නැවත නාම රූපයකට බැසගැනීමට අවශ්‍ය විඥානයන් සකස්වෙනවා.

දැන් ඔබ බලන්නකෝ ඔබේ ඔය ලස්සන සමට උණුවතුවර ටිකක් වැටුණු මොහොතේ තවත් ඉපදීමකට, කයකට බැසගැනීමට අවශ්‍ය සාධක ඔබ සකස්කරගන්නවා. ඒ ඔබේ අදක්ෂභාවය නිසයි. නමුත් ඔබ ස්පර්ශය නිසා හටගත් වේදනාව අනිත්‍ය බව දුටුවානම් මේ වේදනාව අනිත්‍ය බව හඳුනාගන්නා නම්, මේ නාම රූප දෙකෙන් මිදීමට, නිරෝධයට මාර්ගය සකස්කරගන්න ඔබට තිබුණා. ඒත් ඔබ ස්පර්ශය අනිත්‍යයි කියලා දකින්න දක්ෂ වුනේ නැහැ. මුලින්ම ශරීරයට ස්පර්ශ වුනේ උණුවතුවර. ඊළඟට ඇල් ජලය. බටර්, ගිතෙල්, බිත්තර සාරු, කෝමාරිකා ඉස්ම, බටහිර ඖෂධ..... වෛද්‍යවරයාගේ, හෙද සොයුරියගේ, උපස්ථායකයාගේ දැනේ ස්පර්ශය. මෙවැනි එකිනෙකට වෙන්වූ ස්පර්ශයන් නිසයි ඔබ සැප, දුක්, උපේක්ෂා විඳිම් ලැබුවේ. සැප, දුක්, උපේක්ෂා ලෙසින් විඳිම් වෙනස් වූයේ ස්පර්ශයේ අනිත්‍යභාවය නිසාමයි. වේදනාවද අනිත්‍යය භාවයට පත්වන නිසයි. සිනිඳු දැතක් තුඩාලය පිරිමදින විට දැනෙන සැප වේදනාව, එම සිනිඳු දැනීමේ දැවිල්ල බෙහෙත් තුඩාලයට දැමූවිට දුක් වේදනාවන් බවට පත්වෙනවා. හේතුව ස්පර්ශයේ අනිත්‍යභාවයයි. මේ සටහන හික්කවක් ලැබූ අත්දැකීමක් හේතුවෙනුයි සටහන් කළේ.

මේ සටහන තබන දිනයේ උදේවරුවේ තමන්ගේ කළ‍යාණ මිත්‍ර ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් රෝගී වීම නිසා පැන් පහසුව වීම පිණිස ලොකු භාජනයකට උණුවතුවර සකස්කර තිබුණා. භාජනය ලොකුයි. එහි කට ළඟට පිරෙන්න උතුරන උණුපැන් පිරිලයි තිබුණේ. හික්කන්වහන්සේලා දෙනමක් මේ උතුරන පැන් හැලිය ඒ භාජනයේ රවුම් ආධාරක දෙකෙන් ඔසවා, ගිලන් ස්වාමීන්වහන්සේ පැන් පහසුවෙන ඊට යාබද ස්ථානයකට ඔසවාගෙන ගියා. ඒ මොහොතේ එක් හික්කවක් උණුපැන් හැලිය ඔසවාගෙන යමින් සිටි ආධාරකය (හැඩලය) ගැළවී, උණු පැන් හැලිය එම හික්කවගේ දෙපා මතට හැලුනා. එම හික්කව පිළිස්සීම නිසා ඉවත්වෙන්න උත්සහ කළත්, උණුවතුවර අවට විසිරී තිබීම නිසා නැවත නැවත පා තබන්ට සිද්ධ වුනේ උණු ජලය මතටමයි. ඒ වන විටත් බුබුලු නංවමින් උතුරමින් තිබූ උණුජලය දෙපා මතට වැටෙද්දී කෙනෙකුට සිතන්න පුළුවන් දෙපා දිය බුබුලු වලින් පිරේවී කියලා. ඒත් එක දිය බුබුලක්වත් ආවේ නැහැ. ඒත් දෙපා තද රතුපාට වුණා. ඉදිමුණා. ඒ වුනත් පසුවදා එයද නැතිව ගියා.

සැබැවින්ම මෙතැනදී ආශ්වර්යයක් සිද්ධවෙලා තියෙනවා. ඔය සිදුවීම වෙන්න විනාඩි දහයකට විතර පෙරාතුව එම හික්කව දැකලා තිබෙනවා ඔය ස්ථානයේ දිව්‍ය ආලෝකයක් මතුවී නැතිව යනවා. මේ දිව්‍ය ආලෝක සංඥාව විසින් හික්කවට පෙන්නුම් කරලා තිබෙන්නේ මේ ස්ථානයෙන් ඉවත්ව යන්න කියලා. ඒත් තමන් කළ‍යාණමිත්‍ර ස්වාමීන්වහන්සේ නමකට කරන උපස්ථානයක් නිසා, මෙතැනින් යායුතු යැයි තමන්ට ඇතිවූ සිත එම හික්කව විසින් අනිත්‍ය වශයෙන් දැක අතහැරලා. ඇයි දන්නවද දෙවියන් ආලෝකයක් වශයෙන් පෙනී සිටියේ. පිංවත් දෙවියන් දුටුවා මෙම ස්ථානයේ දැඩි අමනුෂ්‍ය බලවේගයක් ක්‍රියාත්මක වන බව. ඒ ක්‍රියාත්මක වූ මාර අමනුෂ්‍ය බලවේගය තම කුරිරු අරමුණ කෙසේ හෝ ඉටුකරගන්නා. ඒ උණුවතුවර හැලියේ හැඩලය කඩා දමා බුබුලු දමන උණුවතුවර හික්කවගේ දෙපා මතට දැමීමෙන්. ඒ ක්ෂණයෙන් අර දිව්‍ය බලවේගය ක්‍රියාත්මකවී එම උතුරන උණුපැන් යම් පමණකට සිසිල් කළා සේම හික්කවගේ අතහැරීමේ පුරුද්ද නිසා නටන උණුවතුවරත් හික්කවගේ සිත අතහැරීම ඉදිරියේ පරාජයට පත්වුණා. මේවා එම හික්කවගේ ජයග්‍රහණයන් නොවේ. ධර්මයේ ජයග්‍රහණයක්. ධර්මයේ ආශ්වර්යයක්. හැබැයි ඉහතින් සටහන් කළේ හික්කව අනුමාන කළ දෙයක්. එය වැරදි වෙන්නත් පුළුවන්. කෙසේ වෙතත් හික්කවගේ දෙපා මතට උණුවතුවර වැටී පිළිස්සුනේ තමන් සසර කළ කර්ම බලයක් නිසාමයි. ඒක නම් නොවෙන්න විදිහක් නැහැ. අපිම කරපු දෙයක් තමයි අපට සිද්ධවෙන්නේ. මෙවැනි සිද්ධි වලින් අපිට තව එක දෙයක් පැහැදිලි වෙනවා. කැළැවල, ආරණ්‍ය වල නිවන් මහ වඩන, සැබෑ ලෙසම අතහැරීම තුළ ප්‍රතිපදාව වඩන හික්කන්ගේ ආරක්ෂාව උදෙසා කැලෑ තුළ" මිත්‍යදෘෂ්ඨික බලවේග සමග

සමාන්තරව සිදු වන බලවේග ගැටෙනවා. සමාන්තරව සිදු වන නිතරම පෙනීසිටින්නේ, මිශ්‍රණයක්, පිනට අකමැති, කුරිරු බලවේග වලින් හිඳින අරක්කු කරගැනීමටය. මේ කුරිරු බලවේග හිඳිනට යම් කරදරයක්, විපතක් අත්වැද්දක් වෙනතුරුම බලාගෙන සිටිනවා, ඒ අත්වැද්ද මහා විනාශයක් බවට පත්කරන්න. එහෙත් මේ පාපකාරී බලවේග, හිඳිනගේ සිත අතහැරීමේ ක්‍රියාවලිය ඉදිරියේ පසු නොබලාම පලායනවා. නැවත නැවත පීඩාකරනවා. අතහැරීමේ ක්‍රියාවලිය ඉදිරියේ සමාන්තරව සිදු වන බලවේග හිඳිනගේ අරක්කුව උදෙසා නිරතුරුව පෙනීසිටිනවා. උපකාර කරනවා. දෙවියන්ද සතුටුවෙනවා. අනුමොදන් වෙනවා.

10. නිල මැස්සයි ඔබයි දෙන්නම දැන් සමයි

මේ ලිපිය ලියූ ස්වාමීන් වහන්සේ මේ වන විට කොහි වැඩ සිටිනවාදැයි මම නොදනිමි. එහෙත් උන්වහන්සේ මේ පිං බිමේ කුමක් හෝ ගැඹුරු වන ගැබක අලි, කොටි, වළසුන් මැද ඒක විහාරිව දහම් සුව විඳිමින් සිටිනැයි මම විශ්වාස කරමි. මේ සෝර කටුක සංසාරයේ බිය දැක, මේ ආත්මයේදීම සසර දුකින් එතෙරවීම අදිටන් කරගනිමින් සෘජුව නිවන් මගෙහි ගමන් කළ උන්වහන්සේ ලබා ඇති මගඵල ගැන කියන්නට තරම් මම සමතෙක් නොවෙමි. එහෙත් උන්වහන්සේ වැඩිය යුතු බවුන් වඩන උතුමකු බව කියන්නට මම නොපැකිලෙමි. තම අවබෝධය මෙන්ම අත්දැකීම්ද උන්වහන්සේ සතු වූ කුඩා පොත් හතරක සංස්කරණය නොකළ සටහන් ලෙසින් මා අතට පත් කළ උන්වහන්සේ නොපෙනී ගියහ. එහෙත් ඒ සටහන් කෙතරම් දාර්ශනිකද? ගැඹුරුද? ආශ්වර්ෂමත්ද? නිවන් මගට පිළිපත් ගිහි පැවිදි උභය පාර්ශ්වයන්ට මෙය අගනා පූජාවක් වනු ඇතැයි මගේ පුහුදුන් සිත කියයි. මේ සියල්ල ඔබ වෙත ඉදිරිපත් වුවද ඒවා ලියූ උන්වහන්සේගේ නාමය හෙළි නොකරන සේ කරන ලද අයැදුමක්ද විය. කර්තෘ අඤ්ඤා වුවද මේ සියල්ල ඔබ හැමගේ යහපතට හේතුවනු නිසැකය. එනිසාම මා ලද ඒ අතිශයින් අගනා දහම් පඬුර ලිපි මාලාවක් ලෙස ඔබ අතට පත් කිරීමට මට ඉඩ දුන මැනවි!

මම කියන්නේ මොන තරම් පුංචි වචනයක්ද. එක වගේම අකුරු දෙකයි. මේ පුංචි අකුරු දෙක සත්වයාට මොන තරම් දුක් ගොන්නක් උරුම කර දීමට හේතු වෙලා තියෙනවාද. ඔබ අදක්ෂ වුවහොත් තව කොතෙක් නම් දුක් මතුවට ඔබට උරුමකොට දේවිද?

මැරෙමින්, ඉපදෙමින්, කැඩෙමින්, බිඳෙමින්, ඇතිවෙමින්, නැතිවෙමින් මේ පැමිණි දුර කොපමණක්ද? මම කියන බිජයෙන් ලැබුණු අස්වැන්න තමයි ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ. මම වගා කරමින් අස්වැන්න නෙලනවා අපි. මේක මහා අසත් පුරුෂ වගාවක්. අලාභදායක වගාවක්ද. ලැබෙන අස්වැන්න ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණමයි. ඒ කියන්නෙ දුකයි. මම කියන කෙනාට, මගේ කියන කෙනාට කවල, පොවල, පෝෂණය කරල, තාත්තමාන්න, කීර්ති ප්‍රශංසා ලබාදීලා. පුම්බල, ගරුගාමිභීර කරල...

මේවායෙන් ලැබෙන අස්වැන්න තමයි දුක. මේ දුක ඔබ පසුපසින් සෙවනැල්ලක්සේ පන්නනකොට ඔන්න රෝහල්, ඖෂධ, ජ්‍යාතිෂය, දේවාල, බෝධි පුජා භෝයාගෙන අපි යනවා. ඉවරයක් නැහැ. මේවා දිනෙන් දින ජනප්‍රිය වෙනවා. පෝලිම් දිග වෙනවා. මම කියන බර පොදිය හිස මත තබා ගෙන ඒ බර නිසාම හෙම්බත්ව, බරෙන් නිදහස් වෙන්න හදනවා. පුළුවන්ද එය ඔබට කරන්න? බැහැමයි. මොකද තමාමයි මේ බර පොදිය කරේ තබා ගෙන සිටින්නේ. තමාගේ කැමැත්තෙන්මයි. අනුන් බලෙන් පටවපු දෙයක් නොවේ. මම කැමැත්තෙන් මම පටවාගත් බර පොදියයි. ගොනෙක් මත, බුරුවෙක් මත, බර පටවන්නේ අනුන්. ඒත් මේ බර ඔබම පටවාගත් බරක්. මගේ ඇස, කණ, දිව, නාසය, ශරීරය, මනස මගේ කරගත්තාට පසුව ඒවාට ස්පර්ශවන බාහිර රූපත් මගේ වෙනවාමයි. මට අයිති නැති අධ්‍යාත්මික ආයතන හය මගේ කරගත්තා වෙනුවට මට අයිති නැති බාහිර රූපත් මගේ කරගන්නාව. මගේ අම්මා, තාත්තා, බිරිද, දරුවා, සහෝදරයා, මගේ නිවස, රැකියාව, ව්‍යාපාරය, වාහනය.... මොන බරක්ද මේ ඔබ දරාගෙන සිටින්නේ. තව තවත් වැඩිකරගන්න හදන්නේ.

මොකක්ද මේ ඇහූ කියන්නේ. ඔබ සිතාගෙන සිටින්නේ හරිම සුන්දර මට්ටමට දෙයක්ය කියලා. ඒකයි ඔබ ඇස්දෙකට පණ වගේ ආදරය කරන්නේ. ඇස සැපයක් කොට දකින්නේ. ඇස නිසා සැප ලැබෙනැයි සිතන්නේ. මොකක්ද මේ ඇහූ? ඔබ මතසිත් ඔබේ එක ඇසක්, ඔබේම ඇහිලි තුඩු වලින් ගලවා උගුල්ලා ඔබේ දැනට ගන්න. ඇසේ සුන්දරත්වය, අසිරිය ඔබට දැන් පෙනෙනවාද? මස් ගොඩක්, ලොඳ ගොඩක්, හරියට සුදු හම රඹුටන් මදයක් වගේ රතුපාට මසට ඇලිලා ලේ නහර එල්ලෙනවා. ලේ, සැරව, කළුලු ගලනවා. ඔබට මේ සුන්දර ඇස අතේ තබාගන්නවත් අපුලක් දැනේවි. ඔබට ඔබේම ඇස දුගඳ බව වැටහේවි. පිළිකුළක් බවට

පත්වේවි. මොහොතින් මොහොත ඔබේ අත්ල මත තිබෙන ඇස ගඳ ගහනවා. කුණු වෙනවා, නිල මැස්සන් වහනවා. ඔබට දැන් දැනෙන්න ඕනි, අනේ මේ ඇස නම් මගේ නොවෙයි කියලා. මේ ඇස තුළ මම නැහැයි කියලා. මේ ඇස තුළ ආත්මයක් නැහැයි කියලා. මේ ඇස අයිති කුණු මස්වලට, දුගඳට, නිලමැස්සන්ට, ලේ, නහර, කදුළු, කබ වලට කියලා ඔබට තේරෙන්න ඔබේ ලෝකයේ ජනප්‍රියම නළුවෙක් නිළියක් තමන්ගේ මනස්කාන්ත ඇස් දෙක නිසා ලෝකයේ කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් ප්‍රේක්ෂකයන් පිස්සු වට්ටනවා, කාමයෙන් රාගයෙන් මත්කරනවා. මේ ඇස් වලට වගේ වුණු ප්‍රේක්ෂකයන් එක සතියකදී කෝටි ගණනක් මේ ඇස්වල රසය ලබන්න, ආශ්වාදය විඳින්න සිනමා ශාලාවලට, රූපවාහිනියට එකතු වෙනවා. ඒ සුරූපි නිළියකගේ, නළුවකුගේ ලස්සන ඇස්දෙකත් ඉහත ස්වභාවමයි. ඒ සුන්දර පිංවත් නළුවෙක්, නිළියක් සංසාරික කුසලයක් මතුවෙලා තුණුරුවන් සරණ ගිහිල්ලා, ධර්මය අවබෝධ වෙලා, මා නිසා මගේ රූපය නිසා රාගයෙන්, කාමයෙන් අන්ධ භාවයට පත්වුණ ඇස් ඇති රසිකයන්ට මගේ රූපයේ සැබෑ ස්වභාවය ගැන දැනුවත් කරන්න අවශ්‍යයි කියලා, තමාට ප්‍රියකළ රසිකයන් කෝටි ගණනක් යම් ස්ථානයකට කැඳවලා, Zබලා මේ තරම් කාලයක් රාගයෙන්, කාමයෙන්, ආදරයෙන් බැඳුණ මේ ඇස් දෙක මගේ නොවෙයි, එයි සැබෑ සුන්දරත්වය දැන් ඔබලා දැකගන්න කියලා ඒ ඇස් දෙක තම ඇඟිලිතුඩු වලින් උගුල්ලා රසිකයන්ට දිගු කළොත් එකම රසිකයෙක්වත් ඔය මස් ගුළිය, ලොඳ ගුළිය, ලේ, නහර, කදුළු, කබ ගුළිය තම අතට තබා දකින්නවත් කැමති වෙන්නේ නම් නැහැමයි. කුණුවෙන මස් ලොඳය තමයි අභවලාගේ ඇස් දෙක කියලා අපි ආදරයේ කළේ කියන හැඟීමෙන් තමන්ම ලැජ්ජාවට පත්වේවි. ඔබ ඔය එළවළු මාළු ගන්න වෙළඳ පොළේ තිබෙනවා හරක් මස් විකුණන මස් කඩ. හරක් මස් විකුණන විට එම මස් අයිති සතාගේ හිස මස් කඩේ ප්‍රදර්ශනයට තබා තිබෙනවා. වර්තමානයේ එය එසේ වෙනවාද කියන්න හික්කු ව නිවැරදිවම දන්නේ නැහැ. ඒ මරණයට පත්කළ ගවයාගේ හිස කොටසේ තිබෙන ඇස් දෙක ඔබ බලන්න. එය මහා අනුවේදනීය දර්ශනයක්. ඇස විශාල වෙලා, කළුඉංගිරියාව උඩ ගිහිල්ලා, ඇස ඉදිමිලා, කදුළු පිරිලා, ඒ කදුළු මිදිලා. ඔබ මේ සතාගේ ඇස් දෙක උගුල්ලා ඔබේ අතට ගත්තත්, අර සුන්දර පිංවත් නළුවාගේ , නිළියගේ ස්වභාවයමයි. වෙනස තිබෙන්නේ ලොකු කුඩා බව පමණකි. දැන් ඔබට තේරෙනවාද ඇස කියන්නේ කුමක්ද කියලා. මේ ඇස තද භාවයෙන්, දියර ස්වභාවයෙන්, වායු ස්වභාවයෙන්, උණුසුම් ස්වභාවයෙන් සෑදුණු රූපයක් පමණක්ම බවයි. තද ස්වභාවයෙන් තමයි මේ ඇස හැඩ ගන්වලා තිබෙන්නේ. දියර ස්වභාවයෙන් තමයි ඇසේ කාන්තිය, දීප්තිය ඇතිකරලා තිබෙන්නේ. වායු ස්වභාවයෙන් තමයි ඇස පුම්බලා තබා තිබෙන්නේ. උණුසුම තමයි ඇස ප්‍රකෘතිමත්ව තබා තිබෙන්නේ. උණුසුම අනිත්‍ය භාවයට පත්වෙන මොහොතේම ඇස විකෘති වෙනවා, කුණු වෙනවා, නරක් වෙනවා, ලෙඩ වෙනවා, ඇසේ නගන එනවා, සුද එනවා, කබ කදුළු එනවා, සැරව ලේ එනවා.

ඇස මැරී මැරී උපදින රූපයක්. එම රූපයේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ තමයි ඉහත සඳහන් කළේ. මේවා දකිනවිට අපි කම්පා වෙනවා. දුක් වෙනවා. වෛද්‍යවරු සොයාගෙන යනවා. ඇයි ? මේ ඇස් දෙකේ දුකින් මිඳෙන්න. ඇස උපදින තාක්කල්ම ඔබට ඇසේ ඇතිවන ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලින් මිඳෙන්න බැහැ. ඇස කියන්නේ මස් ගොඩක්. ඒක කුණු වෙනවා. වැගිරෙනවා. ගඳ ගහනවා. එය මස් ස්වභාවයයි. යමෙක් මසට ආදරය කරනවා නම් ඔහු කුණුවීමට, දුර්ගන්ධයට, වැගිරීමට කැමතිවෙන්න ඕනේ. දැන් ඔබට තව තවත් වැටහෙන්න ඕනේ ඇස කියන්නේ මොකක්ද කියලා.

මස් ගොඩක්, ලේ නහර ගොඩක්. මෙහි හැඩගන්වන්න, පරෙස්සම් කරන්න, නලවන්න දෙයක් නැහැ. පය්වියේ සියුම් භාවය, වායෝ ධාතුවේ පිරුණුබව විසින් ආපෝ ධාතුවේ දිළිසෙන දිය ස්වභාවය විසින් තේපෝ ධාතුවේ උණුසුම, ප්‍රකෘතිමත්භාවය විසින් ලස්සනට හැඩගන්වලා දිගැටි, රවුම්, සියුම්ව ඉපදුණු රූපයක් ඇස.

මේ කුණු ඇස නිසා ඔබ මොනතරම් රූප මගේ කරගත්තාද? ඔබ විවාහක නම් ඔබ සිතන්න යම් දවසක ඔබ ඔය ඇසෙන් රූපයක් දැක්කා. ඔබම නිශ්චය කළා එය ලස්සනයි, සුන්දරයි කියලා. රූපය නිසා සකස්වුණ සිත් පරම්පරාව, එයා ලස්සනයි, එයා හැඩයි, එයා මට ගැලපෙනවා. එයා උසයි, කොණ්ඩේ දිගයි..... අන්න ඔබ ඒ රූපයට බැඳෙනවා. ඔබ ඒ රූපය අයිති කරගන්න කැමති වෙනවා. ඇස නිසා හටගන්නාවූ කැමැත්තට ඔබ ඇලෙනවා. තත්භාවක් ඇතිකරගන්නවා. ඇසගේ රූපය මගේ කරගන්න හදනවා. දැන් මොකක්ද මේ මගේ කරගන්න හදන්නේ. ඇස නිසා හටගත්තාවූ කැමැත්ත. දැන් ඇස කියන්නේ මොකක්ද? අර ඇඟිලි තුඩු වලින්

උගුල්ලලා ඔබේ අත්ලට ගත් මස් ගුලියයි. ඒ ඇස නිසා ඔබ දැන් අයිතිකරගන්න යන්නේ කාවද? තවත් රූපයක්. ඒ කියන්නේ තවත් කුණුවෙන මස් ගොඩක්. ඇසේ ස්වභාවයත්, ඇස කැමතිවූ රූපයේ ස්වභාවයත් යන දෙකම කුණුවෙන මසට, කුණුවෙන ලෙයට, ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට අයිති දෙයක්මයි. මෙහෙම දෙයක් තමයි ඔබ නැකත් බලලා, පෝරුවට නැගලා, දැහිලි බැඳලා, ජයමංගල ගාථා කියලා භාරගන්නේ. මගේ කරගන්නේ. මගේ කරගැනීමේ තෘෂ්ණාවේ බලවත් භාවය නිසා ඔබ සැහීමකට පත්වුණේ නැහැ. ඉහත වාරිත්‍ර වලින් පමණක් ඇය ඔබේ කරගැනීම ගැන. ඔබ තුළ බියක් ඇතිවුණා, ඇය ඔබට අහිමිවේය කියලා. ඇයව ඔබගෙන් කවුරුහරි උදුරාගනී කියලා. ඇය ඔබව අතහැරලා යාචි කියලා. ඒ නිසා ඔබ ඇයව රජයේ ලියාපදිංචි පොතේ ලියලා, සාක්ෂිකාරයෝ දෙදෙනෙක් සමඟ අත්සන් කරලයි අරගෙන එන්නේ. ඇය අහිමිවේය කියන උපාදානයේ බලවත්කම නිසා ඇයගේ අයිතිය ශක්තිමත් කරන්න ඕනේ, නිත්‍යානුකූල කරගන්න ඕනේ, කවරුහරි මෙයාව මගෙන් උදුරාගත්තොත් මට උසාවි ගිහින් හරි මෙයාව ලබාගන්න පුළුවන්, නීතිය ඉදිරියේ බැඳුණු නිසා මෙයා මාව දාලා යන්නේ නැහැ.....

කොහොම බැඳීමක්ද බැඳගත්තේ, අල්ලාගත්තේ, උපාදානයකර ගත්තේ?

මස් ඇසක් නිසා, තවත් මස් ගොඩකට කරගන්න බැඳීමක්.....

ඇසේ කැමැත්ත නිසා තමන් තවත් බරක් කරට ගත්තා. මේ බර වැඩි කියලා, මේ ඇතිය කියලා සැහීමකට පත්වෙනවාද? නැහැ. සැහීමක් නැහැ. සංසාරයක් පුරාවට ගොන්නු වෙලා, බුරුවෝ වෙලා, අලි ඇතුන් වෙලා ඇද්ද බරත් සමග ගනිද්දී, ප්‍රේතයෝ, නිරිසතුන්, නිරිසන් සතුන් වෙලා චින්ද දුක් සමග ගනිද්දී, දෙවියෝ මනුෂ්‍යයෝ වෙලා මගේ කොටගත් රූප ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ සමග ගනිද්දී, අනේ මේ සහේට ගත්ත බිරිඳ, සැමියා මොන බරක්ද කියලයි ඔබට දැනෙන්නේ. මේ රූපය ඔබට තවත් සතර අපායක, මනුෂ්‍ය, දිව්‍ය ලෝකයක දුක සහ බර දැරීමට උරුමයක් සකස්කරදෙන කෙනෙක්ය කියල දකින්නේ නැහැ. මේ අයට මේ බර මදි. මේ සැහැල්ලුව දරාගන්න බැහැ. සංසාරයේ ඇද්ද බර සමග සසඳන කොට ඔන්න දෙන්නාට හිතෙනවා අනේ අපේ ජීවිතේ කිසි පිරිවිව බවක් නැහැ, පාළයි වගේ. බලන්නකො අපේ ලොකු අක්කල, ලොකු අයිසල දරුවෝ එක්ක කොච්චර සන්තෝෂයෙන්ද ඉන්නේ කියලා. බර වැඩිවෙන වැඩිවෙන තරමටයි ඒගොල්ලෝ ජීවිතයේ පිරිවිව බවක් දකින්නේ. දැන් මේ ජීවිතයේ පිරිවිව බවක් ඇති කරගන්න හදන්නේ. ඒ අය බරට කියන්නේ, දුකට කියන්නේ පිරුණු බව කියලා. බරක් දුකක් නැතිනම් පාළයි කියලා. මොනතරම් සානුකම්පිත වචන පබැඳුම්ද. මේ මාරයාගේ ශබ්ද කෝෂයේ වචන හරිම සුන්දරයි. තාරුණ්‍යයේ හදවත් මේ වචන වලට හරිම ලෙන්ගතුයි. මේ වචන ලෝදියෙන් හින්දපු වතුමධුරක් වගෙයි. පැහැය, රසය, ගුණය සියල්ලම තිබෙනවා. හැබැයි අනුභව කළොත් පිච්චෙනවාමයි. දුකටපත් වෙනවාමයි. මේ පිච්චිල්ල සත්වයාටනම් ගාණක් නැහැ. මොකද මම හැදිලා තිබෙන්නේ තේජෝ ධාතුවක් උපයෝගී වීමෙන් නිසා. ඔය ගින්න, ඔය පිච්චිම ජීවිතයේම කොටසක්, සාමාජිකයෙක්. අනවබෝධය නිසා ගින්නත්, උණුසුමත් මගේ කර ගන්නවා. මවකගේ උණුසුම, පියකුගේ උණුසුම, බිරිඳ, සැමියාගේ උණුසුම, දරුවාගේ උණුසුම, පෙම්වතාගේ පෙම්වතියගේ උණුසුම මේ උණුසුමෙන් රත්වෙන්න මම හරිම රුසියෙක්. රූපය නිර්මාණය වෙන්න දායකවුණ තේජෝ ධාතුව මගේ කරගන්නවා. මගේ වසඟයේ පවත්වා ගතහැකි දෙයක් හැටියට ගන්නවා. දකින්නේ නැහැ, දන්නේ නැහැ මේ රූපයේ විඥානය පහව ගියාට පස්සේ මේ මම මළකඳක් වෙනවා කියලා. ඇතිවෙමින් නැතිවෙමින් ගලාගෙන පැමිණි රූපය මම තුළ බැසගත්තාවූ විඥානය පහව යනකොට තේජෝ ධාතුව පහව යනවා. ඒ කියන්නේ උණුසුම නැතිවෙලා යනවා. පරිප්පු ව්‍යාංජනයක් රත් නොකළොත් පසුවදා උදයට එය පිළිණු වෙනවා වගේ රූපයෙන් තේජෝ ධාතුව තුනී වෙනකොට මේ රූපය කුණු වෙනවා, පිළිණු වෙනවා. උණුසුම නැති නිසා. පඨවි, ආපෝ, වායෝ ධාතූන් අධික්‍රියාකාරීත්වයට පත්වෙනවා. වායෝ ධාතුව විසින් පඨවිය ඉදිමීමට පත්කරනවා. ආපෝ ධාතුව විසින් පඨවිය කුණු කරනවා. මොන හිරිකිතියක්ද, මොන අප්පලක්ද?

මේ ගාම්භීර මම කුණුවෙන, ඉදිමෙන මළකුණ ඔබමයි. ඔබේ මව, පියා, සැමියා, බිරිඳ, දරුවා, පෙම්වතා, පෙම්වතියමයි.

හැබැයි උණුසුම දැන් නැහැ. තිබෙන්නේ සීතලක්, දුගඳක් පමණයි. ඔබ ඔහුගේ ඇයගේ උණුසුමට ප්‍රියකළා සේ දැන් එම මළකුණේ සීතලට, දුගඳට ප්‍රියකරන, එය උපාදානය කරගත් පිරිසකුත් සිටිනවා. එම ස්වභාවයම මගේ කරගන්න පිරිසකුත් සිටිනවා. ඒ තමයි නිල මැස්සෝ. ඔබ උණුසුම් කය සැපයක් කරගන්නා. නිලමැස්සෝ ශීතල කය සැපයක් කරගෙන එයට ලොල්වෙනවා. ජීවත්ව සිටියදී ඔබ මගේ කරගත් මව, පියා, බිරිඳ, සැමියා, දරුවා, පෙම්වතා, පෙම්වතියගේ ඇස, කණ, නාසය, දිව, ශරීරය සැපයක් කරගන්නා සේම එම රූපය මළකඳක් බවට පත්වුණ මොහොතේ ඒ ඇස, කණ, නාසය, දිව, ශරීරයම කබරයින්, නරියන් වැනි කුණු මසට ලොල් සතුන් තඵ මර මරා, වමාර වමාරා රස බලනවා. සැපයක් කොට ගන්නවා. රූපය ඔබ නුවනින් දකින්න. ඔබ කර තිබෙන්නේ අර තිරිසන් සතුන් කළ දෙයම නේද?

තිරිසන් සතුන් කන මස් කැබැල්ලක් පාසා, හැපෙන මස් කට්ටක් පාසා, කුස පිරෙන මොහොතක් පාසා, දුගඳ හමන මස් කැබැල්ලක් පාසා පිනවුයේ, පිනවුනේ තිරිසන් සතාගේ ඇස, දිව, කන, ශරීරය, නාසයමයි. ඔහු හෝ ඇය ජීවත්ව සිටියදී ඔබත් කළේ ඔහුගෙන් හෝ ඇයගෙන් ඔය ටික පිනවීම පමණමයි. බලනකොට ජීව මසට ලොල්වූ ඔබත්, අර කුණු මසට ලොල්වූ තිරිසන් සතාත් අතර ඇති වෙනස කුමක්ද? දැන් අපි හිතන්න ඕනේ අපි අර තිරිසන් සතාගේ, මසට ලොල් වූ සතාගේ ස්වභාවයෙන් ඉදිරියට යන්න ඕනෙ කියාලා. තේජෝ ධාතුවෙන් උණුසුම් කරපු මම - මගේ කියන මස අපි රස බලනවා. රූපය අපි රස බලනවා. ආපෝ ධාතුවෙන් සීතල කරපු මළකුණ තිරිසන් සතා රස බලනවා. වෙනස එපමණයි. රූපය අනිත්‍ය බව දකින්න. රූපය තුළ මම නැහැ කියලා දකින්න. ඇස නිසා දුකට පත් නොවන්න. ප්‍රඥාවේ ඇසෙන් ඔබ විඳින දුක දකින්න. ඇස නිසා, ආයතන හය නිසා ලෝකයේම බර ඔසවාගෙන යන අදක්ෂයෙක් නොවෙන්න. මෝහයේ සඵපිලි වලින් සුන්දර ලෙස ආවරණය කර ඇති ආයතන හය වගේම බාහිර රූපයනුත් නිරතුරුව ප්‍රඥාවෙන් නිරුවත් කර බලන්න. ලැජ්ජාවෙන්න එපා, බිය වෙන්න එපා. එහෙම වෙන්න නියත වශයෙන්ම ඔතන සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැහැමයි.

11. කුලියට ගත් එළිය කුමට.....?

අපි කතාවට කියනවා, මනුෂ්‍යයා ආලෝකයට කැමතියි එහෙත් අඳුරට අකමැතියි කියලා. නමුත් ඒක එහෙම වෙන්න බැහැ. ආලෝකයට කැමති මනුෂ්‍යයාට නිදි ඇදට, නිදි පැදුරට ගියහම තම කැමැත්තෙන්ම විදුලි පහන් නිවාදමා අඳුර මගේ කරගන්නවා. අඳුරට කැමති වෙනවා. ආලෝකයට අනිත්‍යභාවයට පත්වී, අඳුර ඇතිවෙනවා වගේම මිනිසා මේ ස්වභාවයන් දෙකටම ඇලෙන්නේ තම සිතුවිලිද අනිත්‍යභාවයට පත්වන නිසා. ආලෝකයට කැමතිවූ සිත අනිත්‍යභාවයට පත්වී, අඳුරට කැමතිවූ සිත ඇතිවෙනවා. කල්ප ගණන් අපි දිව්‍යලෝක වල, මනුෂ්‍ය ලෝකයේ, සතර අපායේ ආලෝකයත් අඳුරත් අතර දෝලනය වෙමින් ගලාගෙන පැමිණි ගමනක් මේක. මේ නිසා මේ දෙයාකාරයේ කැමැත්ත තවමත් අපට තිබෙනවා. නමුත් මනුෂ්‍යයා අඳුරට වඩා ආලෝකයට කැමතියි. ඒ නිසාමයි විදුලි බලාගාර, තාප බලාගාර ආදී බලශක්ති මූලයන් සොයමින් ප්‍රවර්ධනය කරන්නේ. මේ ස්වභාවයන්ගෙන් මිනිසා ලබාගන්නා ආලෝකය මිනිසා කුලියට ගත් දෙයක්. තමා අඳුරින් මිදෙන්න, තෙල් වලින් ජලයෙන්, ගල් අඟුරු වලින් නිපදවූ ආලෝකය කුලියට, මිලට ගන්නවා. ඒ කියන්නේ තෙල් වලින්, ජලයෙන්, තාපයෙන්, ආලෝකය ලබාගැනීමට මිනිසා මහත් අභිමානයෙන් උදම්අනන තාක්ෂණයෙන් මිනිසාට හැකියාව ලැබුණත් ඔබ තවම දක්ෂ නැහැ තම සිත තුළින් ආලෝකය නිපදවාගෙන, ප්‍රඥාවේ ආලෝකයෙන් ලෝකය දකින්න.

ඔබ ආලෝකය "ආලෝකය" විදිහටත්, අඳුර "අඳුර" හැටියටත් විදුලිය "විදුලිය" හැටියටත්, ජලය "ජලය" හැටියටත් මිස හේතුඵල ධර්මතාවයන් අනුව මේවා දකින්න උත්සහ ගන්නේ නැහැ. ජලය නැමැති ආපෝධාතුව උපයෝගීකරගෙන, එහි ඇති පයවි ධාතුවත්, වායෝ ධාතුවත් ආධාර කරගෙන විදුලිය නමැති තේජෝ ධාතුව නිපදවනවා. ආලෝකය වශයෙන් අපි දකින්නේ ජලය සහ විදුලිබලයේ අනිත්‍යතාවයයි. ඒ කියන්නේ රූපයේ අනිත්‍යතාවයයි. ගල් අඟුරු නමැති පයවි ධාතුව උපයෝගී කරගෙන එහි ඇති වායෝ සහ තේජෝ ධාතුව ආධාර කරගෙන විදුලිය නිපදවනවා. විදුලිය තුළින් ආලෝකය නිපදවනවා. ගල් අඟුරු තාපය, විදුලිය, ආලෝකය වශයෙන් අපි දැක්කේ රූපයේ වෙනස්වීමයි. රූපය වෙනස්වීමේ ප්‍රවේගයයි. රූපය තුළ ඇති මස් ඇසට නොපෙනෙන සතර මහා ධාතූන්ගේ වේගවත් ක්‍රියාකාරීත්වයයි. වෙනස්වීමයි. මේ ක්‍රියාකාරීත්වය වෙනස්වීම ඔබ ඔබේ ජීවිතයට ගලපාගන්න. මේ ශරීරය නමැති රූපය, ක්‍රියාකාරීත්වයට පත්කරන සිත නැමැති ශක්ති විශේෂයෙන් ප්‍රභාශ්වර ප්‍රඥාවේ ආලෝකය උපදවා ගැනීමට උත්සහවත්ත වන්න. ඔබ පිරිනිව් යනතෙක්ම අනිත්‍යභාවයට පත්නොවන ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ඇතිකර ගැනීමට ඔබට තාප බලාගාර, විදුලි බලාගාර, ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය නොමැත. කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් ධනස්කන්දය අවශ්‍ය නොමැත. සිමෙන්ති, ලෝහ, ගල් අඟුරු, ජලය, ඩීසල් ටොන් ගණනින් අවශ්‍ය නොමැත. ඉංජිනේරු උපාධි සහතිකයක් අවශ්‍ය නොමැත. වෝල්ට් 33000ට බිය විය යුතු නැත. අවශ්‍ය වන්නේ සිමෙන්ති, ගල් අඟුරු, ජලය ආදිය නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන රූපයන් බව අවබෝධ කරගැනීමයි. මේ සියලු රූපයන්ට එකිනෙකට වෙනස්වූ ප්‍රතිශතයෙන් යුත් සතරමහා ධාතූන්ගෙන් නිර්මාණයවූ ස්වභාවයන් බව අවබෝධ කර ගැනීමය. එවිට ඔබට මමය, මගේය, අනුන්ය, අනුන්ගේය යන සත්ව පුද්ගල සංඥාවන් ඉවත්ව යනු ඇත. ඔබ තුළද, අනුන් තුළද සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නොමැති බව අවබෝධයෙන් දකිනවිට, රාගය ද්වේශය කුමක් නිසා පවතින්නද? කවුරුත් නිසා පවතින්නද? මෝහය විසින් සංසාරයක් පුරාවට කරන ලද මහා නොමඟ යැවීම අවසන්වුණු කල්හී, අවිද්‍යාවේ අඳුරයි. අවිද්‍යාවේ අඳුර පහවීමත් සමඟ ඔබ ලබන නිදහස, සැහැල්ලුව, නිවීම මෙතෙක් ඔබ දරා සිටි රාග, ද්වේශ, මෝහ බර සැහැල්ලු වීමේ, නිරෝධය වීමේ නිදහසකි. සලකුණකුදු නොතබා, රාග, ද්වේශ, මෝහ, ඇතිවන සිත සමඟ නිරෝධයවී යන්නේ රූපයේ අනිත්‍යභාවය මිස සත්ව පුද්ගල සංඥාවක් තමන් තුළ හටනොගන්නා නිසාමය. සතිය සහ සිතියෙන් යුතුව රූපය දෙස බැලීමේදී ඔබ අවබෝධයෙන් ලබන ප්‍රඥාවේ ආලෝකය අනිත්‍ය වන දෙයක් නම් නොවේ. තමා පිරිනිව් යනතෙක්ම ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ඔබේ ඇතිවන නැතිවන සිතේ ආලෝකය වනු ඇත. ලෝකයේ පවතින අනිත්‍යභාවයට පත්නොවන ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ගැන මේ සටහන හික්මුව තැබුවේ එක් වනවාසී හික්මුවක් දර්ශනීය ආලෝක සංදර්ශනයක් ගැන ඔබව දැනුවත් කරන්නටය. ඒ තුළින් ඔබටත් මේ නිවන් මඟ වැඩීමට ශක්තිය, උනන්දුව තීව්‍ර කිරීමටය. මේ ආලෝක සංදර්ශනය ප්‍රඥාවේ ආලෝකයක් නම් නොවේ. අනිත්‍යයට අයිති ආලෝක

සංදර්ශනයකි. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය වෙනුවෙන්, එයට උපහාර වශයෙන් දෙවියන් දක්වන්නට යෙදුණු අතිශය රමණීය ආලෝක පූජාවකි.

වේලාව එක්තරා හිමිදිරි උදාසනක පහ පසුවී විනාඩි පහළොවක් පමණය. හිඤ්ඤාත් වහන්සේ නමක් උතුරු ප්‍රදේශයට මුහුණලාගෙන තම කුටියේ සිට දානශාලාවට වඩිමින් සිටියහ. ඤාණයෙන් උතුරු දෙස ආකාසයෙන් සුදු පැහැති, කිරි පැහැති විශාල ආලෝක ධාරාවක් හිඤ්ඤා ඉදිරියට පැමිණ එම ආලෝක ගුලි ඇතිවෙමින් නැතිවෙමින් විනාඩි දෙක තුනක පමණ කාලයක් සංදර්ශනයක් පැවැත්වීය. මෙම ආලෝක සංදර්ශනය ඉහත හිඤ්ඤා මුල්වරට දුටුවකි. සියල්ල සිදුවූයේ ආකාශය තුළදීය. ආලෝක ගුලි වශයෙන්, රේඛා වශයෙන් ඉතා වේගවත් සංදර්ශන විලාසයක් හිඤ්ඤා දුටුවේය. මේ වමන්කාර, ආශ්චර්යය දෙස හිඤ්ඤා මොහොතක් නැවතී බලා සිටියදී සංදර්ශනය තවත් ප්‍රවේගකාරී විය. එවිට හිඤ්ඤා නියත වශයෙන්ම මෙය දෙවියන්ගේ ආලෝක සංදර්ශනයක් බව අවබෝධ කරගෙන දෙවියන්ට කෘතගුණ දැක්වීම පිණිස අනිත්‍ය සංඥාව ගැන ධර්ම දේශනයක් ඉතා කෙටියෙන් කරන ලදී.

"මේ ආලෝකය අනිත්‍යයි. ඔය දිව්‍යශ්‍රීයන් අනිත්‍යයි. ඔය ඔබලා අතිවිදින දිව්‍ය සතුටත් අනිත්‍යයි. ඔය දිව්‍ය ඇස, කණ, නාසය, දිව, ශරීරය, මනස අනිත්‍යයි. ඔය ආශ්වාදයට ඇලෙන්න එපා. ඔබලාගේ ඔය අනිත්‍යවූ ආලෝකයෙන්, නිත්‍ය වූ ආලෝකයට පූජා පැවැත්වීම නෙවෙයි ඔබ කළයුත්තේ. ඒ නිත්‍ය වූ ආලෝකයේ උරුමක්කරුවන් වීමයි"

ඔය අත්දැකීම එතැනින් අහවර වුණා. සියල්ල සිදුවී අවසන්වීමට විනාඩි තුනක් පමණ යන්න ඇති. දිව්‍ය ආලෝකය දෙවියාට ලැබෙන්නේ පින නිසා. ඔය පින අහවරවෙලා යද්දී ඔය ආලෝකය අහවරවෙලා යනවා. ඒ නිසා ඔබ ආලෝකයට ලොල්වෙන්න එපා. ආලෝකයට කියන්නේ රූපයක්මයි. තේජෝ ධාතුවේ ප්‍රතිශතය වැඩි ආලෝකයේ ස්වභාවය අනිත්‍යයයි. පිං අහවර වෙලා දෙවියන්ගේ දිව්‍ය ආලෝකය අවසන් වෙනකොට ඔය දෙව්වරුන්ද හඬනවා, ශෝකවෙනවා, දුක්වෙනවා. අනත්‍යවූ ආලෝකයට ලොල්වීමෙන් දුක පමණයි උරුමවන්නේ. ඒ නිසා ඔබ සතර මහා ධාතූන්ගෙන් සෑදි ආලෝකය, රූපයේ අනිත්‍යබව දකිමින් අතහරින්න. ආලෝකයේ අනිත්‍යභාවය අදුර බවත්, අදුරේ අනිත්‍යභාවය ආලෝකය බවත් දකිමින්, අදුරත් ආලෝකයත් අතහරිමින් පිරිනිව්‍යනතෙක්ම නිත්‍යභාවයේ පවතින ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ඔබ තුළ ඇතිකරගන්න. ප්‍රඥාවේ ආලෝකයෙන් ප්‍රභාශ්වර වූ සිතෙන් ලෝකය දෙස බලන්න. එවිට ඔබට නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන රූපයන් මිස සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් හමුනොවනු ඇත. සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නොමැති කල, රාගය ද්වේශය කුමක් සඳහා, කා සඳහා පවතින්නක්ද? ඒවා නිරෝධයවී යනු ඇත. රාග, ද්වේශ, මෝහයන්ගෙන් නිරුද්ධවූ සිත හරියටම සුදු පිරුවටයක් සේමය. කිසිදු කිලුටු බවක් නොමැති සුදු පිරුවටය නිරතුරුව ප්‍රභාශ්වරය. ආලෝකමත්ය. රාග ද්වේශ මෝහයන්ගෙන් නිරෝධයවූ සුදු පිරුවටයක් වැනි සිතක් නැවත කිලිට්ටන ස්වභාවයේ නොපවතී. මන්ද කිලුටු වීමට නිත්‍යවූ, ස්ථිර වූ, "මගේ" යැයි සිතක් නොමැති හෙයිනි. ඒ බව තමා අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් බැවින් මා තුළ මම නැතැයි ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දක්නා ලද හෙයිනි.

12. මේ ලොව පිරිසිදුම තාක්ෂණයයි

තාක්ෂණයෙන් දියුණුවට පත්වූ ලෝකයා "තාක්ෂණය නිසා ලෝකය විශ්ව ගම්මානයක්වී, ලෝකයේ පාලනය මිනිසා විසින් සිදුකරනවා" යන විශ්වාසයට පැමිණ ඇත. මේ මායාව තුළ ලෝකයා මොනතරම් මූලාවට පත්වී ඇතිදැයි යන්න ගැන ඔබට අවබෝධයක් ලබා ගත හැක්කේ ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමෙන්මය. ලෝකයා සතුටුවන, ලෝකයා ජීවත්වන, ලෝකයා පාලනය කරන ඊනියා තාක්ෂණය, ක්‍රියාත්මකවන්නේ බලශක්තිය මගිනි. බලශක්තිය හිඟවුණු දිනයක, බලශක්තිය නැතිවුණු දිනයක තාක්ෂණයේ පිහිටෙන් ජීවත්වන ලෝකයා පත්වන්නේ මහා අර්බුදයකටය. තාක්ෂණය යනු අවිද්‍යාවයි. තාක්ෂණය යනු අස්වාභාවිකත්වයයි. එවන්වූ තාක්ෂණයෙන් පරිපූර්ණවන ලෝකය, ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් පිරිහීම ලෝක ස්වාභාවයයි. තාක්ෂණයේ දියුණුව යනු අවිද්‍යාවේ දියුණුවයි. වර්තමානයේ ලෝකය දෙස බැලීමේදී අපි දකින්නේ අවිද්‍යාවෙන් ඉතිරියන තාක්ෂණයෙන් දියුණු ලෝකයකි. ලෝකයේ ගුණාත්මක බව, දියුණුව මනින මිනුම් දණ්ඩ තාක්ෂණයයි. බලශක්තිය නැතිවුණු දවසක ඇනහිටින තාක්ෂණයක්, ස්වාභාවික කාලගුණික දේශගුණික තත්ත්වයකදී ඇනහිටින තාක්ෂණයක්, දේවත්වයෙන් සලකන ඊනියා දියුණුවකින් මූලාවූ ලෝකයාට, ලොවතුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර දේශනාකොට වදාළ ධර්මය විසින් අන්ධභාවයේ වෙලිසිටින ඔවුන්ගේ ළදරු බව හෙළිකරවනු ලබයි. ලෝකය තාක්ෂණයෙන් පිරියාම යනු සතර අපායද පිරියාමයි. තාක්ෂණ අවිද්‍යාවෙන් මූලාවන සත්වයා ගාල් කරන වෙබ් අඩවිය සතර අපායයි.

ලෝකයේ සැබෑ තාක්ෂණය දකින්නනම්, ස්පර්ශ කරන්නනම් ඔබ දැකිය යුත්තේ ලොවතුරා ධර්මයයි. එය බලශක්තිය නැතිවුණු දිනයක අතරමංවන, අක්‍රියවන තාක්ෂණයක් නොවේ. පොඩ්ඩ වැරදුණු විට මහා විනාශයන් වන තාක්ෂණයක් නොවේ. අතුරු ආබාධ ඇතිවන තාක්ෂණයක් නොවේ. එය ඉතාම පිරිසිදු තාක්ෂණයයි.

ලෝකයේ තාක්ෂණයෙන් දියුණුම ආයතනය මොකද්ද කියා ඇසුවොත් ඔබ කියාපී ඇමරිකාවේ නාසා ආයතනය කියලා. නමුත් ඔබ වැරදියි. ලෝකයේ අවිද්‍යාවෙන් තොර, ස්වාභාවිකත්වයෙන් පිරිපුන්, දියුණුම තාක්ෂණය තිබෙන්නේ නිවන් මහ වඩන හික්කුව තුළය. අරිහන් උතුමන් තුළය. එම හික්කුව එම තාක්ෂණයේ උපරිම ඵලය, උපරිම සීමාව දකින්නේ නිවන් අවසාන මෙහෙයුමේදීය. ඒ තාක්ෂණ පාරාදීසයකි. සැබෑම විශ්ව ගම්මානය ඔබ දකින්නේ මෙහිදීය. මෙම තාක්ෂණය බලශක්තියෙන් ක්‍රියාත්මක වන "රූකඩ තාක්ෂණයක්" නොවේ. එය ක්‍රියාත්මකවන්නේ ඔබගේ නිර්වාණ ප්‍රඥාව මගිනි. මෙහිදී ඔබ දකින ලෝකය ඇමරිකාවේ නාසා ආයතනයට කල්ප ගණනාවක් සිය තාක්ෂණය දියුණු කරමින් ගියද දැකිය නොහැකිය. ඔවුන්ගේ ලෝකය ප්‍රාථමික ළදරු පන්තියකි. ඔබ නොදැනුවත්කම නිසා එහි සිරකරුවන්ව සිටියි.

නිවන් මහ වඩන හික්කුව අවසන් නිවීමේ මෙහෙයුමේදී සඳ, අභහරු හෝ වෙනත් ග්‍රහලෝක නොව, දිව්‍යලෝකයද, බ්‍රහ්ම ලෝකයද ඇතුළුව මුළු තුන් ලෝකයම දකිමින් අවබෝධය ලබයි. මේවාට බලශක්තිය අවශ්‍ය නොවේ. නිවන් මහ වඩනා හික්කුවට තම සමාධිය උපරිම මට්ටමකදී කිසිදු බලශක්තියකින් තොරව මහා සංඝ අන්ධකාර රාත්‍රියකදී තම කුටිය ආලෝකමත්කර දැකිය හැකිය. නිවන් මහ අවසාන මෙහෙයුමේදී ඔබට ඔබගේම ප්‍රඥාව විසින්, ඔබ පැමිණි සංසාර ගමනේ ඇත දුරක් දක්වා පෙන්වනු ඇත. මෙය හරියටම රූපවාහිනිය ඉදිරිපිට රූප දකිනවා සේය. එකක් පසුපස එකක් පැමිණේ. ඔබට ඇත්තේ දකින රූප ඔස්සේ සංසාරයේ භය දැකීම පමණකි. සංසාරයේ ස්වාභාවය දැකීම පමණකි. එතැනදී දිව්‍ය ලෝකවල ඉපිද ඔබ විදින ලද සැප සම්පත් ඔබ දකිනු ඇත. ජේත ලෝකවල ඉපිද සෙම් සොටු රස කර කර කමින් ගතකළ ස්වභාවයන් ඔබ දකිනු ඇත. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ඉපිද ඔබ විදි කාම සම්පත්ද, දුක් වේදනාවන්ද ඔබ දකිනු ඇත. ඔබ යුද්ධයෙන්, සතුරන්ගෙන් මැරුම්කනවා, වේදනා විදිනවා, අඛණ්ඩව වනවා, අන්ධයෙක් බිහිරි පුද්ගලයෙක් මෙන්ම අංගවිකලව ගතකළ ජීවිත පෙනෙනු ඇත. තිරිසන් ලෝකවල ඉපිද හරකුන්, ඌරන්, කුකුළන්, එළුවන්, මත්ස්‍යයින් ලෙස අනුන්ගේ අහරකට ඔබව මරාගෙන කනවා ඔබ දකින ඇත. මරණ

වේදනාවෙන් ඔබ ළඟින් දෙනවා ඔබට පෙනෙනු ඇත. මෙලෙස සංසාරයේ භය, සංසාරයේ දුර, සංසාරයේ ගැඹුර සිතමාපටයක් ඔස්සේ මෙන් ඔබට දර්ශනය වනු ඇත.

මේවා ඔබට පහළවන ඥානයන්ය. ඔබට මේ ඥානයන් පහළවන්නේ, අවබෝධවන්නේ ජීවිතයේ එක් අවස්ථාවක පමණකි. ඉන් පසුව ඔබට එම ඥානය ආවර්ජනය කළ හැක. එනම් නැවත නැවත මෙනෙහි කළ හැක. මන්ද ඔබ එම සසර ස්වභාවය අවබෝධකර ඇති නිසාය. බලන්න, ලොව්තුරා බුදු සමීඳුන් දේශනා කළ තාක්ෂණය. එකම එක බලශක්තියක්වත් නොමැතිව, එකම එක බොත්තමක්වත් තද නොකොට, කැමරාශිල්පීන් ශබ්දාගාර නොමැතිව, කල්ප ගණනක් ඇත සසර ඔබට දකින්න පුළුවන්. ඒත් බලන්න අපි මොනතරම් දුර්වලද කියලා. මෙවැනි උතුම් ධර්මයක් නියාගෙන අපි ධර්මය ඉගෙනගන්න වෙබ් අඩවියේ පිටු පෙරළනවා. ධර්මය සුරකින්න තාක්ෂණයේ පිහිට සොයනවා. ලොකුම අවාසනාව, ධර්මය පිළිගන්න තාක්ෂණය සමඟ ගලපා එමගින් ධර්මය සනාථ කිරීමට යෑමයි. අවිද්‍යාවක මහත.....

නවීන තාක්ෂණය මිනිසාගේ ආයුකාලය දීර්ඝකරගැනීමට, සෞඛ්‍ය තත්ත්වය නැංවීමට, අධ්‍යාපනය ගුණාත්මකභාවයට පත්කිරීමට උපකාරී ඇති බව ඔබට සිතෙන්න පුළුවන්. මෙම භික්ෂුවද එය අනුමත කරනවා. එහෙත් ඔබ තාක්ෂණික ලෝකයේ වැඩිපුර පැයක් ජීවත්වෙනවා කියන්නේ, වැඩිපුර පැයක් දුක් විඳිනවා කියන එකයි. ඔබ වැඩිපුර යමක් ඉගෙනගන්නවා කියන්නේ, වැඩිපුර අවිද්‍යාව ඉගෙනගන්නවා කියන එකයි. ඔබ මොන ආගමකට අයත්වුවද හිතට එකඟව දකින්න. ඔබව ලෙඩකරන රෝග කාරකයත්, ඔබේ ලෙඩේ සුවකරන ඖෂධයත්, ඔබව මරාදමන මරුවාත් යන තුන්දෙනාම නවීන තාක්ෂණයයි. ඔබ සැබෑ තාක්ෂණය හඳුනාගෙන රෝගයත්, රෝගකාරකයත්, මරුවාත් යන තිදෙනාම පරාජයකර ලොව්තුරා තාක්ෂණයේ සැබෑ හිමිකරුවෙක් වන්න. බලශක්තියෙන් තොරව ලෝකය දිනන්න. දකින්න.

ලෝකය තාක්ෂණික අතින් දියුණුවෙන්න දියුණුවෙන්න ලෝකය ආධ්‍යාත්මික අතින් පිරිහෙනවා. ආධ්‍යාත්මික අතින් පිරිහෙන ලෝකය විසින් ලොව ස්වභාවය, ස්වභාවධර්මය තමන් යටතට, තමන්ගේ පාලනය යටතට ගන්න හදනවා. මේ තරගයෙන් කවදාහරි දවසක ලෝකයා අන්ත පරාජයකට පත්වෙනවා. එම පරාජය ලෝකයා ලබන්නේ මහා විනාශයකුත් සමඟමයි. එම මහා විනාශය වනතෙක් නිරතුරුවම අතුරු විනාශයන් ලෝකයේ සිදුවනවා. ලෝකයේ ස්වභාවය වෙනස් කළහැකි ජගතෙක් මෙනෙක් තුන්ලෝකයේම පහළවී නැහැ. අනාගතයේදීත් එය එසේමයි. අවිද්‍යාවෙන් පෙළෙන සත්වයා සිතනවා ලෝකයේ ස්වභාවය තමන්ට වෙනස් කළ හැකිය, පාලනය කළ හැකිය කියලා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේලාටවත් බැහැ ලෝකයේ ස්වභාවය වෙනස්කරන්න. උන්වහන්සේලාට පුළුවන් ලෝකයේ ස්වභාවය අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන ලෝකයෙන් එතෙරවන්න, පාලනය නොකළහැකි ලෝකයේ ස්වභාවය පාලනය කළ හැකි තම සිතෙන් අවබෝධ කරගන්නයි. කුමක්ද උන්වහන්සේලා අවබෝධ කරගත්තේ ?

ආයාසයක් ගෙන ලෝකයේ වෙනස්කළ යුතු කිසිම දෙයක් නොමැති බවයි. මන්ද නිරන්තරයෙන්ම, ආයාසයකින් තොරවම ලෝකය වෙනස්වන හෙයිනි. මහපොළොවද, අවකාශයද, අභ්‍යාවකාශයද ඔබට ජයගතහැක්කේ ඒවා වෙනස්කිරීමෙන් නොව, නිරතුරුවම ඒවා වෙනස්වන බව අවබෝධ කරගැනීමෙන්ය. ලෝකයේ ස්වභාවය වෙනස්කිරීමට යන්නට හමුවනුයේ අවිද්‍යාවය. ලෝකය නිරතුරුවම වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තබව අවබෝධයෙන් දකින්නට හමුවනුයේ විද්‍යාවය.

ලෝකයේ සැබෑම විද්‍යාඥයා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේය. උන්වහන්සේගේ සැබෑ ශ්‍රාවක පුතුනුවන්ය. උන්වහන්සේලා මොනතරම් තාක්ෂණයෙන් දියුණුද කියනවානම්, උන්වහන්සේලාට ඇස් පියාගත් සැනින් මුළු ලෝකයම නිරුද්ධකොට දැකිය හැකිය. විශ්වය යනු මහා වේගයකට හසුවුණ හිස් අවකාශයක් පමණක් බව උන්වහන්සේලා දනියි. මෙම වේගය මොනතරම් ප්‍රවේගකාරීද කියනවානම්, එම වේගය තුළ දකින්නේ හිස්බව පමණක්මය. ඒ හිස්බව තුළ අයිතිකරගැනීමට, වෙනස්කිරීමට, දියුණුකිරීමට, සංවර්ධයන කිරීමට, අලුතින් සොයාගැනීමට කිසිවක්ම නැත. තාක්ෂණයෙන් ලෝකය ජයගන්නට වෙරදරන ලෝකයාද, එම ගයේ රූකඩ පමණක්මය. ලොව ප්‍රවේගකාරීම වේගය රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වන වේගයයි. එය අවිද්‍යාව සොයා යන

විද්‍යාඥයින්ට දැකිය නොහැක්කකි. එහි දැකිය හැක්කේ විද්‍යාව සොයාගිය බුදු පුතුන්ට පමණක්මය. විද්‍යාඥයන්ද බුදු පුතකු වීමට දක්ෂ වුවහොත් ඔහුටද මේ සැබෑ විද්‍යාවේ හිමිකරුවෙක් විය හැකිය. මෙය කාගේවත් බුදුලයක් නොවේ. මේ ලෝකයේ ස්වභාවයයි. ඔබටද මටද එහි හිමිකරුවන් විය හැකිය. ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ අප කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන්, මහා කරුණාවෙන් මේ මහ හෙළිකළ ශාස්තෘන් වහන්සේය. තුන් සිව්වරන්, පාත්‍රයන් දරමින්, කැලයේ හුදෙකලා කුටියක, ආරණ්‍යයක වැඩසිටින බුදුපුතුන් ලෝකය විනිවිද දකින, ලෝකය කම්පාකරවන, ලෝකයට නොගැටෙන ලෝකය ඉක්මවාගිය සැබෑම විද්‍යාඥයන්ය. බලශක්තියෙන් තොරව ලෝකය දකින උතුමන්ය. උන්වහන්සේලා සතියෙන් සිතියෙන් යුතුව ස්වභාවධර්මය දෙස ප්‍රඥාවේ ඇසින් බලමින් ධර්ම විනය දෙක ආරක්ෂා කරගනිමින් අවබෝධය ලබන උතුමන්ය. මේවා හේතුඵල ධර්මයන්ය. සතිය සිතිය හේතුවෙන් විනය නැමැති ඵලයද, ස්වභාවධර්මයේ යථාස්වභාවය මෙන්ම එහි අනිත්‍යබවද දැකීමෙන් ධර්මය නැමැති ඵලයද ඔබට අවබෝධවනු ඇත. සතිය සිතිය නැතිවීමෙන් අවිචාරයද, ස්වභාවධර්මය නිත්‍යභාවයෙන් ගතහොත් අධර්මයද යන ඵලයන් ඔබට ලැබෙනු ඇත. ඔබේ දක්ෂතාවයන් මත කැමති මාවතක් තෝරාගැනීමට ඔබට නිදහස ඇත.

13. අනේ ඔබ එවන් පාලකයකු වේ නම්...

පාලකයෙක් වෙන්න අපි මොනතරම් කැමතිද? පංති කාමරයක වේවා, වැඩබිමක, ආයතනයක, පන්සලක, ගමක, නගරයක, රටක පාලකයා, නායකයා වෙන්න අකමැති කෙනෙක් නොමැත. ඔබ ඔබෙන් අහල බලන්නකො නායකයෙක් වෙන්න ඔබ අකමැතිද කියලා. ඔබ දැනටමත් නායකයෙක් වෙන්න පුළුවන්. මිනිසා තරග කරන්නේද, සටන් වදින්නේද, අනුනට කැපිලි කෙටිලි දමන්නේද නායකත්වයට පාර සකස් කර ගැනීමටය. නැතිනම් නායකත්වය ආරක්ෂා කරගැනීමටය.

වෛරය, ක්‍රෝධය, සැකය නායකත්වය සොයා යන ගමනේ අතුරු ඵලයක්ය. නායකත්වය සෙවීම මිනිසාට පමණක් උරුම දෙයක් නොවේ. සෑම සත්වයෙකුටම පොදුය. සත්වයා මහා අකුසල් ප්‍රමාණයක් රැස් කරගන්නේ මේ නායකත්වයට ඇති ගිජුභාවය නිසාය. මෙවැනි අකුසල් රැස්කරමින් ඔබ මේ පාලනය කිරීමට යන්නේ කවුරුන්වද? අනුන්මය. අනුන්ව පාලනය කිරීමට යන ඔබ මොහොතක්වත් සිතුවාද තමාට තමාවත් පාලනය කර ගැනීමට නොහැකි ලෝකයක තමාට අනුන්ව පාලනය කිරීමට නොහැකි බව. කවුද ඔබට මේ අවබෝධය ලැබීම වලක්වන්නේ. තත්භාවයි. අනන්ත අප්‍රමාණ අකුසල් සිදුකරගනිමින්, විවිධ සටකපට උපක්‍රම යොදමින්, මුසාබස් දොඩවමින්, නැතිගුණ පෙන්වමින් ඔබද පාලනය මුවහත් කරගන්නවා.

බලය උදෙසා මොනතරම් ගහමරා ගන්නවාද, පාවාදීම් කරනවාද, කුලල් කාගන්නවාද, අනුනට මඩ ගසනවාද? බලයට ඇති කැදරකම, ගිජුබව නිසාම තළමරමින් ඉහත වර්ගයාවන් සිදුකිරීම බලය ලබාගැනීමට කළයුතු වාරිත්‍රයක් බවට පත්වෙලා. මේ හැම දෙයම මේ අය සතුවන්නෙයි කරන්නේ. තිබෙන සැප ආරක්ෂා කරගන්න, ඇති සැප වැඩිකරගන්න, නැති සැප ඇතිකරගන්න ලෝකය පස්සෙ දුවනවා. දුක් විඳිමින් සැප සොයනවා. වර්තමානයේ සොයන සැප ලැබිලා නැහැ. ඒ නිසා අනාගතය තුළ සොයනවා. ඔවුන් දන්නෙ නැහැ අනාගතය කියල කියන්නෙ වර්තමානයටමයි කියලා. වර්තමානයමයි අතීතය වූවේත් කියලා. මේ අයට හතී දැනෙන්නෙ නැහැ. විඩාවක්, නිදිමතක් දැනෙන්නෙ නැහැ. සැප සෙවීමට, ආරක්ෂා කරගැනීමට, වැඩිකර ගැනීමට ඇති තත්භාව නිසා.

තත්භාව කියන්නේ හොඳ දක්ෂ මැහුම්කාරියක්. ඇය විසිහතර පැයේම ඉඳිකටුවයි, නූලයි අත තබාගෙනයි සිටිනුයේ. ඉන්ද්‍රියයන්ට පස්සයවන හැම කැමැත්තක්ම තද මැස්මකින් මසන්න. දක්ෂ මැහුම්කාරියගේ මේ වෙලීම කල්ප ගණනාවකට කැඩෙන්නේ නැහැ. කැමැත්තෙන්ම සසර බන්ධන වලට කොටුවෙන සත්වයාට, මේ තත්භාවේ මැහුම්කාරිය අතදිගහැර උදව්කරනවා. කුමක් සඳහාද? ඔබව බවය සමඟ බන්දන්න, උපාදානය කරවන්න. අපිට හිතෙනවා ලෝකයේ දක්ෂම මැහුම්මහන දරුවෝ ඉන්නේ කටුනායක පැත්තේ කියලා. ඒත් ඒක මුලාවක්. ඒ අය මහන මැහුම් අවුරුද්දකින්, දෙකකින් නැතිනම් පහකින් දිරලා යනවා. ගැලවිලා යනවා. ඒත් තත්භාවේ මැහුම්කාරිය මහන මැහුම, ගසන වෙළුම කල්ප ගණනාවකට කැඩෙන්නේ නැහැ. ඇයට විඩාවක්, නිදිමතක්, වෙහෙසක් නැහැ. හැම තත්පරයකම ඔබ ඉදිරියේ ඇය සිරුවෙන් සිටිනවා. ඔබට පස්සය වන සෑම රූපයක් සමඟම ඔබව වේදනාව විඳිමට සලස්වනවා. ඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂා වශයෙන්.

ඔබ කවදාහරි නිවීම ලබන්නේ තත්භාවේ මැහුම්කාරිය හඳුනාගෙන ඇයගෙන් මිදුනුදාටය. එතෙක් ඔබ කුසල් අකුසල් පිරුණු මහක නායකයින්ද, පාලකයින්ද වීමේ දොළඳුක සංසිදුවාගැනීමට අකුසල්ම කරගසාගනිමින් ගමන් කරයි.

තිරිසන් ලෝකයේ සතුන් සහ පක්ෂීන් දෙස ඔබ හොඳින් බලන්න. ඔය තිරිසන් සතුන් කිසිවෙක් රාත්‍රියට හෝ දවාලට එක දිගට පැයක් නිදාගන්නේ නැහැ. ඒ සතුන්ට නිදාගන්න වාසනාවක් නැහැ. පිනක් නැහැ. ගසක අත්තක් සෙලවුනොත්, කොළයක් වැටුනොත්, තවත් සතෙකුගේ හඬක් ඇසුනොත්..... මේ ආකාරයට

නිරතුරුව බියට පත්වී නින්ද කැඩෙනවා. නිරිසන් සතුන් මුළු රැයම නිදාගන්නේ බයෙන්. මෙය අහම්බයක් නොවේ. කර්ම විපාකයක්මයි. කර්මය තමයි පෙර ජාතිවල මිනිස් ආත්ම වල ඉපැදිලා ලොකු කුඩා පාලකයෝ වෙන්න ගිහින් කරපු අකුසල්. මිනිස්සු බියගන්වලා, පීඩනයට පත්කරලා, මුලාකරලා, අතීත හව්වල කරපු අකුසල් මරණින් මතු විපාක දෙන්නේ ඔය විදිහට. ලොකු කුඩා පාලකයන්, නායකයන් මියගිය පසු පාංශකුල පොලේදී අනුශාසනා, දේශනා, ගුණකථා, බැනර, ශෝක ප්‍රකාශ, සැරසිලි වලින් ඔවුන්ව නිවන් දැක්වුවද සැබෑ යථාර්ථය කටුකය. ඔබ හොඳින් නිරීක්ෂණය කර බලන්න. නිරිසන් සත්ව ප්‍රජාවේ නායකත්වය වෙනුවෙන් එම සතුන් වියරුවෙන් ගැටෙන හැටි. වියරුව මරාගනිමින් නායකත්වයට සටන්වදින විලාසය. මේ සියල්ල එම සතුන්ගේ සංසාරික හුරුපුරුදුය.

ශ්‍රී සද්ධර්මය පවතින අවස්ථාවක, වාසනාවන්ත මනුෂ්‍ය විලාසයක් ලබා, නායකත්වයට ඇති ගිජුභාවය නිසා, අනන්ත අප්‍රමාණ අකුසල් සිදුකර නිරිසන් ආත්මයක් ලැබූ පසු, නැවතනම් කල්ප ගණනාවකට සුගතිගාමී ජීවිතයක් නම් ලැබිය නොහැකිය. මන්ද නිරිසන් සත්ව ප්‍රජාව තුළ ඇති වෛරය නිසා දුකෙන් දුක කරාම, නිරිසන් ලෝකයෙන් නිරය කරාම ඇදී යාම එම ස්වභාවය නිසාය. බලන්නකො මේ තරම් වටිනා මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලබපු ඔබ, අනුන්ව පාලනය කරන්න ගිහිල්ලා කල්ප ගණන් අපාදුක් විදින සත්වයන් බවට පත්වෙනවා. මොන තරම් අවාසනාවක්ද.

හැබැයි සමහරු ඉන්නවා, පෙර පිං නිසාම ආයාසයකින් තොරවම නායකත්වය, ප්‍රධානත්වය ලැබෙනා අය. ඒ අය බදාගැනීමකින්, තෘෂ්ණාවකින් තොරවම නායකත්වය දරනවා. බහුතරයේ අකමැත්තෙන් නායකත්වය අතහරිනවා. ඔහු තමන්ට ලැබූ අවස්ථාව නිසා කුසලයක් රැස්කරගන්න දක්ෂ වෙනවා. ඔබම සිතන්න. ඔබ බදාගත්තොත් ඔබට උරුමවන්නේ සතර අපායමය. ඔබ අතහැරියොත්, මධ්‍යස්ථවුවොත් ඔබට සුගතිය උරුමවෙනවා.

මේ ලෝකයේ සැබෑම ශ්‍රේෂ්ඨම පාලකයා තමයි, මෙලොව තමාට පාලනය කිරීමට තරම් දෙයක් නොමැති බව දකින තැනැත්තා. ඔහු ඉන්නේ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක පමණයි. ඒ තමයි අරිහත් උත්තමයා. උන්වහන්සේ තමා තුළ තමා නැතැයි දකිනවා. මම තුළ සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැතැයි දකිනවා. කුමක්ද එහෙත්ම මෙතැන තිබෙන්නේ. වේගයක්. ඇතිවෙමින් නැතිවෙන රූපයක් සහ සිතක් පමණක් බව දකිනවා. පස්සය නිසා හටගන්නා වේදනාව සත්වයාව ක්‍රියාකාරීත්වයට පත්කරනවා. ඇතිවුනාවූ පස්සයද, වේදනාවද අනිත්‍ය බව උනවහන්සේ අවබෝධයෙන් දකිනවා. පාලනය කිරීමට යමක් නොමැති තැන පාලකයෙක් අවශ්‍ය නැහැ. දැන් බලන්න පාලනය කිරීමට කිසිවක්ම නොමැති තැනක, පාලකයෝ වෙන්න ගිහිල්ලා මිනිස්සු මොන තරම් මෝහයකද වෙලී සිටින්නේ. අනේ දෙවියනේ අවිද්‍යාව මොනතරම් අසාධාරණයක්ද මේ සතවයාට කරන්නේ.

පාලකයන්. ප්‍රධානීන්, නායකයන් වෙන්න වෙරදරන ඔබට ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම පාලකයා වෙන්න මහක් තියෙනවා. ඔබ මේ මහ දිනාගත්තොත් එම ජයග්‍රහණය නැවැත උදුරාගන්න මේ තුන්ලෝකයේම කිසිවෙකුටත් බැහැ. ඔබට කරන්න තිබෙන්නේ සුළු දෙයයි.

"සිතේ පාලනයෙන් ඔබ මිදෙන්න. සිත පමණක් ඔබේ පාලනයට යටත්කරගන්න"

මෙතෙක් කල් ඔබ ක්‍රියාත්මක වූයේ ඔබට අයිති නැති සිත ඔබට අණකළ මග ඔස්සේය. ඔබ මේ මොහොතේම ඔබේ සිතට නියෝග කරන්න. "දැඩිව" නියෝග කරන්න.

"සිත ඔබ මෙතුවක් කාලයක් ඔබට අවශ්‍ය ආකාරයට මාව ක්‍රියාත්මක කළා. සතර අපායට, දිව්‍ය ලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝකවල ගාල්කළා. කල්ප ගණන් සංසාරයේ ඇවිද්දවා. මෙතුවක් කල් මම අවිද්‍යාව නිසා ඔබට රැවටුණා. මින්මතු ඔබ කියන දේ කරන්නේ නැහැ. මම කියන දෙය ඔබ කළ යුතුයි"

ඔබට පුළුවන් නම් මේ තීරණය ක්‍රියාත්මක කරන්න, ඔබ තමයි මේ ලෝව ශ්‍රේෂ්ඨතම පාලකයා. ඔබට අයිති නැති, ආගන්තුක සිතක්, ඔබව බවයේ සිරකරුවෙක් කරගෙන සිටින අසාධාරණයෙන් ඔබව මුදාගන්නා ශ්‍රේෂ්ඨම පාලකයා ඔබ වෙනවා.

ඔය ඇතිවන නැතිවන සිත ඔබේ පාලනයට ගතහොත්, ඔබට පුළුවන්කම ලැබෙනවා මුළු විශ්වයේම පාලනය ඔබ අතට ගන්න. රටක්, නරගයක්, ගමක්, ආයතනයක්, පන්සලක්, ආරණ්‍යයක් නොවේ මුළු විශ්වයම. ඔබේ නිවන් මෙහෙයුමේදී සමාධිගේ උපරිම තලයකට පැමිණෙන විටක, ප්‍රඥාව විසින් මුළු විශ්වයම අනිත්‍යභාවයේ වේගයෙන් සියුම්කොට ඔබ ඔබේ දෝතට ගන්නවා. රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගය තුළින් විශ්වය යනු තම දැනට ගතහැකි හිස්දෙයක් යන්න ඔබ දකිනවා. ප්‍රඥාවෙන් ඔබ විශ්වය ඔබේ ග්‍රහණයට ගන්නවා. මෙතෙක් විශ්වයේ පාලනයට යටත්වූ ඔබ, විශ්වය යනු අනිදැවැත්න වේගයට හසුවන, සතරමහා ධාතුන්ගේ ස්වභාවයක් බව අවබෝධයෙන් දකිනවා. මෙතෙක් විශ්වය ලෙසින් ඔබ දකිමින් සිටියේ පස්සය නිසා හටගන්නා වේදනාවක් බව දකිනවා. ඔබට දැනෙනවා ඔබ ලෝකයෙන් එතෙරවුනය කියලා. සමාධිගේ උපරිම තලයකදී ඔබට වැඩෙන ප්‍රඥාව තුළින් විශ්වයේ පාලනය ඔබට ලබාදෙන්නේ. ඔබ කවදාවත් හිතන්න එපා මොන ධ්‍යානයේදීද ඔබට මේ ඥාණයන් ලැබෙන්නේ කියලා. එහෙම හිතුවොත් ඒවා කෙළෙස් ධර්මයන්. එසේ වුවහොත් නිවීම ඔබෙන් ඇතට යනවා. මේවා ධර්මයේ ආශ්වර්යයන්. හේතුඵල ධර්මයන්. හේතුව තමයි සැබෑ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවේ හික්මීම. තුන් සිවුරත් පාත්‍රයත් හැර ඉතිරි සියල්ල අතහැරීම. අත්හැරීමෙන් අර්ථවත්වූ නිවන් මහ අවසන් මෙහෙයුමේදී, අතහැරීමේ උපරිමය නිසාම තීව්‍ර වන ප්‍රඥාව විසින් ඔබට මේ ගුණයන් ලබාදෙයි. ජීවිතයේ එක්වරක් පමණක් මේ ඥානදර්ශනයන් පහළවේ. ඔබට ඒවා නැවත නැවත ආවර්ජනය කර දැකිය හැකිය. එහෙත් දැන් ඔබට මේවා අවශ්‍ය නැත. එය තවත් සිදුවීමක් පමණක්මය. සියල්ල අයිති අනිත්‍යයටය. සිදුවූ එකම දෙය ඔබ ප්‍රමාදයෙන් මිදීම පමණකි. අප්‍රමාදීව කළයුත්ත කරගන්නා පමණකි.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ අනුන්ගේ පාලකයෝ වෙන්න ගිහිනි, සතර අපායට වැටෙන තමන්ගේ සිත පාලනය කරගෙන ලෝකයෙන්ම එතෙරවෙන්න. ලෝකයම ප්‍රඥාවෙන් සියුම්කර ඔබේ දැනට ගන්න. සැබෑ පාලකයෙක් වන්න. නැවත ලෝකයට නොඑනා ලෙසින්ම ලෝකයෙන් සහමුලින්ම මිදියන්න. සැනසිල්ලේ නිවියන්න. සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව, ස්වභාවධර්මය දෙස බලන්න. එවිට ධර්මයද, විනයද යන දෙකම ඔබ කෙරෙත් ආරක්‍ෂාවනු ඇත. ධර්මය සහ විනය පතපොතින් සොයා නොයන්න. නමුත් දැනුම ලැබීමටනම් ඔබ පතපොත නිරතුරුව පරිහරණය කරන්න.

මෙන්න ලොව සුන්දරම වචන පෙළ

මනුෂ්‍යයෙකුට, දෙවියකුට, බ්‍රහ්මයකුට මෙලොවදී අසන්නට ලැබෙන ශ්‍රේෂ්ඨම, උතුම්ම අත්දැකීම කුමක්ද කියලා ඔබ දන්නවාද? මේ කියන්න යන වචන පෙළ විශ්වයේ ඔබට අසන්නට ලැබෙන සුන්දරම වචන පෙළයි. මේ වචන පෙළේ අර්ථය ඉක්මවා ගිය සුන්දරත්වයක් මේ විශ්වයේ කොතැනකවත් නොමැත. මේ වචන පෙළේ සුන්දරත්වයක් ඔබ දකින්න නම් ඔබ නිවන් මග වඩන කෙනෙක්ම වෙන්න ඕනේ. ඔබ තුළ දැන් කුතුහලයක් තිබෙනවා නේද ඒ සුන්දර වචන පෙළ කුමක්ද කියලා දැනගන්න. ඒ මෙයයි.

"ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ලම ලැබෙයි. ඔබට මේ සියල්ලම ලැබෙද්දී, මේ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද මේ සියල්ල අනිත්‍ය වශයෙන් ඔබ අවබෝධ කර ඇති නිසාය"

ඔබ මෙම වචන පෙළ නිතරනිතර සිහිකරන්න. එවිට ඔබට සිතේවී මේ මහ ගමන් කරන්න. බලන්න ලෝකයේ සැබෑම යථාර්ථය තියෙන්නේ කොතැනද කියලා. සත්වයා යන්නේ මොන මුලාවක් පසුපසද? සත්වයා සුන්දරයි කියලා දකින්නේ කුමක්ද?

පුළුවන් තරම් රැස්කරන්න. ගොඩගසාගන්න. අවසානයේ සියල්ලම දමා මැරිලා යන්න. දමලා යන දේවල් මමය, මගේය කියලා රැස්කරන්න ගිහිල්ලා රැස්කරපු අකුසල් නිසා සතර අපායේ බිත්ත බිහින්න.

දරුවන්ට, බිරිඳට රැස්කරලා අකුසල් පුරවාගෙන මැරිලා අපාගතවන්න මිනිසා හරිම දක්කයි.

බලන්න.... අත්හැරීමත්, රැස්කිරීමත් අහසයි පොළොවයි වගේ වෙනස් සමීකරණ දෙකක්. එතරම් පරතරයක් තිබියදීත් එහි වෙනස ඔබ දකින්නේ නැහැ. ඔබ තුළ තිබෙන අවිද්‍යාව, තත්භාව නිසා දරාගෙන සිටින බර කොපමණද යන්න ඔබට දැනෙන්නේ නැහැ. ඔබ මුළු විශ්වයේම බර දරාගෙනයි සිටින්නේ. විශ්වයේ බරෙන් ඔබ නිදහස් වන්න. එවිට ඔබ ලොව නිදහස්ම පුද්ලගයා වෙනවා. "මම, මගේ , අපි, අපේ" කියලා කල්ප කෝටි ගණනක් සිට වපුරපු, පුරවපු බර කද ඔබ දරාගෙනයි සිටින්නේ. ඔබ තුළ "මම මගේ" කියලා කෙනෙක් නොමැති බවට ඔබ ප්‍රඥාවෙන් දකින මොහොතේ, මේ බර කද ඔබෙන් ගිලිහෙනවා. මේ බර ඔබෙන් ගිලිහියාමේදී එය ඔබට හොඳින් දැනෙනවා. ඔබට දැනෙනවා, තේරෙනවා මහා වෙනසක් ජීවිතය තුළ සිදුවූ බව. ඔබ නුවනින් බලනවා, මෙනෙහි කරනවා, ඔබ අවබෝධය ලබනවා, ඔබ තුළින් රාගය, ද්වේෂය, මෝහය නැතිවීගිය බව. ඒ කෙළෙස් ධර්මයන් නැතිවීගොස් තිබුණේ ඒවා තිබූ බවට සලකුණකුදු නොතබාමය. එයයි ආශ්චර්යය ධර්මයේ.

ඔබ සිතන්න අවුරුදු දහස් ගණනක් පැරණි ගසක් තියෙනවා කියලා. ඔබ බුල්බෝසර කිහිපයක් යොදලා ඒ ගස මුලින්ම උදුරනවා. ඔබ කොතරම් වෙහෙසගත්තත් ඔබට බෑ දශමයක ප්‍රමාණයේ හෝ මුල් කැබැල්ලක් පොළොවේ නොසිටන ලෙස එම ගස ඉවත්කරන්න. මොන ආකාරයක් යොදා ගස ඉවත් කළද පුංචි මුල් කැබැල්ලක් හෝ පොළොවේ තිබෙනවා. නමුත් නිවන් මහ අවසන් මෙහෙයුමේදී හික්කු ව තුළින් රාගය, ද්වේෂය, මෝහය නිවියන්නේ ඒවා කිසිකලෙකත් හික්කු ව තුළ තිබූ බවට සලකුණකුදු නොතබාමය. ඉතිරි නොකරය.

එවිට ඔබට දැනෙනවා ඔබ මෙනෙක් දරාගෙන සිටි බර ඔබට අයිති දෙයක් නොව, ලෝකයට අයිති දෙයක් බව. තමන්ට අයත් නැති බරක් තමන්ගේ කරගනිමින්, කරගසාගෙන යන මෝහබරිත පෘතග්ජන තත්ත්වයෙන් මිදීමට හැකිවීම ගැන ඔබට සතුටක් දැනෙන්නේ නැහැ. දැනෙන්නේ කළයුත්ත කරගත්තාය කියන හැඟීමයි. ඔබ මෙහිදී ප්‍රීති වාක්‍ය ප්‍රකාශ කරන්න යන්නේ නැහැ. මොකද ඔබ ජයග්‍රහණයක් නොවේ ලැබුවේ. දිනුම් කණුවක් නොවේ ඔබ පසු කළේ. තව කෙනෙක් පරාජය කළා නොවේ. ඔබ පළවෙනියා වුනා නොවේ. මේ ලෝකයේ පවතින ස්වභාවය, යථාර්ථය හඳුනාගත්තා, අවබෝධකරගත්තා පමණක්මය.

ලෝකයේ මෙම විජයග්‍රහණය, ජයග්‍රහණය නොසමරනු ලබන, ලොව ශ්‍රේෂ්ඨම, නිහතමානිකම දෝරේ ගලායන ජයග්‍රහණයයි.

ඔබ මෙහිදී කිසිවක් ලබා නැත. සියල්ල අතහැරුණා පමණක්මය. එය ජයග්‍රහණයක් නොව නිදහස්වීමකි. එහෙත් ඔබ බර දරාගෙන සිටින ලෝකයා අතර, ඔවුන්ගේ සිව්පසය ලබමින්, යෑපෙමින් ලෝකයේ බරෙන් සැහැල්ලු වන නිදහස "නිදහසේ" අත්දකිනු ඇත. ඔබ ලබන ඒ උතුම් නිදහස ඔබට මිස වෙනත් බාහිර කෙනෙකුට නොදැනෙනු ඇත. මන්ද මනුෂ්‍යයා දරාගෙන සිටින බර නිසා, අනුන්ගේ සැහැල්ලුවද, නිදහසද ඔහු, ඔහුට බරක් කරගන්නා බැවිනි. බර දරාගත් මිනිසුන් අනුන්ගේ සැහැල්ලුව, තමන්ට බරක් කරගැනීම පෘතග්ජන සිරිතය. මේ ස්වභාවය නිසා සත්වයා නොදැනුවත්ව කරගන්නා අකුසල් ප්‍රමාණය අති විශාලය.

ලෝකයේ බරෙන් ඔබ නිදහස්වන්න. නිදහසේ සැහැල්ලු බව ගැන ඔබ ලෝකයාට කියාදෙන්න. ලෝකයත්, සිතේ ස්වභාවයත් අනිත්‍ය පමණක්ම බව දකින්න. සිත අනිත්‍ය බව අවබෝධකර ගන්න. එවිට ආයාසයකින් තොරවම ලෝකයේ ස්වභාවය ඔබට අවබෝධවේවි. සිත අතහැරුණවිට, ඔබට ලෝකයද අතහැරෙනු ඇත.

14. ඇත් සවිය පරදන අතහැරීමේ අවිය

නිවන් මහ වඩනා භික්ෂුවකට හුදෙකලාවේ උපරිමය ලැබිය හැක්කේ වනය තුළදීය. ගොදුරු ගමෙන් කිලෝමීටර් එකක්, දෙකක් හෝ තුනක් ඇතින්, දිය අගලක් සමීපයේ ඇති කුටියකවන හුදෙකලාව වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම හුදෙකලාවයි. රක්ෂිත තුළ ඇති හුදෙකලා කුටි වලට යන අධිපාර අලි ඇතුන් ගමන් කරන අලිමංකඩයි. එහෙයින් මෙවැනි කුටි අසල රාත්‍රියට නිතර අලින් ගැවසේ. වනයේ අලි ඇතුන් නිවන් මහ වඩන භික්ෂුවත් අතර ඇත්තේ පුද්ගමාකර සබඳතාවකි. අලි ඇතුන් භික්ෂුවගේ ඉව, සුවඳ හඳුනාන්නාසේය. දෙගොල්ලෝම දෙගොල්ලන්ට හිංසා පීඩා කරනොගනියයි. නිදහසට ගරු කරති. නමුත් කැලයේ ආධිපත්‍යය මෙන්ම අලිමංකඩවල ආධිපත්‍යය පෙන්වීම අලින්ගේ සිරිතය. මෙවැනි අවස්ථාවල වනගත භික්ෂුන් මෙම ත්‍රිය වඩමින්, බුදුගුණ වඩමින්, අංගුලිමාල පිරිත, නාලාගිරි ගාථාව වැනි ආරක්ෂක විධි අනුගමනය කරමින් ඇතිවිය හැකි උපද්‍රවයන්ගෙන් මිදෙයි. ඉහත භාවිතයන් එක් එක් භික්ෂුවගේ අවබෝධය මත වෙනස්ය. නිරතුරුවම කැලයට ඇතුළුවන විට අප කරන්නේ නපුරු සතුන් මුණනොගැසේවා යන්න තමාගේ ආධ්‍යාත්මික ශක්තිය උපයෝගී කරගනිමින් අධිෂ්ඨානය කිරීමයි. ඔබ ඉහළ ආධ්‍යාත්මික ශක්තියකින් පරිපූර්ණනම් ඔබට අතිවාරයෙන්ම නපුරු සතුන් මහහැරී යනු ඇත. මේවා හේතුවල ධර්මයන්ය. ආශ්වර්යයන් නොවේ. හේතුව තමා තුළ ඇති ආධ්‍යාත්මික ශක්තියයි. සමහර විට ඔබ වඩින අධිපාරේ ඒ මොහොතේ කඩා දැමූ අතු කොළ පාර පුරා වැටී ඇත. ඒ මොහොතේ දැමූ අලි බෙටි ඇත. අලි ගඳ තදින් නහයට දැනෙනු ඇත. එහෙත් ඔබට අලින් මහහැරී ගොස් ඇත. ඔබ දක්ෂ විය යුත්තේ මෙවැනි ක්‍රමයකට නපුරු සතුන් මහහැරියැමටය. අත්හැරීම තුළින් ඔබ ලබන්නාවූ ආධ්‍යාත්මික ශක්තිය අතිප්‍රබලය. එවැනි ශක්තියකින් ඔබ අධිෂ්ඨාන කළහොත් ඔබට නොතේරුණද පොළොවද, පරිසරයද, නපුරු සතුන්ද කම්පාවට පත්වෙයි. එය ධර්මයේ බලයයි. තිරිසන් ලෝකයේ සතුන්ගෙන් ධර්මයේ බලය හොඳින් දැනෙන සතුන් අලි ඇතුන්ය. ඒ අයට තෙරුවන්ගේ ඉව හොඳින් දැනේ. එය අනන්ත කාලයක් පාරම්පරිකව වනයේ වැඩ සිටින ධර්මය අවබෝධය ලැබූ භික්ෂුන් සමඟ ගැවසීමෙන් එම සතුන් ලැබූ ආභාසයයි. වනවාසී භික්ෂුන් දස දහස් ගණනින් අතීතයේ වනයේ වැඩසිටියේය. අලි ඇතුන්ද එම පරිසරයේම කොටසකි. එහෙයින් භික්ෂුවගේ ගුණ සුවඳ හොඳින් හඳුනයි.

ඇතුන්ගේ කුංච නාදය කුමන හේතුවක් නිසා කරන්නේ දැයි මේ භික්ෂුව නොදනී. නමුත් එය සුබ නිමිත්තකි. කුංච නාදය කරන ඇතුන් තුළ ඒ මොහොතේ ඇත්තේ ගාමිහිරත්වය, පෞරුෂත්වය, අදීනත්වය, නායකත්වය වැනි ඵ්වතනය. භික්ෂුවක් වැඩ සිටි කුටිය සමීපයට රාත්‍රී යාමයේ පැමිණි තනි අලියෙක් කුටියේ පිටුපස එක් කොනක සිට මහා හඬින් කුංචනාද කළේය. තවත් මොහොතකින් එම අලියා කුටියේ අනික් කොනට ගොස් දෙවැනි වතාවටද මහා ශබ්දයකින් කුංචනාද කළේය. මීට පෙර අලි ඇතුන් කුංචනාද කරනවා භික්ෂුව අසා නොතිබුණු නිසා භික්ෂුව සිතුවේ අලියා කේන්ත්‍රියෙන් වියරුවැටී කැගසන බවයි. කුංචනාදය මහා හඬකින් හක් පිඹින්නා ස්වරූපයෙන් කෙරෙන්නකි. සිහින් පිඹීමකින් පටන් ගන්නා හඬ ක්‍රමයෙන් වැඩිවී මහා දෝංකාරයකින් අවසන්වේ. ප්‍රදේශයම දෝංකාර දෙයි. කුංචනාදය පටන්ගෙන අවසන්වීමට තප්පර ගණනාවක් ගතවේ. අවසන් වේගවත් හඬට ප්‍රදේශයම සලිතවෙයි. තවමත් කුංචනාදය යනු එය දැයි කියන්නට භික්ෂුව නොදනී. එහෙත් එය කුංචනාදය යැයි අනුමාන කරමි.

අලියා මහා රත්‍රියේ මෙලෙස දෙවරක් කුංචනාද පවත්වද්දී භික්ෂුව සිටියේ දොර ජනෙල් නොමැති, පරිසරයට නිරාවරණය වූ වනයේ කුටියකය. ඉදිරිපස බිත්තිය නොමැති නිසා ලණුවක එල්ලන ලද පරණ සිවුරකින් ඉදිරිපස ආවරණය කර තිබුණි. සැබැවින්ම භික්ෂුව සිතුවේ අලියා වියරු වැටී ඇති බවකි. අලියා වේගයෙන් කුටිය සමීපයේ සැරිසරන හඬ භික්ෂුවට හොඳින් ඇසේ. කොටින්ම අලියා කලබල ස්වභාවයක් දැක්වීය. රාත්‍රී සන අඳුර සහ නිහඬභාවය නිසා අලියාගේ හැසිරීමේ ස්වාභාවය හොඳින් භික්ෂුවට දැනේ. දැන් මේ ජවනිකාවට පැය භාගයක් පමණ ගොස්ය. මෙවැනි විටක දක්ෂ භික්ෂුවකට කළ හැක්කේ එකම එක දෙයකි. භික්ෂුවට මෙම සිදුවීම අභියෝගයකි. එහෙත් එම අභියෝගය ජයග්‍රහණයකට හරවාගැනීමට එය ආශීර්වාදයක් කරගැනීමට භික්ෂුව දක්ෂ විය යුතුය. භික්ෂුව කලබලවූ අලියා ගැන සිතීම අතහැර, මේ සිතත් මේ කයත් මගේ නොවේ යැයි අතහැරදමා කොට්ටයට හිසතබාගත්තේය. සිත අතහැරදැමූ නිසා කයේ කිසිම ක්‍රියාකාරීත්වයක් නොමැත. ලොව ශේූෂ්ඨම අතහැරීම භික්ෂුව අධිෂ්ඨාන කරන මොහොතේම පරිසරය මහ පොළොව කම්පාවනු ඇත.

දිව්‍ය ලෝක, බ්‍රහ්ම ලෝක වලටද මේ අතහැරීම දැනෙනු ඇත. එහි දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම වැසියන්ද සිදුවූයේ කුමක්දැයි බලනු ඇත.

"ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ලම ලැබේවි" කියන්නේ මේ නිසාය. ඔබ සියල්ල අත්හළ මොහොතේ ඔබට විශ්වය කම්පාකරවන්න පුළුවන්. එය ඔබට තවත් සිදුවීමක් පමණකි. හපන්කමක් හෝ ආඩම්බරකමක් නොවේ. ඔබ විශ්වාස කරන්න. භික්ෂුව තම සිත අතහැරදැමූ මොහොතේ එතෙක් පැය භාගයකට වැඩි කාලයක් කුටිය අසල කලබල ස්වරූපයෙන් හැසිරුණු තනි අලියා ආගිය අතක් සොයාගැනීමට නොහැකිවිය. තනි අලියා අතුරුදන්වී පැය දෙකකට පමණ පසුව නැවත එම අලිමංකඩ ඔස්සේම වනය තුළට නිහඬව යනවා ඇසිණි. භික්ෂුවගේ අතහැරීමේ ශක්තියේ බලය තනියාටද දැනිණ.

ඉහත සිද්ධිය වන විට භික්ෂුව කරණියමෙන් සූත්‍රය හැර වෙන කිසිම සූත්‍රයක් කටපාඩමින් නොදැන සිටියේය. පිරිත් පොතක්ද භාවිත නොකළේය. සැබෑම මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අර්ථගන්වන තුන් සිවුරත්, පාත්‍රයත් පමණක් කුටියේ තිබුණි. බලන්න නිවන් මහ වැඩිය යුතු භික්ෂුවක් මේ ජීවිතය තුළදීම නිවීම සාක්ෂාත් කරගැනීමට යායුතු මහ. කැලය තුළට වඩිනවිටම ජීවිතය අතහැරලා. "කැලයේ අලි ඇතුළු නපුරු සතුන් සිටිනවා. ජීවිතයට අනතුරක් වෙයි. කැලයේ යක්කු යක්ෂණියෝ ඉන්නවා. ඒ අය බියගන්වාලී, කරදර කරාලී, ආරක්ෂාවකට පිරිත් පොතක් ගෙනියන්න ඕනි. කන්ද පිරිත දැනගන්න ඕනෙ." මෙවැනි සංඥා ඔබට තිබෙන්න බැහැ. මේ සංඥා ඔබට තිබෙනවා නම් ඔබ කැලයට හුදෙකලාවෙන් යන්නත් එපා. ඔබ ශක්තිමත් වනතුරු ඉවසන්න. මහවැඩු කලාණ මිත්‍රයන්ගෙන් උපදෙස් ගන්න. ඔබ කැලයට යායුත්තේ මම අතහැරීමට මිස මම ආරක්ෂා කරගැනීමට, නොවේ.

ඔබ තුළ අයෝමය ආත්ම ශක්තියක් තිබෙන්නෙ ඕනේ. එම ශක්තිය ඔබට දෙන්නේ ඔබේ පරිපූර්ණවූ ශීලය සහ සමාධිය තුළින්. නමුත් ඔබ මේ වන විට ශීලය, සමාධිය කරගසාගෙන සිටින්නේ නැහැ. ඒවත් බිමින් තබනවා. මොකද ඒවයේ ස්වභාවයත් අනිත්‍ය නිසා. දැන් ඔබට වැඩෙන්නේ ප්‍රඥාවයි. ඔබට වැඩෙන ප්‍රඥාව ඔබ දකින අලියාද, යක්ෂයෝද, යක්ෂණියෝද ඇසෙන ශබ්ද සහ දෝංකරද, ඔබට පෙනෙන දෙවියෝද, බ්‍රහ්මයෝද ඔබ දකිනුයේ රූපයක් පමණක්ම බවයි. රූපයේ ස්වභාවය අනිත්‍යයි. භික්ෂුවද, අලියාද, කැලයද නිරතුරුම වෙනස් වන සතර මහා ධාතූන්ගේ නිර්මාණයෝය. අපි භික්ෂුව, අලියා, කැලය වශයෙන් දකින්නේ එකිනෙකට වෙනස් සතර මහා ධාතූන්ය. මේ සියල්ල අනිත්‍යභාවයේ රූකඩයෝය. එහි යමක් හඳුන්වන සම්මුතියක් තිබුණද ඒ තුළ සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැතිබව ඔබ දනී. එහි ඇත්තේ අනිත්‍ය පමණකි. නැතිදෙයකට ඇලීම, ගැටීම උපේක්ෂාසහගතවීම දැන් ඔබෙන් ගිලිහීගොස්ය. ඔබ දුටු දේ දුටු බවත්, ඇසුණ දේ ඇසුණ බවත් පමණයි දකින්නේ. ඒවා ගැන සිතන්න දෙයක් නැහැ. මොකද ඒවා අනිත්‍යයට අයිති නිසා.

15. අභියෝගය අවබෝධයක් කරගන්න

මෙම ආත්මභාවයේදීම නිවීම උදෙසා වනවාසිව මගවඩන භික්ෂුව කැලයට ඇතුළු වීමේදීම උපද්‍රවයන් මහභරණවැඩි අධිෂ්ඨානය කළද, සද්ධර්මයෙන් ඇත්වූ මිනිසුන්ගේ සාමාජීය, පාරිසරික විකෘතිභාවයන් නිසා ඔබ ඉදිරියට අභියෝගයන් පැමිණිය හැකිය.

සතුනට අයත් කැලෑ මායිම් බිම් මිනිසුන් වගාවන් සඳහා යොදාගැනීම, සතුනට වෙඩි තැබීම නිසා තුවාල ලත් සතුන්, දඩයම් කිරීම, අලිවෙඩි පත්තුකිරීම, මරුවැල් ඇටවීම වැනි හේතූන් නිසා බියට පත් සතුන් සමහර අවස්ථාවල කැලය තුළ විකෘති, කලබලකාරී ලෙස හැසිරෙති.

මේවා පාලනය කිරීමට ධර්මයට නොහැකිය. මොකද මේවා ලෝකයේ ස්වභාවය හෙයිනි. එහෙත් අත්හැරීමේ තිබෙන මහානුභාවය නිසාම මෙවැනි විකෘති සතුන් පවා භික්ෂුවගෙන් මගහැරෙනවා.

දිනක් භික්ෂුවක් කැලෑබද ගුරුපාරක පිණ්ඩපාතයෙ වඩිනවා. මෙම කැලයේ නිතරම හැසිරෙන තනි අලියෙක් සිටිනවා. මෙම තනියා මීට මාස කිහිපයකට පෙර ගොවියන් දෙදෙනෙක් මරාදැමූ සතෙක්. වෙන අලීන් මේ පෙදෙසේ නැහැ. මේ තනියා පමණයි කැලයේ සිටින්නේ. ඒ නිසා මෙයා සැරයි.

භික්ෂුව උදය කාලයේ කැලය මැදින් ගුරුපාරේ පිණ්ඩපාතේ වඩින විට පෙනෙනවා, පාර පුරා අතු කඩා දමලා, ගස් පතුරු ගහලා පාරට දමලා හරියට වුවමනාවෙන්ම පාර අපවිත්‍ර කරලා වගේ. තනියා කේන්ති ගිය ස්වභාවයෙන්ම හැසිරී ඇතිබව හොඳටම පැහැදිලියි. භික්ෂුව හොඳින්ම දන්නවා දැන් ඉදිරියේ තනියා ඉන්නවා කියලා. වෙලාව පෙරවරු 6.30ට ඇති. අලි ගඳක් දැනෙනවා. ගුරුපාර මඩකරලා. පෙරේදා රාත්‍රියේ වැස්ස තිබුණා. ඔබ දන්නවාද මේ වෙලාවේ භික්ෂුව මොකද කළේ කියලා. හැබැයි තවම භික්ෂුවට තනියා මුණගැසුනේ නැහැ. භික්ෂුවත් පැමිණි විලසින්ම ඉදිරියට වඩිනවා. ගමට යන්න එපැයි පිණ්ඩපාතය සොයාගන්න. ගමට යෑමට කිලෝ මීටර 2ක් පමණ දුරක් තිබෙනවා. භික්ෂුව ඉදිරියටම වඩිනවා. තනියා මග දිගටම අතුකඩා දමලා, පොත්ත අනුභව කරන්න ගස් පතුරුගහලා. භික්ෂුව මොහොතක් නවතිනවා. කුමක් සඳහාද? තමා ඉදිරියේ ඇති අභියෝගය ජයග්‍රහණයකට පරිවර්තනය කරගන්න. භික්ෂුව මනසින් දකිනවා, තනියා තමන් ඉදිරියට වියරුවෙන් එනවා. ඇවිත් හොඬවැලෙන් භික්ෂුව අඹරවලා ගන්නවා. අරගෙන තනියා වියරුවෙන්ම භික්ෂුවට පොලොවේ ගසනවා. භික්ෂුවගේ හිසට තනියා තම ඉදිරි පාදය තබා පාගනවා. හිස කුඩුවෙනවා. මේ සියල්ල භික්ෂුව මනසින්ම දකින්නේ. භික්ෂුව දැනෙන දැනෙන වේදනාව තමාට අයත් දෙයක් නොවන බව දකිනවා. කුඩුවෙන බිඳෙන කය තමාට අයත් නැති බව දකිනවා. භික්ෂුව දකිනවා තම අවසාන හුස්ම පොදු ගර්ථයෙන් පිටවෙනවා. භික්ෂුව නුවනින් බලනවා ඇතිවූ අවසාන සිත නැවත ප්‍රතිසන්ධියක් සහිත සිතක්ද කියලා. භික්ෂුව දකිනවා අවසන් සිතේ කිසිම උපාදානයක්, තණ්හාවක්, කැමැත්තක් නැතිය කියලා. භික්ෂුව අවබෝධ කරගන්නවා කැමැත්තක්, තණ්හාවක් නොමැතිනම් නැවත උපාදානයක්, බැසගැනීමක් නොමැති බව. බලන්න නිවන් මග වඩන භික්ෂුවක් ජීවිතයට අභියෝගයක සෙවනැල්ල වැටුණු මොහොතකදී තමා විසින්ම ජීවිතය මරාදැමීමට සලස්වලා අවබෝධය ලබලා නැවත ජීවිතයට සේන්ද්‍ර වුණා. බලන්න ලොවතුරු ධර්මයේ විශිෂ්ට බව. අතහැරීමේ ආශ්වර්යය.

දස දහස්ගණනින් මහ රහතන් වහන්සේලා අතීතයේ බිහිවූයේ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙවැනි කමටහන් බුදු පුතුන්ට දුන් නිසාය. මෙම සිදුවීමේදී භික්ෂුව තුළ වැඩුනේ සතර සතිපට්ඨානයයි.

මෙවැනි සිදුවීම් භික්ෂුව ඉදිරියට එන ආශීර්වාදයන්ය. ඔබ දක්ෂ විය යුතුයි ඔබේ නිවීම උදෙසා මේවා ගලපාගැනීමට.

තනි අලියාට පමණක් නොව අනිකුත් අභියෝගවලදීත්.....

හික්කවගේ දක්ෂභාවය නිසාම අභියෝගය ඉදිරියේ ජීවිතය අතහැරෙනකොට, ඉදිරියේ අනිවාර්යෙන්ම ඇතැයි කියලා අනුමාන කළ තනියා දකින්න සිටියේ නැත. තනියාට හික්කවගේ ඉව දැනෙන සීමාවේ ඉන්න බැහැ. එයාට දැනෙනවා හික්කවගේ අතහැරීමෙන් කම්පාවන ලෝක ස්වභාවය. සියල්ල ඔබ අතහරින්න. ඔබට මේ සියල්ල ලැබෙනවා. එහෙත් මේ සියල්ල ඔබට ලැබෙනවිට මේ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද මේ සියල්ල අනිත්‍ය බව ඔබ අවබෝධයෙන් දකිනවා. ඔබද ඔබේ වාසනාවත් හික්ක ජීවිතය ඉදිරියට අභියෝග පතිත වන විට පලා නොයන්න, බිය නොවන්න. යටත් නොවන්න. පිරිත් පොත අතට නොගන්න. බුදු ගුණ නොසිතන්න. ඔබත් අභියෝගයත්, ප්‍රතිඵලයත් ඔබේ නොවේ යැයි දකින්න. එවිට ඔබ දකින්නේ සැබෑම බුදුගුණයයි.

ඔබේ ජීවිතය ඔබම ලෙඩ කරන්න, අංශභාග රෝගියෙක් කරන්න, පිළිකා, ලියුකේමියා, වකුගඩු රෝගියෙක් කරන්න. මග තොටේදී ඔබව වාහනයකට යටවී ගරිරය කුඩුවෙනවා දකින්න. ඔබ වයසට ගිහින් ලෙඩ ඇදේ අබ්බගාතයෙක් ලෙස දුක්විඳිනවා දකින්න. ඔබට සලකන්නට කෙනෙක් නොමැතිව අසුවී මළමුත්‍රා මත ඔබ වැටී සිටිනා හැටි දකින්න. ඔබ මනසින් මියයන්න.

ඔබේ සිතේ ස්වභාවය අධ්‍යයනය කරන්න. මේ සියලු කමටහන් තුළින් ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ සතර සතිපට්ඨානය බව අවබෝධයෙන් දකින්න. මරණය මනසින් අත්දකිමින්, අත්විඳිමින් නැවත උපාදනයක් නැති අවසානයක් කරා යෑමට සිත පුහුණු කරන්න. අභියෝගය- අවබෝධයක් කරගන්න. ඔබද නිවන් මහට අවතීර්ණ වන්න. නිර්වින්දන, අලිවෙඩි, ඇත්ගොව්වන්, හෙත්ඬුව නොමැතිව සද්ධන්ත කුළයේ අලි ඇතුන් දමනය වන ශ්වර්සවත් ධර්මයේ උරුමක්කරුවෙක් වෙන්න. හැබැයි ඒ අලි දමනය කිරීමට නම් නොවේ. අලි දමනය කිරීමට ඔබ තුළ ඇතිවන සිත හා කැමැත්ත දමනය කරගැනීමටය. කැමැත්ත අතහැර දැමීමටය. කැමැත්ත යනු ඔබට අයත් දෙයක් නොවන බව දකින්න. අනිත්‍යභාවයට පත්වන සිත ඔබට දෙන අනිත්‍යවූ නියෝගයක් පමණක්ම ලෙසින් එය දකින්න. සිත අතහැරුණු කල, කැමැත්තද ඔබට අතහැරෙනු ඇත. මේ මොහොතේත් ඔබ යම් කැමැත්තකින් පසුවෙනවා නම් ඔබ සියුම්ව නිරීක්ෂණය කර බලන්න. ඔබේ අනිත්‍යභාවයට පත්වන, ඔබට අයිති නැත. සිත නේද ඒ කැමැත්තට ඔබව පොළඹවන්නේ. භවය කරා ඔබව කැඳවාගෙන යන අවිචාරවත් සිත අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන කැමැත්තෙන් මීදෙන.

16. ගමන ඉවරත් නොමැති යන ගමනකුත් නොමැති තුන් කලට වහල් නීති ඔබත් ඔරලෝසු කටුවක්ද?

ඔබ මොහොතක් සිතන්න. අපි අවිද්‍යාව නිසා මොනතරම් වැරදි දෘෂ්ටිවල ඉන්නවාද කියලා. ඔබට සිතෙන්නේම "දැන් ශාසනයෙන් වසර දෙදහස් පන්සියක් ගෙවිලා අවසන්, දැන් ශාසනය අතුරුදන් වන යුගය, ධර්මය අවබෝධකර ගැනීමට මේ වකවානුවේ නොහැකියි. පිනක් දහමක් කරගෙන, පාරමී සම්පූර්ණ කර ගැනීමයි කළ යුත්තේ" කියලා.

මේ සියලුම දෘෂ්ටීන් අවිද්‍යාව නිසා ඇතිවන ඒවාය. සමාජය දෙස බැලීමේදී අපි දකින්නේ විකෘති ස්වභාවයන්ය. අනාගතයේදී ඇතිවන විකෘති ස්වභාවය ගැන කොසොල් රජතුමාගේ සිහින විස්තර කිරීමේදී ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මනාව පෙන්වා දී ඇත. වර්තමානයේ අපි කවි බණ, විරිදු බණ, කාලීන බණ, දෙපිට කැපෙන වචන යොදන බණ ආදිය අසන්නෙමු. අනාගතයේදී අපට සිත්දුවෙන් බණ කියන ස්වභාවය දැකිය හැකිය. ස්වාමීන්වහන්සේ ධර්මාසනයේ සිට ධර්මගීතය ගායනා කරන විට ඒ අසළ සිටින සංගීත කණ්ඩායම එම ධර්ම ගීතයට සංගීතය සපයනු ඇත. මේවා ජනතාව අතර, විශේෂයෙන්ම තරුණ පරපුර අතර, ඉතා ජනප්‍රියභාවයට පත්වේ. ජනතාව, තරුණ පරපුර ධර්මයට යොමු කිරීම සඳහා පාලකයන් ද, මාධ්‍යය ද තව තවත් ධර්ම ගීත ප්‍රචලිත කරනු ඇත. මේවාට ඔබ කලබල විය යුතු නැත. මේවා ලෝකයේ ස්වභාවයන්ය. අපි කලබල වියයුත්තේ මෙසේ නොවුනහොත්ය.

අපි කළ යුත්තේ ලෝකයේ මෙම ස්වභාවය හඳුනාගෙන ලෝකයෙන් මිදීයෑමට වෙර දැරීමය. ලෝකයේ ස්වභාවය අපට වෙනස් කළ නොහැකිය. ඔබ මේවාට ගැටුනහොත් ඔබ ගැටෙන්නේ ධර්මය සමඟය. ලෝක ස්වභාවය සමඟය. අප කළ යුත්තේ ගැටීම නොව අවබෝධ කරගැනීමය. ඔබ අතීතයද, අනාගතයද අතහැරිය යුතුය. වර්තමානය තුළ පමණක් ජීවත්විය යුතුය. නිවන් මඟ වඩන්නා යනු වර්තමානය තුළ ජීවත් වෙන්නාය. හෙටක් ගැන බලාපොරොත්තුවක්, ඊයේ ගැන පසුතැවීමක් ඔහුට නැත. වර්තමානය තුළද ඔහු දැකිය යුත්තේ මොහොතකින් අතීතයට යන, මොහොතකට පෙර අනාගතය වූයේ වර්තමානය බවයි. එසේනම් වර්තමානය ද මායාවකි, මූලාවකි. එය නිරතුරුවම වෙනස් වෙයි. කාලය වෙනස්වීම අවබෝධයෙන් දකින්නා කාලසටහන්වලින් ඉවත්වේ. කාලසටහන් පාවිච්චි කළ හැක්කේ එකිනෙකට වෙනස් විෂයන්ටය. එහෙත් විශ්වය තුළ ඇත්තේ එකම විෂයකි. එකම පාඩමකි. එය නම් අනිත්‍යයයි.

ඔබ ජීවත්වන්නේ ද අනිත්‍යය තුළය. එහෙත් ඔබ එය නොදනී. අනිත්‍යභාවය නිසා ඇතිවන දුක නැති කරගැනීම සඳහා ඔබ වෙහෙසේ. ඔබ තුළ ඇති තරගකාරීත්වයද, වේගයද, අනිත්‍යභාවය නිසා ඇතිවන දුක අවසන් කරගැනීම සඳහා ඔබ ගන්නා ව්‍යයාමයේ ප්‍රතිඵලයකි. ජීවත්වීම යනුවෙන් ඔබ කරන්නේ ඔය කාර්යයයි. අබොද්ධ පිංවතුන්ටද, සියලු සත්වයාටමද මෙය පොදුය. ඔබ සිනාසෙන්නේ සතුටට යෑයි ඔබට සිතෙනු ඇත. නැත. ඔබ සිනාසෙන්නේ දුක නැතිකර ගැනීම සඳහාය. ඔබ ආහාර ගන්නේ කය පිනවා ගැනීමට නොව කුසගිනි දුක නැතිකර ගැනීමටය. ඔබ ඖෂධ ගන්නේ ශරීරය සතුටු කිරීමට නොව මරණයෙන් බේරීමටය. ඔබ ශරීරයේ සුවඳවිලවුන් තවරා ගන්නේ ශරීරයෙන් හමන දුගඳ දුරුකර ගැනීම ය. ඔබ භික්ෂකෙස් කළුකර ගන්නේද සුදු භික්ෂකෙස් නිසා ඇති වන දුක නැති කර ගැනීමටය. බලන්නකෝ "මම, මගේ" යැයි ඔබ ගොඩගසාගෙන සිටින දුක් කන්දක විශාලත්වය.

හොඳයි ඔබ මෙහෙම සිතන්නකෝ. ඔබ පන්සලට ගිහින් බුදුන්වදින්නේ අපායට, දුකට වැටෙයි කියලා බයට. එතැනදී ඔබ මොකද කරන්නේ. දිව්‍යලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝක පුර්වතා කරනවා. බලන්න ඔබ දුකේ සිටිමින් දුකම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්වෙමින් එම දුකම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දිව්‍යලෝක දුකම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. පිංකම් කරලා දුකම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. පෘතග්ජන සත්වයා

අගමූල පැටළුණ නූල් බෝලයක් වගේ යැයි ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රදාය දේශනා කළේ මේ නිසාය. හැබැයි ඔබ නිව්සැනසිල්ලේ විරියයෙන් සතියෙන් මේ නූල්බෝලයේ පැටළුම ලිහාගතහොත්, ඔබට එහි අගක් මූලක් මැදක් හොඳට දකින්න පුළුවන්. ලෙහාගන්න පුළුවන්කම තිබියදීමයි ඔබ මේ පැටලී සිටින්නේ. ඔබ මේ නූල්බෝලයේ පැටලිල්ල ලිහාගතහොත් ඔබ නූල්බෝලය නැවත බදාගන්නේ නම් නැහැ. මොකද ඔබ අවබෝධයෙන් දන්නවා නූල්බෝලය පැටළුම් ස්වභාවයෙන් යුක්ත බව. මේ පැටළුම ලිහාගන්න ඔබට කාලය ප්‍රශ්නයක් නැහැ. හැබැයි ඔබට නිහතමානීකම තිබෙන්න ඕනේ. නිවන් මහ නිවීමේ ශබ්දකෝෂයේ "අ" යන්න නිහතමානී කමයි. නිහතමානීකම නොමැති කිසිවෙකුට නිවීමේ ප්‍රතිපදාවේ දශමයක්වත් ඉදිරියට යා නොහැකිය. භික්ෂුව ගිහි කාලයේදී කොතැනින්ද, කවුරුන්ගෙන්ද යමක් ඉගෙනගැනීමට හැකි.... ඒ සැමදෙනාටම සවන්දුන්නේය. ජාතිය, ආගම, වයස, තරාතිරම, නොබැලූවේය. ගතයුත්ත ගත්තේය. අත්භලයුත්ත අත්භැරියේය. වරක් භික්ෂුව ගිහිකාලයේදී ප්‍රධාන නගරයක ගමන්කරන විට යාවක මනුෂ්‍යයෙක් දැඩි වේදනාවකින් පෙළෙමින්, තම ගුදමාර්ගයෙන් ඉවතට පැමිණි අහල් හයක් පමණැති ශරීර අවයවයක් ශරීරය තුළට ඔබ්බනවා දුටුවේය. එය අර්ශස් රෝගයේ දරුණු අවස්ථාවකි. මේ යාවක පිංචතාගෙන්ද භික්ෂුව නිවීමට අවශ්‍ය කලමනා සොයාගත්තේය. කුඩා දරුවෙක්ගෙන් ඔබට යමක් ඉගෙනීමට හැකිනම් ඔබ එය ඉගෙනගත යුතුය. එය කළහැක්කේ නිහතමානීකම තිබුණොත්ය. නිවීමේ මහ උදෙසා ඔබට මවුකුස පිළිසිඳ වැඩෙන කලල රූපය තුළින් ලැබිය හැකි අවබෝධය, මහා පඬිවරයෙක්ගෙන් ලැබිය නොහැකිය. මන්ද මහා පඬිවරයා පිළිබඳව ඔබට නිවැරදිව අවබෝධය ලබාගන්නට නම් ඔහුගේ කලල අවස්ථාවට, බිළිඳු අවස්ථාවට යායුතු හෙයිනි. මේ දැකගැනීමට ඔබ තුළ නිහතමානීකම තිබිය යුතුය.

තමා ශිල්පීන් බවත්, භාවනාවෙන් ඉහළ තත්ත්වයක සිටින බවත් සිතමින්, මහා සංඝරත්නයට නොවදින පිංචතුන්ද සිටියි. ධර්මය දැනීමට නම් අවම වශයෙන් ඔහු තුළ තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවක් තිබිය යුතුය. සමහරවිට ශීල, සමාධි, භාවනා මාන්තය නිසා මහා සංඝරත්නයට නොවදින පිංචතුන් සිටින්නේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික භාවයේ වීමටද ඉඩ ඇත. මේවා නිහතමානී නොවීමේ ප්‍රතිඵලයයි. මහාසංඝරත්නයට නමස්කාර කිරීමට එම පිංචතුන්ට හිස නොනැමෙන්නේ ඒ පිංචතුන්ගේ හිස මාන්තයෙන් බරව ඇති නිසාය. අබුද්ධෝපත්ති කාලයේදීත් පසේබුදුවරු ලොව පහළවී ධර්මය අවබෝධ කරගෙන නිවන් දකිති. උන්වහන්සේලා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මව්කුසක උපත ලබා ගන්නේ සංසාරයේ පුරුණ ලද පාරමී ශක්තිය අධ්‍යාත්මය තුළ දරාගෙනයි. සංසාරයේ පුරුණ ලද අනිත්‍යසංඥාවේ ඉව උන්වහන්සේලාගේ අධ්‍යාත්මය තුළ සැඟවී තිබෙනවා. උන්වහන්සේලා තනිවම, හුදෙකලාවේ වනගතව ධර්මය අවබෝධ කර ගන්නවා. හැබැයි අවබෝධකරගත් ධර්මය පසේ බුදුවරු විසින් ජනතාවට දේශනා කරන්න යන්නේ නැහැ. ඒ උන්වහන්සේලාට දේශනා කිරීමේ ශක්තිය, අවබෝධය නැති නිසා නොවෙයි. ධර්මය අවබෝධය ලැබුවා කියන්නේ එහි ස්වභාවය දැක්කා කියන එකයි. ධර්මයේ ස්වභාවය දැක්කා නම් එය දේශනා කරන්න බැරිවෙන්න බැහැ. ඔබ පිටකොටුවට ගියානම් ඔබ දන්නවා බස්නැවතුම, දුම්ඵලපළ, බෝසම්ප්‍රදාය කොතැනද සිටින්නේ කියලා පිටකොටුවේ ස්වභාවය ගැන කියන්න. ඔබට එය කියන්නට බැරිනම් ඔබ නියත වශයෙන්ම පිටකොටුවට ගිහින් නැහැ. පසේබුදුවරු තමා අවබෝධකරගත් ධර්මය අනුනට දේශනා නොකරන්නේ ධර්මය අවබෝධයට තබා, ධර්මයට ගරුකිරීමටත් විශමවූ, පාපකාරී, මිත්‍යාදෘෂ්ඨික අබුද්ධෝත්පාද කාලයකදී කෙනෙකු නොමැතිවීමයි. පසේබුදුවරු එවැනි කාලයකදී එවැනි මිනිස් සමාජයකට ධර්මය දේශනා කිරීමට ගියහොත් එම සමාජය පසේබුදුහිමිට "පිස්සෙක්" යැයි පරිභව කරනු ඇත. පහරදෙනු ඇත. මෙවැනි හේතූන් නිසා මිනිසා රැස්කරගන්නා අකුසල්වල ප්‍රමාණය උන්වහන්සේලා හොඳින්ම දනියි. ඒ නිසා පසේබුදුරජාණන් වහන්සේලා වනයේ හුදෙකලාවේ වැඩසිටිමින් පිරිනිවීයති. උන්වහන්සේලා මිනිසාට දේශනා කිරීමට නොයන්නේ ඔවුන් කෙරෙහි ඇති කරුණාව, මෛත්‍රිය නිසාමය. මෙවැනි විශම කාලවලදීත් පසේබුදුවරු ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ නම්, ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමට කාලය ප්‍රශ්නයක් නොවේ. ප්‍රශ්නය ඇත්තේ ධර්මය අවබෝධකර ගැනීමට ඔබ කාලයට භාරදීමයි. කාලය තුළ ඇත්තේද වෙනස්වීම, ගෙවියාම පමණක්මය. අතීතයද, වර්තමානයද, අනාගතයද නිරතුරුවම වෙනස්වන, අනිත්‍යයට පත්වන ස්වභාවයන්ය. මෙතුවක් කලක් සංසාරයේදී කාලය විසින් ඔබව රවටා ඇත. ඔබව රවටීමට කාලයට උදව් කළේ අවිද්‍යාවයි. නිත්‍යභාවයේ නැති අනාගතයකට, ධර්මාවබෝධය ලැබීම භාර කරන පෘතග්ජන සත්වයා දිය පිපාසයෙන් මිරිඟුව පසුපස දිවයන මුවෙක් සේ නැති අනාගතයක් පසුපස දිවයයි. ඔහු දිවයන වේගයෙන්ම ඔහු සොයන අනාගතයද අවිද්‍යාව විසින් ඉදිරියට දුවවනු ඇත. මේ අවිද්‍යාවෙන් ඔබ නොමිදුණොත් දිවීමත්, හනිදැමීමත්, දුකත් හැර ඔබට අනාගතයක් හමුනොවනු ඇත. කල්ප

ගණනක සිට අනාගතයට දිවයමින් හතිදමමින් මේ මොහොතේ ඔබ සිටින්නේද එම ස්වභාවයේමය. මේ මොහොතේද ඔබ නිවන්මඟ වැඩීම කල්දමා ඇත. සමහරු මෙෙහි බුදුසම්ප්පත් දැක නිවන් දැකීම පිණිස කල්ප ගණනක් අනාගතයට ගොස් ඇත. නැති අනාගතයක් ඉලක්ක කරමින්, ධර්මය අවබෝධකර ගැනීමට ඔබ ලැබූ මේ උතුම් අවස්ථාව අපතේ හැරීමකි ඔබ මේ කරමින් සිටින්නේ.

අවබෝධය අතින් ඔබ මෙතැනැයි සිටින්නේ කියලා අධිතක්සේරුවකට එන්න එපා. මොකද ඔබ මෙතැනැයි ඉන්නේ කියලා කියන්න ස්ථිර, වෙනස් නොවන තැනක් ලෝකයේ නැහැ. ඔබට, මම මෙතැන සිටිනවාය කියලා රැදීසිටින්න බැහැ. ඔබට එහෙම සිතෙනවානම් ඔබ සිටින්නේ අන්තිමයාටයි. ඔබට ප්‍රථමයා වෙන්න නම්, ඔබට දැනෙන්න ඕනේ ඔබ සිටින්නේ අනිත්‍යය තුළයි කියලා. ස්ථිර තැනක් නැති ලෝකයේ ඔබ කළ යුත්තේ ස්ථිර තැන් සෙවීමට නොව අස්ථිර ලෝකයෙන් මිදීයෑමය. කාලය තුළ අතීත, අනාගත වර්තමාන වශයෙන් ස්ථිර යමක් නොමැත. කාලය යනු අනිත්‍යයයි. එනිසා කාලය, වේලාව ඔබ අත්හරින්න. එවිට අතීත, අනාගත, වර්තමාන තුන් කාලයම ඔබට අතහැරේවි. ඔබට එසේ දකින්නට බැරිනම් ඔබ සිතන්න, සංසාර ගමන්මගේ ඔබ ගතකරන මේ මොහොත හොඳම කාලය බව. ධර්මය අවබෝධකරගැනීම පිණිස මෙවැනි කාලයක් තව කල්ප ගණනාවකට ඔබට නොලැබේවි. ඉක්මනින් හිතන්න. වර්තමානය අතීතයට යනවා. අනාගතය වර්තමානය වෙනවා. ඔබ නැති අනාගතයක් දකිමින් දුක සමඟ පෙරටම යනවා. අනාගතය, අනාගතය.... කියලා මාරයා ඔබට ලොකු කැරට් අලයක් දික්කරනවා. දුක සැපක් කරගත්ත, සැප බලාපොරොත්තුවක් කරගත්ත අපි මේ යන්නේ නැති අනාගතයක් සොයාගෙන.

17. නාලාගිරි අදත් වඩයි

නාලාගිරි ඇතා කීවම ඔබට දැනෙන්නේ බියක්. රා පොවල වෙරිමතින් ලොවතුරා බුදුරජාණන් ඉදිරියට වියරු ස්වභාවයෙන් පැමිණි නාලාගිරි ඇත් රජු ගැන ඔබ හොඳට අහල තිබෙනවා. ඔබ විශ්වාස කරයිද දන්නෙ නැහැ මෙහි සටහන් කරන දෙය. අදත් පුළුවන් අතීතයේ බුදුසම්ප්පත් අභියස දනනැමු ඒ නාලාගිරි ඇත්රජුව දකින්න. හැබයි ඔබ නාලාගිරි ඇත්රජුව දකින්න නම් අතහැරීමේ උපරිමය තුළ ප්‍රතිප්‍රදාවේ යෙදෙන භික්ෂුවක් වෙන්න ඕනේ. ඒ කියන්නෙ සැබෑ මධ්‍යම ප්‍රතිප්‍රදාවේ යෙදෙන භික්ෂුවක්. භික්ෂුවක් බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයට අයත් රක්ෂිතයක ගොදුරු ගමෙන් කිලෝමීටර් එකාහාරක් පමණ ඇතින් වනයේ හුදකලා කුටියක වැඩසිටියා. කුටියට වඩින්න තිබෙන්නේ අලිමංකඩ ඔස්සේය. භික්ෂුව වැඩසිටිය කුටිය ගෙමිදුලින් තමයි අලිමංකඩ වැටී තිබුනේ. භික්ෂුව මේ කුටියට පැමිණි ප්‍රථම දිනයේම රාත්‍රී දහය වෙනකොට අලි තුන්දෙනෙක් කුටිය පිටිපස පැය භාගයක් පමණ අතු බිදිමින් ආහාර ගෙන අලිමංකඩ ඔස්සේ ගමට වැදුනා. පසුදා උදෑසන භික්ෂුව පිණ්ඩපාතය වඩිනකොට භික්ෂුවට පේනවා ගමේ කුඹුරු කීපයක්ම අලි විනාශකර තිබීම නිසා මිනිසුන් පත්ව සිටි වේදනාව. භික්ෂුව මේ මොහොත වන විටත් කරණිය මෙන්ත සූත්‍රය හැර වෙන කිසිම සූත්‍රයක් කටපාඩමින් සජ්ජායනා කිරීමට නොදැන සිටියේය. පිරිත් පොතක්ද භාවිතා නොකළේය. නිවීම උදෙසා යන ගමනේදී ඒවා අවශ්‍ය නොවන බව භික්ෂුව දැනසිටියේය. එහෙත් එක්තරා ආරණ්‍යයකදී හමුවූ ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් භික්ෂුවට නාලාගිරි ගාථාව සහ අංගුලිමාල පිරිත ද, කඳ පිරිතද ලියා තබාගන්න යැයි කීව නිසා භික්ෂුව තනිදාම පිටුවක එම ගාථාව ලියා තබා තිබිණි.

එහි නාලාගිරි ගාථාව මෙලෙස සටහන් කොට තිබිණි.

"මා කුඤ්ජර නාග මාසදෝ
දුක්ඛං හි කුඤ්ජර නාග මාසදෝ
නහිනාග හතස්ස කුඤ්ජර සුගති හෝති
ඉතෝ පරං ගතෝ"

ඉහත ගාථාව නිවැරදි දැයි භික්ෂුව තවමත් ස්ථිරව නොදනී. එහෙත් භික්ෂුව භාවිතා කළේ ගාථාවේ ඉහත පද හතර පමණකි. භික්ෂුව ආශ්වර්‍යයක් බලාපොරොත්තු නොවිණි. අවශ්‍යවූයේ තමා වෙනුවෙන් නොව, තමන්ට පිණ්ඩපාතය පූජා කරන දූප්පත් දායකයන් වෙනුවෙන් තාවකාලිකව හෝ යහපතක් කිරීමටයි. ප්‍රතිඵලය කුමක් වේදැයි භික්ෂුව නොසිතුවේය. නොදන්නේය. ඊට අමුතු ආයාසයක්ද, වෙහෙසක්ද නොගන්නේය. දිනකට ඉහත ගාථාව විසිපස් වතාවක් පමණ ශබ්ද නගමින් සජ්ජායනා කළහ. දින දෙකක් මෙසේ ගාථාව සජ්ජායනය කිරීමේදී.... අරුමයකි⁴ භික්ෂුව සමාධියෙන් පසුවෙද්දී කැළයෙන් මතුවන ඇත් රුවක් පෙනිනි. ඇතෙක් නොව ඔහු ප්‍රතාපවත් ඇත් රජෙකි. දිළිසෙන ප්‍රභාෂ්වර කලු පැහැයෙන් යුත් ශරීරය සමාන්‍ය ඇතෙකුට වඩා පලලින් යුක්තිය. එය හරියට පෙරහැරේ යන ඇතෙකුට ඇඳුම් ආයින්තම් ඇන්දවූ පසු පලලට පෙනෙනවා සේය. දිග ඇන්දළ යුගලකි. එහි කෙළවර දෙකට රන්වන් කොපු දමා ඇත. හිසේ ඉදිරි කොටස ආහාරණුවලින් සරසා ඇත. ඇත්රජුගේ ඇස් දෙකෙන් ඉතා තියුණු දීප්තිමත් සුදුපැහැති ආලෝකධාරා දෙකක් විහිදේ. එම ආලෝකය ඉතා තියුණුය. ඉහත ගාථාව සජ්ජායනා කරන විට මෙම ඇත්රුව දිනකට හතර පස් වතාවක් භික්ෂුවට සමාධියේදී දිස්වේ. බලන්න ධර්මයේ ආශ්වර්‍යය. ඔබ දක්ෂ නම් මීට වසර 2500 කට පෙර ජීවත්වූ නාලාගිරි ඇත් රජුවද වර්තමානයේදී දැකිය හැකිය.

මේ ඇත් රජු දර්ශනය වීමත් සමඟම, භික්ෂුව එම කුටියේ වැඩ සිටි මාස දෙක පුරාවට ගමට පැමිණි අලි ගමට තබා, කුටිය අසලටවත් පැමිණියේ නැත. භික්ෂුව කුටිය අතහැර ගිය පසු කුමක් වුවාද යන්න භික්ෂුව නොදනී. මෙය භික්ෂුවගේ ආශ්වර්‍යයක් නොව, ධර්මයේ ආශ්වර්‍යයකි. අතහැරීමේ ක්‍රියාවලියේ ආශ්වර්‍යයකි.

මෙහිදී සිදුවන දෙය පුද්ගලාකාරය. භික්ෂුවට මේ දිව්‍ය ඇත්රජු සමාධියේදී පෙනෙනවා සේම, අලින්ටද

මේ ඇත්රජු දර්ශනය වේ. ඇත්රජුගේ තේජස් දැස්වලින් විහිදෙන ප්‍රභාශ්වර ආලෝක ධාරා දෙක නිසා කැලේ අලි බියට පත්වේ. සද්ධන්ත කුලයේ ඇතෙකු දැක පලායන අලින් සේ ඉහත ගාථාව භාවිතා කිරීමේදී, සජ්ජායනා කිරීමේදී අලි මහහර යන්නේ නාලාගිරි ඇත්රජු දිවා ආත්මභාවයක සිට බුදු අණින් යුත් ඉහත ගාථාවෙන් කරන ආරාධනයත් සමඟ වඩින නිසාය. ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රදාය අභියස දණගැසූ නාලාගිරි ඇත්රජු, බුද්ධ අණින් මේ මොහොතේද අර්ථවත්ව, නිවැරදිව නිවන් මඟ වඩනා බුදු පුතුන් ආරක්‍ෂා කිරීමට පෙනී සිටියි. බුදු පුතුන්ගේ අණට දර්ශනය වේ. හැබැයි ගාථාව සජ්ජායනා කළ පමණින් එය කළ නොහැක. ගාථාව භාවිතා කරන්නා තුළ අතහැරීම උපරිමයෙන් තිබිය යුතුය. ඉහත කූටිය පරිහරණය කරන විට හික්‍ෂුට තුන් සිවුරන් පාත්‍රයත් හැර අන්දෙයක් එහි නොතිබිණි. අතහැරීමේ උපරිමය තුළ නාලාගිරි ගාථාවේ සාර්ථකත්වය ඔබත් අත්විඳින්න.

හික්‍ෂුට මේ ලියන මොහොතේද ඉහත ගාථාව නිවැරදි දැයි නොදන්නේය. ඒ එම ගාථාවද හික්‍ෂුට අතහැර දැමූ නිසාය. එහි නිවැරදිභාවය සෙවීමට, එහි පද අඩුදැයි සෙවීමට උන්වහන්සේට මේ මොහොතේද අවශ්‍ය නොවේ. එය අතහැරීමේ ස්වභාවයේ උපරිමයයි. හික්‍ෂුට මෙම ගාථාවේ නිවැරදිභාවය සෙවීමට ගියා නම් උන්වහන්සේට මේ ගාථාවෙන් ප්‍රාතිහාර්යයක් දැකිය නොහැක. මන්ද එසේනම් උන්වහන්සේ ගාථාව තුළ නිත්‍යභාවයක් දකින නිසාය. සමහරවිට මේ කියවන ඔබට ගාථාවේ පද අඩු බවට, වැරදි ඇති බවට විවිකිජ්ජාවක් ඇතිවිය හැකිය. එය අතහැරීමේ ස්වභාවය නොවේ. අල්ලාගැනීමේ ස්වභාවයයි.

ඔබ යමක් සොයන්නේ නම් සෙවීමට නිත්‍ය යමක් තිබිය යුතුය. වැරදි සොය සොයා සිටීම දුර්වලතාවයකි. ලැබුණ දේ ගලපාගැනීමට ඔබ දක්‍ෂ විය යුතුය. ගාථාව, පිරිත යනු අනිත්‍ය පද පෙළකි. එම අනිත්‍ය දකිමින් එය භාවිතා කිරීම ප්‍රතිඵලදායකය. හික්‍ෂුට දන්නා නිවීමේ ප්‍රතිපදාව මෙයයි. එහෙත් ඔබ ආර්ථිකය තුළ බුදුරජාණන්වහන්සේට පූජා පවත්වන පිටිවෙතකු නම් ගාථා පිරිත් වල අර්ථ වශයෙන් දැක සජ්ජායනා කිරීම අත්‍යවශ්‍යය. ප්‍රතිඵලදායකය. ලෞකික ජීවිතය යහපත්ව හැඩගස්වාගැනීමට උපකාරී වේ. ඉහත මාර්ග දෙක ඔබ පටලවා නොගන්න.

ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රදාය නාලාගිරි හස්තිරාජයාට දේශනා කළ ඉහත ගාථාව, උපරිම මට්ටමින් ප්‍රතිඵල පෙන්වූ අවස්ථාවක් ලෙස හික්‍ෂුට ඉහත අවස්ථාව දකියි. බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් අරමුණකින් ඉහත ගාථාව නාලාගිරි හස්තිරාජයාට දේශනා කළාද, ඉන් ප්‍රතිඵල ලැබුවාද, හික්‍ෂුටටත් එය එසේම සිදුවිය. බුදු වදනේ ආශ්වර්යය මෙයයි. සත්‍යතාවය මෙයයි. එය අත්විඳිය හැක්කේ අතහැරීම තුළම පමණි. හික්‍ෂුට ඔබට නැවතත් කියයි. ඔබේ අවබෝධය සඳහාම"....

හික්‍ෂුට ඉහත කූටියේ වැඩසිටින මාස දෙකක කාලය තුළදී හුණු මිශ්‍ර දොලේ ජලය පාවිච්චි කිරීම නිසා මුත්‍රමාර්ගයේ ආබාධ වලින්ද, ආහාර මදකම නිසා ලේ වල සීනි හිඟවීමේ ක්ලාන්තයෙන්ද පීඩා වින්දේය. එහෙත් ඒ සෑම පීඩාවක්ම ජයග්‍රහණයක් කරගැනීමට හික්‍ෂුටට හැකිවිය. එම පීඩාවන් නිවන් මඟට ආශීර්වාදයක් කරගත්තේය. නාලාගිරි හස්තිරාජයා දර්ශනය කරගැනීමද එම ආශීර්වාදයේ ප්‍රතිඵලයකි. ඇතිවෙන්නාවූ ස්වභාවික තත්ත්වයන්ට මුහුණ දෙනවා වනා, නිවීම උදෙසා උවමනාවෙන් දුක් විඳිය යුතුය යන වැරදි මතයට ඔබ නොඑන්න. මෙම අර්ථයන් ඔබ වැරදි අයුරින් ක්‍රියාත්මක කළොත් ඔබ මානසික රෝගියෙක් වීමටද ඉඩකඩ ඇත. එහෙයින් ඔබ නිරතුරුවම මහවැඩු කල්‍යාණමිත්‍රයකුගෙන් ගුරුවරයෙකුගෙන් අවශ්‍ය උපදෙස් ලබාගන්න. ඔබ මෙය කියවා නාලාගිරි හස්තිරාජයා දකින්නට ආශාවෙන්, ඉහත ගාථාව කොතෙක් සජ්ජායනය කළද, ඔබට ප්‍රතිඵල නොලැබෙනු ඇත. ආශාවෙන් අල්ලාගත් තැන ධර්මයේ ප්‍රතිඵල ශුන්‍ය වේ. ආශාව අතහැරුණු කළ ධර්මයේ ප්‍රතිඵල උදාවේ. ආශාව අතහැරෙන්නේ ප්‍රඥාව වැඩීමෙන් පමණක්මය. ප්‍රඥාව වැඩීමේ ජලය වන්නේද, පොහොර වන්නේද සතර සතිපට්ඨානයයි. සතරසතිපට්ඨානයෙන් ඔබ ලබන ඵලය අනිත්‍යයයි. අනිත්‍යය අවබෝධයෙන් ඔබට ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රදායවද, නාලාගිරි හස්තිරාජයාවද, ඔබවද, සතර සතිපට්ඨානයද ලෝකයද අතහැරෙනු ඇත.

මේ සියල්ල මෙසේ සිදුවෙද්දී ගම්වැසියන් සිතුවේ හික්‍ෂුට මන්ත්‍ර ගුරුකම් දන්නවා කියාය. මන්ද හික්‍ෂුට ගමට වඩින්නට ගත් කාලයේ පටන් අලින් ගම් නොවැදුණු බැවිණි. මිනිසුන්ගේ මේ මතයන් නිවැරදි කිරීමට හික්‍ෂුටට

අවශ්‍ය නොවීය. අනුන්ගේ සිත් තුළ ඇතිවන සිතිවිලි හිඤ්චට අදාළ නොවේ. නමුත් මෙසේ ගතවෙද්දී එක් තරුණයෙක් හිඤ්ච මුණගැසීමට පැමිණ තමා හමුදාවට බැඳීමට යන නිසා ආරක්‍ෂාවට යන්ත්‍රයක් සකස් කරදෙන මෙන් ඉල්ලා සිටියේය. එහිදී හිඤ්ච එම තරුණයාට මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය. පුතේ, මා දන්නේ එකම ආරක්‍ෂාවයි. ඒ තමයි තුණුරුවන්ගේ ආරක්‍ෂාව. වෙන ආරක්‍ෂාවක් කරන්න මම දන්නේ නැහැ"

ලෝකයේ ඔබ ව සුරැකෙන ශ්‍රේෂ්ඨම ආරක්‍ෂාව මොකක්ද කියලා ඔබ දන්නවාද?

ඔබ සියල්ල අතහරින්න. ඔබට ආරක්‍ෂා කරන්න, ආරක්‍ෂාවෙන් කිසිවක්ම නැහැ. සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැති තැනකට කුමන ආරක්‍ෂාවක්ද? කාගෙන් ආරක්‍ෂාවක්ද? කුමක් ආරක්‍ෂාකිරීමක්ද? මෙලොව සුරක්‍ෂිත එකම පුද්ගලයා ධර්මය අවබෝධකරගත් උත්තමයාය.

පිංචන් අයෙක් වරක් හිඤ්චගෙන් ඇහුවා "ඇයි ඔබවහන්සේ පිරිත් කටපාඩමෙන් නොදන්නේ, පිරිත් පොතක් භාවිතා නොකරන්නේ?" කියලා. එවිට හිඤ්ච ලබාදුන් පිළිතුර තමයි, ඔබ හිඤ්චගේ සිත, කය, වචනය ක්‍රියාත්මක වන ස්වරූපය දකින්න. ඒ ඔබ දකින්නේ පිරිවානා පොත් වහන්සේය කියලා. පිරිත් තිබෙන්නේ සජ්ජායනා කිරීමට, ශ්‍රවණය කිරීමට පමණක් නොවේ. එහි හරය, සාරය, අර්ථය ජීවිතයට එකතු කරගැනීමටය. ඔබත් දක්‍ෂවෙන්න, ඔබගේ ජීවිතය පිරිත්පොතක් කරගන්න. එවිට ඔබේ ආරක්‍ෂාවට යන්ත්‍ර, මන්ත්‍ර, ගුරුකම් අවශ්‍ය නොවනු ඇත.

18. දිව්‍ය ලෝකෙ සැපයි... ඒත්?

අවිද්‍යාව පැත්තට ලෝකය බර වෙන්නට බර වෙන්නට ලෝකයා බර වෙන්නේ තත්භාව දෙසටයි. අවිද්‍යාවේ දරුවා තමයි තත්භාව. අවිද්‍යාවේ බර නිසා තත්භාවේ ගොඩ සැප ලෙසයි සත්වයා දකින්නේ. ඒ නිසා සත්වයා නිරතුරුවම පිංකම් කරමින් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ දිව්‍ය ලෝක, මනුෂ්‍ය ලෝක සැපමයි. මොකද සැපයට ඇති තත්භාව නිසා අවිද්‍යාව විසින් ඔබව නිරතුරුවම දැනුවත් කරනවා, ලෝකය තුළ සැප තිබෙනවා කියලා. ඔබව ඉදිරියට පදවනවා සැප ස්පර්ශ කරන්න.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සැප ගැන ඔබට අත්දැකීම් තිබෙනවානේ. දුක් කන්දක් විසිතුරු දවටනයක ඔතා, විසිතුරු ඇඳුම් ආයින්තම්, සුවද විලවුන්, යාන වාහන, ගෙවල් දොරවල්, පවා දරුවන් සමඟ සැපයැයි සිතාසෙමින් කරගසාගෙන යන මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සැප, ඔබ අත්දකිනවා බොහොම කැමැත්තෙන්.

මේ කියන්න යන්නේ දිව්‍ය ලෝක සැප ගැනයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා එක දුප්පත් මනුෂ්‍යයෙක් සිටිනවා, ඔහුට තිබෙන්නේ දිරාගිය පැල්පතක්. එහි වහළයෙන් අහස පෙනෙනවා. බිරිඳ හරියට දර ඉපලක් වගේ. අහේනිය නිසාම විරූපි වෙලා. ධාන්‍ය මල්ලේ අඩියේ ධාන්‍ය ටිකක් තිබෙනවා. මේ මනුෂ්‍යයාට තිබෙන්නේ ඔය ටික පමණයි. මේ මනුෂ්‍යයාට පැවිදිවෙන්න සිතක් ආවත්, මේ දිරාගිය පැලත්, විරූපි බිරිඳත්, හිස් ධාන්‍ය මල්ලත් අතහැරීමට ඔහුට නොහැකිය කියලා. බලන්නකෝ තත්භාවේ ස්වභාවය.

අනවබෝධය නිසාම, කැදර සිත් ඇතිව පිළිඹිබු වී යන ආහාර බුදින, දෙනිස් කුණපයකින් යුතු කයක් දරන, දූවිලි අවු වැසි වලින් පීඩා විඳිමින් සැප සොයන අපි, ආහාර නිදි විවේකය නොලබා සැප සොයන අපි, සිත සිත සම්පත් පහළවන දිව්‍ය ලෝකයට ගියහොත් කුමකින් කුමක් වෙයිද?

දිව්‍ය ලෝකය කියන්නේ කාම පුරයක්. එහිදී සිත සිත සම්පත් ඔබට ලැබෙනවා. ඒ සියල්ල ඔබට ලැබෙන්නේ දිව්‍ය ඕජාව වශයෙන්. ඔබ කළ පිං වල ප්‍රමාණයට ඔබ ඉපදෙන දිව්‍ය තල වල පංති හේදයක්, පංති පරතරයක් තිබෙනවා. මේ හේදය නිසා දෙවියනුත් ගැටෙමින් අකුසල් කරගන්නවා. අතීතයේ කළ කුසල් අනුව තමයි ඔබට සැප ලැබෙන්නේ. ඔබ මෙහෙම හිතන්න. මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා... ඔහු දුප්පත්, උදේ සිට රාත්‍රිය වනතුරු ඔහු කුලී වැඩක් කරලා කියක් හරි සොයාගෙන ගොස් බතුයි පරිප්පුයි කාලා ජීවත්වෙනවා. තව මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා, ඔහු හොඳ රජයේ රැකියාවක් කරලා හොඳ වැටුපක් අරගෙන අරකෙනාට වඩා හොඳ ජීවිතයක් ගතකරනවා. තව මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා ඔහු කෝටිපතියෙක්. ඔහු තරුපහේ හෝටලයකට ගොස් අවන්හලේ වාඩිවී වේටර්වරයෙක් පිළිගත්වන ආහාර වට්ටෝරුවට ඇඟිල්ල තබනවා. මොහොතකින් ලෝකයේ රසවත්ම ආහාර වේලක් ඔහුගේ මේසයට එනවා. බලන්න මේ තුන්දෙනාම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ඉපැදුණ මනුෂ්‍යයෝ. නමුත් සංසාරයේ කළ කුසල් අකුසල් නිසා සැප ලැබීමේ පරතරයක්, සීමාවක් තිබෙනවා. මිනිසුන් දස දෙනෙක් ගතහොත් එම දසදෙනාට ලැබීමේ ස්වභාවයන් දස ආකාරයක් වෙනවා. දිව්‍ය ලෝකයෙන් මේ වගේමයි. අර කෝටිපති ව්‍යාපාරිකයා ආහාර වට්ටෝරුවේ ඇති තමා කැමැති ආහාර වර්ගයට ඇඟිල්ල තැබූ සැනින් තමන් කැමතිම ආහාරය ලැබෙනවා වගේ දෙවියන්ට යම් සැපක් අවශ්‍ය යැයි සිත සැනින් එම සැපයෙන් දෙවියාව තෘප්තිමත් වෙනවා.

සුපිරි වෙළඳසලකට ගොස් කෙනෙක් රුපියල් දෙසියක් ගෙවලා අයිස්ක්‍රීම් එකක් කනවා. තව දුප්පත් අයෙක් ගමේ කඩේට ගිහින් රුපියල් දහයේ අයිස්පලම් එකක් කනවා. දෙදෙනාම මනුෂ්‍යයෝ. දෙදෙනාම කන්නේ අයිස් ක්‍රීම්. නමුත් දෙදෙනා ලබනා රසයේ ස්වභාවයන් වෙනස්. ඒ දෙදෙනාගේ ලැබීමේ විවිධත්වයයි. පිංකර ඇති ස්වභාවයන්ට අනුව දෙවියන් දිව්‍ය ඕජාවෙන් තෘප්තිමත් වෙනවා. දෙවියන්ට තිබෙන්නේ ඕලාරික කයක්. එම ඕලාරික කය සන භාවයට පත්කරගැනීමට දිව්‍ය ලෝකවල දෙවියන්ට පුළුවන් වගේම, සමාධියෙන් පරිපූර්ණ, ප්‍රඥාව වඩන හික්කුටද ඕලාරික භාවයෙන් මුදවා සන ස්වභාවයෙන් දෙවියන් දර්ශනය වෙයි.

ඕලාරික කයක් තිබුණද දෙවියන්ට ආයතන හයක් (සලායතන) මනුෂ්‍යයාට සේම ඕලාරික කය ඇසුරුකොටගෙන පිහිටා ඇත. එහෙයින් මනුෂ්‍යයාට සේම නිරතුරුවම ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිත් දෙවියාටද හටගනී. කාම ලෝකයක සැප විහරණය කරන දෙවියාද සතර මහා ධාතුන්ගෙන් නිර්මාණය වූ, අතින්‍ය ඕලාරික කයක්ද, නිරතුරුවම ඇතිවෙමින් නැතිවී යන සිතක්ද ඇති සත්වයෙකි. දෙවියන් තුළද සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැත්තේය. දෙවියන් සැප විඳිනවා යනු, ක්‍රියාත්මක වෙනවා යනු ස්පර්ශය නිසා ඇතිවන වේදනාවක් පමණක්මය. මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් මහා පිංකම් කරමින් ඔබ යන්නට ප්‍රාර්ථනා කරනා සුරපුරය ඔතැනය. දිව්‍ය ලෝක වල දිව්‍ය සැපය ලැබෙන්නේ දිව්‍ය ඕජාව ලෙසින්ය. දිව්‍ය ඕජාව යනු සුන්දර අත්දැකීමකි. දෙවියන් මෙම දිව්‍ය ඕජාව අතහැරීම උපරිමයෙන් පූර්ණ කළ හිඤ්චටද, නිවන් අවබෝධය ලබාගත් හිඤ්චටද අත්‍යවශ්‍යම අවස්ථාවලදී ලබාදෙයි.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න. හිඤ්චක් හුදෙකලා වනයේ කුටියක වැඩ සිටින විට ආහාර මද බව නිසා ලේ වල සිති අඩුවී අසනීප වෙනවා. මෙය සිදුවන්නේ රාත්‍රියේදී. හිඤ්ච දැඩි වේදනාවට පත්වෙනවා. කුටිය තුළ ගිලන්පසක් සාදා ගැනීමට සිති තේකොලවත් නැහැ. අත්හැරීමේ උපරිමය නිසා. හිඤ්ච මොකද කරන්නේ. රිදුම් දෙන, කලන්තයෙන් අප්‍රාණික වන කයත් සිතත් මගේ නොවෙයි. මට අයත් දෙයක් නොවේ කියලා අතහරිනවා. ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම අතහැරීම ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන හිඤ්චක් සිත කය අතහරින මොහොතේ ලෝකය කම්පා වෙනවා. ලෝකය නිරුද්ධ වෙනවා. එය දිව්‍ය ලෝක වලට දැනෙනවා. දෙවියන් සොයනවා මොකක්ද වුණේ කියලා. දෙවියන් දකිනවා අසවල් තැන වැඩසිටින හිඤ්චගේ අතහැරීමයි මේ දැනුනේ කියලා. ඒ මොහොතේම දිව්‍ය ඕජාව දෙවියන් එම හිඤ්චට සමාධිය තුළින් ලබාදෙනවා. දිව්‍ය ඕජාව හිඤ්ච විඳින්නේ මනසින්. සිති අවශ්‍ය නම් හිඤ්චගේ දෝතට රත්වත් පාට සිති අහුරක් ලැබෙනවා. අත රත් වගේ දිලිසෙන හිඤ්ච මනසින් එය විඳිනවා. වළඳනවා. පියෙවි සිහියෙන් අවධියේදී නොවෙයි මෙය වෙන්නේ. සමාධිගත නින්දේදීයි. හිඤ්ච පැය කිහිපයකින් අවධිවන්නේ ශරීරයේ තිබූ රෝගී බව දුරුවී පූර්ණ සුවය ලැබීමෙන්. මොකද ශරීරයට අවශ්‍යව තිබූ සිති ප්‍රමාණය දිව්‍ය ඕජාව වශයෙන් හිඤ්චගේ ශරීරයට ලැබුණු නිසා. හැබැයි දෙවියන් ඕජාව දෙන්නේ සිත කය අතහැරියොත් පමණයි කියලයි හිඤ්ච සිතන්නේ. ප්රඥාව හොඳින් වැඩීමෙන් පමණයි, අවංකවම කය, සිත අතහැරිය හැක්කේ. එහෙම වුණොත් තමයි එම කම්පනය දිව්‍ය ලෝකයට දැනෙන්නේ.

දිව්‍ය ලෝකයේ නිරතුරුවම සජ්ජායනා කරන හඬ, විටෙක පිරිත් හඬේ ස්වභාවයෙන්ද තවත් වේලාවන්ට කෝවිල් වල පූජාව තබනකොට ශබ්ද පූජාවේදී ලොකු නලාවකින් නැගෙන හඬේ ස්වභාවයෙන්ද ඇසෙනවා. වනයේ හුදෙකලා කුටි වලදී මෙම හඬ රාත්‍රී යාමයේදී හොඳින් ඇසිය හැකිය. මුහුද ගංගා දිය ඇලි අසල අපි වාඩිවී සිටියදී මොනතරම් මිහිරි රිද්මයන් අපට ඇසෙනවාද. කැලයක රාත්‍රියට සුළඟ ඇති වෙලාවට අපුරු සංගීතයන් මැවෙනවා. මේවා කවුරුවත් කරන, වයන දේවල් නොවේ. පස්සය නිසා ඇතිවන වේදනාවන්. කාම ලෝකයක් වුවද පිනැති දෙවියන් ජීවත්වන නිසා එම පිං මහිමය නිසාම මෙවැනි සජ්ජායනා, සංගීත රිද්ම ස්වභාවයන් දිව්‍යතලවල රැඳීදෙනවා. අර ගණේෂ මුහුදේ දිය ඇල්ලේ රිද්මය වගේ. පිනේ ආශ්වර්යය නිසාම දෙවියන් ආස කරන හඬ රිද්මය, ඒ මොහොතේම ඇතිවෙලා දෙවියන් තෘප්තිමත් වෙනවා. දැන් ඔබ සිතන්නකෝ මෙවැනි කාම ලෝකයක ඔබ උපත ලැබුවොත් මෙම කාමයෙන් ඔබට අත්මිදෙන්න පුළුවන් වෙයිද?

ඔබ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ පිංකම් කර ලැබූ දිව්‍ය කාම සම්පත නිසාම පිරිහීමට පත්වී නැවත සතර අපායට වැටීමේ ඉඩකඩ ඉතාමත් වැඩිය. දිව්‍ය ලෝකවල බුද්ධ රත්නයද, සංඝ රත්නයද වැඩ සිටින්නේ නැත. නමුත් ධර්මරත්නය වැඩ සිටියි. එහෙත් ධර්මය මතුකර පෙන්වීමට බුද්ධ රත්නයද, සංඝ රත්නයද වැඩ නොසිටින නිසා දෙවියෝ අනාථයෝය. එහෙත් දෙවියන් දක්‍ෂ නම් සංඝ රත්නය වැඩසිටින මනුෂ්‍ය ලෝකයට පැමිණ සද්ධර්මය ශ්‍රවණය කර අවබෝධය ලැබිය හැකිය.

හිඤ්චක් කැලයේ හුදෙකලා කුටියක වැඩ සිටින විට රාත්‍රියේ පැමිණි දිව්‍යාංගනාවක් ගැන ඔබට කියන්නම්. එක් රාත්‍රියක හිඤ්චක් සමාධියෙන් පසුවන විට දිව්‍යාංගනාවක් දර්ශනය විය. ඇය සිටියේ පාවෙමින්ය. වැඩි ඉහළක නොවේ. ඇයගේ ස්වභාවය අති සුන්දරය. ඇය සිහින්ය. දිගැටිය. දිග කේශ කලාපයකින් යුක්තය. එය පාදාන්තය දක්වා දිගය. ඇය ප්‍රභාශ්වර සුදු පැහැතිය. පැහැදිලි සුදු වලාකුළක පාටය. ඇයගේ සියුම් ඝන කය

ප්‍රභාෂ්වර සුදු පැහැයෙන් යුක්ත විය. හරියට ශරීරයට හිරවෙන සුදු දිග ගවුමක් ඇඳසිටියා සේය. ඇයගේ ශරීරයේ දෙපා ප්‍රදේශය සිහින් වී ගොස් තිබිණි. ඇය හික්‍සුව ඉදිරියේ තරමක ඉහළින් සරුංගලයක් පාවෙනවා සේ පාවෙමින් සිටියාය. මෙවැනි රූප දර්ශනය වීමේදී හික්‍සුවගේ ස්වභාවය මේ ආකාරයට පිං දීමය. "මෙම හික්‍සුවගෙන් ඔබට යම් කුසලයක්, පිනක් ගතහැකි නම් එය හික්‍සුවගේ යැයි නොසිතා ඔබේ යැයි සිතා ඔබ අනුමෝදන් වී සුවපත් වෙන්න" හික්‍සුව මෙසේ සිතුවට ඇය නැතිව ගියා.

දෙවැනි දවසේ රාත්‍රියේත් ඇය පෙර දින සේම දර්ශනය වුණා පෙරදින සිටි ස්වරූපයෙන්ම. එදාද හික්‍සුව පෙරසේම පිං දුන්නා. ඇය නැවතත් නොපෙනී ගියා. මැය මෙසේ දර්ශනය වුවද හික්‍සුවට ඇය ගැන කුතුහලයක්, ඇය දැකීමේ කැමැත්තක් නොතිබිණි. ඇය ගැන මතකයද, අවධානයක්ද නොතිබිණි. නොසිතූ මොහොතක ඇය දර්ශනය වනවා පමණි. මේ වන විට හික්‍සුව සිටියේ දිව්‍ය ලෝක සංඥාවලින් මිදීය. දිව්‍ය ලෝකයත්, එහි ජීවත්වන දෙවියනුත් අසූවිගොඩක් මත ජීවත්වන පණ්ණාසක ලෙස හික්‍සුව අවබෝධයෙන් දැනසිටියේය. එනිසා දිව්‍යාංගනාව හික්‍සුවට තවත් අනිත්‍යභාවයට පත්වන රූපයක් පමණක් විය. මෙසේ පසුවෙද්දී තුන්වැනි දින රාත්‍රියේ ඇය පෙරසේම දර්ශනය විය. තුන්වැනි දිනයේදී හික්‍සුව ඇයට පෙරසේම පිං දුන්නේය. ඇය නොපෙනී ගියාය. ඇය පැමිණි විට විනාඩි දහයක පමණ කාලයක් හික්‍සුව ඉදිරියේ පාවෙමින් සිටින්නීය. හතරවැනි දිනයේදී ඇය පෙර ස්වභාවයෙන්ම හික්‍සුවට දර්ශනය විය. හික්‍සුව දැන් ඇය ගැන අවබෝධය ලබා අවසන්ය. ඇයට දින තුනක් පිං දුන්නද ඇයට පිං අනුමෝදන් වූයේ නැත. ඇයට හික්‍සුව දුන් පිං අනුමෝදන් වූවානම් පළවෙනි දිනයට වඩා දෙවැනි දිනයේදී ප්‍රභාෂ්වර විය යුතුය. ඇයගේ දිව්‍යශ්‍රිය ධනාත්මක බවක් විද්‍යාමාන විය යුතුය. එහෙත් එය එසේ නොවිණි. ඇය මුල් දිනයේ දර්ශනය වූ ස්වරූපයෙන්ම හතරවැනි දිනයේදී දර්ශනය විය. මෙයින් පැහැදිලිවන්නේ ඇයට පිං අනුමෝදන් නොවූ බවයි. මෙම දිව්‍යාංගනාව අනුන්ගේ පිං අවශ්‍ය නැති, පිනෙන් පිරුණු සශ්‍රීක දිව්‍ය ලෝකයේ වැඩ වසන දිව්‍යාංගනාවක් බවයි. ඇයට හික්‍සුව දුන් පිං අවශ්‍ය නැත. ඇයට අවශ්‍ය හික්‍සුව දකිමින් සතුටු වීමටය. නැතහොත් හික්‍සුවට ගරු කිරීමට, නමස්කාර කිරීමටද විය හැකිය. මේ දෙකින් කුමක් සඳහාද යන්න හික්‍සුවට ඇයගේ ඉරියව් වලින් දැනගත නොහැකි විය. ඇය සතුවත් ප්‍රමෝදයෙන් සිටින බව පමණක් හික්‍සුව හඳුනාගත්තේය. හතරවැනි දිනයේදී හික්‍සුව ඇයට මෙසේ අවවාද කළේය. "ඔබ මොකක්ද මේ කරන්නේ. ඔබ විහිළුවක් කරනවාද? ඔබ කවද? සමහර විට ඔබ හික්‍සුවගේ මිය ගිය මවුද දන්නේ නැහැ. වෙන දිව්‍යාංගනාවක්ද දන්නෙත් නැහැ. මේ හික්‍සුව හෙට අපවත් වෙන්න පුළුවන්. එහෙම වුණොත් ඔබට හික්‍සුව දැකලා සතුටුවෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඔබට පිං අවශ්‍ය වුවද දෙන්න කෙනෙකුත් නැහැ. ඔබ ඔය දිව්‍ය සැප අවසන් වුණාම අසරණ වෙච්. නැවත සතර අපායට වැටෙච්. එදාට ඔබව බේරාගන්න කවුරුවත් නැහැ. ඒ නිසා ඔබ මේ පිං අනුමෝදන් වෙලා සැපවත් වෙන්න. සතර අපායෙන් මිඳෙන්න. මේ හික්‍සුව සේම අනිත්‍ය වඩන්න" කියලා හික්‍සුව අනුමෝදනාවක් කළා. මෙසේ අවවාද කළ ද ඇය පස්වැනි දිනයේ රාත්‍රියේද පෙර ස්වභාවයෙන්ම හික්‍සුව ඉදිරියේ පාවෙමින් සිටියාය. ඇයට පිං අනවශ්‍ය බව දැන් ස්ථිරය. ඇයට දිය යුත්තේ පිං නොව, ප්‍රඥාව වැඩීමට සංඥාවක් බව හික්‍සුවට අවබෝධ විය. මන්ද අනුන්ගේ පිං අනවශ්‍ය, මහා පිනැති දිව්‍යාංගනාවක් නිසාය. ඇය සසර ප්‍රඥාව වඩා ඇත. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේ කාම සම්පත් මැද කෙළිලොල් දිවියක් ගතකරන නිසා ප්‍රඥාව යටපත්වී සැහවී ගොස් තිබේ. හික්‍සුව දිව්‍යාංගනාවගේ සැහවී තිබූ ප්‍රඥාව මතුකර දීමට ඇයව මෙසේ දැනුවත් කළේය.

"පුතේ ඔබට මේ හික්‍සුව කථාකරන අවසාන අවස්ථාව. ඔබට දෙන අවසාන අවවාදය. දින හතරක්ම හික්‍සුව ඔබට පිං දුන්නා. ඔබ ඒවා අනුමෝදන් වූයේ නැහැ. ඔබ භාග්‍යවන්තියක්. ඔබ මේ හික්‍සුව දෙස හොඳින් බලන්න. හික්‍සුව පරිහරණය කරන තුන් සිවුර දෙස හොඳින් බලන්න. එක වෙලෙන් පමණක් පිණ්ඩපාතයෙන් යැපෙන මේ පාත්‍රය දෙස හොඳින් බලන්න. මේ සයනය, මේ කුටිය දෙස බලන්න. හික්‍සුවගේ ප්‍රතිපදාව දෙස බලන්න. හික්‍සුවගේ අතහැරීම දෙස බලන්න. මේ හික්‍සුව අනිත්‍ය වඩන්නේ යම් සේද ඔබද ඔය දිව්‍ය සැප, දිව්‍ය ඕජාව, දිව්‍ය ශරීරය, ඔය රූපය අනිත්‍ය බව දකින්න. ඔය ඇස, කන, නාසය, දිව, ඕලාරික ශරීරය, සිත අනිත්‍ය බව දකින්න. කවදාහරි දිනයක ඔය දිව්‍ය සැප අනිත්‍යභාවයට පත්වී ඔබ දිව්‍ය ලෝකයෙන් වූතවෙච්. දිව්‍ය සැප අහිමි වන බව දැකලා ඔබ එදාට හඬාවැටෙච්. ඔබ ඔය සැපෙන් මිදිලා සතර අපායට වැටෙච්. පුතේ ඔබ ඔය විදින සිත ඔබේ නොවෙයි කියලා අතහරින්න. ඔය ස්වර්ණභංසියක් බඳු කය ඔබට අයිති නැති අනිත්‍යයට අයත් දෙයක් යැයි කියලා අතහරින්න. සියල්ල අනිත්‍ය බව දකින්න. මේ හික්‍සුව ඔබව දකින අනිත්‍ය

සංඥාවෙන්ම ඔබ හික්කු ව දෙස බලන්න. මේ හික්කු වද මැරෙන, ලෙඩ වෙන, වයසට යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත බව දකින්න. මේ හික්කු ව දෙස නැවත නැවත බලන්න. ඔබ අවබෝධය ලබන්න. ධර්මය දැක්ක කෙනෙක් වෙන්න. ඔබ සෝවාන් ඵලයට පත්වෙන්න. දිව්‍ය ලෝකයෙන්, සතර අපායෙන් මිදෙන්න. බ්‍රහ්ම ලෝකයට ගොස් කල්ප ගණනක් වුවද ගතකරන්න. ඒකට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මොකද කවදාවත් ඔබ නැවත සතර අපායට වැටෙන්නේ නැහැ. හික්කු වට අවශ්‍ය ඔබව සතර අපායෙන් මුදවාන පුතේ. මගෙ පුතේ හික්කු ව කියන දෙය ඔබ අසන්න" හික්කු ව රාත්‍රියේ පැය කාලක් පමණ ඉහත බණ ශබ්ද නගලා දේශනා කළා. එදායින් පසු නැවත එම දිව්‍යාංගනාව නොපැමිණියාය. නොදුටුවේය. ඇයට කුමක් වූයේ දැයි හික්කු ව නොදනී. එහෙත් ඇය සසර ජරඥාව වඩා පුරුෂ දිව්‍යාංගනාවක් නිසා හික්කු ව විසින් දේශනා කරන ලද අනිත්‍ය සංඥාව ඒ මොහොතේම අවබෝධ වීමෙන් ඇය දිව්‍ය ආත්මභාවයෙන් මිදී බ්‍රහ්ම ලෝකයේ උපතක් ලබන්නට ඇතැයි හික්කු ව අනුමාන කරයි. එහෙත් එය නිවැරදිව නොදනිමි.

හික්කු වට දිව්‍යාංගනාව දර්ශනය වන්නේ සමාධිය තුළ සිටියදීය. එහෙත් ඇයට බණ කියන විට ඇය සමඟ කථා කරන විට සමාධිය නැතිවන නිසා ඇයව දර්ශනය නොවේ. එහෙත් ඇය එහි සිටින බව හික්කු ව දනී. එම දිව්‍යාංගනාවගේ සුකුමාල බව, සැහැල්ලුව, ලාලිත්‍යය, රිද්මය කොතෙක්ද කිවහොත් ඇය පෘතග්ජන ස්වභාවයේ කෙනෙකුට කාමයේ පාරාදීසයකි. දිව්‍ය ලෝකය යනු එවැනි කාම පාරාදීසයකි. මෙවැනි කාම ලෝකයක් ඔබ නිරතුරුවම ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ නම් එය මහා මූලාවකි. දිව්‍ය සැප නිරතුරුවම ඔබට අකුසල් රැස්කර දෙන්නකි. මන්ද ඔබ තුළ භවයට ඇති කැමැත්ත නිසා නිරතුරුවම තත්භාවෙන් සිත පිරී පවතී. දිව්‍ය සැප විඳීම යනු මෙම කාම ලෝකය තත්භාවෙන් බොගැනීමයි. රස විඳීමයි. ඒ තත්භාව නිසා ඇතිවන අකුසල් චලිත ඔබව නැවත සතර අපායට ගාල් කරයි. එහෙත් මෙම දිව්‍යාංගනාව මිනිස් ආත්ම වල ඉපිද ප්‍රඥාව වඩා තිබුණු නිසා ලැබුණු අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජනය ගැනීමට ඇයට සමහරවිට හැකිවිය. ඔබද කුමන පිංකම කළද එම පිංකම්වල අනිත්‍ය ස්වභාවය, අනිත්‍ය සංඥාව වැඩීමට සරළව හෝ පුරුදුවෙන්න. දිනකට ඔබ පැය කාලක් අනිත්‍ය සංඥාව වැඩුවොත් එය ඔබේ ආධ්‍යාත්මය තුළ තැන්පත් වෙලා කවදාහරි දවසක ඔබට සසර දුකින් ගැලවෙන්න උපකාර වෙනවා.

ඉහත දිව්‍යාංගනාවත් අතීත බව වල පිංකම් කරලා අනිත්‍ය සංඥාව සරළව හෝ වඩා තිබූ නිසයි පිංකම් නිසා දිව්‍ය සැපත්, අනිත්‍ය සංඥාව වැඩීම නිසා (ලැබුණා නම්) බ්‍රහ්ම සැපත් ලැබුණේ. දිව්‍ය ලෝකවල වැඩ සිටින දෙවිවරු තුළ මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී වඩන ලද ප්‍රඥාව ඇත. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේ කාම සම්පත් නිසා ප්‍රඥාව යටපත් වේ. මෙම දිව්‍යාංගනාවද හික්කු ව ඉදිරියට පැමිණියේ සතුටුවීම සඳහාය. එහෙත් හික්කු ව ඇයට සුදුසුම කමටහනින් යටපත්ව තිබූ ප්‍රඥාව මතුකර දුන්නායැයි අනුමාන කරමි. මේ සෑම දෙයක්ම ධර්මයේ ආශ්වර්‍යයන්ය. හික්කු වගේ ආශ්වර්‍යයක් නොවේ. ඔබත් සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ල ලැබේවි. සියල්ලම ඔබට ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධකර ඇති නිසාය.

ඔබ ලක්ෂ ගණන් ධනය කාලය වියදම් කර පිංකම් සිදුකරමින් ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙස ස්ථිරවම ඔබ මහා සැප සහිත දෙවියෙක්, දිව්‍යාංගනාවක් වුනොත් මෙවැනි සුකුමාල දිව්‍ය කුමාරයන්, කුමරියන් ඔබව කුල්මත් කරාවි. ඔබව පිස්සු වට්ටාවි. අවසානයේ ඔබට හිමිවන්නේ භවයේ පිස්සන්කොටුව වන සතර අපායමය. වර්තමානයේද භවයේ පිස්සන් කොටුවේ දුක්විඳින්නේ අතීතයේ අනන්ත අප්‍රමාණ දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සැප විඳි කෙළිලොල් දිව්‍ය දිව්‍යාංගනාවන්ය. එදා දිව්‍ය ඕජාව, රාජ භෝජන වැළඳ ඔවුන් අද සතර අපායේ සෙම්, සොටු, මළමුත්‍රා, ගිත්දර, පුත්තක්කු, තණකොල අනුබව කරයි. මෙය නිමා නොවන චක්‍රයකි. පටන් ගැන්මක්, අවසානයක් නොමැත. ඔබට ඇත්තේ වටේ යෑම පමණකි. ඔබට මින් ගැලවීමට නම් චක්‍රයම නිවා දැමිය යුතුය. ඔබම අවුලවාගන්නා ගින්න කවදාහෝ දිනයක ඔබම නිවාගත යුතුය. එය වෙන අයකුට කළ නොහැක්කකි. මන්ද ගිණි අවුලුවන්නේ ඔබම නිසාය. ඔබම අවුලවාගන්නා ගින්නකින් ඔබම දැවෙන අංක එකේ මෝහබරිත සත්වයා පෘතග්ජන සත්වයාය.

ඔබට ඉහත කථාව කියවන විට හිතෙන්නට ඇති අතේ මටත් මේ අත්දැකීම ලබන්නට ඇත්නම් කියලා. ඔබ එහෙම සිතුවොත් ඔබට මෙම අත්දැකීම කවදාවත් ලබන්න බැහැ. ඔබට එම අත්දැකීම ලබන්න නම් ඇතිවූ එම

කෙලෙස් සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකලා අතහරින්නට ඕනේ. එවිට ඔබට දිව්‍යාංගනාවක් නොව දිව්‍ය ලෝකයම දැකිය හැකිය. එහෙත් ඔබ ජයග්‍රාහකයෙක් වන්නේ දිව්‍යාංගනාවක්, දිව්‍ය ලෝකය දැකීමෙන් නොව දිව්‍ය ලෝකයම අතහැරීමෙන්ය. දිව්‍ය සැප දකින, පතන සිත තිබෙනතාක් ඔබට දිව්‍ය ලෝකය අත්හළ නොහැක. ඔබ එහි පදිංචිකරුවෙකි, සාමාජිකයෙකි. කුළිය, සාමාජිකත්වය ඉවරවුනු තැන, වෙන තැනක් සොයා යා යුතුය. අලුත් තැන සොයාගන්නේද ඔබ විසින්මය. මේ මොහොතේ ඔබ ඉන්නා තැන තෝරාගන්නේද ඔබමය. ඔබම තෝරාගන්නා ජීවිතයට මොනතරම් ප්‍රශ්න තිබුණද ඔබ නොගැටෙන්න. ඔබ ගැටුණොත් ඔබේම තෝරාගැනීමට ඔබ කරන දෝහිකමකි.

මිනිසුන්ගෙන් සියයට සියයක්ම රෝගී වන්නේ ඉන්ද්‍රියන් හය පිනවීමට යැම නිසාය. දිවට, කයට රස පහස සොයන්නට යැම නිසාය. දියවැඩියාව, අංශභාගය, කොලෙස්ටරෝල්, ලිංගික රෝග, සමේ රෝග.....

රිය අනතුරකින් අංගවිකල වන රෝගියාට එසේ වූයේ රියදුරා මත්වතුර බීම නිසාය, නැතිනම් අධික වේගය නිසාය. එසේත් නැතිනම් පදිකයාගේ නොසැලකිල්ල නිසාය. මේ සියල්ල තුළ තිබෙන්නේ තත්භාවය. අපි වේගයෙන් යන්නේ යමක් ඉක්මනින් ස්පර්ශ කිරීමටය. වැඩිපුර අයිතිකර ගැනීමටය. පළවෙනියා වීමටය. සියල්ල තුළ තත්භාවයි තිබෙන්නේ. සැප සෙවීමේ මෙහෙයුම නිසා මිනිසා දුකට පත්වී රෝගීභාවයට පත්වී අසරණවනවා සේම, දිව්‍ය ලෝකයේ දෙවියන්ද දිව්‍යාංගනාවන්ද සැප පසුපස හඹා යැම නිසා මනුෂ්‍යයන් සේම පිරිහීමට පත්වී දුකට ඇද වැටේ. ඔබ පතන ආශ්වර්යමත් දිව්‍ය සැප ගැන ඔබ විවේකීව නැවත සිතාබලන්න. දිව්‍ය ලෝක යනු ගොම පිඩකි. දෙවියන් යනු එය අනුභව කරමින් පෘෂ්ටිමත් වන පණු කැළයි. ගොම කමින් සතුටුවෙමින් පනුවා හොඳින් වැඩුනු පසු ගොම තලිය ඉවරවේ. පනුවන්ට සිදුවන්නේ තවත් සතෙකුගේ ගොදුරක් වීමට පමණි. දිව්‍ය සැපත ඉහත ස්වභාවයමය. එහෙත් දිව්‍ය ලෝකයේද ශීලයෙන් පරිපූර්ණ, මතු පාරම් ධර්මයන් වඩන මහේශාඛ්‍ය දෙවිවරු සිටිති. ඒ අය තමන් පුහුණු කරන ලද ශීලයේ ආනුභාවයෙන් සිත, කය, වචනය හික්මවාගෙන සුදුසු කාලය පැමිණෙන තුරු හික්මීමෙන් යුතුව දිව්‍ය ලෝකයේ දිව්‍ය සැප අනුභව කරති. මෙම දෙවිවරු තුළ තිබෙන හික්මීමද තත්භාවකි. එම තත්භාව නම් මතු සසර බලාපොරොත්තු වන ප්‍රාර්ථනාවයි. කැමැත්තයි. පාරම් අරමුණයි.

19. මේ කැඩපතින් ඔබේ මුහුණත් බලන්න

සත්වයා හිරිකිතයකින් තොරව මොන තරම් අකුසල සිදුකරගන්නවාද? මිනිසුන් පංච සීලය පවා කඩ කරමින් පව සිදුකරගන්නේ හරියට බලපත්‍රයක් අරගෙන වගේ. මේ අයට මේවා කරන්න ලැජ්ජාවක් බියක් නැහැ. විශේෂයෙන් සත්ව ඝාතනය, කාමය වරදවා හැසිරීම මහා දුක් ගෙනදෙන අකුසල්. හුඟක් වෙලාවට අනෙක් වැරදි සිදුවෙන්නෙන් මේ වැරදි දෙක නිසයි. නියත වශයෙන්ම මේ වැරදි වල යෙදෙන අය ඒවායේ විපාක වශයෙන් ප්‍රේත, භූත ආත්ම වල ඉපැදෙනවාමය. මීට අමතරව, තත්භාව ප්‍රේත ලෝකයට ඉතා හොඳ සුදුසුකමකි.

දේපළ, අමුදරුවන් ගැන ඔබ තුළ ඇති තණ්හාව, ඒවාට ඇති ආශාව අතහැරීමට බැරිකම, ඔබ පිං කළද ප්‍රේත ආත්ම වලට වැටීමට අතිශයින්ම හේතුවේ. දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම ලෝක සංඥාවන් දැකිය හැක්කේ ප්‍රභාශ්වර ආලෝක සහිතවය. ඒ අය ආලෝකමත්ය. එහෙත් ප්‍රේත ලෝකයේ සංඥා නිරතුරුවම අඳුරුය. විකෘතිය. ගුප්තය. තැනිගත් ස්වභාවයෙන් යුක්තය. කිසිදු ප්‍රේතයකුගේ ස්වරූපයේ සතුටු ස්වභාවයක් දැකිය නොහැකිය. මහා ප්‍රශ්නාර්ථයකට මැදිවී සිටින්නා සේ වික්ෂිප්ත ගුප්ත ස්වරූපයක් දර්ශනය වේ. එකිනෙකාට වෙනස්වූ විකෘති ස්වභාවයන්ගේ මුහුණු ප්‍රේතයන්ට ඇත. මුහුණේ සෑම දශමයක්ම විකෘතිය. සමහර මුහුණු පැතැලිය. දිගය. රවුම්ය. ඇස, කණ, නාසය, නළල, හිස ඇත්තේ විකෘති ස්වභාවයන්ගෙන් යුතුවය. ප්‍රේතයා යනු විකෘති නිර්මාණයකි. ප්‍රේතයාට තිබෙන්නේ ඕලාරික කයකි. සමාධිය වඩන්නාට එම ඕලාරික කය සියුම් සණ ස්වභාවයෙන් දැකිය හැකිය. ප්‍රේතයාගේ ඕලාරික කය තුළ මනුෂ්‍යයාට, දෙවියාට, බ්‍රහ්මයාට සේම ආයතන හය පිහිටා ඇත.

එහෙයින් ප්‍රේතයාටද සිත් ඇතිවේ. ප්‍රේතයා අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතර මහා ධාතූන්ගෙන් සකස්වුණ, ඕලාරික කයක්ද, ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිතක්ද ඇති සත්වයෙකි. ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේතයෝ සහ ප්‍රේතියෝ දෙකොට්ඨාසයම සිටිති. මේ අය නිරතුරුවම අඳුරු සහ ගුප්ත භාවය තුළ ජීවත්වන නිසා ඒ අයට නිතරම බය සහ ගැටීම තුළ ජීවත්වීමට සිදුවේ. එය අතීත කර්මයේ ප්‍රතිඵලයකි. බය සහ ගැටීම තුළ නිරතුරුවම ජීවත්වීම නිසා, ප්‍රේතයාගේ සිත වෛරය, ක්‍රෝධය, තණ්හාව වැනි අකුසල් ධර්මයෙන්ගත් පිරි පවතී. ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වන සෑම තත්පරයකදීම ඔහු රැස්කරන්නේ අකුසල්ය. කුසල් අකුසල් ගැන ප්‍රේතයාට හැඟීමක් නොමැත. එය ඔහුගේ කර්මයයි. දිව්‍ය, මිනිස් ආත්මවල ඉපිද, කරගත් කර්මයන් හේතුවෙන් ප්‍රේත ලෝකයට බැසගන්නා ප්‍රේතයෝ විවිධ ස්වභාවයන්ගෙන් යුක්තය.

හික්ෂුවට හමුවූ ප්‍රේතයන්ගේ ස්වභාවය හරිම අපුරුය. එක් ප්‍රේතියකගේ මුඛය නොමැත. තොල් එකට ඇලී ගොස්ය. ඒ පෙර සංසාරයේ දත් නොදීම සහ අනුන්ව දත් නොදීමට පෙළඹවීමේ කර්ම විපාක නිසා විය යුතුය. තවත් ප්‍රේතයෙක්ගේ ඇස්වලින් ගින්දර නිකුත්වේ. ඇස් නිරතුරුවම ගිනි ගනී. අනුන්ගේ ජයග්‍රහණ, දියුණුව ඉවසීමට නොහැකිව කළ අකුසල් නිසා මෙසේ වූවා කිය හැකිය.

තවත් ප්‍රේතයෙක්ගේ ඇස් වලින් සුදු ආලෝක දෙකක් නිකුත් වේ. බල්බ දෙකක් සේය. අධික තණ්හාව නිසා ප්‍රේත ලෝකයට බැසගත්තද, අනුනට ධර්මය කියාදීම, අධ්‍යාපනය ලබාදීම වැනි හේතූන් නිසා ඇස්වලින් ආලෝකය නිකුත්වනවා වියහැකිය. තවත් අවස්ථාවක විකෘති නොවූ ශරීරයක් සහිත, හිස මුඩුකරන ලද, රවුම් පැහැපත් මුහුණක් සහිත, සිවුරක් දරාගත් හික්ෂු ප්‍රේතයෙක් ආරණ්‍ය බිමකදී දුටුවේය. පෙර ආත්මයේ ඔහු හික්ෂුවක් විය හැකිය. සිවුපසයට අධික තණ්හාව හේතුවෙන් ප්‍රේත ලෝකයට බැසගත්තද, කරන ලද පිං සහ ආමිස පූජාවන් නිසා විකෘති නොවූ ශරීරයක් ලැබූවා විය හැකිය. මෙම ආරණ්‍ය භූමියේදීම සුදු ජාතික ප්‍රේතයෙක් හමුවිය. ඔහු විදේශීය බටහිර ජාතික ස්වරූපයෙන්ම යුක්ත විය. ඔහුද විකෘති ස්වභාවයක් නොමැති ශරීරයක් ඇති ප්‍රේතයෙක් වෙයි. ඔහු සමහරවිට ගිහි භාවයෙන් ආරණ්‍යයේ සිටි විදේශිකයෙක් හෝ මෙම ඉඩම්වල අතීත අයිතිකාර විදේශිකයෙක් වීමට පුළුවන්. එහෙත් එම සුදු ජාතික ප්‍රේතයා කරන ලද පිං

හේතුවෙන් විකෘති නොවූ ප්‍රේත ආත්මයක් ලැබුවද අවසාන වුනි සිතේ ඇතිවූ තණ්හාව නිසා ප්‍රේත ලෝකයට බැසගත්තා විය හැකිය.

ප්‍රේතයන් නිතරම කපුටන් සේ කණ්ඩායම් වශයෙන් සිටීමට ප්‍රිය කරන පිරිසකි. ඔවුන් දර්ශනය වීමේදී සමහරවිට සිය ගණන් සිනමා පටයක් සේ දර්ශනය වේ.

ප්‍රේත ලෝකයේ මහා අරුමය සත්ව ප්‍රේතයන්ද සිටීමයි. එක් ආරණ්‍ය බිමක හික්කුව වැඩසිටියදී ප්‍රේත හෝ භූත ස්වභාවයේ මීහරකුන් තුන්දෙනෙක් දුටුවේය. තුන්දෙනාගේම පැහැය ලා දුඹුරු පාටය. කිසිදු විකෘතිභාවයක් නොමැතිය. සාමාන්‍ය මීහරක් ස්වභාවයේය. එක පේලියට මේ භූත මීහරක් තුන්දෙනා හිස සොලවමින් සිටියහ. මොවුනගේ කටවල් ඇලී තිබිණි. හික්කුව මේ ගැන සොයා බලන විට දැනගන්නට ලැබුණේ එම ආරණ්‍ය පිහිටුවීමට පෙර එම ආරණ්‍ය පිහිටි කැළය, මස් සඳහා භොර හරක් සහ මී හරක් මරණ ප්‍රසිද්ධ ස්ථානයක්ව තිබූ බවයි. ඒ මීට වසර 50කට පෙරදීය. අතීතයේ භොර හරක් මැරූ මිනිසුන්, ඒ අය කරන ලද ප්‍රාණඝාත අකුසලය නිසා භූත මී හරක් ලෙස උපත ලබා ඇතැයි අනුමාන කළ හැකිය. බලන්නකෝ කර්මය පසුපසින් එන ස්වභාවය. ඔබ ආසා කළ ස්වරූපයෙන්ම කර්මය ඔබට විපාක දෙනවා. භූත මීහරකුන්ගේ කටවල් ඇලී තිබුණේ ඔවුනට ආහාර නොලැබීමටය. එයද කර්මයේ විපාකයකි. ඔය භූත ආත්මයෙන් මිදෙන තෙක් එම භූත මීහරක් නිරාහාරව දුක් විදී. මේ ආකාරයෙන් භූත කුකුලන්ද, වනගත කුටි වලදී භූත මුවන්ද දර්ශනය වී ඇත. මේ සියල්ලන්ම පෙර මිනිස් ආත්ම වල ඉපිද සත්ව ඝාතනය කර හරක්, මී හරක්, කුකුළන්, මුවන් මරා මස් කමින් ජීවත් වූ සතුටු වූ මිනිසුන්ය. ඔවුනට ඔවුන් කළ කර්මය අනුරූපීව ප්‍රතිසන්ධිය ලැබී ඇත. ඔවුන් විසින් කැමැති කළ දෙය ඔවුනට ලැබී ඇත. තමා කෑමට ආසා කළ මස තමාගේම මස බවට පත්වී ඇත. ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වන කිසිවෙක් උරණ නොවිය යුතුය. මන්ද තමන් කැමැති කළ දෙය තමන්ට දැන් ලැබී ඇත.

ප්‍රේතයන්ගේ ලෝකයට වඩා ප්‍රේතියන්ගේ ලෝකය හිරිකිතය. හික්කුවට දර්ශනය වූ එක් ප්‍රේතියක් කාමය වරදවා හැසිරීමේ වරදට ප්‍රේත ලෝකයට වැටුණු කුණු ප්‍රේතියක්ය. ඇය කාමය උදෙසා අඩ නිරුවත්ව ජීවත් වේ. ශරීරය හරිම අපුලය. මුහුණ විරූපිය. ශරීරය කුණ්ඩ පිරි ඇත. බලන්න අප්‍රසන්නය. මිනිස් ස්ත්‍රියකගේ ස්වරූපයෙන්ම අභපසභ දර්ශනය වෙයි. පෙර ආත්මයේ කාමයේ වරදවා හැසිරීම නිසා ඇයට ලැබී තිබුණේ, දැකීමට අප්‍රසන්න ශරීර ස්වභාවයක්ය. ඇය කාමය යදිමින්, කාමය සොයා සොයා ඇවිදී. ඇයගේ අකුසල් කර්මය නිසා ඇයට කාමය නොලැබේ. ඇය කාමය යදින්නේ එනිසාය. මෙවැනි කාම ප්‍රේතියක් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ස්ත්‍රියක් ලෙස ජීවත්වීමේදී ලැජ්ජාවක් බියකින් තොරව වරදේ බැඳීමට ක්‍රියා කිරීමේ පාපයෙන් මෙම ප්‍රේත ආත්මය ලැබී ඇත. මිනිස් ලෝකයේ සේම ප්‍රේත ලෝකයේදීද මෙම ප්‍රේතියෝ මහා අකුසල් සිදුකරගනී. මැය මෙම හික්කුවගෙන්ද කාමය යැද්දාය. එම සිත ඇයට ඇතිවෙද්දීම ඇය පිවිටී ගියාය. නිරයේ ගිනිදැල් මතටම ඇය වැටුණි. හික්කුව ඒ බව දැන ගත්තේ ඇය ලතෝනි දෙමින් අතුරුදන්වූ නිසාය. බලන්න හොඳ සිහි බුද්ධියෙන්. මෙම ප්‍රේතිය මිනිස් ලෝකයේ ඉපදිලා ස්ත්‍රියක් ලෙස කාමය වරදවා හැසිරිලා, ප්‍රේතියක් වෙලා ප්‍රේත ලෝකයේද කාමය වරදවා හැසිරිලා නිරයේ ගිනිදැල් මතට වැටී පිටිවෙනවා. මොන අභාගයක්ද. මෙය එම ප්‍රේතියගේ කපාව පමණක් නොව ඔබගේද කපාව විය හැකිය.

මේ රටේ මොනතරම් ගණිකා නිවාස තිබෙනවාද? මොන තරම් වැරදි කාම සේවනයන් සිදුවනවාද..... ඔබ එහෙම නොවෙන්න පුළුවන්. නමුත් එහෙම කරන අයගේ අනාගත ප්‍රතිඵල තමාම ලියන විභාගයේ ප්‍රතිඵල තමයි.

නවීන තාක්ෂණික ලෝකයේ මාධ්‍ය මාරගින් අභිංසක ඔබට දිගුකරන ප්‍රේත ලෝකයේ දැන, ඔබ සිහිබුද්ධියෙන් අතහරින්න. ඔබත් මාධ්‍ය දරුවනුත් සුවසේ සැනසෙන්න.

තවත් අපූරු ප්‍රේතියක් ගැන සටහනක් තබමි. ඇයගේ මුහුණ විරූපී නොමැත. එය බැලුම් බෝලයක් වගේ රවුමිය. මිටි මහත ප්‍රේතියකි. ඇය පැහැපත්ය. ඇයට බැරලයක ස්වභාවයේ තර ශරීරයක් විය. ඇය සිටියේ ඇඳුමක් ඇඟලාගෙනය. දැන් දෙපා බරවා රෝගය සෑදුනු අයකුගේ මෙන් මහතය. මේවා කර්මයේ විපාකයි. ඇය මෙම හික්කුවට දර්ශනය වන මොහොතේ සිටියේ මැද පෙරදිග රැකියාවකට ගොස් එනවිට රැගෙන එන

ආකාරයේ විශාල ප්‍රමාණයේ සුටි කේස් එකක් සහ සුවඳ විලවුන් බෝතල් දෙකක් අතේ තබාගෙනය. එක අතක සුටිකේසයද, අනෙක් අතේ කුඩා සුවඳ විලවුන් බෝතල් දෙකද විය. මෙම ප්‍රේතිය සුවඳ විලවුන් බෝතල් දෙක දිගු කරමින් කාමය යදී. "ඩුබායි" සුටි කේසයද ඇය අතේය. ඇය නියත වශයෙන්ම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ඉපිද, විදේශ රැකියාවකට මැද පෙරදිග ගොස් පැමිණ දැඩි ලෙස කාමය වරදවා හැසිරීමේ අකුසල විපාකයෙන්, මිනිස් ලොව ජීවත් වන විට තිබූ "මැද පෙරදිග" සංඥාව සමඟම ප්‍රේතාත්මයක් ලද කාම ප්‍රේතියකි. වර්තමාන සමාජය දෙස බැලීමේදී මේවා සිදුවිය නොහැකි දේවල් යැයි බැහැර කරලිය නොහැක. මෙහි සටහන් තැබුවේ හික්ෂුවක් සමාධිය තුළදී දුටු සත්‍ය සිද්ධීන්ය.

ප්‍රේතයන්ගේ ලෝකය අඳුරුය. බිය, තැතිගැන්ම නිසා කලබලකාරීය. ඔවුනුත් සොයමින් ඇවිදින්නේ කාමයයි. ඔවුන්ද යන්නේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ, දිව්‍ය ලෝකයේ අතීතයේ ජීවත්වීමේදී ඔවුන්ට තිබූ සංඥා විඳිමි, රස වින්දන සඳහාය. එහෙත් ඔවුන්ට අකුසල් බලය නිසා ලැබෙන්නේ දුකමය. කර්මය සහ විපාකය ඉතා හොඳින් ගැලපෙන ලෙස ලෝකය නිර්මාණය වී ඇත. මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී ස්ත්‍රියක් ලෙස කාමය වරදවා හැසිරීමෙන් සතුටුවේ. එහි විපාක ලෙස කාම ප්‍රේතියක්ව ඉපිද, කාම පිපාසය තිබුණිද එය සංසිදුවාගැනීමට නොහැකිව දුකට පත්වේ. එම නිසාය ප්‍රේතිය සුවඳ විලවුන් දිගුකරමින්, ඩුබායි බැගය පෙන්වමින් කාමය යදින්නේ කර්මය සහ විපාකය හොඳින් ගැලපෙන නිසාය. නැතහොත් මස්සිනා විවාහය වගේය. මේ හැම සිද්ධියකින්ම නැවත නැවත ඔප්පුවන්නේ ලොව්තුරා ධර්මයේ සත්‍යතාවයි.

ඔබද ලොව්තුරා මහ නිවැරදිව හඳුනාගන්න. ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට සියල්ල ලැබේවි. සියල්ලම ඔබට ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධ කර ඇති නිසාය. අතහැරීමෙන් ලැබෙන මේ සුන්දර අත්දැකීම ඔබ ඔබේ අත්දැකීම කරගන්න. බව ගින්නෙන් නිවී යන්න.

හික්ෂුව මේ සටහන් තබන්නේ ඔබේ තෘප්තිය සඳහා නොවේ. අවබෝධය සඳහාය. මේ සෝර, කටුක, භයානක සංසාරය සත්වයා දුක සොයාගෙන යන ගමනේ කැඩපතකි. දයාබර පිංවත මේ කැඩපතින් ඔබ ඔබේ මුහුණ බලන්න. ඔබට පෙනෙන්නේ ඔබේම මුහුණ නම් ඔබ සතුටුවෙන්න. ඔබට පෙනුණේ පෙරේතයකුගේ පෙරේතියකගේ මුහුණ නම් ඔබ වහාම අප්‍රමාදිවන්න. ප්‍රමාදය දුකට හේතුවනු ඇත. හික්ෂුවට වරක් දර්ශනය වූ කිසියම් ප්‍රේතයක් ප්‍රේතියක් නැවත දර්ශනය වී නොමැත. සමහර විට පිං ගැනීමට හැකි ප්‍රේතයන් මෙසේ දර්ශනය වී පිං අනුමෝදන්ව ප්‍රේත ලෝකයෙන් චුක්චනවාදැයි හික්ෂුව නොදනී.

ප්‍රේතයින්ගේ ආධ්‍යාත්මය තුළ යටපත්වී ගිය කුසල ශක්තියක් ඇත. එම යටපත්වූ කුසල් ශක්තිය යම් අවස්ථා වලදී මතුකර ගැනීමට ප්‍රේතයාටද හැකිය. තණ්හාවෙන්, රැස්කරමින්, ගොඩගසාගනිමින්, දිවා රාත්‍රී නිදි නොලබා ඔබ වෙහෙසෙන්නේද ඉහත නුවරට නැගී යෑම සඳහාමය. ඔබට පුළුවන් ඔබ ගැන ස්වයං පරීක්ෂණයක් කරගන්න. සමාජයේ හුඟ දෙනෙකුට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි පිනක් කරගන්න තිබෙන අවිචේකය. විචේකය නැති නිසා සමහරු පොහොය දවසට පත්සලට යන්නේ නැහැ. ගෙදර බුදුන් වදින්නේ නැහැ. පෝයට සිල් සමාදන් වන අම්මලා තාත්තලා ගෙදර දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ලෙඩරෝග ඇතිවුණොත්, මුණුබුරා අසනීප වුණොත්, බලාගන්න කෙනෙක් නැති වුණොත් සිල්ගන්න එන්නේ නැහැ. රජකාරි, වගකීම්, ව්‍යාපාර නිසා හටගත් අවිචේකයෙන් තමන්ගේ ගෙදර තිබෙන පිංකමට නොයන අයත් ඉන්නවා. තණ්හාව බදාගැනීම හැර වෙන මොකුත් මෙහි නැහැ. පිංකමෙන් ලැබෙන පිනට වඩා සැපයක් ඔවුන් සොයනවා. මේ අය හදිසියේ මියගියහොත් ඔබ හිතනවාද විචේකයෙන් පණ යාවි කියලා. පණ යන්නේ අවිචේකයෙන්මයි. ඒ කියන්නේ ගැටෙන සිතෙන්මයි. ප්‍රතිඵලය ප්‍රතිසන්ධිය සතර අපායයි. ඔබට බැරිනම් දින කීපයක් ඔබේ දේපළ, ව්‍යාපාර, අඹු සැමියන්, දුවා දරුවන්, වගකීම් අතහැර නිදහසේ දුර බැහැරක, වන්දනාවක, හුදෙකලාවේ යන්න මේවායින් මිදිලා. මේවා අතහැරලා දින කිහිපයක් හුදෙකලාවේ සිටින්න. ඔබ ස්ථිර වශයෙන් දැනගන්න ඔබ මියයන මොහොතේත් ඔබට බැරිවෙනවා මේවා අතහැරගන්න. මැරෙන මොහොත අති වේගවත්ම සිත් ඇතිවෙන නැතිවෙන මොහොතක්. ඔබව කම්පනය වන මොහොතක්. ඔබ සූදානම් නොවී සිටියොත් ගැටෙන සිත ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය අල්ලා ගන්නේ ප්‍රේත ලෝකයමය. පිං කළා කියා වැඩක් නැත. අතහැරීම පුරුදු කොට තිබිය යුතුය. මැරෙන මොහොතේ ඇතිවන තණ්හා සිතිවිලි අතහැරීමට අවබෝධය තිබෙන්නට ඕනෑය. හික්ෂුව

දුටු ප්‍රේත ලෝකයේ හිඤ්ච එවැනි වර්තයකි. පිං කිරීම නිසා විකෘති නොවූ ප්‍රේත ශරීරයන්, තණ්හාව නිසා ප්‍රේත ජීවිතයන් ඔහුට ලැබී ඇත. ප්‍රේත ලෝකයට තණ්හාව බැසගත්තද කළ පිංකම් නිසා ලස්සන ශරීරයක් ලැබීය.

එක් මහත්මයෙක් හිඤ්චට තමන් ගැන මෙසේ ප්‍රකාශයක් කළේය. "ස්වාමීන් වහන්ස මම දැන් ව්‍යාපාර වලින් නිදහස් වෙලා ගොඩක් විවේකයෙන් ඉන්නේ. හැම සතියකම වන්දනාවේ යනවා. දඹදිව වන්දනා කිරීමට කිහිප වතාවක්ම ගියා. බුරුමය, තායිලන්තය යන රටවලටත් වන්දනාවේ ගියා. තව රටවල් හුඟකට යන්න බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා. එහි බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන වදින්න ස්වාමීන් වහන්සේ මට ආශීර්වාද කරන්න. "එම රටවලට යන්න ලැබෙවා" කියලා" හිඤ්චට ඔහු ප්‍රකාශ කළා. බලන්නකෝ එම මහත්මයා පිංකම් කරගැනීම සඳහා ව්‍යාපාර අතහැරලා කරන පිංකම් වල ස්වරූපය. ඔහු ව්‍යාපාරිකයෙක් කියලා තැනින් මිදිලා ඔහු සංචාරකයෙක් වෙලා. අපූරු තෝරාගැනීමක්. මේකට තමයි මෝහය කියන්නේ. ඔහු හිඤ්චගෙන් විමසුවා මෙවැනි පිංකම් කිරීමෙන් ලැබෙන විපාක මොනවාද කියලා. හිඤ්ච මෙහෙම කිව්වා "ඔබ බලාපොරොත්තු තබාගෙන සිටින්නේ තව හුඟක් බෞද්ධ රටවලට සංචාරයේ යන්න. පිං කරගැනීම සඳහා. ඔබ මියයන විට මෙම බලාපොරොත්තුව සිහිවුනොත් ඔබ නියත වශයෙන්ම සංචාරක පක්ෂියෙක් වෙනවා. මොකද ඔබ කැමති සංචාරයට නිසා. ඔබේ කැමැත්ත පරලොවදී ස්ථිරවම ඔබට ලැබෙනවා. ඔබ මියයන මොහොතේ ඔබ ඔය වන්දනාවේ ගොස් කරගත්ත මහා පිංකමක් ඔබේ මතකයට ආවොත් ඔබ ස්ථිර වශයෙන්ම සශ්‍රීක මිනිස් හෝ දිව්‍ය ආත්මයක් ලබනවා. ඔබ මියයන මොහොතේ ඔබේ සිතේ ඇතිවන හැම සිතිවිල්ලකම අනිත්‍ය වශයෙන් දැක්කොත් ඒ දකින්නේ ධර්මය නිසා නියත වශයෙන් ඔබ මාර්ගඵල ලාභී දෙවියන් බඹුන් අතර උපතක් ලබනවා. ඔබ මියයන මොහොතේ ඔය ගිය වන්දනා ගමන්, කළ පිංකම් මතක් නොවී ඔබට පෙර අතහැරදැමූ ව්‍යාපාර දේපළ, වස්තුව මතක්වුවොත් ඔබ ස්ථිර වශයෙන්ම ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක් ලබනව. හිඤ්ච ඔහුට අනුශාසනා කළා, ඔබ දක්ෂවෙන්න ඔබ කැමැති දෙය තෝරාගන්න කියලා. හිඤ්ච දන්නේ නැහැ ඔහු මොන දෙයට කැමැති වුණාද කියලා. හැබැයි එක දෙයක් නම් දන්නවා. එදායින් පස්සේ ඔහු හිඤ්ච සමග අමනාප බව. මේක තමයි ලෝකයේ ස්වභාවය. හුඟක් අය කැමැති බොරු කියලා හරි ඔහුව ඔසවා තබනවාට. ඔවුන් යන ගමනට ලකුණු දෙනවාට.

20. යක්‍ෂයා නොව ධර්මය දකින්න

භව ගමනේ නවාතැන් පළවල ස්වභාවය විවිධත්වයෙන් පිරී පවතී. මේ විවිධත්වය ගොඩනැගී ඇත්තේ සත්වයා කරන ලද කුසල් අකුසල් මතය. දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය, ප්‍රේත ලෝකයන් මෙන්ම, යක්‍ෂයන්ගේ ලෝකයද අසුරුය.

යක්‍ෂයන්ද මේ මනුෂ්‍ය ලෝකය තුළම ජීවත්වන පිරිසකි. යක්කු, යක්‍ෂණියන් වශයෙන් දෙකොටසක් ඇති බව අසා ඇතත් භික්‍ෂුව දැක ඇත්තේ යකුන් පමණක්ය. යක්‍ෂණියන් දර්ශනය වී නොමැත.

යකුන්ගේ ලෝකය පැහැදිලිව කොටස් දෙකකි. සමායුතයක යකුන් සහ මිත්‍යායුතයක යකුන් වශයෙනි. සමායුතයක යකුන් වැඩි වශයෙන් පන්සල්, ආරණ්‍ය, පැරණි පුදබිම්, කැලයේ හුදෙකලා භික්‍ෂූන් වසන ප්‍රදේශ අසලද, මිත්‍යායුතයක යකුන් සොහොන්, අඳුරු ගුහා, ගල්ලෙන්, කැලයේ අඳුරු ප්‍රදේශ, දිය අගල්, නාන තොටවල් ආදිය ආශ්‍රයේද ජීවත් වෙයි.

යකුන් අඳුරට ප්‍රියය. ඒ ඔවුන්ගේ පෙර කර්මය නිසාය. ඔවුන්ද ඕලාරික කයක් සහිත, එම කය ඇසුරුකොට ආයතන හය පිහිටි සත්වයෙකි. යක්‍ෂයාද සතර මහා ධාතූන්ගෙන් සෑදුන ඕලාරික කයක් සහිත, නිරතුරුවම ඇතිවන නැතිවන සිතක් සහිත සත්වයෙකි.

භික්‍ෂුවක් එක්තරා කැලැබද ආරණ්‍යයක කුටියක වැඩ සිටියදී රාත්‍රී දහයට පමණ සමාධිය තුළ පසුවන විට එකවරම එම භික්‍ෂුව ඉදිරියට අඩි 6ක් පමණ උසැති සද්ධන්ත ශරීරයක් සහිත මනුෂ්‍ය ශරීරයේ ස්වභාවයෙන් යුත් යකෙක් දර්ශනය විය. යකාගේ ස්වභාවය, හැඩය හරියටම කළු ජාතික බොක්සිං ශූරයකු වැනිය. තද කළු පැහැති ශරීරයකි. ශරීරයේ උඩ කොටස නිරාවරණය වී ඇත. යට කොටස දනහිස දක්වා ඇඳුමකින් වැසී ඇත. අත්වල ලොකු වළලු තිබිණි. කොණ්ඩය හිස පිරෙන්තට ගෙල තෙක් වැඩි තිබුණේය. හැබැයි කටේ දළ එහෙම තිබුණේ නැත. භික්‍ෂුව එයට පෙර යකෙක් දැක තිබුණේ නැත. යකා පිටුපස තව පිරිවරක්ද ඉන්නවා පෙනෙයි. සෙවනැලි වශයෙනුයි පිරිවර පෙනෙන්නේ. ඕලාරිකව. මහයකා හොඳට ප්‍රතාපවත් මනුෂ්‍යයෙක් වගේ භික්‍ෂුව ඉදිරියේ සිටිනවා. විනාඩි 5ක් පමණ භික්‍ෂුව යකා දෙස බලා සිටියේය. යකා සෙලවෙන්නේ නැහැ. එකම ඉරියව්වෙන් භික්‍ෂුව දෙස බලා සිටිනවා. භික්‍ෂුවට වදින්නෙන් නැහැ. භික්‍ෂුව බියට පත්කිරීමේ වුවමනාවකුත් නැහැ. භික්‍ෂුවට අගෞරවයක් කරන්නෙන් නැහැ. යකා භික්‍ෂුව දෙස අනිමිස ලෝචනයෙන් වගේ බලා සිටිනවා. භික්‍ෂුව එවිට යකාට පිං දුන්නේය. යක්‍ෂ රූපය දර්ශනයෙන් නොපෙනී ගියේය. ඒ යක්‍ෂ රූපය නැවත භික්‍ෂුවට දර්ශනය නොවිණි. ඔහු සමායුතයක යකෙකි. ඔහුගේ ජීවිතය යකෙක් වුවද එය අඳුරු නැත. දුකක්ද නැත. බොහොම තේජස්, ප්‍රතාපවත්, පෞරුෂවත් ස්වභාවයකුයි තිබෙන්නේ. ඒවා ලැබී තිබෙන්නේ පෙර ජාතියේ කරන ලද පිංකම් නිසාය. නමුත් පෙර මිනිස් ආත්මයක ඉපිද මැරෙන මොහොතේ අවසන් වූනි සිත වෛරයක්, ක්‍රොධයක්, යමක් ආරක්‍ෂා කිරීමේ කැමැත්තක් සමඟ ඇතිවූ නිසා යක්‍ෂ ආත්මයක ඉපැදිලා. ඒත් ඔහු දුකක් නොවෙයි විදින්නේ. ඔහු තේජස් සහිතව යමක් ආරක්‍ෂා කරන සමායුතයක යකෙක්.

භික්‍ෂුවට පසුව දැනගන්න ලැබුණා මෙම ආරණ්‍යයේ වසර 40 කට පමණ පෙර අපවත් වූ නායක භිමිනම මෙම ආරණ්‍යයට ඉතාමත් ආදරය කළ, එය ආරක්‍ෂා කිරීමට ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් කටයුතු කළ බවක්. එම නායක භිමිගේ ආත්ම ගරුත්වය සම්බන්ධයෙන් ඇතිවූ ප්‍රශ්නයක් නිසා තමා විසින්ම ආරණ්‍යයේ තම කුටියේදී ගෙල වැලලාගෙන අපවත් වූ බවක්. මෙන්න මේ නායක භිමිනම තමයි මහා යක්‍ෂයෙක් වෙලා මෙම ආරණ්‍ය කුටියේදී රාත්‍රියේ භික්‍ෂුවට දර්ශනය වූයේ. හැබැයි එම භික්‍ෂුව අපවත් වීමට පෙරාතුව හොඳින් සීලය ආරක්‍ෂා කර ගත් නිසා, අපවත්වීමෙන් පසු සමායුතයක ප්‍රතාපවත් යක්‍ෂ ආත්මයක් ලැබුවේය. අපවත් වන මොහොතේ තමාගේ කැමැත්ත වූයේ ආරණ්‍යය ආරක්‍ෂා කර ගැනීමය. ඒ කැමැත්තට අනුරූපීවම ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය නිර්මාණය විය. තමාගේ කැමැත්ත තමාට ලැබිණි. භික්‍ෂුව සමාධිය තුළින් එම යක්‍ෂයා දර්ශනය කර ගැනීමට උත්සාහ කළද මෙම යක්‍ෂයා එදායින් පසුව භික්‍ෂුවට දර්ශනය වීමට නොලැබුණේය. ඔහු නියත වශයෙන්ම භික්‍ෂුවගේ පින් අනුමෝදන්ව ඒ ක්‍ෂණයෙන්ම යක්‍ෂ ආත්මයෙන් මිදුන බව පසුව භික්‍ෂුව සාධක සහිතව ස්ථිරව දැනගත්තේය. එය භික්‍ෂුව විසින් කෙසේ දැනගත්තේ දැයි මේ මොහොතේ සටහන් නොකරමි. සැබැවින්ම

මොහුට යක්‍ෂයෙක් යැයි කීම වැරදිය. මොහු යක්‍ෂ සේනාධිපතියෙකි. මොහු හික්‍ෂුව ඉදිරියට පැමිණ ඇත්තේ හේතු දෙකක් සහිතවය. ගෞරව කිරීමට සහ පින් ගැනීමටය. හික්‍ෂුවගේ හික්‍ෂු ජීවිතයේදී ඉතාමත් ලෙන්ගතු ව ගෞරවනීය ලෙස හික්‍ෂුවට ගෞරව කළ සත්වයා මෙම යක්‍ෂ සේනාධිපතියාය. මෙම දර්ශනය වීම සහ එහිදී හික්‍ෂුව අත්දුටු දේ සම්බන්ධයෙන් නැවත මෙසේ කියමි.

ඔබ සියල්ල අත්හරින්න. එවිට ඔබට සියල්ලම ලැබේවි. සියල්ලම ඔබට ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධ කර ඇති නිසාය.

ඉහතින් සඳහන් කළේ සමායුක්ත යක්‍ෂ සේනාධිපතියෙක් ගැන ය. මේ මොහොතේ ඔහු යක්‍ෂ ආත්මයෙන් මිදී මනුෂ්‍ය, දිව්‍ය ලෝකයක හෝ එසේත් නැතිනම් සියදිවි නසාගැනීමට පෙර දුෂ්කර ආරණ්‍යක හික්‍ෂුවක් ලෙස ප්‍රජාව යම් ප්‍රමාණයකට වඩා තිබීම හේතුවෙන්, හික්‍ෂුවගේ අතහැරීමේ ස්වභාවයද දුටු නිසා ප්‍රඥාව මතුවී බ්‍රහ්මලෝකයට ගියා වීමටද පුළුවන. මේ ගැන හික්‍ෂුව ස්ථිරවම නොදනී, අනුමාන කළා පමණි. කෙසේ හෝ ඔහු සුගතිගාමී විය.

මිත්‍යාදාෂ්ටික යකුන්ගේ ස්වභාවය ඉහත යක්‍ෂ සේනාධිපතියාගේ ශරීර ස්වභාවයට වඩා වෙනස්ය. එකම එක අවස්ථාවක මිත්‍යාදාෂ්ටික යකෙක් වෙනත් ආරණ්‍ය භූමියකදී දර්ශනය විය. එම යකා ඉහත යක්‍ෂ සේනාධිපතියාට වඩා උසය. ශරීරය කළු පැහැතිය. ඇස් දෙක දොඩම් ගෙඩි දෙකක් සේ විශාලය. ඇස් රතුය. කොණ්ඩය අවුල්ව කැරළි ලෙස ගෙල දක්වා වැඩී ඇත. මහා රෝදු පෙනුමකින් යුක්තය. මෙම යකා තනිපංගලමේ හික්‍ෂුව ඉදිරියේ දර්ශනය විය. හේ තැනිගත් විලාසයෙන් නිසොල්මනේ හික්‍ෂුව දෙස බලා සිට අතුරුදන් වීණි. ඔහුගේ රෝදු පෙනුම නිසා ඔහු මිත්‍යාදාෂ්ටික යක්‍ෂයෙක් බව අනුමාන කරමි. මොහුද උඩුකය නිරාවරණය කරගෙන සිටියේය. දණහිස දක්වා රෙදිකඩකින් වැසී තිබිණි. මෙම යක්‍ෂයන් කළු පැහැයෙන් යුක්ත වන්නේ පෙර සසර ක්‍රෝධය, වෛරය වැඩූ නිසාමය. තමා වැඩූ දෙය, තමා කැමති කළ දෙය තමාටම ලැබේ. ලෝක ධර්මය එයයි.

ඉහත ආරණ්‍යයේදීම හික්‍ෂුවකට පැහැපත් වර්ණයෙන් යුත් යකෙක් දර්ශනය විය. එම යකාට පැහැපත් සිරුරක් තිබුණත් එය එල්ලාවැටෙන තරබාරු සිරුරකි. විශාල බඩගෙඩියක් සහිත ශරීරයේ උඩකය නිරාවරණව තිබුණු අතර දණහිස දක්වා රෙදි කඩක් තිබිණි. හිසකේ අවුල්ව වැඩී තිබුණු අතර අසරණ ස්වරූපයක් ඔහුගෙන් පළවිය. ඔහු යක්‍ෂ ආත්මයක ඉපදුනද පැහැපත් ශරීරයක් ලැබුවේ කෙසේදැයි හික්‍ෂුව නොදනී. සමහර ආමිස පින්කම් කිරීම නිසා ප්‍රසන්න ශරීර පැහැයත්, අවසාන වූති සිත ක්‍රෝධය, වෛරය ඇතිවීම නිසා යක්‍ෂ ආත්මයන් ලැබුණා විය හැකිය.

යක්‍ෂයනුත් කණ්ඩායම් වශයෙන් සිටීමට ප්‍රිය පිරිසකි. ඒවායේ නායකයන් ඇත. මිත්‍යාදාෂ්ටික යකුන්, ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන හික්‍ෂුන්ට දැඩි ලෙස පීඩා කිරීමට උත්සාහ කරයි. හික්‍ෂුව දක්‍ෂ වෙන්න ඔනේ අතහැරීමේ ශක්තිය තුළින් මේ පාපකාරී බලවේග පරාජය කරන්න. අදක්‍ෂ වුණොත් කුටිය අතහැර යන්න වෙන්නේය. හික්‍ෂුව බලවත් අවස්ථාවල, හික්‍ෂුවට සිව්පසය සපයන දායකයන් මෙම මිත්‍යාදාෂ්ටික යකුන් ග්‍රහණයට ගන්නේය. ඔවුන්ව ලෙඩ කරන්නේය. බිය ගන්වන්නේය. මේ හැම දෙයටම නොවරදින ඖෂධය ලොවතුරා බුදු සමීදුන් දේශනා කර තිබේ. ඒ තමයි ඇතිවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්න. එවිට ඔබ දකින්නේ යක්‍ෂයා නොව, ධර්මයයි.

හික්‍ෂුව මොනම අවස්ථාවකදීවත් දෙවියන්, බ්‍රහ්මන්, ප්‍රේතයන්, යක්‍ෂයන් දකින්නට ආස කළේ නැත. මෙම සියල්ලම අභමිඛයෙන් දර්ශනය වූ දේවල්ය. මේ කිසිවක් කෙරෙහි හික්‍ෂුව ඇලුනේද, ගැටුනේද නැත. මේ සටහන් කියවා ඔබ දෙවියන් ප්‍රේතයන් යක්‍ෂයන් දැකීමට ආසා නොකරන්න. මන්ද දැකීමට සත්වයෙක් ලෝකයේ නොමැති නිසාය. ඉහත සියලුම සත්වයන්ට තිබුණේ සතර මහා ධාතුන්ගෙන් සැදුණු අනිත්‍යභාවයට පත්වන ඕලාරික කයක් සහ අනිත්‍යභාවයට පත්වන සිතක් පමණි. එහි ස්ථිර සත්වයෙක් නොසිටියේය. මෙහි තිබුණේ පස්සය නිසා හටගන්නා වේදනාව පමණක්මය. සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් හමු නොවේ. එනිසා ඔබ

දිව්‍ය, බලින්, ප්‍රේත, යක්‍ෂයන් සොයා නොයන්න. එම රූප දකින්න ඇති ආශාව, දකින්න යැයි කියන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැක අතහරින්න. එවිට ඔබ සොයාගෙන ඔබ නොසිතූ අයුරින් ඒ අය ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත.

ඔබ මේ සටහන තැබූ භික්‍ෂුව කවුරුන්ද යන්න සෙවීමට වෙහෙස නොවන්න. ඔබ ඔබ ගැන සොයන්න. මේ භික්‍ෂුවද කිසිදා අනුන් සොයා ගිය කෙනකු නොවන බව තරයේ සිහි තබාගන්න. භික්‍ෂුව සෙවුවේ තමාගේම ස්වභාවය බවත් තමාගේ ස්වභාවය ගැන සෙවීමේදී භික්‍ෂුවට අවබෝධ වූයේ ලෝකයේම ස්වභාවය බවත් ඔබද දකින්න. තමාත්, ලෝකයත් දෙකම නිර්මාණය කර දුන්නේ ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිත බවත්, සිත අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධ කර නිරුද්ධ කළ මොහොතේ ලෝකයෙන් තමා නිවී යන බවත් දකින්න. මෙනෙහි කරන්න. අප්‍රමාදීව සුන්දර දහමක හිමිකරුවෙක් වන්න.

නැවත නැවතත් කියමි. ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ලම ලැබේවි. ඔබට සියල්ලම ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධ කර ඇති නිසාය.

21. හොඳ තැන් සොයමින් යනවා වෙනුවට...

නිවන් මග වඩන ඔබට මහා කැලයේ හුදෙකලාව සිටියද බියක්, තනිකමක්, තැනිගැනීමක්, දැනෙන්නේ නැහැ. මන්ද, හිඤ්ච තමා තුළ තමා සිටින බව නොදකින නිසා, බියවෙන්න තැනිගන්න සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් දකින්නේ නැහැ. අනුන්ගේ දේවල් ඔබ ඔබේ කරගන්න යන්නේ නැහැ. කැලයේ අතරමගදී ඔබට මනුෂ්‍යයෙක්, දඩයක්කරුවෙක්, සතෙක් මුණගැසුනද එය ඔබේ නොවන බැවින් ඔබ ඒ පුද්ගලයා හෝ සතාගේ හැසිරීම් ඉරියව් අතහරිනව. ඔබ තුළට ගන්නේ නැහැ. ඔබ නිවන් මගවඩන විට මොනම අවස්ථාවකදීවත් දෙවැනියෙක් හෝ දෙවැනියෙක්ගේ උපකාරය සොයන්න යන්න එපා. ඔබ දෙවැනියෙක්ගේ උපකාරයෙන් කැලය තුළ සිටියාට වැඩක් ප්‍රතිඵලයක් නැහැ. ඔබ දෙවැනියෙක්ගේ උපකාරය සොයයි නම් ඒ සොයන්නේ ඔබගේ ආරක්‍ෂාවට. ඒ කියන්නේ ඔබ තුළ ආරක්‍ෂා කරගන්න සත්වයෙක් ඉන්නවා කියන එකයි.

සිත ඔබව මුලාකරන මෙවැනි සියුම් තැන් ඔබ පරාජය කරන්න. කොතරම් සතා සර්පයා සිටියද, මොනම අවස්ථාවකදීවත් දෙවැනියෙක් ගැන නොසිතා ඔබ තනියම කැලයට ඇතුළු වෙන්න. කුටිය සොයාගෙන අඩිපාරේ ඔබම යන්න. බියක් තැනිගැනීමක් දැනුණහොත් ඒ සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්න. එවිට බිය ඉවත්වෙලා යාවී. කය, සිත අතහැරදා ඔබ යන මේ ගමනේ ඔබට බාධා කරන්න කාටවත්ම බැහැ. එය අතහැරීම තුළ ඔබ ලබන ප්‍රතිලාභයක්.

හිඤ්චක් කැලෑ මහක් ඔස්සේ කුටියක් සොයාගෙන තනිවම වඩින විට එම කුඩා කුටියේ මාස තුනකින් පමණ හිඤ්චක් වැඩ සිටලා නැහැ. දුෂ්කර කුටියක්. මෙහි හිඤ්ච ගත කළේ දින හතක් පමණයි. විදේශීය හිඤ්චවහන්සේ නමක් වැඩිය නිසා ඉවත්ව ගියා. හිඤ්ච කුටියට වැඩිවිට කුටියේ ඇතුළත හතරෙන් පංගුවක් පමණ කොටසක් අඩියක් පමණ උසට තුඹස් බැඳලා. එහි ලැලි ඇඳක් තිබුණා. ඒ ඇඳේ කකුල් දෙකකුත් තුඹසට බැඳිලයි තිබුණේ. තුඹස තිබියදීම හිඤ්ච සුවසේ රැය පහන් කළා. පසුව දා ගමේ ගිහි දරුවන් තිදෙනෙක් ඇවිත් තුඹස ඉවත් කළා.

මෙවැනි අභියෝග වලට කියන්නේ නිවන් මග කලමනා කියලයි. කය අතහැරීමේ ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන හිඤ්චට මේවා හුඟක් ප්‍රයෝජනවත්. හැබැයි ඔබ තුඹස දැකලා ගැටුනානම්, නයයි බයයි දෙකම සිත ඔබේ ළඟට ගේනවා. තුඹස දුටු සිත හිඤ්ච අතහැරිය නිසා නයයි බයයි දෙකම ඔබට අතහැරුණා. ඔබ තුඹස දුටු සිට නිත්‍ය වශයෙන් ගත්තා නම් නැති සර්පයින් සිටිනවා ඔබට ජේනවා.

ඔබ නිවීම සඳහා ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන විට සැලසුම් ඔස්සේ, පෙර සූදානම් වීම් ඔස්සේ පෙරට යන්න එපා. ඒ ඔබ රවටන මාර බලයක්. සැලැස්මක් හදන්නේ යමක් ගොඩනගන්නයි. ඔබ මේ යන්නේ ලෝකයේ හිස් බව දකින්නයි. සැලසුම් අතහරින්න. ඉදිරියට හමුවන තත්ත්වයට, ස්වභාවයට මුහුණ දෙන්න.

හිඤ්චකට දුෂ්කර ආරණ්‍යයකදී වයස අවුරුදු 80 ක පමණ වයෝවෘද්ධ, ඉතා ගුණයහපත්, සත්පුරුෂ හිඤ්චක් මුණගැසුණා. උන්වහන්සේ හිඤ්ච ජීවිතයෙන් වසර 40 ක් ම ගතකරලා තිබෙන්නේ වාරිකාවේ වඩිමින්. වස් කාලයේ පමණයි එක තැනක වැඩ ඉඳලා තිබෙන්නේ. උන්වහන්සේ ගතකර තිබූ ප්‍රතිපදාව නිසා හිඤ්ච සිතුවා උන්වහන්සේ හොඳ අවබෝධාත්මක හිඤ්චක් වෙන්න ඇතිය කියලා. හිඤ්ච උන්වහන්සේගෙන් ඇසුවා ඇයි ඔබ වහන්සේ එක ස්ථානයක් අල්ලාගෙන නොයිද මේ ආකාරයෙන් වාරිකාවේ හැසිරුණේ කියලා. එවිට උන්වහන්සේ කියනවා, මට අවශ්‍ය වුණා මම ආසා කළා මම ඉපදුන රට දැක බලාගන්න. ඒකයි මම වාරිකාවේ හැසිරුනේ කියලා. එම වචන ටික උන්වහන්සේගේ මුවින් පිටවෙනකොට හිඤ්ච උන්වහන්සේ තුළ දැක්කේ පුංචි සාමනේර හිමිනමක්.

බලන්න මොන අපරාධයක්ද කරගෙන තිබෙන්නේ, සංචාරකයෙක් බවට පත්වෙලා.

අපේ සිත අපව නිරතුරුවම රවට්ටනවා. ඔබ අධිෂ්ඨානයක ඉන්න ඕනේ සිත වැඩෙන සුදුසුම හුදෙකලා ස්ථානයක් අරමුණ ජයගන්නා තෙක් ඇසුරු කරන්න. සිත ඔබව සංචාරකයෙක් කරන්න උපදෙස් දේවී. ඔබව ආරණ්‍යයෙන් ආරණ්‍යයට ඇවිද්දවාවී. ඔබ ප්‍රවේශම්වන්න. ඔබ යා යුතු ඊළඟ තැන සැලසුම් කරන්න යන්න එපා. ඔබට ඒවා අදාළ නැහැ. ඔබට තිබෙන්නේ හොඳින් නිවන් මහ වැඩීමට සිත වැඩෙන ස්ථානයක රැඳෙන්නයි. ඉතිරි සියල්ල ඔබ අතහරින්න. කලබල වෙන්න, ආයාසයක් ගන්න එපා. ඊට වඩා සුදුසු ඔබට යායුතු තැනක් වේ නම්, සංඥා මගින් නොසිතූ ආකාරයට ඔබට ඒවා දැනේවී. ඔබට තිබෙන්නේ අතහැරීම පමණයි. නිවීම දක්වා මහ ඔබට ප්‍රඥාව විසින් මුණගස්වාවී. ඔබව රැගෙනයාවී. එසේ නොවුණ හොත් තෘෂ්ණාව විසින් ඔබව සංචාරකයෙක් කරාවී.

ඔබ හොඳ තැන් සොයමින් යන්න එපා. සෑම තැනකම ඔබ හොඳින් ඉන්න. ඔබ ඇසුරට හොඳ මිනිසුන් සොයමින් යන්න එපා. සැවොම සමඟ හොඳින් ඉන්න පුරුදුවෙන්න. ලෝකයේ හොඳයි, නරකයි තිබෙනවා මිස හොඳ පමණක් ඔබට සොයාගත නොහැකි බව දකින්න. ඔබ හොඳ පමණක් සොයන්නේ නම්, ඔබට සොයමින් සිටිනවා හැර ජීවිතයේ වෙන කාර්යයක් නොමැති වනු ඇත. මන්ද ඔබ සොයන්නේ නොමැති දෙයක් හෙයිනි. ඔබ අතහැරීමේ උපරිමය තුළ නිවන් මහ වඩන්නෙක් නම් ඔබ කොතැනකට ගියද ආරණ්‍යයක් වේවා, පන්සලක් වේවා එතැන කැළඹුන තැනක් විය හැක. ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන හික්කුටට මාර බලවේග බියයි. ඒ නිසා තම බලකොටුවට පැමිණි ධර්මයේ බලය පලවාහැරීමට පරිසරය ඇති කරයි. ලෝකය තුළ අධර්ම බලවේග වල ශක්තිය වැඩිය. ඔබ ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමට යන ගමන මදි පුංචිකම්, චෝදනා, පරික්ෂා කිරීම්, නොසලකා හැරීම්, පීඩන, බාධා වලින් පිරුණු ගමනකි. ඔබ මේවා ඔබේ ගමනට ආශීර්වාදයක් කරගත යුතුය. මන්ද මේ සියල්ලම ලෝකයේ පවතින ධර්මතාවයන් වීමය. ඕනෑම පරිසරයකදී ඔබ "හොඳින් ඉන්න" දැක් වෙන්න.

22. සිහියෙන් බලන්න... දහම ඔබ අසලමය

ඔබ ජීවත් වන්නේ ධර්ම නිකේතනයක. ධර්ම කාන්තාරයක නොවෙයි. එහෙත් ඔබ ධර්මය සොයනවා. සැබැවින්ම ඔබ සොයනවානම් සෙවිය යුත්තේ සැහවුණ දෙයක්. නොපෙනෙන දෙයක්....

ඉන්ද්‍රියන් හයටම පස්සය වන මායිමේ ධර්මය තිබියදී ඔබ එය දකින්නේ නැහැ. ආලෝකය තුළ සිටිමින් ඔබ ආලෝකය සොයනවා. මොකද ඔබේ දෑස් අවිද්‍යාවෙන් වැසිලා. ඔබ ධර්මය සොයන්නේ නම් ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩිය මහ යන්න. උන්වහන්සේ ගිය මග අධ්‍යයනය කරන්න. සාරසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂ ගණනක් පෙරුම් පුරා පැමිණියද සිද්ධාර්ථ කුමරාට වයස අවුරුදු 29 වන තෙක් එතුමා ඉලක්ක කරගෙන පැමිණි පාරමී ගමනේ අරමුණ ගැන දැනීමක් හැඟීමක් නොදැනින. කුමරාට මෙම සංසාරික ඉව මතු වී එන්නේ සතර පෙරනිමිති දැකීමත් සමඟය. එතෙක් කුමරා ගතකළේ සිය පියා විසින් නිර්මාණය කරන ලද, සැලසුම් කරන ලද දුක නැති සමාජ පරිසරය තුළ කෙළිලොල් ජීවිතයක්ය. ධර්මය සොයාගෙන ගිහි ජීවිතයෙන් නික්මුණ කුමරා මුලින්ම කළේ සියල්ලම අතහැරීමය. යශෝධරාව, රාහුල කුමරු, රාජ සම්පත් සියල්ලම අතහැරියේය. ප්‍රථම අදියර එය විය. සියල්ල අතහැරලා කැලයටයි ගියේ. පරිසරයට, ස්වභාවධර්මයට ගිහින් මොකද කළේ?

කුමරුන්ට කියවීමට ධර්ම පුස්තක හෝ භාවනා පංති, ධර්ම දේශනා, ධර්ම සාකච්ඡා.... මේවා තිබුණාද? ත්‍රිපිටකය තිබුණාද? ලෝකයේ තෙරුවන් පහළ වෙලා තිබුණේ නැහැ.

මෙවැනි පරිසරයක කුමරා ගිය මහ කුමක්ද? ඔබ නිව්සැනසිල්ලේ සිතන්න. සිතමින් අවබෝධය ලබන්න. කුමරා කැලයට ගොස් බලාගෙන සිටියා පරිසරය, ස්වභාවධර්මය දෙස. ඇතිවෙන නැතිවෙන සිතිවිලි දෙස. වෙන බලන්න දකින්න දෙයක් කැලයේ තිබුණේ නැහැ. කුමරා දැක්කා උදයට හිරු පායනවා. සවසට හිරු බැස යනවා. රාත්‍රියට සඳු පායනවා. උදේට සඳු බැසයනවා. වැස්ස වහිනවා. පායනවා. පින්න, සීතල, සුළඟ, වලාකුළු, දේදුණු එනවා යනවා. නියඟය එනවා, ගංවතුර එනවා. එකම දේ නැවත නැවත සිදුවනවා. ගස්වල දලුලනවා, කොළ බවට පත්වෙනවා, වියැළෙනවා, වැටෙනවා, නැවැත නැවැත ඒ දේම සිද්ධවෙනවා. මල් එනවා, ගෙඩි හැඳෙනවා, ඒවා ඉඳෙනවා, බීමට වැටෙනවා, පැළවෙනවා, පැළය ගසක් වෙනවා, එකම දෙය නැවත නැවතත් වෙනවා. හිස රැවුල කපනවා. එය නැවත නැවත සිද්ධ වෙනවා. කුසගිනි දැනෙනවා. ආහාර ගන්නවා. එය නැවත නැවත සිදුවෙනවා. ශරීරයේ හැම ස්වභාවයක්ම, පරිසරයේ හැම ස්වභාවයක්ම නිත්‍ය භාවයේ නොපැවතී අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා. බෝසත් කුමරුන් කැලයේ සිටිමින් දකින්න ඇත්තේ ඔය ස්වභාවයයි. වෙන දකින්න දෙයක් කැලයේ නැහැ. එහෙම නම් ඉහත පරාසය තුළ ධර්මයේ අර්ථය තිබෙන්න ඕනේ. සියල්ල අතහැරීම තුළ බෝසත් කුමරුන්ගේ සැහැල්ලු, නිකෙලෙස් සිත නිරතුරුවම සමාධිමත්ව තිබීම නිසා ඉහත ස්වභාවයන් ඉතා හොඳින් බෝසත් කුමරුන්ට පෙනෙන්නට, දැනෙන්නට ඇත. බෝසත් කුමරුන් සම්මා සම්බුද්ධ පදවිය අවබෝධ කරගන්නා මොහොත දක්වාම උන්වහන්සේ අවබෝධය ලැබුවේ ස්වභාවධර්මය, පරිසරය තුළින්මය.

ස්වභාවධර්මයත්, තමාගේ කයත්, සිතත් දෙස අත්හැරීමෙන් සමාධිමත් වූ සිතින් බැලීමේදී, අනිත්‍ය හැර වෙනත් ස්වභාවයක් මෙහි නොමැති බව උන්වහන්සේ දකින්නට ඇත. ඔය මහ තමයි අපගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ නිවීම සඳහා ගිය මහ. අබුද්ධෝත්පාද කාලවලදී පහලවන පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලාද ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ ඉහත බුදුමහ අනුගමනය කරමින්ය. ඔබේ අනිත්‍යභාවයට පත්වන සිත ඔබට දෙන සැප, කෙටි, දුර, කල්මරණ මාර්ග සිතේ අනිත්‍ය බව දකිමින් අතහරින්න. සැබෑ බදුමහ ඔබ ගමන් කරන්න. කිරි ගසකට ඇනීමේදී යම්සේ කිරි වැහේද, ඉහත බුදුමහ ඔබ ගතහොත් නිවීම ඒකාන්තය. මන්ද එය බෝසතුන් වැඩි මහ නිසාය. ධර්ම විනය දෙක යනුවෙන් ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ හැඳින්වූයේද ඉහත මාර්ගයමය. ධර්මය යනු ස්වභාවධර්මයයි. විනය යනු සතියයි, සිහියයි. එහි අර්ථය සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව ස්වභාවධර්මය දෙස බලන්න යන්නයි. ශාසනය තුළ මුල් දශක දෙක තුළදී, විනය පැනවීමකින් තොරව සංසරන්නය

හික්මුණේ උන්වහන්සේලා සතියෙන් යුක්තව ස්වභාවධර්මය දෙස බැලීම නිසාය. එහි ප්‍රතිඵලය ධර්මාවබෝධයයි. පසු කාලීනව සංසරත්නය සතියෙන් තොරව ස්වභාවධර්මය දෙස බැලීම නිසා සතිය සිහිය ඇති කිරීමට විනය පැනවීමට බුදුරජාණන් වහන්සේට සිදුවිය.

ඔබ දක්ෂවෙන්න සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව ස්වභාවධර්මය දෙස බලන්න. එවිට ඔබ දකින්නේ ධර්මයේ ස්වභාවයයි. ධර්මයේ ස්වභාවය, වෙන දෙයක් නොවේ. අනිත්‍යය පමණමයි. ස්වභාව ධර්මයත්, ඔබත් දෙකක් නොව එකකි. දෙකම නිර්මාණය වී ඇත්තේ සණ, ද්‍රව, උණුසුම්, වායු ධාතූන්ගෙන්ය. මේවායේ ස්වභාවය අනිත්‍යයයි. ස්වභාවධර්මයත් ඔබේ කයත් දෙකම ඉහත ධාතූන්ගෙන් සෑදි නිර්මාණයන්ය. ඇසට නොපෙනෙන, ප්‍රඥාවෙන් පමණක් දැකිය හැකි ප්‍රවේගකාරීව අනිත්‍යභාවයට පත්වන ඉහත ධාතූන්, අනිත්‍යතාවයට පත්වන වාරයක් පාසාම අවකාශ ධාතුවක්ද ඇතිකරවයි. එම අවකාශ ධාතුවද ධාතූන් ඇතිවන නැතිවන මොහොතක් පාසාම අනිත්‍යභාවයට පත්වේ. මේ සියල්ලම ශීල, සමාධි, මහ ඉක්මවාගොස් ප්‍රඥාවෙන් දකින ධර්මයෝය. ස්වභාවධර්මය ලෙසත්, කය ලෙසත් අපි දකින්නේ විවිධත්වයෙන් යුතු හැඩයන්, වර්ණයන්, ස්වභාවයන් ලෙසින් එකිනෙකට වෙනස් ධාතු කොටස් හතර පමණකි.

ඇසේ අවිද්‍යාව නිසා එකිනෙක සම්මුති නවයකින් හඳුන්වාගනී. එහෙයින් ඔබ ස්වභාවධර්මයත් කයත් එකගොඩකට දමන්න. මේවා ක්‍රියාත්මකභාවයට පත්වන සිත දෙස බලන්න. සිත තුළද ඔබ දකින්නේ අනිත්‍ය ස්වභාවය පමණක්මය.

බාහිර රූපත්, අභ්‍යන්තර ආයතනත්, විඤ්ඤාණයත් පස්සයවීමෙන් සකස්වන ආගන්තුක සිත අයිති අනිත්‍යයටය. එහෙයින් මේ සියලු ධර්මයෝ අනිත්‍ය ධර්මයෝය.

ඔබ කළයුත්තේ මේ සියල්ල දෙස සතියෙන්, සිහියෙන් යුක්තව බලා සිටීම පමණකි. එවිට ඔබ තුළ නිරායාසයෙන්ම වැඩෙන්නේ සතර සති පටිඨානයයි. සතර සතිපට්ඨානය නිවන් මඟේ නිවීමේ තීරක බලවේගයයි. කාය, චිත්ත, ධම්ම, වේදනා යනු ලෝකයයි. සතර සතිපට්ඨානය අවබෝධයෙන් දැකීම යනු ධර්මාවබෝධයයි. ලෝකාවබෝධයයි.

ඔබ සියල්ල අතහරින්න. අනිත්‍ය වූ රූපය දෙස අනිත්‍යවූ සිතෙන් බලාසිටින්න. එවිට ඔබට සියල්ල ලැබේවි. ඒ සියල්ල ඔබට ලැබෙන විට ඒ කිසිවක් ඔබට අවශ්‍ය නොවේ. මන්ද ඔබ සියල්ලම අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධ කර ඇති නිසාය.

23. අපායේ උපතක්

ප්‍රාණ සාතය කරමින් හරකුන් මරණ ලද මිනිසෙක් මරණින් පසු එම කර්ම විපාකය ගෙවන දර්ශනයක් මෙහි සටහන් කරමි.

මෙය නිරයේ දර්ශනයකි. හැබැයි එහි ගිනි දළ නොවිය. තිබුණේ අඩි 10 ක පමණ උස කොටයකි. එහි හරකෙක් දිගේලි කොට බැඳ තිබිණි. ක්ෂණයකින් හරකා දිගේලිකර බැඳ තිබුණු කොටයේ මුදුනන නිරිසතෙක් ප්‍රතිසන්ධිය ලැබීය. එම නිරිසතාව හික්කුව සමාධියේදී දුටුවේ මිනිසකුගේ රූපකාය සහිතවය. නිරිසතාගේ ඕලාරික කය හික්කුවට සන ස්වරූපයෙන් දර්ශනය විය.

විපාකය විඳීම පිණිස නිරයේ එම කොටයේ මුහුණත බඳාගෙන සතුටින් එම සතා පහළ වූ සැනින්, හරකා දෙස බලන එම නිරිසතා සතුටු සිතා පහළ කරනවා. මන්ද ඒ මොහොතේ හරකා සැපක් හැටියටයි නිරිසතා දකින්නේ. එහෙත් නිමේෂයකින් කොටයේ බැඳ තිබූ හරකා තියුණු උල් සහිත ත්‍රිශූලයක් වැනි කැපෙන ආයුධ දෙකක් අත් දෙකේ ඇති යෝධ යමපල්ලෙක් බවට පත්විය. හරකා ඉදිරි ගාත් දෙක ඔසවා යම පල්ලෙක් බවට පත්වෙද්දී නිරිසතා මරහඬින් කැගසයි. තියුණු ආයුධ දෙකින් කොටයේ මුදුනන එල්ලී සිටින නිරිසතා දැඩි ලෙස ඇනුම් කයි. නිරිසතා බිමට පැනීමට උත්සහ කළද එම උත්සාහය වාර්ථ විය. මන්ද නිරිසතා කනුවේ ඇලී තිබුණු ස්වභාවයක් හික්කුවට දර්ශනය විය. යමපල්ලා අත තිබූ ආයුධ දෙකින් ඇනීම නිසා ලෝකයේ සත්වයෙකුට විදිය හැකි දරුණුම වේදනාව විඳිමින් නිරිසතා ලතෝනි දෙනවිට තවත් යම පල්ලන් දෙදෙනෙක් ආරක්ෂකයන් සේ ඊට නුදුරින් බලාසිටියේය. යමපල්ලාගේ ස්වභාවය අඩි 7 ක් පමණ උසැති කළු පැහැති කාපිරි මිනිසෙක් සේ තොල්, ඇස් ලොකු රොදු, උඩුකය නිරාවරණය වී ඇති, රෙදි කඩක් දනහිස තෙක් දැරූ අයෙකි. එම නිරයේ දර්ශනය එතැකින් නිමා වුවද, හික්කුව සිතන්නේ මෙම නිරිසතා වේදනාවෙන් මියගොස් නැවතත් එම කොටයේම ඉපැදෙමින්, නැවත නැවතත් එම විපාකයම කල්ප ගණනාවක් විඳින බවයි.

නිරිසතා කොටය මත පහළවී එහි බැඳ තිබූ හරකා දකිද්දී නිරිසතා සතුටට පත්විය. ඒ මොහොතේම කර්මය විපාක දීම ඇරඹේ. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ හරකෙක් මරන්නේ යම් සේද, ආයුධ උපයෝගී කරගෙන එම ආයුධ වලින්ම හරකාට අනිමිත්, කපමින් උභව මස් කරන්නේ යම් සේද, එම නිරිසතාවද හරක් වේශයෙන් පෙනීසිටි යමපල්ලා විසින් ආයුධ දෙකින් ඇන මරා දමනු ලබයි. මෙසේ කල්ප ගණනාවක් නැවත ඉපැදෙමින්, නැවත මැරුම් කයි. කර්ම විපාකය ගෙවෙන තෙක් දුක බරපතළය. මෙහිදී නිරි සතා විඳින වේදනාව නිසා ඇතිවන සිත් වෙරය, ක්‍රෝධය, ගැටීම පදනම් කරගත් ඒවාය. එහෙයින් නිරයේ දුක තව තවත් වැඩිවෙමින් දුකෙන් දුකටම ඇදී යයි.

සතුන් වේදනාත්මකව මරා දමන, සතුනට දුක් දෙන ඔබත්, මේ ක්‍රියාවන් කිරීමට පෙර මොහොතක් සිතන්න. ඔබ අනුනට දෙන දුක කෲර වද හිංසා පොලියත් සමඟම ඔබට ලැබේවි. ලෝක ධර්මය එතරම්ම සාධාරණය. ඔබ කැමති කළ දෙය, ඔබ ආසා කළ දෙය ඔබට ලබාදෙයි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියදී තමා කැමති කළේ, තමන් උදෙසා හෝ අනුන් උදෙසා හරක් මැරීමටයි. මෙය ඔබට විනෝදයක්, සතුටක් වුවාටද සැක නැත. ඔහු නිරයේ නිරිසතෙක් ලෙස ගවයා බැඳ සිටි කණුවේ මුදුනන පහළවන මොහොතේ, කණුවේ බැඳ සිටි ගවයා දැක සතුටට පත්වෙන්නේ, පෙර ආත්මයේ තමා කැමැති කළ මතක සංඥා නිසාය. ඒ නිමේෂයේදී නිරිසතා ලබන සතුට කර්ම විපාකයට පෙර මතකය අවධිකිරීමක් වැනිය.

ප්‍රාණසාතයට සිත ඇතිවන මොහොතේම එම සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්න. එවැනි සිත් සංසාරයේ ඔබට මහා දුක් කන්දරාවක් උරුම කොට දුන් බව දකින්න. උතුම් මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස ඉපිද, ජේත ලෝකයට, නිරයට යෑමට ලැජ්ජාව බය ඇතිකරගන්න. නිතර මෙම කර්ම විපාකයන් මතසිත් අත්දකින්න. අප්‍රමාදීව ක්‍රියාත්මක වෙන්න.

24. ආශාවේ වියරුව - කැමැත්තේ මරලතෝනිය

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ නිලතලවලට නිතර දේශන පැවැත්වීමට, සමිති - සමාගම්, දේශපාලන පදවි සඳහා තත්භාවෙන් ක්‍රියාකරන පිංවතුනට දැනගැනීම පිණිස ප්‍රේත ලෝකයේ රැස්වීමක් ස්වභාවය සටහන් කරමි.

මෙම රැස්වීමට ප්‍රේතයෝ සියයකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් සහභාගි වූහ. මේ අතර සිවුරු දරාගත්, හිස මුඩු කළ ප්‍රේත හික්කුන්ද විය. මේ සියලු දෙනාම තරුණ සහ මැදිවියේ ප්‍රේතයෝ සහ ප්‍රේත හික්කුන්ය. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ අයුරින් හික්කුන් ඉදිරි පෙළ ආසනවල නොසිටියේය. ප්‍රේත හික්කුන් සිටියේ ප්‍රේතයන් සමඟ කලවමේ අසුන් ගෙනය. සමහර ප්‍රේත හික්කුන් පසුපසම පේලියේද අසුන්ගෙන සිටියේය. ප්‍රේත ලෝකයේ තෙරුවන් ගැන හැඟීමක් නැති නිසා, ප්‍රේත ලෝකයේදී හික්කු ප්‍රේතයා ද සමාන්‍ය ප්‍රේතයෙක්මය.

මේ අය එකට රැස්වී ප්‍රේත රැස්වීම පවත්වයි. මේ රැස්වීම එකම ගාලගෝට්ටියකි. හැමෝම නායකයන් වීමට, හැමෝම දේශන පැවැත්වීමට, තම මතය දිනවීමට උත්සාහ ගනී. අයෙකුට නිදහසේ කතා කිරීමට අනෙකා ඉඩ නොදේ. කිසිවකු තෘප්තියට පත් නොවේ. කිසිවකුත් සතුටට පත්නොවී, සැවොම දුක වේදනාව, බලාපොරොත්තු කඩවීම් උරුම කරගනිමින් රැස්වීම කඩාකප්පල් වේ. එකිනෙකාට බැණ වදිමින් විසිර යති.

පෙර ආත්මවල අනුනට අවස්ථාව නොදී බලකාමයෙන් නිලතල දැරූ, නිලතලවලට ලෝභ කළ ගිහි පැවිදි පිංවතුන් කරගන්නා ලද කර්ම වල විපාකයන් විදගන්නා අයුරු අපූරුයි නේද? මෙම කර්මය විඳින ප්‍රේතයන් තම ප්‍රේත ජීවිතය පුරාවට කරන්නේ රැස්වීම් තැබීම සහ රැස්වීම් කඩාපල්වීම නිසා දුකට පත්වීමය. පෙර අකුසල් ශක්තිය නිසා මේ අයට කිසිදාක ප්‍රේත රැස්වීම් සාර්ථක කර ගත නොහැක. රැස්වීම් කඩාකප්පල් වූ විට ප්‍රේතයන් එකිනෙකාට වෛරයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් බැණ වදිමින්, ඇනකොටා ගනිමින්, දත්මිටිකමින් සිසිකඩව විසිර යයි. තමන් නායකයා වීමට ඇති ආශාව නිසාම ප්‍රේත ලෝකයේදී ද මේ අය මහා අකුසල් රැස්කරගෙන තව තවත් දුකට ඇදී යයි. ප්‍රේත ලෝකයේ ගත කරන සෑම නිමේෂයකදීම ඔවුන් රැස්කරන්නේ අකුසලයකි. එහෙයින් ඔවුනට සසර කල්ප ගණනාවකින් සුගතියක උපත ලැබීමට නොහැකිය.

ඔබ ගත කරන ඔය වටිනා මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඔබගේ අදක්ෂභාවය නිසා සතර අපායට වැටුණොත් ඔබේ අනාගතයද අඳුරින් අඳුරටමය. ඔබ භුක්තිවිඳින මොන දෙයවත් තත්භාවෙන් තොරව භුක්ති විඳින්න. අනුන්ගේ අකමැත්තෙන් භුක්ති නොවිඳින්න. බලහත්කාරයෙන්, බොරුවෙන්, නැති ගුණ පෙන්වමින්, තමාට වඩා සුදුසු අය සිටියදී ඔබ එය අයිති කරගැනීමට නොයන්න. ඔබ අසීමිත තත්භාවෙන් මේවා අයිති කරගැනීමට ගියහොත් ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත රැස්වීම් අංශයේ ඉපිද, නිතිපතා ඉහත ප්‍රේතයන් විඳින දුක විදිය හැකිය. ප්‍රේත රැස්වීම් කඩාකප්පල් වී ගිය විට ප්‍රේතයන් හැසිරෙන්නේ හිස ගිනිගත් පුද්ගලයන්, වියරුවෙන් දහලන්නා සේය. එය ඔවුනගේ තත්භාවේ ස්වභාවයයි. ආශාවේ වියරුවයි. කැමැත්තේ මරලතෝනියයි.

ලොවතුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය මේ දේවල් මොනතරම් පැහැදිලිව දේශනා කර තිබෙනවාද. මේ සියල්ල අත්දැකීමෙන් අත්දැකිද්දී ලෝක ස්වභාවයන් පිළිබඳ ඥාන දර්ශනයන් පහළවන කොට ඔබටත් දැනේවි ඔබ සැබෑ බුදු පුතෙක්ය කියලා.

25. සයනයේ ප්‍රේතිය

අමනුෂ්‍යයන්ගේ ලෝකය හරිම විවිධත්වයෙන් යුතුය. විවිධත්වය වශයෙන් අපි දකින්නේ නිරතුරුවම වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුතු අනිත්‍යයයි. භික්ෂුවක් එක් අවස්ථාවක සමාධියෙන් පසුවන විට ගෙදරක වාසය කරන ප්‍රේතියක් දුටුවා. ඇය වයස 25 පමණ තරුණියකගේ ස්වභාවයෙන් යුතු බවයි භික්ෂුවට හැඟුණේ. ඇය අවිවාහක බවක්ද හැඟුණා. භික්ෂුව මුලින් දුටුවේ නිවසේ නිදන කාමරය. ඒ නිදන කාමරය බොහොම පිළිවෙළට තිබුණා. එහි ගුප්ත බවකුත් තිබුණා. නිදන කාමරයේ කිසිවෙක් සිටියේ නැහැ. හරිම පාඨවටයි පෙනුණේ. භික්ෂුවට දැනුනේ මෙය ඇය මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පරිහරණය කළ කාමරය කියලා. නිදන කාමරයේ සයනය කළපාට ඇඳ ඇතිරිල්ලක් එලා කොට්ටයක් සහිතව පිළිවෙළට තිබුණා. කිසිවෙක් කාමරයේ නැහැ. හරිම නිශ්චලයි.

නමුත් එකපාරටම අර සයනයේ එලලා තිබූ ඇඳ ඇතිරිල්ල මැත් කරගෙන තම ස්වරූපය සන භාවයට පත්කරගනිමින් තරුණ ප්‍රේතිය ඇඳෙන් නැගිට කාමරයෙන් එළියට ගියා. ක්ෂණයකින් නැවත කාමරයට ආවා. ඇඳ ඇතිරිල්ල පොරවාගෙන ඇය නැවත නිදාගත්තා. එහෙත් දැන් ඇඳේ කිසිවෙක් නැහැ. ඇඳ ඇතිරිල්ලත් හොඳට පිළිවෙළට නැවත තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ප්‍රේතිය ඇඳ ඇතිරිල්ල යට සිටිනවා. කිසිවකුට පෙනෙන්නේ නැහැ. දකින්න බැහැ. කවුරුවත් හිතන්නේ නැහැ ඇඳ ඇතිරිල්ල යට ප්‍රේතියක් ඉන්නවා කියලා. බලන්න ඇය උපාදානය කරගත් ස්ථානය. ඔබට හිතන්න පුළුවන්ද?

ඔබ නිවසේ කාමරයේ සයනයේ ඇඳ ඇතිරිල්ල යට ප්‍රේතියක්, ප්‍රේතියෙක් සැතපී ඉන්නවා කියලා. ඉහත භික්ෂුවට ඇය සන ස්වභාවයෙන් දර්ශනය වූ නිසා මේ ප්‍රේතිය දැකගැනීමට හැකිවුණා. ගවුමක් ඇඳගෙනයි සිටියේ. තරුණියක් වුණත් ඇය මලානික, රෝගී ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රේතියක්. භික්ෂුව ඇය දැක ඇත්තේ මලානික, මලමිනියක් ඇවිදින ස්වරූපයෙන්. මුහුණේ බිය මුසු හැඟීමක් තිබුණා. මගේ තැන, මගේ ස්ථානය අහිමිවෙය කියන හැඟීමකින් වගේ මහත් තත්හා සහගත සිතකින් ඇය කාමරයෙන් එළියට ගිය සැනින්ම නැවත කාමරයට පැමිණ, සයනයේ ඇඳ ඇතිරිල්ල ඇතුළට ගොස් ඇයගේ සන කයේ ස්වරූපය නැතිකරගත්තා. ඇය මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ එම නිවසේ ජීවත් වූ තරුණියක්. ඇය රෝගීව මියයන මොහොතේ තමන් අල්ලාගත් තැන ප්‍රේතියක් ලෙස නැවතත් ප්‍රතිසන්ධිය ලබන්නට ඇතැයි සිතන්නට පුළුවන්. බලන්නකෝ වාසනාවන්ත මනුෂ්‍ය දියණියකගේ අවාසනාවන්ත නැවත උපත මොන දුකක්ද කියලා. කවදා සැනසිල්ලක්, ගැලවීමක් ලබයිද කියලා. මේ ප්‍රේතිය ඇඳට නැහ ඇඳ ඇතිරිල්ල යටට යන්නේ ඉඬෝරය දැඩි කාලයක වතුර වලක් දැක මී හරකෙක් යම් සේ තෘෂ්ණාවකින් එම වතුර වළට බසිද එම ස්වරූපයේ කැමැත්තකිනුයි. එලෙස ඇය ඇඳ ඇතිරිල්ල යටට ගොස් නිදා ගනී. එය ඇය ගත් උපාදානයේ බලවත්කමයි. මේවා පාඩමට ගෙන ඔබත් ස්ත්‍රී පුරුෂ වයස් හේදකින් තොරව කුසල් දහම් වඩා ජීවිතයෙන් අතහැරීම පුරුදුකර මෙවැනි දුක් දෙන සතර අපායෙන් මිදෙන්නට අවශ්‍ය කරුණු කාරණා ජීවිතයට එකතුකර ගන්න.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළා, මේ සසරින් ගැලවියන්න නම් ඔබ මුලින්ම මේ සසර දුක්ත බව, බියකරු බව, විශම බව දකින්න ඕනේ කියලා. මෙම අත්දැකීම්වල ස්වභාවය අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන ලෝකයෙන් මිදෙන්න ඔබත් වීරිය වඩන්න. නිරතුරුව ඔබ මොන පිංකම් සිදුකළත් මොන ශීලයක් ආරක්ෂා කළත් අතහැරීම පුරුදු කරන්න. තමාගේ අඹුදරුවන්, ගේ දොර, ඉඩකඩම්, ව්‍යාපාර, යානවාහන, තමාගේ නිදන කාමරය, සයනය පවා මගේ කර නොගන්න. ඒවා පරිහරණය කරන්න. භුක්ති විඳින්න. ඔබේ සැප උදෙසාද, අන්‍යයන්ගේ සැප සතුට උදෙසාද, ශාසනය උදෙසාද යොදවන්න. ඔබද සතුටුවෙන ගමන් ඒවා අනිත්‍ය බවත් Zමගේ අවිච්ඡිදියා, මගේ අම්මා තාත්තා මේ සියල්ල දමලයි, තියලයි මියගියේ. කිසිවක් රැගෙන ගියේ නැහැ. මම ද මේ කිසිවක් අරගෙන යන්නේ නැහැ කියලා, ඉහත දේවල් වලට ඇති බැඳීම අල්ලාගැනීම අතහැර ඒවා භුක්ති විඳීමට පුරුදුවෙන්න. ඔබ ඒවා මගේ කර අල්ලාගත්තා යනු, තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුනා යනු, අතහැරගැනීමට බැරි වූවාය යනු අවාසනාවන්ත උපතක් නැවත ඔබ ඔබේ කරගැනීමකි.

26. සංසාරයක් පුරා වැදගත්කම තැන...

ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා යනු නිවීම උදෙසා ඔබ යා යුතු මාර්ගයයි. මින් තොර ඔබට නිවීම උදෙසා මාර්ගයක් නොමැත. මේ නිවීම උදෙසා මාර්ගය මිස, එලයක් නම් නොවේ. මේ මාර්ගයේ ඔබ ගමන්කොට එළ අවබෝධ කරගත යුතුය. එසේ නොවුණහොත් ඔබ තවත් සංචාරකයෙක් පමණක් වනු ඇත.

දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය, සතර අපායද ඔබේ සංචාරයේ නවාතැන් වනු ඇත. අතීතයේ වැඩසිටි බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ ශාසන දස දහස් ගණනකදී අප සංචාරකයන් සේ මේ ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ගමන් කිරීම පමණක් කළ නිසා වර්තමානයේදීද මනුෂ්‍ය ලෝකය නමැති නවාතැන්පළේ තාවකාලික නැවතුමක් සකසාගෙන ඇත. ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගය වඩමින් එහි එලයක් අවබෝධ කරගැනීමට උත්සුක නොවීම තවමත් ලෝකය තුළ, දුක තුළ සංචාරය කිරීමට හේතුවයි.

මෙසේ මාර්ගයේ ගමන් කළද එලයක් අවබෝධ කරගැනීමට අපට නොහැකි වී ඇත්තේ අනුන්ගේ වරදින් නොව අපගේ වරදිනි. දිනපතා ශීලයන් සමාදන්ව ජීවත්වන, මසකට වරක් අධිශීලයන් හී පිහිටා ජීවත්වන ලක්ෂ ගණනින් යුත් බෞද්ධ ජනතාව තමන් ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ගමන් කරමින් මේ සංසාර භව ගමනින් එතෙරවීමට අප්‍රමාණ කැපවීම් කළ ද එහි ප්‍රතිඵල සාර්ථක බවක් නොපෙනේ.

කල්‍යාණ මිත්‍ර ආශ්‍රයෙන් තොරව ධර්ම මාර්ගය වඩන සමහරු 'මගේ ශීලය, මගේ සමාධිය', යැයි දෘෂ්ටිගත වේ. තවත් සමහරු 'මා තුළ ශීලය සමාධිය ඇතැයි දෘෂ්ටිගත වේ. ශීලය, සමාධිය වැඩීම, ආරක්ෂාකර ගැනීම නිසා ලැබෙන ආනිශංස හේතුවෙන් ලෝකයාගෙන් තමනට ලාභසත්කාර, වැදුම් - පිදුම්, සිව්පසය ලැබෙන විට ඒවාට ඇලීම හේතුවෙන් මුළාවට පත්වේ. මාන්තයෙන් අගතියට යයි. තමා තුළ ඇති ශීලය නිසා, සමාධිය නිසා ලෝකයා, දායකයා, බිරිඳ, ස්වාමියා, ඥාතියා තමන්ට ගරුකළ යුතුය, වන්දනා කළ යුතුයැයි සිතයි. ශීලයද, සමාධියද වැඩිය යුත්තේ අල්ලා ගැනීමට, මගේ කරගැනීමට නොව අත්දකිමින්, අවබෝධය ලබමින් අතහැරීමටය. දෘෂ්ටිගත වීම යනු අල්ලා ගැනීමකි. නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන ලෝකය තුළ අල්ලා ගැනීමට කිසිවක් නොමැති බව ධර්ම මාර්ගය වඩන්නා තේරුම්ගත යුතුය. සංසාරයක් පුරාවට ශීලය උදෙසා මේ කය වැසූ සුදුරෙදි ප්‍රමාණය සේම සමාධිය උදෙසා යටපත් කරගත් සිතුවිලි ප්‍රමාණය මෙතෙකැයි කියා ගණනකින් කිව නොහැක්කකි. එවන් අතීතයක් පසු කළ අපි මේ වටිනා ජීවිතයේදී ද තවත් සිල්ලෙදි ප්‍රමාණයක්, යටපත් කරගත් සිතිවිලි ප්‍රමාණයක් අතීතයට එකතුකොට ඒවායේ ආනුභාවයෙන් තවත් උපතක් කරා ගියහොත් අවාසනාවකි.

ඔබේ බලාපොරොත්තුව නැවතත් දිව්‍ය මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ආශ්චර්යමත් උපතක් නම් එවැනි ආශ්චර්යමත් උපතක් ලැබ, මනුෂ්‍ය - දිව්‍ය ලෝකයකදී සද්ධර්මය අසා නිවන් අවබෝධ කරගැනීම නම් මේ ආශ්චර්යමත් සිතිවිල්ල මාරයා විසින් ඔබට එළනු ලබන රනින් රිදියෙන් ගෙන්තම් කළ පාවඩයක්ම විය යුතුය. මේවාට ඔබ වශීවනු ඇත. ජීවමාන ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ නොසිටියද, හැම පන්සලකම, ආරණ්‍යයකම, ගෙදරකම, හැම හදවතකම දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණයෙන් ශෝභාමත් වූ බුදුරුව නෙත ගැටෙද්දී, ධර්ම රත්නය නිරතුරුවම ශ්‍රවණය කිරීමට ලැබෙද්දී, මහා සංඝරත්නය ජීවමානව වැඩ සිටින විටදී, අප ශීල සමාධි ප්‍රඥා මාර්ගයේ ගමන් කර හුදු සංචාරකයෙක් පමණක් නොවී, එහි එලයන් අවබෝධ කරගැනීමට හැකිවුව හොත් එය අපගේ භාග්‍යයකි. එසේ නොවී, සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයත්, සද්ධර්ම ශ්‍රවණයත්, උත්තරීතර මනුෂ්‍ය ජීවිතයත්, කල්‍යාණමිත්‍ර සේවනයත් ලද මේ ආශ්චර්යමත් අවස්ථාවට වඩා අවස්ථාවක් තවත් උපතකදී බලාපොරොත්තු වීම, අපේක්ෂා සහගතවීම යනු දුකේ සිටිමින් තවත් දුකක්ම පැතීම වනා දුකින් එතෙරවීම නොවේ. සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයත්, එහි සැබෑ ප්‍රතිපදාවනුත් මොනතරම් වේගයකින් විකෘතිභාවයට පත්වෙමින් පවතිනවාද යන්න අපට පෙනෙන කරුණකි.

ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය බෞද්ධයකු නම් ශීල, සමාධි ප්‍රඥා මාර්ගයේ කොතැනක හෝ ඔබ සිටිනවා යැයි ඔබ අනුමාන කර ඇත. මෙය මෙම මාර්ගය වැඩිමේදී ඔබට ඇතිවන ශක්තියකි. නිවීමේ මාර්ගයේදී ඔබට හමුවන ශීලය, සමාධිය යන මංසන්ධි දෙක ඔබව නිරතුරුවම මුළාවට පත්කරවන මංසන්ධි දෙකකි. මේ මුළාවෙන් ඔබට ගැලවිය හැක්කේ ශීලය, සමාධිය වැඩිමේදී ඒවායේ අනිත්‍යභාවයද, ශීල, සමාධිය වැඩිම තුළින් බලාපොරොත්තුවන්නේ ප්‍රඥාව වඩවාගනිමින් දුක් දෙන සසරින් එතෙරවීම සඳහා බව නිරතුරුවම සිහිකිරීමෙනි. ශීලයද, සමාධියද නිත්‍ය භාවයෙන් අල්ලා ගන්නාතාක් ඔබට ප්‍රඥාව නොවැඩේ. මන්ද ඔබ ශීලය තුළද, සමාධිය තුළද නිත්‍යභාවයක් දකිමින්ද, එහි ආශ්වාදය සැපයක් කොට දකිමින්ද අල්ලාගෙන සිටින හෙයිනි. ශීලයක හික්මීමෙන් බලාපොරොත්තුවන්නේ ඒ තුළින් සතිය සහ සිහිය දියුණු කරගනිමින් සතිය සහ සිහිය තුළින් චිත්ත සමාධිය ඇතිකර ගැනීමය. චිත්ත සමාධිය ඇතිකරගත් පසුව ඔබ කළ යුත්තේ තමන් පසුවන්නේ පළවැනි ධ්‍යානයේද, දෙවැනි, තෙවැනි, චතුර්ථක් ධ්‍යානයේද යන්න සෙවීම නොවේ. සෙවීමට උත්සහ ගැනීම නොවේ. එසේ සොයන්නට ගියොත් ඔබ සොයන්නේ අස්ථිර, අනිත්‍ය දෙයකි. ධ්‍යානයද නිරතුරුවම වෙනස්වන දෙයකි. වෙනස්වීම නිසා දුක ඇතිකරවන දෙයකි. මේ හේතුවෙන් මානසික ලෙඩුන් බවට පත්කරන දෙයකි. ස්ථිරභාවයේ නොපවතින දෙයක් තවදුරටත් අප සෙවීමට ගියොත්, සොයමින් සිටියොත් මේ සම්බුද්ධ ශාසනය තුළදීද අපට ධර්මය දැකීමේ මාර්ගය මගහැරී යනු ඇත. සතර අපායෙන් මිදීමේ මඟ අපට අතහැරී යනු ඇත. අතීත සම්බුද්ධ ශාසනවලද කරන ලද දෙයම වර්තමානයේදී කළ අවාසනාවන්තයෙක්ම වනු ඇත.

ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගය වැඩිමේදී ශීලය නැමැති තුන්මං සන්ධියේදී සමාධිය දෙසට යන කෙළින් පාරද, දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය ලෝක සැප දෙන දකුණට හැරෙන පාරද, සතර අපායට වැටෙන වමට හැරෙන පාරද ඔබට මුණගැසෙනු ඇත. ඔබ මෙහිදී දක්‍ෂ විය යුතුය, සමාධිය දෙසට යන කෙළින් පාරේ ඔබේ ගමනාන්තයට යැමට ඔබ අදක්‍ෂ වුවහොත්, සැබෑ කල්‍යාණ මිත්‍රයෙක්ගේ උපදෙස් ඔබට අහිමිවුවහොත් ශීලය නිසා සතිය සිහිය දියුණුකරගැනීම වෙනුවට තමා රකින ශීලය නිසා ඇලීම, ගැටීම ඇතිකරගතහොත් ඔබ නියත වශයෙන්ම ශීල මංසන්ධියේදී සමාධිය දෙසට ඇති කෙළින් පාරේ නොයා දකුණට හෝ වමට හැරෙනු ඇත. ඔබ දක්‍ෂ ලෙස ශීල මංසන්ධියේදී නිවැරදි මග තෝරාගෙන සමාධිය දෙසට ඇති කෙළින් පාරේ ඉදිරියට ගියහොත් ඔබට සමාධි මංසන්ධියද මුණගැසෙනු ඇත.

එහිදී තුන්මං සන්ධියකි. සමාධි මංසන්ධියෙන් කෙළින් පාර ප්‍රඥාව දෙසට, එනම් ගමනාන්තයට යන පාරය. දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය, බ්‍රහ්ම සැප දෙන දකුණට ඇති පාරද, සතර අපායට යන වමට හැරෙන පාරද ඇත. මෙහිදීද ඔබ ප්‍රඥාව දෙසට ඇති කෙළින් පාරේ ගමන් කිරීමට දක්‍ෂ විය යුතුය. මා තුළ සමාධිය ඇතැයිද, සමාධිය තුළ මා ඇතැයිද සමාධිය නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා, සමාධිය නිසා ඇලීම සහ ගැටීම නිසා ගමනාන්තයට යැම පසෙක තබා ඔබ දකුණට හෝ වමට හැරෙනු ඇත. සමාධිය තුළ ඇති සංසිදීම, උපේක්‍ෂාසහගත බව නිසා මුළාවට පත්වන්නන් අපමණය.

තමා රකින ශීලය සහ සමාධිය නිසා තමා තුළ ලෝක ස්වභාවයන්ට ඇති ඇල්ම සහ ගැටීම සේම උපේක්‍ෂාව තුළද ඇත්තේ අනිත්‍ය පිළිබඳව ශුන්‍ය දැනීමකි. මෙහිදී ඔබ රකින ශීලය, සමාධිය නිසා ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ කෙලෙස් ගොඩකි. මමත්වයේ අස්වැන්නකි. තමා අනුනට වඩා සිල්වතෙක්ය, තමාගේ ශීලය සමාධිය ඉහළය, පිරිසිදු යන මාන්තය, ඉහත ඇල්ම සහ ගැටීමට හේතුවයි. ඒ මෙන්ම අවංක නොවන ඕනෑම කෙනකුට දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව සැඟවීසිටිය හැකි තැනකි ශීලය සහ සමාධිය. මේවා තමන් විසින් තමන් රවටවාගැනීමේ ධර්මතාවයන්ය. ඔබ සැබෑ ලෙස ශීලය තුළ, සමාධිය තුළ හික්මුණ කෙනකු නම් ඔබ තුළින් මාන්තය, ලෝක ධර්මයන්ට ගැටෙන ස්වභාවය අවම විය යුතුය. ඔබ ගැන ඔබට ස්වයං පරීක්‍ෂණයක් කිරීමෙන් ඔබගේ ශීලයේ සමාධියේ ස්වභාවය ඔබටම හඳුනාගත හැකිය. ඔබ ස්වයං පරීක්‍ෂණයක් කර ඔබගේ ස්වභාවය යම් මොහොතක අවබෝධ කරගත්තද ඒ මොහොතේ ඔබ ලද නිගමන ඊළඟ මොහොතේ ධන හෝ සෘණ භාවයට පත්වනු ඇත. මන්ද ශීලය හෝ සමාධියේ ස්වභාවය නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන නිසාය. එහෙයින් තමා මෙතැන සිටිනවා යැයි ස්ථිර නිගමනයකට පැමිණීමට කිසිවෙක්ට නොහැකිය. මන්ද, ස්ථිරභාවයේ පවතින දෙයක් ලෝකය තුළ නොමැති නිසාය.

ඔබ තුළ ඇති ලෝක ධර්මයන්ට ඇලීමේ ගැටීමේ ස්වභාවය සහචතුරත්වයට සමාධියට ඇත්තේ පුද්ගලාකර හැකියාවකි. මාර්ගඵල උන්මාදය ඇතිකරන ප්‍රධාන සතුරා සමාධියයි. සමාධිය වැඩීම නිසා ඇතිවන සංවිදියාව නිසා, 'තමා අනාගාමීය, අරිහන්ය', යන මුළාවට පත්වූ පිංවත් වර්ත අප්‍රමාණය. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේට මල් පහන් පූජා නොකරන පිංවත් වර්ත අප්‍රමාණය. තමා හැමෝටම වඩා ශ්‍රේෂ්ඨය යන මනෝභාවය තුළ හැසිරෙන වර්ත අප්‍රමාණය. මේ සමාධියේ ගොදුරුය. ඉතාමත්ම පහසුවෙන් සමාධියේද අනිත්‍යභාවය වඩමින්, දකිමින් ප්‍රඥාව දෙසට යෑමට ඔවුනට හැකිවුවද සමාධි සැපයට ඇලීම නිසා එහි නිත්‍යභාවයක් දැකීම නිසා ඔවුහු අතරමග නතරවෙති. සමහර පිංවත් භික්ෂූන් වහන්සේලා දැස් අඩවන්කොටගෙන සංසුන් ඉරියව්වෙන් දානශාලාවේ දානය වළඳති. දානශාලාවේ සාමණේර භිමිනමකගෙන් කුඩා වරදක් වුවද ප්‍රතිචාරය කේන්ති යැමය. මේවා සමාධිය තුළ සැඟවී ඇති මාරයෝය. අප පිළිබඳ අපි ස්වයංපරීක්ෂණ නොකිරීමේ ප්‍රතිඵලයි. ඔබ සම්පූර්ණ කළ, ශීලයත් සමාධියත් අනිත්‍යබව දකිමින් නොවැඩීමේ ප්‍රතිඵලයයි. ලෝක ධර්මයන්ගේ අනිත්‍යභාවය නොදැනීමේ ප්‍රතිඵලයයි. මෙවැනි පිංවතුන් සමාධි මංසන්ධියේ සිට ප්‍රඥාව දෙසට ඇති කෙළින් පාර මහභූර මංමුළාවීම ඒකාන්තය. තමා කෙරෙහි තමා නිහතමානී නොවීම මීට හේතුවයි. අනුන්ගේ වරද දකින ඔබ, ඊට ප්‍රතිචාර දක්වන ඔබ, ඔබ තුළ ඇති වරද නොදැකීම මෙයට හේතුවයි. එසේ ඔබතුළ ඇති වරද ඔබ නොදකින්නේ ඔබ තුළ ඇති මාන්තය නිසාය. මෙය සැඟවී තිබුණේ සමාධිය තුළය.

නිරතුරුවම ඔබ කැමතිම අකමැතිම ස්වභාවයන් සොයා ගොස් ඒවාට මුහුණදෙන්න. අත්දකින්න. අත්විඳින්න. ඒවාට ඇලෙන්න ගැටෙන්න නොයන්න. මෙසේ ක්‍රියාත්මකවෙමින් ඔබේ ශීලයත් සමාධියත් නිරතුරුවම ස්වයං පරීක්ෂණයට ලක්කරන්න. එවිට ඔබට පහසුවෙන් ප්‍රඥාවේ මගට අවතීර්ණ වෙන්න පුළුවන්.

ශීලය සහ සමාධිය ඔබ විසින් ආරක්ෂා කරගතයුතු, වැඩිය යුතු දෙයකි. ශීලය ආරක්ෂාකරගත් තරමට ඔබ සිල්වත් වේ. සමාධිය වැඩූ තරමට ඔබගේ චිත්ත සමාධිය දියුණුවේ. එහෙත් ඔබ සමාධි මංසන්ධියෙන් ප්‍රඥාව දෙසට ගමන් කිරීමේදී ඔබ කළ යුත්තේ ආරක්ෂා කිරීම හෝ වැඩීම නොවේ. අතහැරීමය. ශීලය ආරක්ෂා කිරීම සහ සමාධිය වැඩීම නිසා ඔබ ඇතිකරගත් චිත්ත ඒකාග්‍රතාව ප්‍රයෝජනයට ගෙන සිතේ ස්වභාවය දැකීමය. පංච උපාදානස්කන්ධයේ ඇතිවීම නැතිවීම දැකීමය. ඇති වෙමින් නැතිවෙමින් ගලාගෙන යන සිතේ ස්වභාවය දැකීමය. දකිමින් තමාට අයත් නැති ආගන්තුක සිත් අතහැරීමය. ශීල සමාධි මාර්ගය වඩන විට ඔබ කළේ ශීලය ආරක්ෂා කිරීමය, සමාධිය වැඩීමය. ඒ තුළින් චිත්ත සමාධිය ඇති කරගැනීමය. මෙසේ මංමුළාවීම වලින් තොරව සුවසේ සමාධි මංසන්ධිය පසුකොට ප්‍රඥාව දෙසට ඇති කෙළින් පාරට අවතීර්ණ වීමට ඔබ දක්ෂ වුවහොත් ඉන් ඔබට ඔබට ආරක්ෂා කිරීමට හෝ වැඩීමට දෙයක් නොමැත. ඔබ කළ යුත්තේ සමාධිමත් සිතින් සිත දෙස බැලීමය. සිත දෙස බලමින් ඔබට ආගන්තුක, ඔබගේ වසභයේ නොපවතින, නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන ඔබගේ අක්‍රීය කය ක්‍රියාත්මකභාවයට පත්කරවන සිතේ ස්වභාවය දැකීමය. දකිමින් ඔබට අයිති නොමැති සිත අතහැරීමය. සිතක් අත්හැරෙන මොහොතක් පාසා ඔබට කයේ වචනයේ ක්‍රියාත්මකභාවය අතහැරෙනු ඇත. අතහැරෙන සෑම සිතක් පාසාම ඔබට අතහැරෙන්නේ දුකයි. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණ ඇතිකරන ලෝකයයි. නිරතුරුවම ඔබ තුළින් ඔබව ස්වයං පරීක්ෂණයකට ලක් කරන්න. 'මම' කියන වර්තය හැම මොහොතකම පරාජය කර දමන්න. 'මගේ ශීලය, මගේ සමාධිය, මගේ ප්‍රතිපදාව, මගේ ශ්‍රද්ධාව'..... මේවායින් ඔබ භිස්වන්න. මම ගැන අඩුවෙන් කථාකරන්න. මගේ හැකියාවන් ගැන අඩුවෙන් කථාකරන්න. ඇති වෙමින් නැතිවෙන සිතක් සකස් නොවුවහොත් මේ කය 'මම' මළකඳක් බව සිතන්න. අනිත්‍ය සංඥාවම වඩන්න. අනිත්‍යයට අයිති ලෝක ධර්මයන්ට නොඇලී, නොගැටී ප්‍රඥාව දෙසට ගමන් කිරීමට ඔබ දිරිමත්වන්න.

ඔබට හොඳ පැහැදිළි උදාහරණයක් දෙන්නම්. ඔබ පිටකොටුවෙන් බසයක නැග කතරගමට යනවා යැයි සිතන්න. එවිට ඔබේ ගමනාන්තය කතරගම. එහෙත් ඔබ බස් රථයේ යන විට කළුතර බෝධීන් වහන්සේ, චෛත්‍යරාජයා, කළුගඟ.... එහි අසිරිය දැකලා ඔබ බසයෙන් බැස ඉහත ස්වභාවයන්ට ඇලීලා කළුතර නතරවෙනවා. පදිංචිවෙනවා. ඔබට පුළුවන්ද කතරගමට යන්න. බැහැ නේද? ඔබ කළුතරට ඇලුනු නිසා එහි නතරවුණා. මෙහෙම කළුතර නතරවෙලා එහි අසිරිය විඳිමින් සිටින විට ඔබට සිහිය ඇතිවෙනවා ඔබගේ ගමනාන්තය ගැන. එවිට ඔබ කළුතරට ඇති ආශාවෙන් මීදිලා නැවත කතරගම බසයක නැගලා ගාළපාරේ

ඉදිරියට යනවා. මෙහෙම යනකොට ඔබ තිස්සමහරාම වෛත්‍යරාජ්‍යයෙන් වහන්සේ, තිසාවැව ආදිය දැකීම නිසා නැවතත් එම ස්වභාවයන්ට ආශාවෙන් තිස්සමහරාමයෙන් බසයෙන් බසිනවා. ඉහත ස්වභාවයන්ට ඇලීම නිසා ඔබ තිස්සමහරාමයේ නතරවෙනවා, පදිංචිවෙනවා. ඔබට පුළුවන්ද කතරගමට යන්න? බැහැ. අතරමග යමක් තත්භාවෙන් අල්ලාගැනීම නිසා ගමනාන්තයට නොයා ඔබ අතරමග නැවතිලා. නමුත් මාර්ගය පැහැදිලිව තිබෙනවා. අවශ්‍ය ප්‍රවාහන පහසුකමක් තිබෙනවා. එහෙත් ඔබ අතරමග ස්වභාවයන්ට ඇලීම නිසා, ඒවා අනිත්‍ය වශයෙන් දැක ඇතහැරීමට අදක්‍ෂ නිසා ඔබ ප්‍රමාදයට පත්වෙලා. එහෙම වීම ස්වභාවිකයි. කළුතරදීද, තිස්සමහරාමයේදීද ඔබ විඳින්නේ සම්බුදු පහසයි. ඔබ තුළින් රැස්වන්නේ කුසල් සිත්ය. එහෙත් ඒවා අයිති ලෝකයටයි. අපි මේ කථාකරන්නේ ලෝකයෙන් එතෙරවීම සඳහා වැඩපිළිවෙලයි. හොඳයි ඔබට තිස්සමහරාමයේදී නැවත ගමනාන්තය පිළිබඳව සනිය සිහිය ඇතිවෙලා ඔබ කතරගම බසයකට ගොඩ වුනොත්, කතරගමට තව බොහොම කෙටි දුරයි තිබෙන්නේ. නමුත් අදක්‍ෂ, හැමදෙයටම ඇලෙන පිංවතුන් මේ කෙටිදුර ගෙවාදමා ගමනාන්තයට නොයා අතරමග පදිංචි වෙනවා. මෙය පෘතග්ජන ස්වභාවයයි. මෙම ස්වභාවයෙන් ඔබට මිදියහැක්කේ ප්‍රඥාව වඩවාගැනීමට උපකාර ධර්මයන් වන, නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වන ශීලය සහ සමාධිය අනිත්‍ය වශයෙන් දකිමින්, අත්විඳිමින්, අවබෝධය ලබමින් අතහැරීමය. එසේ නොවඩන්නා නිවන් මගෙන් ඇතට ගිය ලෝකය තුළ සැරිසරන්නෙක් වීම අරුමයක් නොවේ. අතරමග නොනැවතී පෙරටම යන්න. හමුවෙන කිසිවෙක්, කිසිවක් මමත්වයෙන් නිත්‍යභාවයෙන් නොගන්න. ඔබට ගමනාන්තය මුණගැසෙනු ඇත.

සැබැලෙසම නිවන්මගේ හික්මෙන්නාට අතහැරීම යනු, අතහැරීමේ සීමාව යනු ආරණ්‍ය, පන්සල, කුටිය. සිව්පසය..... මේ ආදී භෞතික සම්පත් අතහැරීම පමණක් නොව, ඒවායෙන් මනින සීමාවක්, කඩුල්ලක් නොව, මේ ඉහළට ගන්නා හුස්ම පොදු නැවත නාසයෙන් පහළට එන විට මේ ජීවිතය මරණයට, විනාශයට පත්වෙනවාය යන සීමාව මතකයේ තබාගන්න. නිරතුරුවම නාසයෙන් හුස්මපොදක් ශරීරයට ආශ්වාසය කිරීමේදී එම හුස්මපොදු ශරීරයෙන් පිටකරන මෙහොතේදී මරණය සිදුවේය යන ලෝකයේ සැබෑම ධර්මයට අනුව ඔබ සිතන්න පුරුදුවන්න. 'මම' වශයෙන් හඳුන්වාගන්නා මේ ආශ්වර්යවත් මිනිසාට මේ ලෝකය තුළ හුස්මක් ඉහළට ගෙන එය නැවත පහතට හෙලන තරම්වත් කාලයක් නිත්‍යභාවයෙන් අයිති නැති බව අවබෝධයෙන් දකින්න. ආශ්වාස කරන හුස්ම පොදු ප්‍රාශ්වාස කරන මොහොත දක්වාමත්, නිත්‍යභාවයේ නොපවතින 'මම' මමත්වයෙන් නොගන්න. 'මගේ' ශීලය, මගේ සමාධිය, මගේ විනය, මගේ ප්‍රතිපදාව, මගේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය' ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස කරනා හුස්මපොදක් තරම් වේලාවක් තරම්වත් නිත්‍යභාවයේ නොපවතින අරාජික ධර්මතාවයන් බව පිංවත් අපි නිරතුරුවම දකිමු. එසේ දකිමින් ශීල, සමාධි මාර්ගය සුවසේ මංමුලාවීම වලින් තොරව පසුකොට, ලෝකයට අයිති දුක මගේ කරගෙන දුක් විඳින ලෝකයෙන් මිදීම පිණිස ඔබට අයිති නැති ලෝකය ඔබේ කරදෙන, අවිද්‍යාවෙන් තෙමුණ, ඇතිවෙමින් නැතිවෙන, ඔබට ආගන්තුක සිත අවබෝධයෙන් දකිමින් අතහැරන්න. ඔබට අතහැරෙන අතහැරෙන සිතක් පාසා, ලෝකය අතහැරීමට අවශ්‍ය ප්‍රඥාව ඔබ තුළ වැඩෙනු ඇත.

ඔබ මොන දෙයකට ඇලුනද එම ඇලීමේ ස්වභාවය තුළ ගැටීමද ඇත. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. යමෙක් ශීලයට ඇලෙනවා, 'මා තුළ ශීලය තිබෙනවා. ශීලය තුළ මා සිටිනවා' කියලා දකිමින්, තමා ඉහළයයි අන්‍යයන් පහත්කොට දකිනවා. දුස්ශීල කොට දකිනවා. ඔහු මාළු නොකනවා පමණක් නොවෙයි, මාළු අනුභව කරන, මාළු විකුණන, මාළු වියන, මාළු අල්ලන, මාළු ඇති කරන අය සමගත් ගැටෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි මාළු දැලක්, මාළු බෝට්ටුවක් දැක්කත් ගැටෙනවා. ඇයි මේ ගැටීම? ශීලය කෙරෙහි අන්තවාදීව ඇලීම නිසායි මේ ගැටීම ඇති වුණේ. එහෙමනම් පිංවත් ඔබ මහලොකුවට ආරක්‍ෂා කරන ශීලය තුළ ඇලීමත් ගැටීමත් දෙකම දෝරේ ගලා යනවා. ඒ කියන්නේ ඔබ නිවීමේ මහ දෙසට යනවා නොවෙයි. හවයට අවශ්‍ය සංස්කාර රැස්කරන්නෙක් බවට පත්වෙනවා. සමාධිය කෙරෙහි ඇලීමේදී තමා තුළ සමාධිය තිබෙන නිසා අන්‍යයන් සිතාසෙනකොට, හඬනකොට ශබ්ද නහනකොට, ශබ්දයෙන් බණ පදයක් පිරිත් පදයක් කියනකොට ඒ හඬට ගැටෙනවා. ඇයි මේ ගැටීම...? තමා සමාධියට ඇලීම නිසයි. හොඳින් දකින්න ශීල සමාධි වේශයෙනුත් අපට නිවන්මග අවහිරකොට, හවමග විවෘත කර දෙන්නේද මාරයාමය. මාර ධර්මයන් හොඳින් අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන කළ්‍යාණ මිත්‍ර ඇසුරකින් නිවී සැනසෙන්න.

27. කොහොමද...? ක්‍රෝධයේ අස්වැන්න

ක්‍රෝධය යනු මෙමත්‍රියට වඩා ලෝකය තුළ පැතිර පවත්නා සත්ත්ව ස්වභාවයකි. මහ පෙළොවේ පස් අහුරක් දෝතට ගතහොත්, එම පස් මීටත් මහ පොළොවේ පසුත් අතර ඇති පරතරය යම්සේද ලෝකය තුළ මෙමත්‍රිය සහ ක්‍රෝධයේ ස්වභාවය එසේමය. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සත්ත්වයා බෞද්ධ හෝ අබෞද්ධ වුවද යම් හෝ ආචාරධර්ම පද්ධතියකින් හික්මෙන නිසා, දියුණු සිතීමේ ශක්තියක් ඇති නිසා සහ දියුණු කණ්ඩායම් හැඟීමක් ඇති නිසා ක්‍රෝධයේ ස්වභාවය දැඩිව ප්‍රකට නොවුවද තිරිසන් ලෝකයේ, ප්‍රේත ලෝකයේ, නිරයේ ජීවත්වන සත්ත්වයා තුළ නිරතුරුව වැඩෙන්නේ වෛරය සහ ක්‍රෝධයයි. ක්‍රෝධය, වෛරය යනු ඔවුන්ගේ කර්ම විපාකයයි. විපාකය නැමැති එළය ඔවුනට ලැබෙන්නේ ක්‍රෝධය සහ වෛරය නිසාය. අපි කැමැති දෙයම, අපි පුරුදු කළ දෙයම අපට ලබාදීම ලෝක ධර්මයේ ස්වභාවයයි. ඔය තිරිසන්, ප්‍රේත නිරයේ දුක් විඳින සත්ත්වයින් එම ලෝක වල කල්ප ගණන් දුක් විඳින්නේ තමන් නිසා නොව, අනුන් නිසා කරගත් අකුසල් නිසාය. ඔබ හොඳින් සිතා බලන්න. කෙනෙක් ඔබට ඔරවා බැලුවොත්, බැන්නොත්, ගැහුවොත් මදිපුංචි කමක් කළොත්, තමාගේ දෙයක් සොරාගත්තොත්, ඔබව විවේචනය කළොත්, ඔබට වඩා ඉහළට යනවා දැක්කොත්.... මෙහෙම වෙනකොට ඔබ ඔහුගේ දෙය ඔබේ කරගෙන, ඔහුගේ ක්‍රියාව ඔබේ කරගෙන ඔබ තුළ වෛරය ක්‍රෝධය ඇතිකරගන්නවා. බලන්නකෝ අනුන් තුළ ඇතිවූ දෙයක් නිසා, අනුන් විසින් කළ ක්‍රියාවක් නිසා ඔබ විසින් ඔබ තුළ වෛරය ක්‍රෝධය ඇති කරගන්නා වගේම එම පාප ධර්මයන් නිසා එහි විපාකයන් හැටියට තිරිසන්, ප්‍රේත, නිරයේ අවාසනාවන්ත ජීවිත ලබනවා. ඔබ කැමති කළේ ක්‍රෝධය වෛරය නම් සංසාරයේ එයම ලැබීම නියතයක්. මොකද ඔබ කැමති කළ දෙය නිසා.

එහෙම නම් ඔය සතර අපායේ දුක් විඳින සෑම සත්වයෙක්ම ඔතැනට වැටුනේ අනුන්ගේ දෙය තමාගේ කරගැනීමට යැම නිසාමයි.

මා තුළත් මා නැති කළ, අනුන් තුළ මා දැකීම මේ අවාසනාවේ හේතුවයි.

ඔය සතර අපායේ දුක් විඳින සෑම සත්වයෙක්ම ඔබ මම වගේම වටිනා මනුෂ්‍ය ජීවිත ගතකළ මනුෂ්‍යයන්මය. මමවත්, මගේවත් නොවන "මම" ආරක්‍ෂා කරගැනීමට, ආත්ම ගෞරවය රැකගැනීමට ගොස්, අපාදුක් විඳින අවාසනාවන්තයින්ය. මේ ලැබුණු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී ඇති කරගත් ක්‍රෝධය වෛරය මරණින් මතු ප්‍රේත ලෝකයේ දැඩි ලෙස දුක්විඳින ප්‍රේතයින් දෙදෙනෙකුගේ අභියාසා දුක්ඛිත ස්වභාවය පහත සඳහන් කරමි.

හික්‍ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවෙද්දී ප්‍රේතයින් දෙදෙනෙකු දර්ශනය විය. හික්‍ෂුවගේ සමාධිමත් සිතට, ඕලාරික ස්වභාවයෙන් මනුෂ්‍ය රූපයෙන්ම සිටි ප්‍රේතයින් දෙදෙනා දර්ශනය විය. දෙදෙනාම මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී තමන් හැඳ පැළඳි දිග කලිසම් සහ කමිස වලින් සැරසී සිටින ආකාරයෙන්ම සිටියහ. දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙක් සිටියේ දැඩි වියරු ස්වභාවයෙන්ය. අනෙක් ප්‍රේතයා වෙතින් අභිංසක බවක් දිස්විය. වියරු ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රේතයා තමා ඉදිරියේ සිටි අනෙක් ප්‍රේතයාගේ ගෙල පෙදෙසින් වියරුවෙන් මෙන් දැනිත්ම අල්ලාගත්තේය. ගෙල පෙදෙස දැනින් අල්ලාගෙන වියරු ස්වභාවයෙන් තමාගේ හිසේ අනෙකාගේ හිස ගසාගත්තේය. මේ වියරුවේ ස්වභාවය ඉතාමත් බිහිසුණුය. එය එතරම්ම වේගවත්ය. ප්‍රේතයින් දෙදෙනා හිස්දෙක ගසාගත් වේගය නිසා හිස් දෙකම කුඩුවිය. මෙහිදී අභිංසක ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රේතයා හිස කුඩුවී මිය යන මොහොතේ "අනේ මගේ දුවේ" යනුවෙන් ශබ්දයෙන් විලාප හඬක් නැගීය. දෙදෙනාම ලැබූ ප්‍රේත ජීවිතයේදී අකුසලය විපාක දී වූවිය. ඒ සැනින්ම නැවත එපරිද්දෙන්ම ප්‍රේත ලෝකයේම ප්‍රතිසන්ධිය ලබයි. නැවතත් පෙරසේම කර්ම විපාකය විපාක දී නැවත නැවත මැරෙමින් ඉපදෙමින් කල්ප ගණන් මේ වියරු මරණීය දුක අත්විඳියි. ප්‍රේත ලෝකයේදීද තමා මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී වැඩූ වෛරය, ක්‍රෝධය නිසා හිස කුඩුපට්ටම් කරගෙන මියයන මොහොතේදී එක් අයකුට මතකයට ආවේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී තමා උපදානය කරගත් "මගේ දුව" නැමැති සංඥාවයි.

මොවුන් දෙදෙනා ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලබන්නේද, මෙලෙස එකට මුණගැසෙන්නේද තමන් කළ කර්මය නිසාය. මෙහි මහා අවාසනාව වනුයේ මෙසේ ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රතිසන්ධිය ලබා හිස්ගෙඩි දෙක වියරුවෙන් ගසාගෙන මරාගෙන නැවත ප්‍රේත ලෝකයේම ප්‍රතිසන්ධිය ලබා දෙදෙනා නැවත හමුවන මෙහෙයෙන් දෙදෙනාටම තමන් මීට පෙර ප්‍රේත ලෝකයේ ඉපැදුණු බව හෝ හිස් ගෙඩි දෙක ගසාගනිමින් මිය ගිය බවට සංඥාවක් දැනෙන්නේ නැති බවයි. එහෙත් දෙදෙනා නැවත මුණගැසෙද්දී වෛරයේ සංඥාව මතු වී විපාකය ක්‍රියාත්මකවෙයි.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ වෛරය ක්‍රෝධය වැඩීම නිසා ප්‍රේත ලෝකයේ දුක් විඳින අවාසනාවන්තයින් දෙදෙනෙකුගේ කථාවයි මෙය.

ඔවුන් දෙදෙනා මුණගැසෙන ආත්මයක් පාසාම ඔවුන් තුළ වැඩෙන්නේ වෛරය ක්‍රෝධය පමණකි. මරණ චේතනාව පමණකි. එහෙයින් ඔවුන් දෙදෙනා සෑම නිමේෂයකදීම ප්‍රේත ලෝකයේදී රැස්කරන්නේ අකුසලයක්මය. නිරතුරුවම රැස්කරන පරපණ නැසීමේ අකුසලය නිසා ඔවුන් නැවත නැවත මීට වඩා දරුණු විපාක විඳිමින් නිරයට වැටෙනවා ඒකාන්තය. කල්ප සියක් කෝටි ගණනක් ගියද ඔවුනට එයින් ගැලවීමක් සිතීම විභිච්චකි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ආශ්චර්යමත් මනුෂ්‍යයෙක්ව ඉපිද "මම" කියන සංඥාව රැකගැනීමට ගොස් මෙවැනි දුකක් උරුමකර ගැනීමට ඔබත් කැමතිද?

ඔබ අකමැති නම් මේ මොහොතේම ඔබ වෛරයෙන් ක්‍රෝධයෙන් මිදෙන්න උත්සහගන්න. අනුන්ගේ දෙය ඔබ ඔබේ කර නොගන්න. අනුන්ගේ හිතේ හටගත්, ඔහුටවත් අයත් නැති සිතක් ඔබ ඔබේ කර නොගන්න. ක්‍රෝධය වෛරය සහිත සිත් ඔබ ඔබට අයිති නැති අතීතයට අයිති දෙයක් බව සිතන්න. ඔබට අපා දුක් දෙන පාප මිතුරෙක්, ආගන්තුකයෙක් ඔබ ඔබේ කර නොගන්න. නපුරු විසකුරු සර්පයෙක් දැක ඔබ මහභූරු යනවා සේ ඔබද නපුරු, විසකුරු සිත් ඇතිවූන කළ ඒවාට පැමිණි ලෙසින්ම යන්නට ඉඩහරින්න. සිත ඔබේ කරනොගන්න. ඇතිවූ සිතේ නපුරු බව, විසකුරු බව දකින්න. ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිත සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව ඔබ ඔබේ කළාණ මිත්‍රයෙක් බවට පත්කරගැනීමට වෙහෙස ගන්න.

අපි දැන් බලමු ඉහත ප්‍රේතයන් දෙදෙනා මොනවගේ කර්මයක් මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී කළ නිසාද මෙම දුක්ඛිත විපාකයට මුහුණදීමට සිදුවූයේ කියලා. ඉහත හික්ෂුව අනුමාන කරනවා (නමුත් ස්ථිරවම කියන්න දන්නේ නැහැ) මෙහිදී හමුවන අභිංසක ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රේතයා මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී විවාහයක් කරගෙන බිරිඳ සහ එක් දරුවෙකු සමඟ ලස්සන පවුල් ජීවිතයක් ගතකළ කෙනෙක්. එකම දරුවා සුරතල් දියණියක්. මෙම ස්වාමිපුරුෂයා බිරිඳට සහ දියණියට දැඩිසේ ආදරය කළ අයෙක්. අවාසනාවකට ඔහුගේ ලස්සන අභිංසක පවුල් ජීවිතයට අසම්මත ප්‍රේමවන්තයෙක් හරස්වෙනවා වෙන්න පුළුවන්. මෙම අසම්මත ප්‍රේමවන්තයා බිරිඳට ඇති තත්භාව නිසා ස්වාමිපුරුෂයා මරාදමා බිරිඳව තමන් අයිතිකරගන්නා විමටද පුළුවන්. අසම්මත පෙම්වතා අතින් මේ ස්වාමිපුරුෂයා මියයන මොහොතේ අවසාන සංඥාව උපාදානය ලෙසින් මතු වූයේ "අනේ මගේ දුව" යන සංඥාවයි. ඔහුට දැනෙන්නට ඇති මගේ දුව අනාථ වෙයි, අසරණ වෙයි කියන හැඟීම. ඒ නිසා ඇතිවූ වෛරය. මේ සියල්ලම ඇතිවූනේ තත්භාව නිසාමයි. තමාගේ ලෙයින් උපන් අභිංසක සුන්දර දියණිය, තමා මැරෙන මොහොතේ, විශේෂයෙන්ම බිරිඳ ද අසම්මත ප්‍රේමයක බැඳී ඒ හේතුවෙන් තමාව මරාදැමෙන මොහොතේදී, සුරතල් දියණියව මතකයට ඒම ඕනෑම පියෙකුට පොදු ධර්මතාවකි. අවසානයේදී යම් හේතුවක් නිසා අසම්මත ප්‍රේමවන්තයාද කවරුන් අතින් හෝ මැරුම්කන්නට ඇත. එසේ නොමැතිනම් නිශ්චය ඉදිරියේ වරදකරු වී දඬුවම් ලබා මරාදමන්නට ඇත. දෙදෙනා තුළම එකිනෙකා කෙරෙහි, අනෙකා (අනුන් නිසා) ඇතිකරගත් වෛරය ක්‍රෝධය හේතුවෙන් ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලබා වෛරයේ දරුණු ස්වභාවය නිසා හිස් ගෙඩි දෙක වියරුවෙන් එකට ගසාගනිමින් විපාකයන් විඳි. මෙහිදී අභිංසක ප්‍රේතයාව වියරු වැටුණු ප්‍රේතයා විසින් අල්ලාගෙන ඔහුගේ හිස තමාගේ හිසෙහි ගසාගෙන පොඩිකොට දමා මියයන මොහොතේ "අනේ මගේ දුවේ" යැයි අභිංසක ප්‍රේතයාගෙන් අදෝනාවක් නැගෙන්නේ (එම හඬ ඉතාම අසරණ හඬකි. වේදනාත්මක හඬකි) තමා මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී දුව ලෙසින් කැමැත්තෙන් ආශාවෙන් උපාදානය කරගත් සංඥාවේ බලවත්භාවය නිසාය.

ඔබ දැන් හොඳ සිහියෙන් යුතුව දකින්න. මෙහි එන අසම්මත පෙම්වතා කියන වර්තය තමා තුළ අන්සතු බිරිඳක් කෙරෙහි හටගත් තත්භාවේ සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැක්කා නම්, ඒ පාපකාරී සිත තමා වසභයට, තමාගේ කර නොගත්තානම් වර්තමානයේදී ඔහුට මේ දුක විඳින්නට සිදුවන්නේ නැහැ නේද?

තමා තුළ ඇතිවූ එක සිතක්, මොහොතකින් නැතිව යන එක සිතක් අනිත්‍ය වශයෙන් දක්නට තිබූ නොහැකියාව නිසා, ඒ සිත තත්භාවෙන් තෙත්කොට ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්කිරීම නිසා, කල්ප ගණනාවක් අපාදුක් විඳින අවාසනාවන්තයෙක් වූවා නේද? සිතක් කියන්නේ මොහොතකින්, නිමේෂයකින් වෙනස් වෙන දෙයක් වුවත්, අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දෙයක් වුවත් එම සිතට පුළුවන් ඔබව කල්ප ගණනක් දුක් විඳින සත්වයෙක් බවට පත්කරන සංස්කාරයන් රැස්කර දෙන්නත්. සිත යනු දුක කියන්නෙන්, ලෝකය කියන්නෙන් ඒ නිසාමයි. ඇතිවී නැතිවී යන එක සිතක් අනිත්‍ය වශයෙන් නොදකින වාරයක් පාසාම ඔබ එම සිත නිසා දුකද ලෝකයද අයිතිකරගන්නවා. සිතක් අනිත්‍ය වශයෙන් දකින මොහොතක් පාසාම ඔබ දුකද ලෝකයද අතහැර දමනවා.

28. මියගිය ඥාතියාට ඔබ සැබැවින්ම හිතවත්ද?

පවුලේ සාමාජිකයෙක් මිය ගියාහම සත්දවසේ, තුන්මාසේ, අවුරුද්දේ මේ ආදී වශයෙන් ධර්ම දේශනා සාංඝික දානමය පිංකම් සිදුකිරීම සමාජයේ පවතින චාරිත්‍රයක්. වර්තමානයේ මෙම චාරිත්‍රයේ ගුණාත්මක බව පිරිහීම මෙලොව පරලොව සැමදෙනාගේම අවාසනාවක්. අප හිතමු ගෙදර ස්වාමි පුරුෂයා මැරීල ගිහින් ප්‍රේතයෙක් වෙලා ඉපදුනාය කියලා. ඇයි ඔහු ප්‍රේතයෙක් වෙලා ඉපදුනේ. මැරෙන මොහොතේ ඔහුගේ බිරිඳ දරුවන් ගේදොර ඉඩකඩම් කෙරෙහි තණ්හාව ඇතිවුණ නිසයි ඊට ආශාවෙන් කැමැත්තෙන් ගෙදරට ප්‍රේතයෙක් ලෙස උපාදානය ලැබුවා. හැබයි ඔහු ජීවත්ව සිටියදී කුසල් දහම්ද වැඩු අයෙක්. ඒත් මියයන මොහොතේ එම පිංකමක් සිහිකළා නම්, සිහිවුණා නම් නියත වශයෙන්ම ඔහුට සුගතිගාමී ජීවිතයක් ලබන්න තිබුණා. ඔහුට බිරිඳ, දරුවන්, ගේදොර කෙරෙහි ඇති වූ උපාදානය නිසා බැඳීම් නිසා කුසල් සිත් යටපත්ව තණ්හාවෙන් තෙත්වුණ සිතක් සකස් වුණ නිසා තමා කැමති වූ, ආශා කළ පරිදිම බිරිඳ දරුවන් සිටින නිවසේම ප්‍රේතයෙක් ලෙස ප්‍රතිසංධිය ලැබුවා. ඔහු කැමති වූ ස්වභාවය ඔහුට ලැබුණා. ඔබ හිතනවා ද මේ ප්‍රේත ජීවිතය ඔහුට දුකක් කියලා. නැහැ. ඔහුට දුකක් නැහැ. ඔහු සැපයක් කියලාමයි මේ ප්‍රේත ජීවිතය විඳින්නේ. ඔහු කැමති වූ ජරාර්ථනා කළ දෙයයි ඔහුට ලැබුණේ. ඔහුට අවශ්‍ය නම් ඔහු පුහුණුකොට තිබුණා නම් ඔහු කළ කුසල කර්මයක් සිතියට නගාගෙන මෙනෙහි කොට සුගතියක් ලබන්න අවස්ථාව තිබුණා. නමුත් ඔහු කැමති තැන ඔහුට ලැබුණා.

දැන් ගෙදර ප්‍රේතයෙක් වෙලා ඉන්න ස්වාමි පුරුෂයාට පිං දෙන්න සත්දවසේ හෝ තුන්මාසේ පිංකම කරනවා. නමුත් ඥාතීන් කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ මළගිය තැනැත්තා කොහේ ඉපදුනාද කියලා. නමුත් ඔහු ඉපදිලා ඉන්නේ ගෙදරමයි. දැන් ගෙදර ධර්ම දේශනා පිංකමට සූදානම්. පිංකමට මහා පිරිසකට ආරාධනා කරලා. ගෙදර ඇතුලෙ, වත්තෙ පිටියෙ හැම තැනම ඥාතීන්, හිතවතුන්. මේ අයට සංග්‍රහ කරන්න මුළුතැන්ගෙයි කෑම බීම හැදෙනවා, කට්ටි බදිනවා, මාළු මස් උයනවා. කෑම මේසය පිළිවෙල වෙනවා. සමහරු කාඩ් සෙල්ලමේ, තවත් සමහරු ආගිය තොරතුරු කථා කරනවා. තව සමහරුන්ගේ දුරකථන නාද වෙනවා. පුංචි දරුවෝ හඬනවා. දැන් ස්වාමීන් වහන්සේ වැඩම කරල ධර්ම දේශනය පවත්වනවා. ගෙදර මුළුතැන්ගෙයි, කාමරවල, වත්තෙ පිටියේ කලබල. දැන් ඔබ හොඳින් හිතන්න. පිංදෙන්න බලාපොරොත්තු වෙන ප්‍රේතයා ගෙදරම සිටිනවා. ඉහත ස්වභාවයෙන් ඔබ පිංකම් කළොත් මේ ප්‍රේතයා බණ දවසෙ සවස පටන්ම දැඩිලෙස කලබලවෙලයි, ගැටෙන සිතෙහි සිටින්නේ. මගේ ගෙදරට මිනිස්සු එනවා. මගේ බිරිඳ සමග මිනිස්සු කතා කරනවා, හිනහනවා. මගේ වත්තේ මිනිස්සු. ගෙදර කාමරවල මිනිස්සු. මගේ බිරිඳ මට අහිමිවෙයිද? කවුරුහරි උදුරාගනීද? මගේ බිරිඳ මේ මොකද කරන්නේ. මම මහන්සිවෙලා හරිහම්බ කළ මුදල් වියදම් කරනවා, මිනිස්සුන්ට කන්න දෙනවා. මෙහෙම සිතමින් තත්හාවෙන් වංචල ස්වභාවයෙන් ගේ පුරා දුටුවා. ඇවිත් ඉන්න මිනිස්සු සල්ලි, රන්රිදී ගනිවි කියල එයා අල්මාරිය මුරකරනවා. මිනිස්සු ගෙනා තැගි පාර්සල් මුරකරනවා. එයා මහා බියකින් පසුවෙන්නේ. තමාගේ යැයි උපාදානය කොට ගත් දෙය අනුන් පරිහරණය කරනකොට එයාට ධර්මදේශනයට සවන්දිල පිංගන්න සිතක්, විත්ත විවේකයක් නැහැ. ප්‍රේතයා තත්හාවෙන් බියෙන් අන්ධවෙලයි මේ මොහොත ගත කරන්නේ. ධර්ම දේශනය ස්වාමීන්වහන්සේ හමාර කරල පිංදුන්නත් ප්‍රේතයා ඒ වගක්වත් දන්නේ නැහැ. ඔහු ප්‍රේත ස්වභාවයෙන් තමා උපාදානය කරගත් දෙය රැකගැනීම උදෙසායි මුළු කාලයම වැය කළේ. ඔහු තුළින් තවතවත් අකුසල් රැස්කර ගැනීමක් පමණමයි සිදු වුණේ.

ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඔබේ ගෙදර සාදයක් තිබෙනවා. කෑම මේසය ආහාරවලින් පිරිලා. ඔබේ ගෙදර සිටින කුඩා දරුවා මෙවැනි අවස්ථාවක මොකද කරන්නේ. සමවයසේ දරුවන් සමග සෙල්ලම් කරනවා, හැමෝම අතේ සුරතල් වෙනවා. එයා ආහාර ගැන සිතන්නේ නැහැ. මෙහෙම දහලලා ආහාර නොගෙනෙම නිදාගන්නවා. රසවත් කෑම මේසයක් තිබුණත් දරුවා නිදාගන්නෙ බඩගින්නේ. ඔබ උපායශීලී නොවුනහොත්, ප්‍රේත ආත්මයක් ලැබූ පිං ගන්න පුළුවන් අයෙකුටත් අර දරුවා කෑම නොගෙන බඩගින්නේ නිදාගන්නා පරිද්දෙන්ම පිං ගැනීම අහිමිවෙනවා. මෙහිදී ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕනේ ප්‍රේතයාගේ සිත කලබල නොවන නොගැටෙන ස්වභාවයක් පරිසරය තුළ නිර්මාණය කරන්න. සාදයක් කියන්න එකක්. පිංකමක් කියන්න

තව එකක්. මේ දෙකේ අරමුණු දෙකක් තිබෙන්නේ. සාදයකින් වැඩෙන්නෙ කාමය. පිංකමකින් වැඩෙන්නෙ කුසලයක්. වර්තමානයේ ධර්මදේශනයයි පාටියයි දෙකම එකටයි ගන්නේ. ධර්මශ්‍රවණය කරන පිංවතුන්ට ධර්මය ඇසෙන්නෙත් ආහාරවල සංඥාව සමගමයි. මේ දෙක ඔබ පටලවා ගන්න එපා. පිංකමක් සිදුකිරීමට අවශ්‍යනම් සද්ධර්මයට ගරුකරන අවශ්‍යම පිංවත් ඥාතීන්, හිතවතුන් කිහිපදෙනාට පමණක් ආරාධනා කරන්න. වත්ත පිරෙන්න නොවේ. ගෙදර සාලය පිරෙන්න. ඥාතීන්ට සංග්‍රහ කිරීමට අවශ්‍ය ආහාරපාන සවස හය වෙනකොට සුදානම්කොට අවසන් කරන්න. කුසල් වැඩෙන සංඥාවන් මිස, අනිත්‍ය ධර්මයන් වැඩෙන සංඥාවන් මිස කාම සංඥාවලින් ඔබ මිදෙන්න. නිවස වත්ත හොඳින් පිරිසිදු කොට සම්බුදු පහන දල්වා, මල්, සුවදදුම් අල්වා නිවස වත්ත පිටිය බුදුමැදුරක් කරගන්න. ස්වාමීන් වහන්සේගේ දෙපා දෝවනය කිරීමට ගොක් අත්තක් වියාගන්න. ගොක් අත්තක් භාවිතාකොට පහන් පැලක් සාදා නැවුම් පහනක් දල්වන්න. සුවද දුම් අල්ලන්න. මේ පහන් ආලෝකය මේ සන අන්දකාරය දුරුවී ආලෝකය පතුරුවන්නාසේ මගේ ඥාතීන් පිං මදව අඳුරේ සිටිනම් මේ පහන් ආලෝකය සේ පිනෙන් ආලෝකමවත් වේවා කියල ප්‍රාර්ථනා කරන්න. මේ ආලෝකය යම් සේ අනිත්‍යභාවයට පත්වෙද මෙලෙසින්ම මගේ මිය ගිය ඥාතීන්ට ද අනිත්‍ය සංඥාවක් දැනේවා කියල ඔබ අනිත්‍ය වඩන්න. ඔබ සිතන්න යන්න එපා ගොක් අත්තක් කපනවා කියන්නේ පොල්වල්ලක් විනාශ කිරීමක් කියල. සමහරු එහෙම හිතලා මේ වටිනා සිරිත් සමාජයෙන් අහිමි කරනවා. පොල්වල්ලක් අපිට මිල කරන්න පුළුවන් රුපියල් පන්සියයක් කියලා. එහෙත් සමාජයට එකතුව තිබූ වටිනා සිරිත් මිල කරන්න බැහැ. අපි අදක්ෂවෙලා තිබෙනවා වර්තමානයේ රුපියල් පන්සියයකට වටිනා ගුණධර්ම මිල කරන්න. ගොක් අත්තක් තුළ පිවිතුරු බව, නැවුම් බව, සෞභාග්‍යය විතරක් නෙමෙයි විශේෂයෙන්ම අද අපේ ගෙදර පිංකමක් තිබෙනවාය කියන සංඥාව තිබෙනවා. මේවායෙන් අපේ සිත්ද ඥාතියාගේ සිත්ද නිසල වෙනවා. සමාධිමත් වෙනවා. ඔබ ගොක් අත්තක් කෙරෙහි පොල්වල්ලක් යන සංඥාව ඇති කරගත්තොත්, ලෝභ සිතක් ඇති කරගත්තොත් එවැනි සිතකින් අනුන්ට දෙන්න පිනක් රැස්වෙයිද කියලා හිතන්න බෑ. යමෙක් තුළ ගොක් අත්තක්, පොල්වල්ලක්, පොල් ගසක් පමණක් නොව පොල් වත්තම මගේ කොට ගැනීම නිසා ඒවා තුළ නිත්‍යවූ වටිනාකමක් ඇතැයි දැකීම නිසා පොල්වත්තේම ප්‍රේතයෙක්ව ඉපදීම ලෝක ස්වභාවයම පවතිනවා.

ඉහත ආකාරයට ඔබේ නිවස වත්ත පිටිය ආගමික පරිසරයක්, වත්ත සමාධිය වැඩෙන පරිසරයක් ලෙස සකස්කොට ගෙන ඥාතියාට පිංදීමට ඔබ උපක්‍රමශීලී විය යුතුය. ගෙදර බාහිර ක්‍රියාකාරකම් අවම වන තරමට ඥාති ප්‍රේතයාගේ සිත පිංකම කෙරෙහි රඳවා තබාගත හැකිය. එසේ නොවුනහොත් කෑම මේසයක් ගෙදරක තිබියදී කුසගින්නේ නිදාගත් දරුවා සේ පිංකම සිදුකළද ඥාතියා පිංනොගෙනම පිංකම අභවරවනු ඇත. එහෙයින් ඥාතියාගේ සිත ඇලෙන ගැටෙන ස්වභාවයෙන් තොරව පිං ගැනීමට අවශ්‍ය පරිසරය නිර්මාණය කොට ඥාති ප්‍රේතයාට ඔබ පරලොවින් උපකාර කරන්න.

වර්තමාන සමාජයේ අපි උත්සහ ගන්නේ ජීවත්ව සිටින විට සතර අපායෙන් මිදීමට අවශ්‍ය කුසල් දහම් වැඩීම නොව, අනුන්ගේ පිං අවශ්‍ය නොවන සුගතියක ඉපදීමට පුහුණු වීම නොව, මියගිය පසු අනුන්ගේ පිනෙන් යැපෙන අවාසනාවන්තයෙක් වශයෙන් ජීවත්වීමටය, මිය යෑමටය. සමහරු මිය යන්නේ හත්දවසේ තුන්මාසේ පිංකම්වලට මුදල් වෙන්කොට තබාය. මෙසේ පිංවත් ඔබ ජීවත්ව සිටියදීම මගේ ඥාතියා මරණයෙන් මතු මාව අසරණ කරාවී යන සංඥාව ඇති කරගෙන හමාරය. වර්තමානයේ ඔබ තුළ "මිය ගිය පසු මගේ ඥාතියා මට පිංදෙයි, ඥාතීන්ගෙන් පිං ගනිමි" වැනි සංඥා තිබෙනවානම් ඒවායින් වාහාම ඉවත් වන්න, මිදෙන්න. එම සංඥා තුළින් ඉවත් වීම යනු ප්‍රේත ලෝකයෙන් ඔබ යම් ප්‍රමාණයට මිදුනා වන්නේය. සෑම මොහොතකම ඔබ ඔබ කෙරෙහි, ඔබ කරන ලද පිංකම් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්න. තමා රැකී ගියෙන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්න. මේ උත්තම ධර්ම මාර්ගය ඔබට විවර කළ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ, ධර්මරත්නය, සංසරත්නය කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්න, සිහිකරන්න, මෙනෙහි කරන්න. ඉනුත් ඔබ්බට ගොස් මේ සියල්ල කෙරෙහි අනිත්‍ය සංඥාව පුරුදු කිරීමට ඔබ උත්සහවත්ත වන්න. අනුන්ගෙන් නොයැපෙන, සතර අපායෙන් මිදුන, ධර්මයේ ආලෝකයේ හිමිකරුවෙක් ලෙස මේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයෙන් ඔබ අධිෂ්ඨානය ඇති කරගන්න.

29. අවසාන මෙහෙයුම

නිවන් අවබෝධය ලබාගැනීම සඳහා සැබෑ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවේ හික්මෙමින්, තුන් සිව්වර්ත- පාත්‍රයන් දරමින් හුදෙකලාව නිවන් මෙහෙයුමේ යෙදෙන භික්ෂුව ලෝකයේ ස්වභාවය අවබෝධකර ගැනීම, එසේ නොමැතිනම් නිවීම, එක ක්ෂණයකින් ලබන අත්දැකීමක් නොවේ.

එය මෙහෙයුමක අවසාන ප්‍රතිඵලයයි.

මෙම මෙහෙයුමට යන කාලය ඔබගේ දක්ෂතාව මත, ඔබගේ අතහැරීම මත තීරණය වන්නකි. ඔබ අවසාන නිවන් මෙහෙයුමට අවතීර්ණ වන්නේ අවසාන තීරණයක් අරගෙනය. එම තීරණය "එක්කෝ නිවීම, නැතිනම් මරණය" යන්නයි. මෙම අධිෂ්ඨානය ඔබ ගතයුතු වන්නේ අවංකවමය. එම බලාපොරොත්තු දෙකෙන් තොර වෙන බලාපොරොත්තුවක් භික්ෂුවට නොමැත. තම අරමුණ සහ සටන ලෝකයාට සහවමින් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය. තුන් සිව්වර්ත, පිණ්ඩපාතයෙන් ලබාගන්නා ආහාර වේලත් හැර, පැරසිටමෝල් පෙත්තක්වත් කුටිය සම්පයේ නොමැත. "එක්කෝ නිවීම, එක්කෝ මරණය" නැමැති අධිෂ්ඨානය පැහැදිලිය. අවසන් මෙහෙයුමේ යෙදෙන භික්ෂුව යුද බිමේ සටන් කරන සෙන්පතියෙක් වැනිය. ඔහු සෙන්පතියෙක් වුවද පසුපස සැහවී සටන මෙහෙයවන්නෙක් නොව, මහා සංග්‍රාමයක, සටන් පෙරමුණේම සිටින්නෙකි.

ඔබ මෙසේ සිතන්න. උතුරු - නැගෙනහිර යුද මෙහෙයුම් ඔබට මතකයි නේද? විවිධ නම් වලින් මෙම මෙහෙයුම් පටන් ගැනීමට පෙර, සේනාවිධායකයා කරන්නේ අවශ්‍ය යුද ආම්පන්න සියල්ල රැස්කරගන්නා එකයි. ආයුධ, ගුවන් යානා, බෝම්බ, කාලතුවක්කු, පාබල හමුදා, මිසයිල, යුද නැව්....

මේ සියල්ල යුද්ධය පටන්ගත් සැනින්, සුදුසු තැන්වල සුදුසු ආකාරයෙන් යොදවලා සතුරු බලමුළු බිඳ දැමීමයි කළේ. යුද ගුවන්යානයෙන් ගහන්න අවශ්‍ය තැන්වලට, යුද ගුවන් යානයෙන් ගහනවා. මිසයිලයෙන් ගහන්න අවශ්‍ය තැනට මිසයිලයෙන් ගහනවා. බෝම්බ අවශ්‍ය තැනට බෝම්බ දමනවා....

මේ වගේම තමයි මෙහෙයුමත්. අවසන් නිවන් මෙහෙයුමට අවතීර්ණවුවාට පසු ඔබ හරියටම සෙන්පතියෙක් වගෙයි. පරම සතුරා වන ඔබව සසරට බැඳ දමන සිත ගැන අවධානයෙන්මයි සිටින්නේ. සිතට එන සෑම සිතිවිල්ලක්ම ඔබ අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. ඇතිවන සෑම සිතකටම ඔබ පහරදෙනවා. මොන ආයුධයෙන් ද ඔබ පහරදෙන්නේ. "අනිත්‍යය" කියන ආයුධයෙන්. අනිත්‍යයෙන් පහරදෙන විට ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ හා අවබෝධවන්නේ සතර සතිපට්ඨානයයි. පට්ඨපසමුප්පාදයයි. චතුරාර්ය සත්‍යයයි. පංච උපාදානස්කන්ධයමයි. සප්ත බොජ්ජංග ධර්මථාවයනුයි. මේ ආයුධ ඔබ අමුතුවෙන් රැස්කළ යුතු නැහැ. ඔබට වැඩෙන ප්‍රඥාව තුළ මෙම ආයුධ ඔබ තුළ රැස්වෙනවා. ඔබ සමාධියේ ඉහළම තලයකදී, ප්‍රඥාව විසින් ලබාදෙන ඥාන දර්ශනයන් නුවණින් යුතුව දකිමින් අවබෝධය ලබනවා. සෑම සිතක්ම අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. විවෘත කොට බලනවා. අවබෝධය ලබනවා. ප්‍රඥාවෙන් මුවහත් වෙමින් ඉදිරියට යනවා. මේ වන විට ආහාර, නින්ද, කයේ පහසුව ආදී මේ අවශ්‍යතා ඔබගෙන් ගිලිහිලා. ඔබ "එක්කෝ නිවීම, නැතිනම් මරණය" කියන අධිෂ්ඨානය කරාම යනවා. නිවන් මෙහෙයුම දැඩිව ක්‍රියාකාරී වෙන්නේ රාත්‍රී, උදය කාලයට. නින්ද එන්නේ නැහැ. නින්දත්, නොනින්දත් අතර ස්වභාවයක් තිබෙන්නේ. ඇවිදිමින්, හිඳගනිමින්, සැතපෙමින්... මේ ආදී සෑම ඉරියව්වකදීම සිත තම පාලනයෙන් ඉවතට යන්න දෙන්නේ නැහැ.

මේ වන විට මාරයා විවිධ උපක්‍රම යොදනවා. තමා ගිහි ජීවිතයේදී ආශා කළ රූප, රස, හැඩ රුව මවලා පෙන්නනවා. සුරූපී රූප කාය වල්, බ්‍රහ්ම සංඥා.. මහා රාත්‍රියේ සිතට ගේනවා. ඒත් දැන් ඔබ දක්‍ෂයි මාරයා හඳුනාගන්න. ඔබ මෙහිදී මාරයා රැගෙන එන රූප "අසුභය" නැමැති ආයුධයෙන් සුනුච්ඡුණු කර දමනවා.

අවසාන මෙහෙයුමේදී මාරයා ඔබට ඔබ ආසා කළ කාන්තා රුවක් සිහිගන්වනවා යැයි සිතන්න. සමහරවිට ඇය සුරූපී නිළියක් විය හැකියි. එවිට ඔබ එම රූපයට මෙහෙම කරනවා. මනසින් ඇයව නිරුවත් කරනවා. ඇයගේ ශරීරය කපාගෙන, විනිවිදයමින් මනසින් එය විවෘත කරනවා. ඇගේ ශරීරය තුළ තිබෙන සම්, මස්, බොකු, බඩවැල්, අසුවි, මුත්ර, රුධිරය, සෙම්, සොටු, වමනය, මනසින් පොලිතින් උරයක දමා ඇගේ ඇටසැකිල්ල මත එල්ලනවා. මෙසේ එල්ලා ඇයව මනසින් ඇවිද්දවනවා. පෘථග්ජන සිත කාමයට ගාල්කරන සුරූපී රූපයක යථාර්ථය හොඳින් දකිමින් ඇටසැකිල්ල තව තවත් මනසින් ඇවිද්දවනවා. මාරයාව කම්පා කරවනවා. මේ වන විට ඔබට අට්ඨික සංඥාව හොඳින් අවබෝධයෙන් වැටහෙනවා. ඔබට පුළුවන්කම තියෙනවා ඕනෑම රූපයක් අට්ඨික සංඥාවෙන් දකින්න. එනිසා ලෝකයේ සුරූපීම රූපය සිතට අවාද, එය අත හරින ස්වභාවයේ ඔබ සිටිනවා. මේ වන විට මාරයා දන්නවා ඔහුට ඔබව අතහැරෙන්නයි යන්නේ කියලා.

ඔබ ගිහි ජීවිතය තුළ සිටියදී ඔබ ප්‍රිය කළ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ස්වභාවයන් පිළිබඳ රූප දැන් ඔබේ සිතට එනවා. ඔබ මේ සිතිවිලි විවෘතකර අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. ඔබට මෙහෙම සිතක් ඇතිවන්න පුළුවන්. මේ රටේ පාලකයා වූණොත් මහා සැපයක් බව. ඔබ එසේ නොවන බව අනිත්‍ය වශයෙන් දකිනවා. හිටපු පාලකයන් මියගිය අසරණ ස්වභාවය, අවසාන කාලයේදී ඔවුන් පත්වූ රෝගී ස්වභාවය, බලය පිරිහී ගිය පසු ඔවුන් අත්විඳි මානසික වේදනාවන්, බලය අහිමිවූ පසු ජනතාව ඔවුන්ගෙන් ඇත්වූ අයුරු. බෝම්බවලට අසුවි විනාශවී ගිය පාලකයන්....

අනාගතයේ පාලකයන්ටද ඉහත ස්වභාවයන් පොදුය යන්න ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා. ලෝකයේ බලවත්ම පාලකයා දක්වාද, ලෝකයේ විශාලම ධනපතියා දක්වාද, ලොව සුරූපීම කාන්තාව, පිරිමියා දක්වාද, අනිත්-අනාගත-වර්තමාන වශයෙන් දකිමින් අවබෝධය ලබනවා. ඔබට වැඩෙන ප්‍රඥාව විසින් ඔබට මේ අනිත්‍යාවබෝධය ලබාදෙමින් නිවන් මෙහෙයුමේ පෙරට යවනවා. මෙහෙම ඔබ අවබෝධය ලබනකොට මනුෂ්‍ය ලෝකයට ඇති කැමැත්ත පිළිබඳ සංඥා ඔබෙන් බැහැර වෙනවා. ඔබ තුළ මේ අවබෝධාත්මකව වැඩුණේ ධම්මානුපස්සනාවයි. සතර සතිපට්ඨාන ධර්මතාවයන් වැඩීමෙන් මුළුමනින්ම ඔබේ ප්‍රඥාව විසින් ඔබට පෙනෙන දිව්‍ය ලෝක, බ්‍රහ්ම ලෝක අනිත්‍ය වශයෙන් විනිවිද දකිනවා. මේ වන විට ඔහුට දෙවියෝද, බ්‍රහ්මයෝද වදිනා බව ඔහු සමාධිය තුළින් දකිනවා. දෙවියන්ද, බ්‍රහ්මයන්ද ඔහුට වදින්නේ ඔහු දෙවියන්ද බ්‍රහ්මයන්ද ඉක්මවා ගිය කෙනෙක් නිසා බව ඔහු දැනගන්නවා. ඔහු එහිදී දිව්‍ය ලෝක, බ්‍රහ්ම ලෝක මනසින් පිරමින් එහි නිත්‍යවූ සැපයක් ඇතැයිද යන්න සොයනවා. ඔහු පැහැදිලිවම දකිනවා දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම සැපද අනිත්‍ය බව. ඔහු බොහොම සියුම්ව දිව්‍ය ලෝක නිරීක්ෂණය කරනවා. මනසින් ඔහු දකිනවා, කාම සම්පත් විදින දෙවියන්, දිව්‍යාංගනාවන්. සැප පිරිහී, පිං පිරිහී අපාගාමී වන දෙවියන්, දිව්‍ය ලෝකයේ දිව්‍ය තලවල කළ පිංවල ස්වභාවය නිසා ඇති පංති පරතරය. දිව්‍ය සැපයට ගිජුවී, දිව්‍ය ලෝකවලින් චුතවීමට සිදුවූ විට දෙවියන් ශෝකවන, හඬා වැටෙන ස්වභාවය. සක්දෙව් රජුද පිරිහී නැවතත් සතර අපායට වැටෙන ස්වභාවය ප්‍රඥාව තුළින් ඔහු දකිනවා. එවිට දිව්‍ය ලෝකයට ඇති කැමැත්ත, ආශාව පිළිබඳ සංඥා ඔහුගෙන් බැහැරවෙනවා.

ඊළඟට ඔහු බ්‍රහ්ම ලෝකයට සිත මෙහෙයවමින් බලනවා. ඔහු දකිනවා ප්‍රභාශ්වර සුදු සිල් ඇඳුමෙන් සැරසුණ, උතුරු සළුවක් පොරවාගත් බිරහ්මයන් එකලාව සක්මනේ යෙදෙමින් ඵරමිනියා ගොතාගෙන සමාධිය වඩන ස්වභාවය. ඒ අයත් දුක තුළ සිටිමින් සැප සොයනවා. බ්‍රහ්මයින්ද සැපයි කියමින් විදින්නේ අනිත්‍යභාවයට පත්වන සමාධි සැපය බව ඔහු ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා. බ්‍රහ්ම ලෝකයේ ඉහළම තලයක් තිබෙනවා, එහි බ්‍රහ්මයින් කල්ප ගණන් එකම ස්වභාවයෙන්, එකම ඉරියව්වෙන් ඵරමිණිය ගොතාගෙන සමාධිය වඩනවා. ගල් රූප වගෙයි. ඉඳිකටු තුඩක්වත් ගැසීමට තරම් ඉඩක් නොතබා බ්‍රහ්ම ලෝකය පිරා බලනවා එහි නිත්‍ය වූ කිනම් හෝ සැපයක් පවතිනවාද කියා. බ්‍රහ්ම ලෝකයේ අනිත්‍ය ස්වභාවයද දැකීම නිසා එයට ඇති කැමැත්ත සහ සංඥා ඔහුගෙන් ඉවත් වෙනවා.

මේ සියල්ලම රූපවාහිනී තිරයක රූප ඇතිවෙමින් දිවෙන ආකාරයට පෙනී පෙනී ඔහුට අවබෝධය ලබාදෙනවා. දැන් ඔබ ආයාසයක්, වෙහෙසක් ගතයුතු නැහැ. ප්‍රඥාගෙ ත්‍රිවර්භාවය නිසා මේ සියල්ල සිද්ධවෙනවා. මෙය අත්විඳීමෙන්ම ඔබ දැකීම ආශ්වාදයක්. මේ සියල්ලම ඔබට පහලවෙන ඥානයන් විය

යුතුය. මෙම ඥානයන් විසින් මනුෂ්‍ය, දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම ලෝකවල ස්වභාවය ඔබට අවබෝධකොට දෙනු ඇත. නිවන් මෙහෙයුමේ ඔබ දැන් සිටින්නේ දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය, බ්‍රහ්ම ලෝකවලට ඇති කැමැත්ත. ඒවායේ බැසගැනීමට ඇති තෘෂ්ණාව සහමුලින්ම ඔබෙන් ඉවත්වෙලාය. රූපවාහිනී තිරයක රූප පහලවන්නා සේ ඔහුට ඔහුගේ අතීත ජීවිතවල ස්වභාවයන් සතර අපායට වැටී විඳි දුක් පීඩාවන්, තිරිසන් සතුන් ලෙස ඉපිද විඳි අනන්ත අප්‍රමාන දුක්, අතීත ජීවිතවලදී ලැබූ රාජරාජ මහාමාත්‍ය අනුභව කළ සැප සම්පත්, දිව්‍ය සැප.... මේවා ඔහුට දර්ශනය වනු ඇත. මේ ඔහු දකිමින් සිටින්නේ අවසාන දර්ශනපෙළයි. දැන් ඔබට මෙතෙක් ජීවිතයේ නොලද දෙයක් දැනෙනු ඇත. මහා චෙනසක ඉවක් දැනෙනවාය. මේ හැම අදියරකදීම ඔබට සප්ත බොජ්ජංග ධර්ම වැඩෙනවාය. ඉහත ධර්මයන් වැඩෙන්න වැඩෙන්න ඔබ තව තවත් ජව සම්පන්න වන්නේය. චීර්යයෙන් පෙරට යන්නේය. මෙලොව ජීවත්වන සතවයෙක් ඉලක්කය කරා හඹා යෑමේ චීර්යය, වේගය, උපරිමයෙන් ක්‍රියාත්මකවන අවස්ථාව තමයි නිවන් මෙහෙයුමේදී නිවීම උදෙසා හඹා යෑමේ ස්වභාවය. මරණයටවත් ඔහුව නවත්වන්න බැහැ. මොකද ඔහු මේ වන විට දන්නවා තමන් මේ මෙහෙයුමේදී මැරුණහොත් තමා මැරෙන්නේ ධර්මය අවබෝධ කරගත් අරිහත් උත්තමයෙක් වශයෙන් බව. ඔහුට මේ සංඥාව නිවතේ අවසාන මෙහෙයුමට අවතීර්ණවීමේදීම දැනෙනවා. ඒකයි ඔහු "එක්කෝ නිවීම, නැති නම් මරණය" කියන අධිෂ්ඨානයට දැඩිව එන්නේ. ඔහු දන්නවා මේ දෙකෙන් කොයික සිදු වුණත් ඔහු සසර දුක නිවාගන්නා බව. එය ඔහු දකින්නේ ප්‍රඥාගෙ ත්‍රිවුරහාවය නිසාය. හැබැයි ඔහු දෙස බලා බාහිර කිසිවෙකුටවත් ඒ ගැන සිතාගන්න බැහැ. හොඳයි, එම භික්ෂුව නිවන් මෙහෙයුමේදී හුදෙකලා කුටිය තුළදීම අපවත්වුවහොත් මිනිසුන් කියාපි එම භික්ෂුව මානසික රෝගියෙක්, ගුරුවරයෙක්-පන්සලක්-ආරණ්‍යයක් නොමැති අනාථයෙක්, අභිගුණ්‍යකයෙක්..... කියලා. ලෝකයේ ස්වභාවය මෙහෙමයි. ලෝකයා එහෙම කිව්වත් උන්වහන්සේ අපවත්වූයේ නැත. පිරිනිවන්පෑවාමය. පිරිනිවිගියාමය. එය දන්නේ පිරිනිවි ගිය උන්වහන්සේ පමණක්මය. ලෝකයා කුමන අදහසක් දැරුවද උන්වහන්සේට ඉන් එළයක් නොමැත. ලෝකයාගේ ස්වභාවය අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමයි. උන්වහන්සේ මරණය වන විට මනුෂ්‍ය, දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම ලෝක සංඥා අනිත්‍ය වශයෙන් අවබෝධකර එම ලෝකවලට බැසීමට ඇති තෘෂ්ණාව නිරුද්ධ කරදමා තිබුණ නිසා නැවත උපාදානයක් කරගැනීමට තෘෂ්ණාවක් නොමැත. අවසාන සිතට අල්ලාගැනීමට, බැසගැනීමට තැනක්, කැමැත්තක් නොමැති නම් එම සිත නිවී යෑම ස්වභාවයයි. ආශ්වර්යමත් ධර්මයක අවසාන එළය ලෝකය අතහැරීමය. ලෝකයෙන් මිදීමය. ලෝකයෙන් එතෙරවීමය. ඔබට ලොව දරුණුතම යුධ බිමේ නිරායුධ සෙන්පතියෙක් ලෙස ලෝකය ජයගන්න. ඔබ දිග්විජය කළ ලෝකය, ගෙල එතුන සර්පකුණක් සේ විසිකර දමන්න. ලෝකය බදාගත් ලෝකයාට ඔබ පරමාදර්ශයක් වන්න. බදාගත් තැන, රැස් කළ තැන, ගොඩ ගසාගත් තැන ඇත්තේ සැපක් නොව දුකක්ම බව දකින්න. එම දුකේ නිර්මාණකරු අනිකෙකු නොව, තමාගේ සිතම බව දකින්න. නිර්මාණකරු ඔබ නම් එහි ප්‍රදර්ශකයාද, ප්‍රතිචාර ලබන්නාද, ප්‍රතිලාභ ලබන්නාද ඔබම විය යුතුය. දුක නිර්වානය කරන සිත අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන තත්භාව නිරුද්ධකර දුකෙන් ඔබ අත්මිඳෙන්න. නිවීමේ මෙහෙයුමේ යෙදෙන විට ඔබට දැනේවි මේ අතහැරීම නිසා ඔබව රෝගියෙක් වන බව, ආහාර මද බව, ලේ අඩුවීම, ක්ලාන්තය, ඇස් පෙනීම දුර්වල වීම, වළඳන කිවුල් ජලයේ හුණු මිශ්‍රවීම නිසා ඇති වන වකුගඩු මුත්‍රා රෝග, දත් මුල් දියවීම, සන්ධි වේදනා..... ඔබ මේ හැම සිතක්ම අතහරින්න. මේවායින් තොරව ඔබට කවදාකවත් නිවීම ලබන්න බැහැ. කුණුවෙන, මැරෙන, ගඳගහන කය මරාදමා ඔබ නිවියන්න. මැරෙන කය අයිති සතරමහා ධාතුර්ත්ව නිසා එය කුණුවෙමින්, ගඳගසමින්, සතුන්ට අහරක් වෙමින් සතරමහා ධාතුර්ත්වම එකතුවෙවි.